

افغانستان

گزارش سالانه ۲۰۱۴ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

ایسو شیتید پریس / احسان الله مهجور / 2014 ©

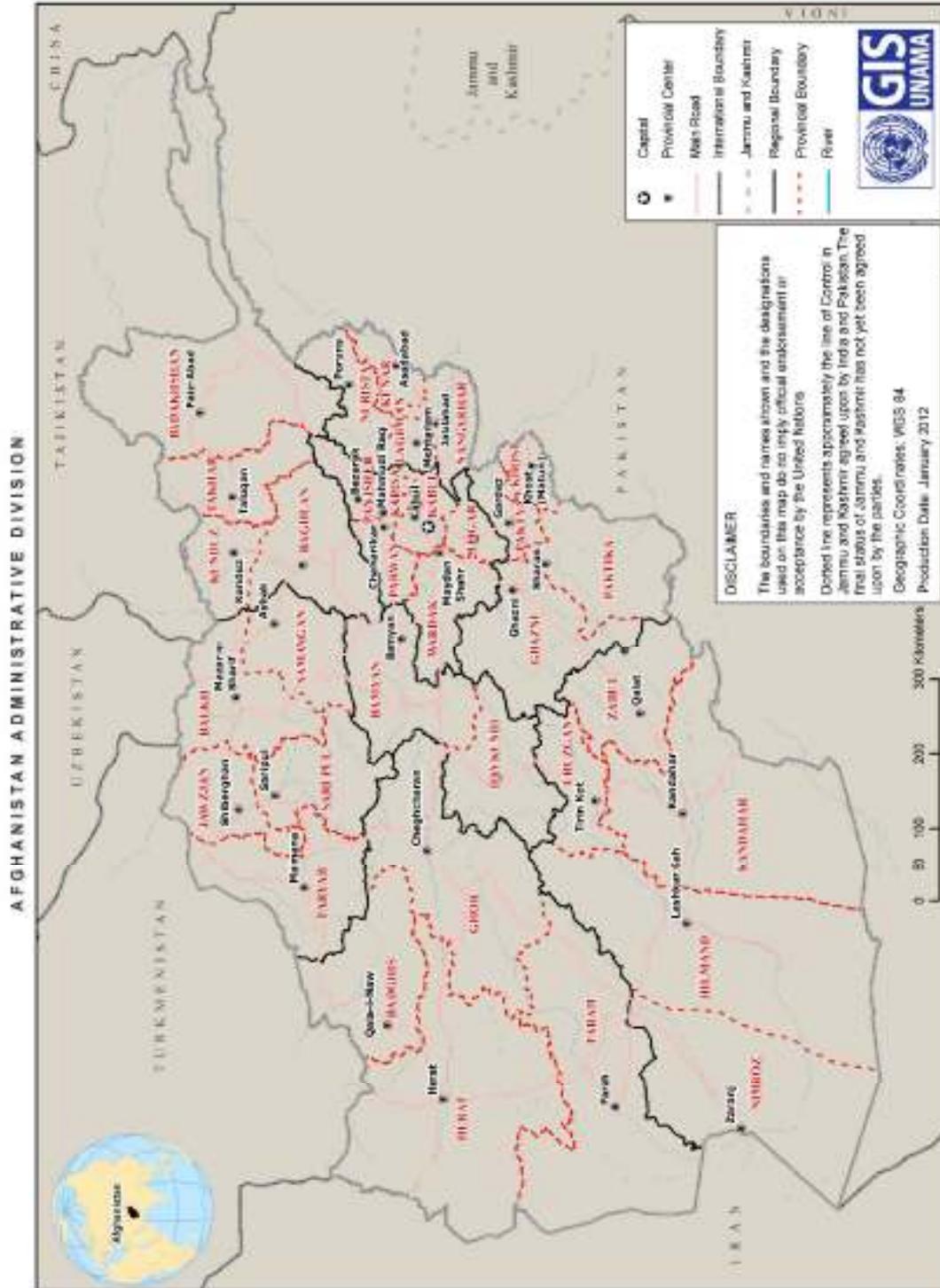
دفتر کمیساریای عالی ملل متحد برای
حقوق بشر در افغانستان

هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان

کابل افغانستان

فبروری، ۲۰۱۵

Source: UNAMA GIS January 2012

افغانستان
گزارش سالانه ۲۰۱۴ در مورد محافظت افراد ملکی
در منازعات مسلحانه

دفتر کمیساریای عالی ملل متحد برای
حقوق بشر در افغانستان

هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان

کابل افغانستان

فیروزی، ۲۰۱۵

عکس روی جلد: ۲۰۱۴/احسان الله مهجور/اسوشیتید پرس. اجساد افراد ملکی کشته شده در حمله انتحاری که در تاریخ ۲ قوس ۱۳۹۳ در ولایت پکتیکا، ولسوالی یحیاخیل رخ داد و باعث تلفات ۱۳۸ فرد ملکی (۵۳ کشته شامل ۲۱ کودک و ۸۵ زخمی شامل ۲۶ کودک) گردید. عکس از تاریخ ۳ قوس ۱۳۹۳

"جنگ باعث تلفات بیش از حد افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ گردید. هاوان‌ها ، مواد انفجاری تعبیه‌شده ، زد و خوردها و دیگر مواد انفجاری زندگی انسان‌ها را نابود کرد ، اعضای بدن‌شان را از بین برد و باعث مرگ آن‌ها به یک حد پیش‌بینی نشده گردید. هزارها کودک ، زن و مرد کشته‌شده در سال ۲۰۱۴ گواه ناکامی در محافظت از افراد ملکی در مقابل آسیب‌ها می باشد. تمام طرفین باید به ارزش‌هایی که ادعای محافظت از آن را می‌کنند ، پایبند باشند و محافظت افراد ملکی را اولویت خود بسازند."

نیکولاس هیسَم ، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در افغانستان ، دسمبر ۲۰۱۴ ، کابل

"این گزارش سالانه هزینه غیرقابل قبولی که جنگ بر شهروندان ملکی افغانستان تحمیل می کند را یکبار دیگر نشان می دهد. ثبت تلفات نباید صرفاً به عنوان "شمارش اجساد" مد نظر گرفته شود ، بلکه باید به عنوان گام مهمی در راستای تأمین حسابدگی تلقی شود. اکنون بهترین زمان است که کشورها مسئولیت خود در قبال محافظت از افراد ملکی را پاس بدارند و عاملین جرایم جنگی و سایر خشونت ها باید بدانند که آنها بخاطر آنچه که انجام داده اند ، به عدالت کشانیده خواهند شد."

زید رعد الحسین ، کمیشنر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد ، جنوری ۲۰۱۵ ، ژنو

ماموریت

گزارش سال ۲۰۱۴ در مورد تلفات افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) تهیه گردیده و دوره زمانی ۱ جنوری تا ۳۱ دسامبر را در بر می‌گیرد.

این گزارش طبق ماموریت یوناما بر اساس قصصنامه شماره ۲۱۴۵ (سال ۲۰۱۴) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت از وضعیت افراد ملکی، هماهنگی تلاش‌ها غرض حصول اطمینان از محافظت آنها، تقویت پاسخ‌دهی و همکاری در تطبیق کامل آزادی‌های بنیادی و مقررات حقوق بشری مندرج در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین‌المللی که افغانستان عضو آن‌ها می‌باشد، به ویژه معاهداتی که به بهره‌مندی کامل زنان از حقوق بشری‌شان، ارتباط می‌گیرد" تهیه گردیده است.

قصصنامه شماره ۲۱۴۵ (سال ۲۰۱۴) شورای امنیت روی اهمیت نظارت دوام‌دار و گزارش‌دهی به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، به خصوص در مورد تلفات افراد ملکی تأکید می‌کند.

یوناما یک سلسله فعالیت‌هایی را با هدف کاهش اثرات جنگ بر افراد ملکی به شمول موارد ذیل روی دست می‌گیرد: نظارت مستقل و بی‌طرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی شده‌اند؛ فعالیت‌های دادخواهی برای تقویت محافظت از افراد ملکی که در منازعات مسلحانه متضرر می‌گردند؛ و فعالیت‌هایی که باعث ترویج رعایت مقررات حقوق بین‌الملل بشر دوستانه، حقوق بشر و قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرف‌های درگیر می‌شود.

این گزارش از سوی دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر مرور گردیده و حاوی نظریات تخنیکی آن دفتر می‌باشد.

فهرست

۴	ماموریت
i	میتودولوژی (روش تهیه گزارش)
۱	خلاصه گزارش
۳	زنان و کودکان
۴	درگیری های زمینی عمده ترین عامل تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴
۶	افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده
۷	افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری و حملات پیچیده
۸	نقض حقوق بشر توسط گروه های مسلح طرفدار دولت
۹	خشونت های مرتبط به جنگ: تاثیرات بر اجتماعات ملکی
۱۲	پیشنهادات
۱۴	I. حفاظت حقوق بشر در مناطق جنگی
۱۴	زنان و درگیری های مسلحانه
۱۵	زنانی که از اثر خشونت های ناشی از جنگ بیوه شده اند: پیامدهای تلفات
۱۹	بقایای مواد منفجره از دوران جنگ
۲۲	حمله بر ماین پاکان موسسات بشردوستانه
۲۳	بیجا شدن افراد ملکی از اثر جنگ
۲۴	درگیری های مرزی
۲۶	II. درگیری های زمینی بین طرف های درگیر: افراد ملکی گیر مانده در ساحه جنگ
۲۹	انتساب تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی
۳۰	عناصر ضد دولتی: تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی
۳۳	نیروهای امنیتی ملی افغان: تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی
۳۷	پرتاب هاوان و موشک در ساحات مزدحم ملکی
۳۹	III. عناصر ضد دولت و محافظت افراد ملکی
۴۰	مواد انفجاری تعبیه شده
۴۹	حملات انتحاری و مرکب
۵۳	جنایت جنگی قتل: قتل های هدفمند افراد ملکی
۵۶	تهدیدات و حملات علیه شخصیت های مذهبی و اماکن مقدس
۵۸	ساختارهای عدلی و قضائی موازی: اعدام ها ، قطع اعضاء ، لت و کوب و سایر اعمال جنائی
۶۳	به آتش کشیدن خانه های افراد ملکی توسط طالبان در حوزه شرقی

- ۶۶ پذیرفتن مسئولیت از سوی طالبان در خصوص حملاتی که افراد ملکی را متاثر ساخت
- ۶۹ اعلامیه های طالبان در ارتباط با تدابیر جلوگیری و کاهش تلفات ملکی
- ۷۰ تعریف طالبان از "افراد ملکی" و حقوق بشردوستانه بین المللی
- ۷۱ اعلامیه های ماهوار طالبان در مورد ادعای تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت
- ۷۲ واکنش طالبان به گزارش یوناما در مورد تلفات افراد ملکی
- ۷۴. IV. نیروهای طرفدار دولت و حفاظت افراد ملکی**
- ۷۵ پولیس محلی افغان
- ۷۹ گروه های مسلح طرفدار دولت
- ۸۵ مبارزه و خنثی سازی مواد انفجاری تعبیه شده توسط نیروهای طرفدار دولت
- ۸۸ عملیات های هوایی
- ۹۲. V. چارچوب حقوقی**
- ۹۲ مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر جنگ
- ۹۷. VI. واژه نامه**
- ۱۰۴ ضمیمه ۱: حملاتی که طالبان مسئولیت آنرا به عهده گرفته اند: تفکیک حملات بر اساس نوع هدف
- ۱۰۶ ضمیمه ۲: جدول اتهامات طالبان در خصوص "جرائم جنگی" بر اساس وضعیت تایید و انتساب آن

میتودولوژی (روش تهیه گزارش)

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحهء رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که اطمینان و اعتبار آنها ارزیابی می گردد، گزارش ها در مورد تلفات افراد ملکی را تحقیق می نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش خود را به کار می برد تا اطلاعات بدست آمده را تا حد امکان با منابع متنوع به شمول اظهارات شاهدان عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (به شمول دولت افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی)، مسؤولین محلی در روستاها، ولسوالی ها و ولایات، رهبران مذهبی و بزرگان محل بررسی و تصدیق نماید.

این معلومات از طریق بازدید مستقیم، آزمایش فیزیکی اقلام و مدارک جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه ها و سایر مراکز صحتی، عکس ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست مصئونیت و امنیت ملل متحد و سایر نمایندگی های آن، اظهارات منابع دست دوم، گزارشات رسانه ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف های سوم به دست می آید.

در هر واقعه ای که تلفات ملکی را در بر داشته باشد، یوناما حداقل سه نوع منبع را لازمی می داند، مانند قربانی، شاهد، کارمندان صحتی، مقامات محلی، تصدیق توسط طرفین درگیری، بزرگان محل و غیره. تا جایی که ممکن باشد، تحقیقات بر اساس اظهارات اولیه قربانیان و یا شهود صحنه و تحقیقات در محل صورت می گیرد. در بعضی موارد، به خصوص در محلاتی که دسترسی به علت محدودیت های امنیتی مقدور نباشد، این گونه تحقیقات امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله روش ها برای جمع آوری اطلاعات، بخصوص از طریق شبکه های معتبر و باز هم از طریق یک سلسله منابع متنوعی که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی شود. در بعضی موارد، قبل از آنکه نتیجه گیری صورت گیرد، تحقیقات چندین هفته را در بر می گیرد. این بدین معناست که نتیجه گیری ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر دوباره بررسی گردیده و در تحلیل ها گنجانیده شود. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آن صورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش، نتیجه گیری صورت نمی گیرد و یا بدون نتیجه گیری قضیه بسته می گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی شود.

در بعضی موارد ملکی بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان به طور قطعی تصدیق کرد و یا این وضعیت مورد اختلاف می باشد. در این گونه موارد، یوناما از معیارهای قابل تطبیق حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده نموده و در مورد ملکی یا جنگجو بودن مردانی که به سن جنگی رسیده اند قضاوت نمی کند بلکه این گونه ادعاهای مربوط به ملکی یا جنگجو بودن قربانیان را بر اساس واقعیت های موجود در مورد همان رویداد ارزیابی می کند. هرگاه وضعیت یک یا چند قربانی نامشخص باقی بماند، در آن صورت مرگ آنها در شمار مجموعی تلفات افراد ملکی گنجانیده نمی شود.

یوناما در سال ۲۰۰۹ میلادی یک دیتابیس الکترونیکی را ایجاد نمود تا تحلیل ها و گزارش های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه را ثبت کند. این دیتابیس بخاطر تسهیل جمع آوری اطلاعات به

شکل منظم ، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات ، منجمله تفکیک اطلاعات بر اساس سن ، جنس ، مرتکبین حادثه ، تاکتیک ، نوع سلاح و دسته بندی های دیگر طراحی شده است .

یوناما نهایت تلاش می نماید تا طرفِ مسؤول یک حادثه مشخص را تا حدی که امکان دارد بطور دقیق معین نماید . هر چند به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها ، مانند ماهیت مشترك بعضی از عملیات های نظامی و عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها برای تشخیص دقیق یا تفکیک میان طرفهای مختلف نظامی و شورشیان کافی نبوده یا زمانی که هیچ یک از طرف ها مسؤولیت را به عهده نمی گیرند ، در همچو موارد یوناما مسؤولیت یک رویداد مشخص را به دسته بندی عمومی نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولتی نسبت می دهد . یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد ؛ اما این احتمال وجود دارد که یوناما تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی ، کمتر از آنچه که هست گزارش داده باشد .

خلاصه گزارش

بعد از چاشت بود. من در یک ساختمان گل کاری می‌کردم. خانمم برایم زنگ زد و در حالی که میگريست از من خواست که باید عاجل به خانه بروم چون یک انفجار جان فرزندان ما را گرفته بود. من از این خبر شوکه شدم و ضعف کردم. سایر کارگران به من کمک کردند و مرا تا خانه ام رساندند. خانمم گفت که تمام زخمی‌ها و شهیدها را به شفاخانه‌ها انتقال داده‌اند. من به نزدیک‌ترین شفاخانه رفتم و جسد پسر نه ساله‌ام را در روی بستر یافتم. به من گفتند که پسر دیگرم نیز شهید شده است. سپس، دختر کوچکم را دیدم که شدیداً زخمی شده بود و پسر دیگرم، که او نیز شدیداً زخمی شده بود و در خون غرق بود را دیدم. دخترم روز بعدش وفات کرد. چه دردآور بود. یا الله مهربان، من سه فرزندم را از دست دادم. فرزندانم چه گناهی را مرتکب شده بودند؟ آنها مانند همیشه در بیرون از خانه بازی میکردند. به من گفتند که انفجار ناشی از یک ماینی که از راه دور کنترل می‌شد بود که هدف آن یک افسر اردوی ملی افغانستان بود. چرا طالبان پروای افراد ملکی، زنان و کودکان را ندارند؟ طالبان از کدام فرهنگ و قانون پیروی میکنند؟ بسیار ساده است: کشتن کودکان و افراد ملکی کاملاً مخالف قوانین اسلامی است.^۱

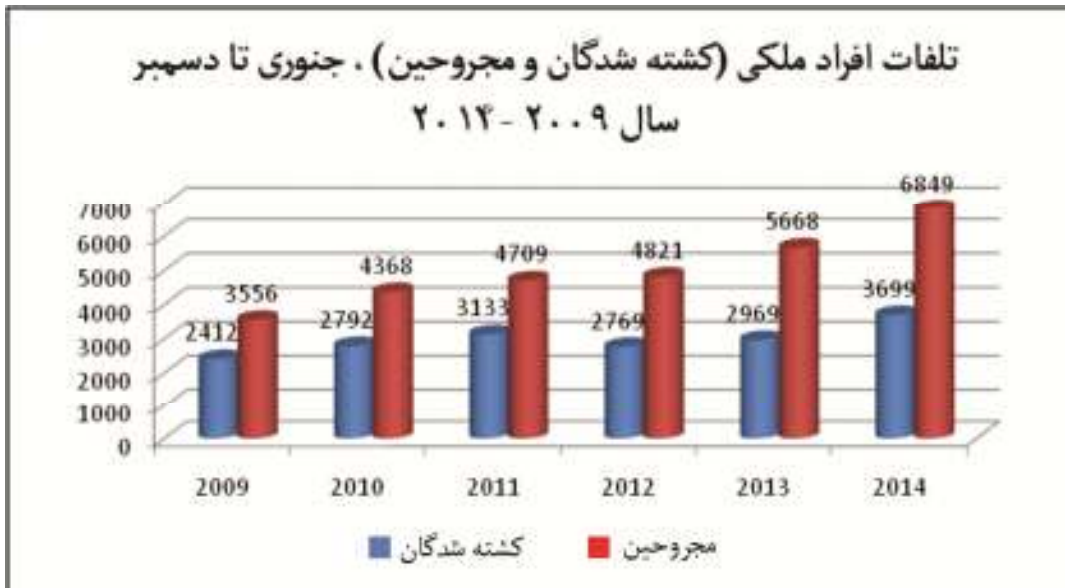
-- پدر سه کودک کشته‌شده و یک کودک زخمی‌شده در حمله مواد انفجاری تعبیه‌شده که از راه دور کنترل می‌گردید که یک قطار اردوی ملی را در شهر کابل در تاریخ ۲۱ سپتمبر ۲۰۱۴ مورد هدف قرارداد و باعث کشته شدن پنج تن و زخمی شدن دو غیرنظامی دیگر گردید.

تشدید خشونت‌های ناشی از منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۴ در افغانستان باعث کشته و مجروحیت تعداد بیش از حد افراد ملکی گردید. تعداد کشته‌شدگان و زخمی‌شده‌گان به یک مرحله پیش‌بینی‌ناشده رسید. یوناما ۱۰۵۴۸ تلفات افراد غیرنظامی (۳۶۹۹ کشته و ۶۸۴۹ زخمی) را ثبت نموده است که این تعداد ۲۵ درصد افزایش در تعداد کشته‌شدگان و ۲۱ درصد افزایش در تعداد زخمی‌شدگان و ۲۲ درصد افزایش در تعداد مجموعی تلفات ملکی در مقایسه با سال ۲۰۱۳ می‌باشد.^۲ از زمانیکه یوناما ثبت سیستماتیک تلفات افراد ملکی را در ۲۰۰۹ آغاز کرد، بالاترین رقم کشته و مجروحیت غیرنظامیان طی یک سال را در سال ۲۰۱۴ ثبت نمود.

بین ۱ جنوری ۲۰۰۹ و ۳۱ دسمبر ۲۰۱۴، یوناما ۴۷۷۴۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۷۷۷۴ کشته و ۲۹۹۷۱ مجروح) را ثبت کرده است.

^۱ مصاحبه یوناما با پدر قربانیان حمله مواد انفجاری تعبیه‌شده کنترل از راه دور، ۴ عقرب ۱۳۹۳، شهر کابل.
^۲ در سال ۲۰۱۳، یوناما ۸۶۳۷ مورد تلفات افراد ملکی (۲۹۶۹ کشته و ۵۶۶۸ مجروح) را ثبت کرد.

تلفات افراد ملکی (کشته شدگان و مجروحین) ، جنوری تا دسامبر سال ۲۰۰۹-۲۰۱۴

افزایش ۲۲ درصدی تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ ناشی از افزایش درگیری‌های زمینی بین طرفین درگیر در سرتاسر افغانستان است. همچنان، طرفین درگیر در منازعات مسلحانه از سلاح‌های دارای مواد منفجره شدید، چون هاوان‌ها، راکت‌ها و نارنجک‌ها، در محلات غیرنظامی‌نشین استفاده کردند که باعث پیامدهای زیانباری به افراد ملکی گردیده است. در سال ۲۰۱۴، مرگ و مجروحیت ناشی از درگیری‌های زمینی در مقایسه با سال ۲۰۱۳، ۵۴ درصد افزایش یافته است. درگیری‌های زمینی عمده‌ترین عامل تلفات افراد ملکی و بزرگترین قاتل زنان و کودکان در سال ۲۰۱۴ بوده است.

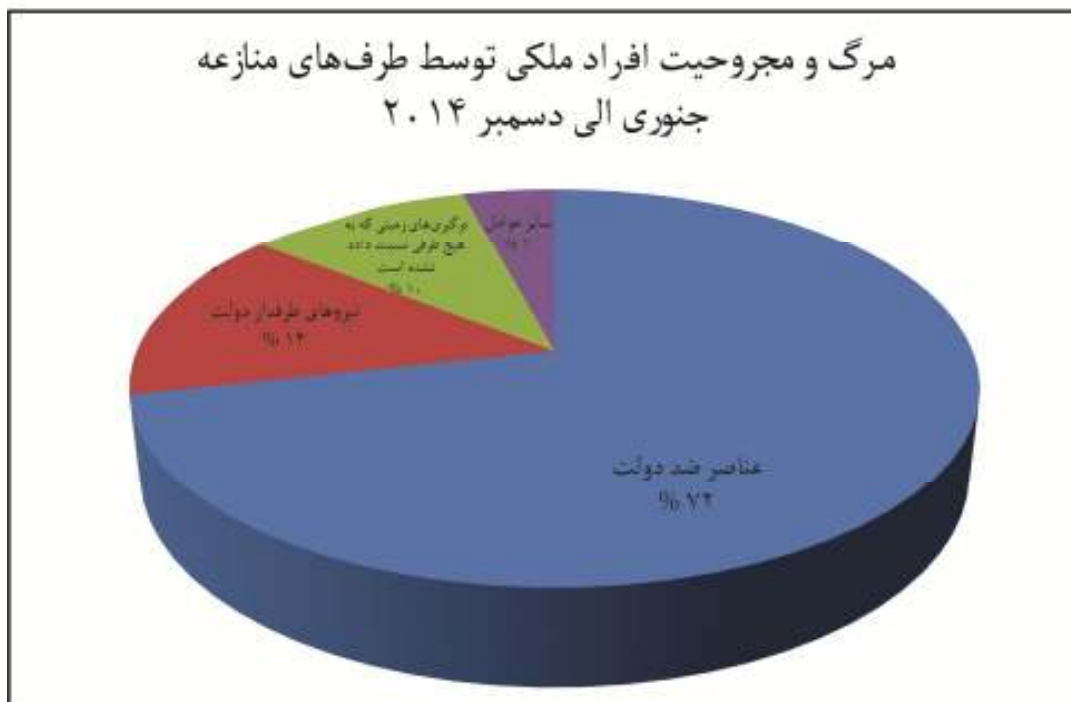
یوناما ۷۲ درصد تمام تلفات ملکی را به عناصر ضد دولت^۳ نسبت می‌دهد، ۱۴ درصد را به نیروهای طرفدار دولت^۴ (۱۳ درصد را به نیروهای امنیتی افغان و دو درصد را به نیروهای بین‌المللی) و ۱۰ درصد را به درگیری‌های زمینی^۵ بین عناصر

^۳ اصطلاح عناصر ضد دولت تمام گروه‌های مسلح، که در حال حاضر در درگیری‌ها نظامی علیه دولت افغانستان و یا مخالفت مسلحانه با دولت و یا نیروهای نظامی بین‌المللی سهم دارند، را در بر می‌گیرد. "عناصر ضد دولت" شامل طالبان و تمام افراد و گروه‌های مسلح سازمان‌یافته می‌شود که به نام‌های شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه، جهش محمد و دیگر گروه‌های شبه نظامی و گروه‌های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می‌باشند، به شمول گروه‌های جنایی که در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می‌نمایند. جهت معلومات بیشتر، به بخش واژه‌نامه در این گزارش مراجعه نمایید. یوناما خاطر نشان می‌سازد که تعداد تلفات غیرنظامی‌ها توسط عناصر ضد دولت هر سال بیشتر می‌شود و سال ۲۰۱۴ شاهد بیشترین تعداد تلفات غیرنظامی‌ها توسط عناصر ضد دولت از سال ۲۰۰۹ به این سو می‌باشد. اکثر کشته‌شدن و زخمی‌شدن‌های غیرنظامی‌ها ناشی از استفاده مواد انفجاری تعبیه‌شده بدون تبعیض و حملات انتحاری در مناطق پرنفوس غیرنظامی‌ها و هدف قرار دادن‌های عمدی غیرنظامی‌ها در سرتاسر افغانستان می‌باشد.

^۴ این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهایی را در بر می‌گیرد که در عملیات‌های ضد شورش در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت می‌کنند و بطور مستقیم یا غیرمستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می‌باشند. این نیروها شامل دسته‌های ذیل می‌گردد، مگر به این دسته‌ها محدود نمی‌شود: اردوی ملی افغانستان، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی و ملیشه‌های می‌شود که جایگاهی در قوانین افغانستان ندارند و تحت ساختارهای رسمی دولتی عملیات نمی‌کنند. این اصطلاح همچنین شامل نیروهای نظامی بین‌المللی و دیگر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی می‌شود. برای تفصیل بیشتر به بخش واژه‌نامه مراجعه کنید.

^۵ درگیری‌های زمینی شامل عملیات‌های جنبشی زمینی، فیرهای متقابل، حملات از یک فاصله مشخص و جنگ‌های مسلحانه بین طرف‌های درگیر در جنگ، می‌گردد. در حملات متذکره از سلاح‌های سبک و سنگین به شمول هاوان‌ها و راکت‌ها استفاده می‌شود.

ضد دولتی و نیروهای امنیتی افغان که طی آن امکان انتساب هیچ مورد از تلفات افراد ملکی به یکی از طرفین درگیری وجود نداشت.^۶ یوناما سه درصد تلفات افراد غیرنظامی را به بقایای مواد منفجره نسبت داده نشده جنگ^۷ و یک درصد باقی مانده را به حملات توپخانه‌ای از آن سوی مرزهای پاکستان به داخل افغانستان نسبت می‌دهد.

زنان و کودکان

در سال ۲۰۱۴، یوناما بالاترین رقم موارد کشته شدن و جراحت زنان ناشی از خشونت‌های منازعات مسلحانه را از ۲۰۰۹ بدین سو، از زمانیکه یوناما ثبت تلفات ملکی را به صورت سیستماتیک آغاز کرد، ثبت نموده است. پنج‌صد و پنجاه و شش (۵۵۶) واقعه ثبت شد که باعث ۹۰۹ مورد تلفات زنان (۲۹۸ مورد کشته و ۶۱۱ مورد جراحت) گردید که ۲۱ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۳ را نشان می‌دهد.^۸

برای بیشتر روشن شدن تأثیرات اجتماعی و اقتصادی جنگ بالای زندگی زنان افغان، یوناما با تعداد ۶۰ تن از زنان افغان از تمام زون‌های افغانستان مصاحبه‌ها انجام داد. شوهران این زنان افراد ملکی بودند که در سال ۲۰۱۴ از اثر خشونت‌های ناشی از جنگ جان خود را از دست دادند و یا هم شدیداً زخمی شدند. یوناما دریافت که زنانی که بعد از کشته و یا زخمی شدن شوهران‌شان به یگانه‌ن‌ان‌آور خانواده مبدل می‌شوند، پیامدهای اجتماعی و اقتصادی منفی و

^۶ برای تایید انتساب کشته و زخمی شدن افراد ملکی ناشی از جنگ زمینی، یوناما از پروسه تایید توسط سه منبع برای هر قضیه دارای تلفات افراد ملکی استفاده می‌کند. در قضایایی که انتساب به یکی از طرفین ممکن نباشد، به خصوص قضایای فیرهای متقابل، یوناما تلفات افراد ملکی را به هر دو نیروی درگیر (نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت) نسبت می‌دهد.

^۷ منظور از بقایای مواد منفجره جنگ، مواد منفجره متروک و مواد منفجره ناشده می‌باشد. بقایای مواد منفجره نسبت داده نشده جنگ، شامل مواد منفجره نشده از درگیری‌های سابقه و مواد منفجره نشده است که یوناما نتوانست آنها را به یک طرف منازعه نسبت دهد.

^۸ در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۷۵۰ زن (۲۳۶ کشته و ۵۱۴ زخمی) را مستند نموده بود.

دوامدار دامن‌گیرشان میشود و فقر بسیاری از زنان را مجبور کرده است که دختران شان را در بدل قرض، قبل از وقت به ازدواج دهند و یا فرزندان شان را از مکتب اخراج نمایند تا کار کنند. زنان بیوه اکثراً با خشونت‌های گوناگون و سوء رفتار از جانب اعضای خانواده و اجتماع مواجه هستند. بر اساس این دریافت‌ها دولت باید هر چه زودتر به نیازمندی‌های اساسی و ابتدایی این گروه از زنان و کودکان درحاشیه‌مانده و آسیب‌پذیر رسیدگی نماید.

در سال ۲۰۱۴، یوناما سطح بی‌پوشینه‌ای از خشونت‌های ناشی از جنگ که بر کودکان افغان تاثیرگذار بوده را ثبت کرد. تعداد ۱۰۶۵ حادثه باعث ۲۴۷۴ مورد تلفات کودکان (۷۱۴ مورد کشته و ۱۷۶۰ مورد زخمی) گردیده است. این بالاترین رقم تلفات کودکان از ۲۰۰۹ به این سو میباشد. در سال ۲۰۱۴، تلفات کودکان در مقایسه با سال قبل، ۴۰ درصد افزایش را نشان می‌دهد.^۹

یوناما یک تعداد واقعات خشونت‌های جنسی علیه اطفال توسط طرفین درگیر در جنگ را نیز ثبت نموده است. یوناما مشاهده نمود که از اثر عدم توجه و تلاش مقامات دولتی جهت تحقیق، پیگرد قانونی و مجازات، متهمین این گونه جرایم از معافیت همیشه‌گی برخوردار بوده‌اند. در حالیکه یوناما می‌پذیرد که تمام واقعیات را نتوانسته است گزارش بدهد، با آن هم این نهاد پنج واقعه خشونت جنسی ناشی از جنگ علیه کودکان را تثبیت نموده است.^{۱۰} چهار واقعه توسط پولیس محلی افغان و یک واقعه توسط اعضای نیروهای طرفدار دولت صورت گرفته است.

درگیری‌های زمینی عمده‌ترین عامل تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴

با دوام خروج نیروهای بین‌المللی و کاهش عملیات‌های پشتیبان هوایی در سال ۲۰۱۴، تعداد عملیات‌های گسترده زمینی توسط نیروهای ملی امنیتی افغان و عناصر ضد دولتی به خصوص در ولایات هلمند، کنر و فاریاب بیشتر گردید که بسیاری از این جنگ‌ها در نزدیک مراکز ولسوالی‌ها اتفاق می‌افتاد. افزایش جنگ‌های زمینی در محلات غیر نظامی که در آن تمام طرفین درگیری از هاوان و سایر سلاح‌های انفجاری و آتش سلاح سبک استفاده می‌کردند، پیامدهای مضر برای غیرنظامیان در قبال داشت.

یوناما ۳۶۰۵ مورد تلفات ملکی (۱۰۹۲ مورد کشته و ۲۵۱۳ مورد جراحت) ناشی از درگیری‌های زمینی را تثبیت نموده است. این رقم ۵۴ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۳ را نشان می‌دهد^{۱۱} و ۳۴ درصد تمام تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ را تشکیل می‌دهد. مرگ و مجروحیت افراد ملکی زمانی اتفاق افتاد که افراد ملکی در جریان درگیری یا زدوخوردها میان شورشی‌ها و نیروهای امنیتی افغان در داخل و یا اطراف محلات غیرنظامی گیرمانده بودند.

از مجموع ۳۶۰۵ مورد تلفات ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی، یوناما ۴۳ درصد آن را به عناصر ضد دولت و ۲۶ درصد آن را به نیروهای طرفدار دولت نسبت میدهد.^{۱۲} یوناما ۲۹ درصد موارد مرگ و جراحت افراد ملکی را نتوانست

^۹ در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۷۶۴ تلفات (۵۶۴ کودک کشته و ۱۲۰۰ زخمی) را ثبت نموده بود.

^{۱۰} یک واقعه بیشتر از چهار واقعه ثبت شده در سال ۲۰۱۳.

^{۱۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۳۳۴ مورد تلفات ملکی (۵۳۷ کشته و ۱۷۹۷ زخمی) ناشی از درگیری‌های زمینی ثبت نموده بود.

^{۱۲} از مجموعه ۹۲۱ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی توسط نیروهای طرفدار دولت (که شامل نیروهای امنیتی ملی افغان، نیروهای بین‌المللی و گروه‌های مسلح طرفدار دولت می‌شود)، یوناما ۹۲ درصد آن را به نیروهای امنیتی ملی افغان نسبت می‌دهد که شامل عملیات‌های زمینی می‌گردد که در مشارکت با نیروهای بین‌المللی و گروه‌های طرفدار دولت انجام شده‌اند. متباقی آن به درگیری‌های زمینی نسبت داده شده است که به رهبری گروه‌های مسلح طرفدار دولت (هفت در صد) و نیروهای بین‌المللی (یک در صد) انجام شدند.

به یک طرف مشخص از طرفین درگیر نسبت دهد. دو درصد متباقی تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی به پرتاب موشک از آن سوی مرز نسبت داده شده است.

مرگ و مجروحیت افراد ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی، عملیات‌ها و حملات توسط نیروهای طرفدار دولت با ۹۲۱ مورد تلفات افراد ملکی (۳۳۶ مورد کشته و ۵۸۵ مورد جراحت) در ۲۹۱ رویداد جداگانه که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده، به صورت قابل ملاحظه‌ی افزایش یافته است که ۱۴۱ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می‌دهد.^{۱۳} اسناد نشان می‌دهد که تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات‌های زمینی و حملات توسط عناصر ضد دولت نیز با ۱۵۵۱ مورد تلفات افراد ملکی (۴۳۸ کشته و ۱۱۱۳ زخمی) در ۴۳۸ واقعه جداگانه افزایش یافته است که ۵۱ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ است.^{۱۴}

در جریان درگیری‌های سنگین و مهتد بین طرفین درگیر، نسبت دادن تلفات افراد ملکی به یکی از طرفین – مخصوصاً کشته‌شدن و زخمی‌شدن افراد ملکی در درگیری‌های دو جانبه – همیشه ممکن نبوده است. در این چنین واقعات، که باعث تلفات ۱۰۵۱ فرد ملکی (۳۰۷ کشته و ۷۴۴ زخمی) گردیده است، یوناما تلفات افراد ملکی را به هر دو طرف درگیر (نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی) نسبت داده است.^{۱۵}

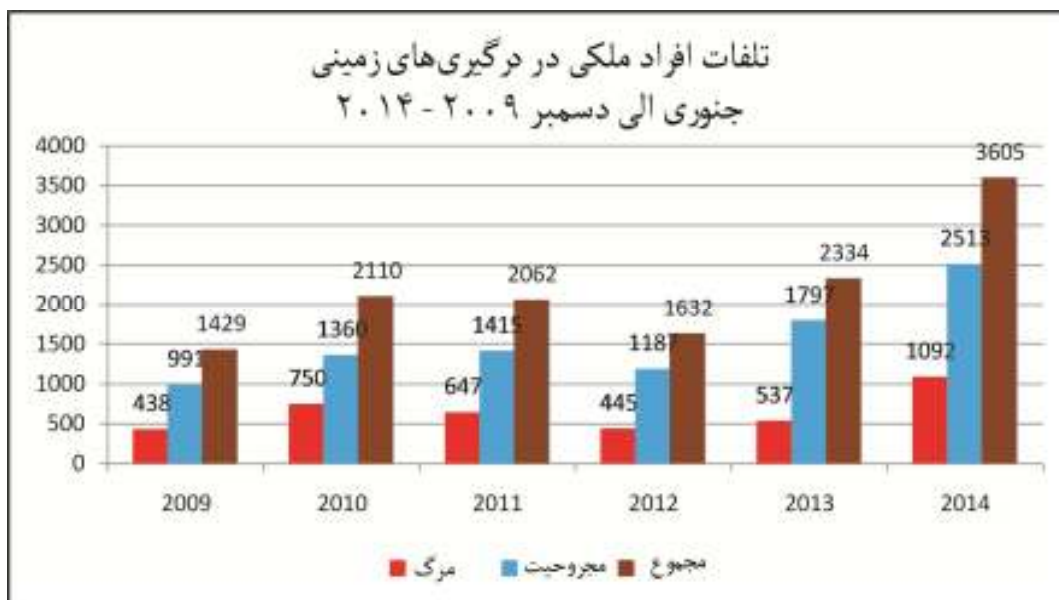
نصف تلفات افراد ملکی در درگیری‌های زمینی در نتیجه استفاده از سلاح‌هایی که محلات وسیع‌تری را آسیب می‌رسانند – مخصوصاً هاوان‌ها – توسط طرفین درگیر رخ داده است. یوناما ۱۷۸۸ مورد تلفات ملکی (۴۴۷ کشته و ۱۳۴۱ زخمی) را ثبت نموده است که از استفاده سلاح‌های چون هاوان، راکت و نارنجک ناشی شده است که ۷۳ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ می‌باشد.^{۱۶} افزایش در تلفات افراد ملکی – مخصوصاً کودکان – در نتیجه انفجار مواد منفجره که بعد از درگیری‌های زمینی در ساحه بجا می‌ماند، نگران کننده بوده است.

^{۱۳} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۳۸۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۲ کشته و ۲۸۰ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است که از ۱۳۶ واقعه درگیری‌های زمینی ناشی شده‌اند.

^{۱۴} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۷۹۴ مورد تلفات افراد ملکی (۷۶۴ کشته و ۱۰۳۰ زخمی) را به عناصر ضد دولت نسبت داده بود که از ۲۶۶ واقعه جداگانه درگیری‌های زمینی ناشی شده بودند.

^{۱۵} پایگاه معلوماتی یوناما دارای یک گزینه جدا برای تلفات افراد ملکی می‌باشد که به هر دو طرف درگیر درمنازه (نیروهای طرفدار دولت/عناصر ضد دولت) نسبت داده می‌شود که اکثراً در نتیجه زد و خوردها میان طرفین در درگیری‌های زمینی رخ می‌دهد.

^{۱۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۰۳۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲۱۲ کشته و ۸۲۱ زخمی) را ناشی از فیر هاوان‌ها، راکت‌ها و نارنجک‌ها ثبت نموده بود.

افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده

استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت در سال ۲۰۱۴ افزایش یافته و منحيث یک تهديد عمده برای افراد ملکی در سرتاسر افغانستان باقی ماند. یوناما ۲۹۷۸ مورد تلفات افراد ملکی (۹۲۵ کشته و ۲۰۵۳ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده را تثبیت نمود که نشانگر سه درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ است.^{۱۷} یوناما افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری، جاسازی شده در موتر(غیر انتحاری) و مغناطیسی را ثبت کرد مگر تعداد تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع کنترل از راه دور و سایر انواع نامشخص آن، اندکی کاهش یافته است.

^{۱۷} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۸۹۲ مورد تلفات ملکی (۹۶۴ کشته و ۱۹۲۸ زخمی) را ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده ثبت نموده بود.

یوناما مخصوصاً از شروع مجدد استفاده از ماین های فشاری توسط عناصر ضد دولت نگران می باشد؛ استفاده از اینگونه ماین که اهداف را نمی تواند مشخص کند، غیر قانونی می باشد.^{۱۸} هفت صد و هفتاد و پنج (۷۷۵) مورد تلفات افراد ملکی (۴۱۷ کشته و ۳۵۸ زخمی) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری ثبت گردیده است که ۳۹ درصد افزایش نسبت به آمار سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد^{۱۹} و این افزایش سیر نزولی استفاده از این نوع مواد انفجاری که در سال ۲۰۱۳ ثبت شده بود را معکوس ساخته است. مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری باعث ۲۶ درصد تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده و هفت درصد کل تلفات افراد ملکی گردیده است.

از بین انواع مواد انفجاری تعبیه شده، مواد انفجاری تعبیه شده که از راه دور کنترل می گردد باعث بیشترین آسیب به افراد ملکی گردیده و رقم ۱۱۱۹ تلفات افراد ملکی (۲۳۴ کشته و ۸۸۵ زخمی) را بنام خود ثبت کرده است.^{۲۰} تعداد کشته شدگان و زخمی شدگان ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی در سال ۲۰۱۴ بیشتر از دو برابر افزایش یافته است. مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی باعث ۲۴۱ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰ کشته و ۲۲۱ زخمی) گردیده است که ۱۳۶ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۲۱} اکثر این واقعات هنگامی صورت گرفته است که عناصر ضد دولتی مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی را در وسایط قوای امنیتی افغان جاگزاری کرده اند که اکثراً باعث پیامدهای ناگواری برای افراد ملکی در محلاتی که این مواد انفجاری تعبیه شده انفجار داده شده، گردیده است.

افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری و حملات پیچیده

در سال ۲۰۱۴، تعداد قربانی های حملات انتحاری و مرکب ۲۸ درصد افزایش یافت و یوناما ۱۵۸۲ مورد تلفات افراد ملکی (۳۷۱ کشته و ۱۲۱۱ زخمی) از اثر حملات مرکب و انتحاری را ثبت نموده است.^{۲۲} مثلاً یک حمله انتحاری زیانبار در تاریخ ۲۳ نومبر در ولایت پکتیکا، ولسوالی یحیاخلیل، هنگامی رخ داد که یک انتحارکننده در بین ۴۰۰ تماشاچی بازی والیبال خود را انفجار داد. در این واقعه، یوناما ۱۳۸ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ کشته بشمول ۲۱ کودک و ۸۵ زخمی بشمول ۲۶ کودک) را ثبت نمود. این حمله باعث قتل ده تن پولیس محلی، شامل دو قومندان محلی نیز گردید.

^{۱۸} افغانستان پیمان ۱۹۹۷ در مورد منع استفاده، ذخیره، تولید و انتقال ماین های ضد پرسونل و تخریب آن ها (کنوانسیون اوتاوا یا پیمان منع ماین) را تصویب نموده است. این پیمان استفاده از ماین های ضد پرسونل تولید شده در فابریکه ها و استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می شود، مانند مواد انفجاری تعبیه شده، که با فشار وزن قربانی انفجار می کند، را منع قرار داده است. تعریف "ماین" در این کنوانسیون شامل مواد انفجاری تعبیه شده می شود، شامل آن هایی که طوری ساخته شده باشند که در زیر زمین، نزدیک به زمین و یا در سطح جاگزاری شوند و با حضور، نزدیک شدن یا تماس فرد یا واسطه نقلیه منفجر گردند.

^{۱۹} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۵۵۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲۴۶ کشته و ۳۱۲ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده، که توسط تماس قربانی منفجر می شود را ثبت نموده بود.

^{۲۰} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۱۴۹ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۷ کشته و ۸۹۲ زخمی) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده که از راه دور کنترل می گردد را ثبت نموده بود.

^{۲۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۰۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲ کشته و ۹۰ زخمی) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی را ثبت نموده بود.

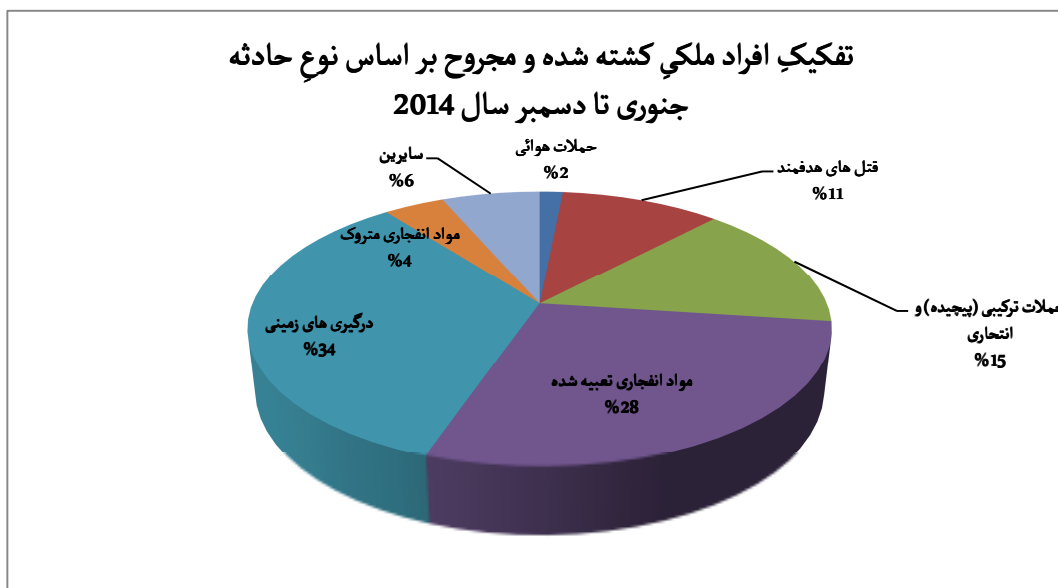
^{۲۲} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۲۳۶ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۵ کشته و ۹۸۱ زخمی) ناشی از حملات انتحاری و مرکب را ثبت نموده بود.

قتل‌های هدفمند عامل ۱۱ درصد کل تلفات افراد ملکی به شمار می‌رود. یوناما ۱۱۱۴ مورد تلفات افراد ملکی (۷۵۳ کشته و ۳۶۱ زخمی)^{۲۳} را ثبت کرده است که پنج درصد کمتر از آمار سال ۲۰۱۳ می‌باشد. این قتل‌های هدفمند شامل قتل بزرگان قومی، کارمندان ملکی دولت، ملاها و کارمندان ملکی نهادهای عدلی و قضایی می‌شود.

۱۲ درصد متباقی تلفات افراد ملکی به انواع رویدادهای ذیل نسبت داده شده است: چهار درصد به بقایای مواد منفجرناشده جنگ، دو درصد به عملیات‌های هوایی توسط نیروهای بین‌المللی و متباقی موارد تلفات افراد ملکی از اعدام‌های صحرائی توسط ساختارهای عدلی و قضایی موازی عناصر ضد دولت، اختطاف‌ها و سایر قتل‌های غیرقانونی توسط تمام طرفین درگیر در جنگ ناشی می‌شوند.

نقض حقوق بشر توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت

در سال ۲۰۱۴، یوناما افزایش قابل ملاحظه‌ای در موارد نقض حقوق بشر از جانب گروه‌های مسلح طرفدار دولت علیه مردم ملکی را ثبت نمود و همین‌گونه، یوناما شاهد ناکامی گسترده مقامات افغان در بازخواست از این گروه‌های مسلح و محافظت از افراد ملکی و اجتماعات بوده است. یوناما ۱۰۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ کشته و ۴۹ زخمی) در نتیجه ۸۵ واقعه جداگانه که گروه‌های مسلح طرفدار دولت دخیل بوده‌اند را ثبت کرده است که ۸۵ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ می‌باشد.^{۲۴}

^{۲۳} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۱۷۷ مورد تلفات افراد ملکی (۷۹۴ کشته و ۳۸۳ زخمی) ناشی از قتل‌های هدفمند را ثبت نموده بود.
^{۲۴} با وجود افزایش قابل توجه، تعداد کشته‌شدگان و زخمی‌شدگان توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت کمتر از یک درصد تمام تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ را تشکیل می‌دهد. گروه‌های مسلح طرفدار دولت در شمال شرق و شمال افغانستان مسول اکثریت واقعات (۶۲ درصد در شمال شرق و ۲۵ درصد در شمال) می‌باشند و هر دو زون شاهد افزایش در حوادث و تلفات افراد ملکی در ۲۰۱۴ بوده است.

خشونت‌های مرتبط به جنگ: تأثیرات بر اجتماعات ملکی

مواد انفجاری باقی مانده از جنگ

از سال ۲۰۱۲ به این سو، تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری جنگ^{۲۵} بیشتر از دو برابر افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۸۵ واقعه جداگانه انفجار مواد منفجرناشده را تثبیت کرده است که باعث ۴۲۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۴ کشته و ۲۹۸ زخمی) گردیده است که این رقم، ۲۰ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ است.^{۲۶} این بیشترین آمار تلفات ملکی از اثر بقایای مواد انفجاری جنگ از ۲۰۰۹ به این سو می باشد.

مجازات توسط ساختارهای عدلی و قضایی موازی

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۴۹ مورد رویداد را ثبت کرده است که در آن عناصر ضد دولت، شامل طالبان، افراد ملکی را به اتهام تخلف از قانون شریعت، آنچه خلاف کاری خوانده شده و جاسوسی، مجازات کرده اند. واقعات ثبت شده شامل اجرای اعدام های صحرائی، سربریدن، قطع اعضای بدن، لت و کوب، شلاق زدن و حبس های غیر قانونی می شود.^{۲۷} یوناما خاطرنشان می کند که ساختارهای قضایی موازی، غیرقانونی بوده و هیچ مشروعیت یا اساس حقوقی در قوانین افغانستان ندارند. مجازاتی که از سوی این گونه ساختارهای موازی تجویز می گردد، میتواند نقض حقوق بشر، اعمال جرمی مطابق قوانین افغانستان و در بعضی موارد، جرایم جنگی تلقی شوند.^{۲۸}

آتش سوزی خانه‌ها توسط طالبان

از ۱ اگست تا ۳۱ دسامبر، یوناما ۱۰ رویداد را ثبت کرد که طی آن اعضای طالبان خانه‌های افراد ملکی که با آنها مخالفت سیاسی یا لفظی داشتند را به آتش کشیدند. تمام این حملات در ولایات کتر، ننگرهار و نورستان در شرق افغانستان رخ دادند. اکثریت خانه‌هایی که طالبان به آتش کشیدند متعلق به کارمندان ملکی دولت، اعضای نیروهای ملی امنیتی افغان یا اعضای گروه‌هایی که علیه طالبان شورش کرده بودند، می شد. یوناما خاطرنشان می سازد که چنین مجازات گروهی، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی است که بالای تمام طرفین درگیر در نزارعه، منجمله طالبان، لازم الاجرا می باشد.

^{۲۵} منظور از بقایای مواد منفجره جنگ، مواد منفجره متروک و مواد منفجرناشده می باشد.

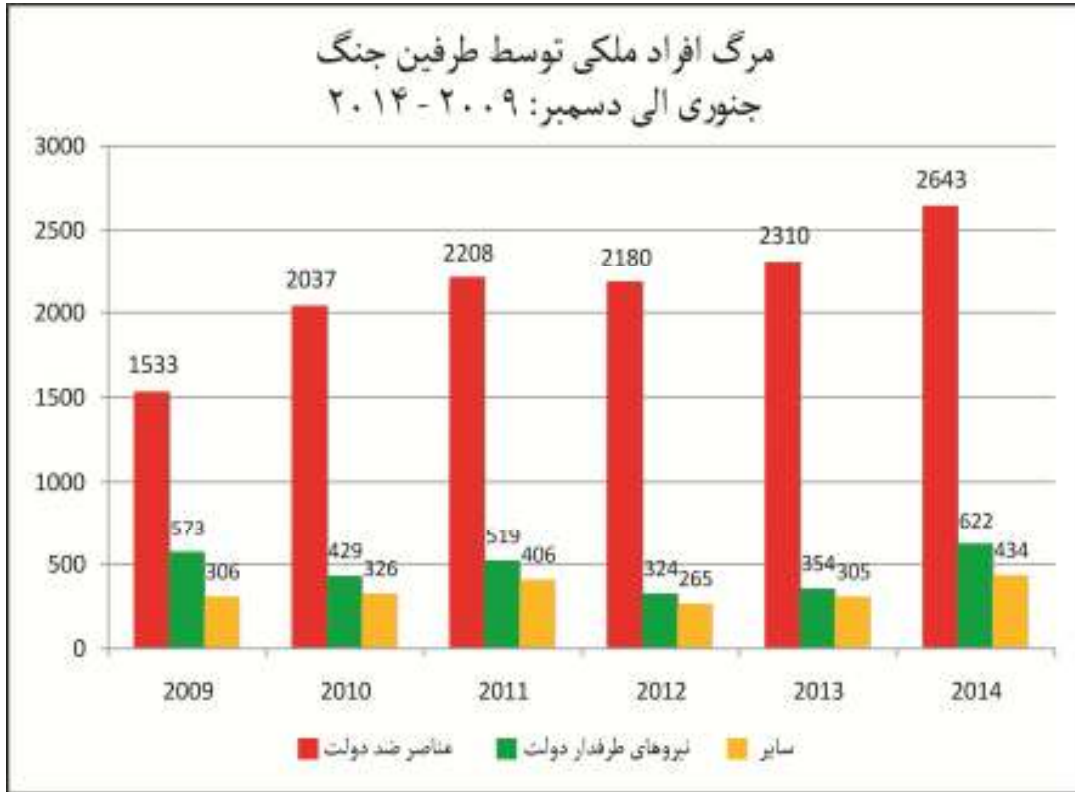
^{۲۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۳۵۱ مورد تلفات افرادی ملکی (۱۱۶ کشته و ۲۳۵ زخمی) در ۱۶۴ واقعه را ثبت نموده بود.

^{۲۷} تمام رویدادهای تلفات افراد ملکی ناشی از مجازات توسط نظام عدلی و قضایی موازی که یوناما ثبت کرده است، توسط عناصر ضد دولت صورت گرفته است. یوناما موارد مرگ و مجروحیت افراد ملکی ناشی از این گونه طرزالعمل ها را ثبت کرده است؛ در برخی موارد این مجازات مستقیماً به جنگ ارتباط داشت، مثلاً، اعدام پدر یک سرباز اردوی ملی و بعضاً این مجازات ها از سوی عناصر ضد دولت در ارتباط به تخلفاتی که به جنگ ربطی نداشتند علیه افراد ملکی صادر می شد، مثلاً شلاق در ملاء عام به اتهام زنا. ماده سوم مشترک کنوانسیون های ژنو با صراحت قتل، خشونت، اعدام های غیر قانونی، شکنجه، قطع اعضای بدن و سایر انواع خشونت علیه افراد ملکی را منع کرده است. این اعمال در همه جا و در همه وقت ممنوع می باشند. به بخش چارچوب حقوقی این گزارش برای جزئیات بیشتر در مورد تطبیق ماده سوم مشترک کنوانسیون های ژنو در افغانستان مراجعه شود.

^{۲۸} برای تعریف "جرایم جنگی" به بخش چارچوب حقوقی این گزارش مراجعه نمایید.

بیجاشدن از اثر جنگ

گروه کاری افغانستان برای افراد بیجاشده داخلی، بیجاشدن ۱۵۶۱۹۳ فرد ملکی ناشی از منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۴ را ثبت نموده است^{۲۹} که هشت درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ است.^{۳۰} تا تاریخ ۳۱ دسمبر ۲۰۱۴، تعداد مجموعی افراد بیجاشده داخلی در افغانستان به ۸۰۵۴۰۹ می‌رسید.

ملاحظات

انتقال کامل مسولیت امنیتی از قوای بین‌المللی به نیروهای ملی امنیتی افغان در ۲۰۱۴ تأثیرات قابل ملاحظه ای بر محافظت افراد ملکی در سرتاسر افغانستان به جا گذاشته است. کاهش نیروهای مسلح بین‌المللی، به ویژه کاهش پشتیبانی جنگی هوایی از نیروهای زمینی افغان، فرصت‌های بیشتری برای طالبان و سایر عناصر ضد دولت مساعد ساخت تا در بعضی مناطق عملیات‌های گسترده زمینی را به اجرا بگذارند.^{۳۱}

^{۲۹} گروه کاری برای افراد بیجاشده داخلی توسط کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (یون اچ سی آر) و وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان افغانستان مدیریت می‌شود و شامل میکانیزم ابتدایی می‌شود که براساس آن، بیجاشدگان داخلی ناشی از جنگ را ثبت نموده به آنها کمک مساعدت میکند.

^{۳۰} ارقام ارائه شده به یوناما توسط مدیر گروه کاری برای افراد بیجاشده داخلی مربوط به کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان، ۸ عقرب ۱۳۹۳.
^{۳۱} جهت کاهش وابستگی نیروهای امنیتی ملی افغان به حمایت هوایی نیروهای بین‌المللی، نیروهای بین‌المللی با دولت افغانستان جهت رشد ظرفیت نبرد هوایی همکاری می‌نمایند. نشست یوناما با نمایندگان آیساف/ماموریت حمایت قاطع، ۲۳ دلو ۱۳۹۳.

در چندین ساحه ، طالبان عملیات‌هایی را اجرا کردند که شامل گروه‌های چند صد نفری جنگجویان طالب می‌شد و نمایانگر تلاش طالبان برای به اختیار گرفتن و حفظ مناطق گسترده ، مخصوصاً در ولایت هلمند که قبلاً — حداقل به نام— در کنترل دولت بوده است ، می‌باشد. پاسخ نیروهای امنیتی افغان به اینگونه عملیات ها بیشتر انفعالی بوده و عملیات‌های مقطعی علیه شورشیان را از مراکز خود که اکثراً در داخل و یا نزدیک مناطق پرنفوس موقعیت دارد ، انجام می دادند. در بیرون از مناطق نسبتاً امن شهری ، در تعداد زیادی از ولسوالی‌ها ، به ویژه در جنوب ، جنوب‌شرق و شرق کشور ، حضور نیروهای امنیتی افغان و دولت به مراکز ولسوالی‌ها محدود شده که این امر اکثراً گروه‌های بزرگی از افراد ملکی را فاقد هر نوع محافظت گذاشته است.

علاوه بر آن ، افزایش عملیات‌های زمینی به رهبری نیروهای امنیتی افغان آنها را بیشتر در معرض خطر قرار داده و فرصت خوبی به عناصر ضد دولت مهیا کرده است تا بالای آنها حمله کنند. درگیری‌ها و زدوخوردها میان این دو طرف متخاصم ، اکثراً باعث کشته‌شدن و زخمی‌شدن افراد ملکی — مخصوصاً زنان و کودکان — که در جنگ گیرماندند ، گردیده است.

افزایش قدرت یک تعداد از گروه‌های مسلح در سال ۲۰۱۴ — که اکثراً همدست با مقامات دولتی در ولایات و ولسوالی‌ها اند — به ویژه در شمال ، شمال‌شرق و جنوب‌شرق باعث ازدیاد نگرانی‌ها گردیده است. یوناما شاهد افزایش موارد نقض حقوق بشر توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت علیه افراد ملکی بوده است که مقامات دولتی هم برای رسیدگی به آن اقدامی نکرده اند. معافیت از مجازات — و عدم حسابدگی — در ناامنی در بعضی مناطق افغانستان افزوده و محافظت افراد ملکی را کاهش داده است.

یوناما خاطرنشان می‌کند که فضای امنیتی و سیاسی در ماه‌های اول سال ۲۰۱۵ بیانگر این است که طالبان و نیروهای امنیتی افغان مصمم اند که فصل جنگ در سال ۲۰۱۵ را نقطه عطفی در منازعات مسلحانه قرار دهند. اگر وضعیت کنونی با درگیری‌های زمینی وسیع و مشارکت تعداد فراوان جنگجویان از جانب نیروهای امنیتی افغان و عناصر ضد دولتی ، خصوصاً استفاده از هاوان‌ها ، راکت ، مواد انفجاری تعبیه‌شده و سایر سلاح‌هایی که هدف را تکمیک نمی‌توانند در مناطق ملکی پرجمعیت ادامه یابد ، امکان افزایش تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۵ خیلی متصور است.

با در نظر داشت خشونت‌های در حال افزایش در سال ۲۰۱۵ ، یوناما از طرفین درگیر در منازعه مسلحانه افغانستان —مخصوصاً عناصر ضد دولت — تقاضا دارد که جهت محافظت افراد ملکی تدابیر بیشتری در مطابقت با مکلفیت‌هایشان بر اساس حقوق بشردوستانه بین‌المللی اتخاذ نمایند. با توجه به این واقعیت که میزان مرگ ، مجروحیت و آسیب وارده به افراد ملکی — مخصوصاً زنان و کودکان — به سطح بی‌پیشینه ای افزایش یافته است ، یوناما از طرفین درگیر در منازعه می‌خواهد تا تمام اقدامات احتیاطی قابل تطبیق را جهت جلوگیری از تلفات افراد ملکی در جریان عملیات‌های نظامی‌شان به کار بگیرند ، از جمله از حملات کورکورانه و بی‌تناسب و جلوگیری از استفاده از سلاح‌های سنگین و غیر مستقیم در محلات ملکی پرجمعیت دست بکشند. علاوه بر آن ، از طرفین درگیر خواسته می‌شود که افراد و نیروهای مسلحی که قصداً و بدون تکمیک بر افراد ملکی آسیب می‌رسانند را مورد بازخواست قرار بدهند.

یوناما پیشنهادات ذیل را جهت تقویت محافظت افراد ملکی و جلوگیری از تلفات افراد ملکی به طرفین درگیری پیشکش می‌کند

پیشنهادات

عناصر ضد دولت

در مطابقت با مکلفیت های آنها در حقوق بشردوستانه بین المللی:

- پرتاب هاوان ، راکت و نارنجک در مناطق مسکونی را متوقف ساخته و از حملات بدون تفکیک هدف نظامی و نامتناسب در محلات مسکونی خودداری نمایند.
- حملات عمدی بالای افراد ملکی و مناطق ملکی ، چون عبادت گاه ها ، مراکز فرهنگی و ادارات ملکی دولتی را متوقف کنند.
- استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده ، مخصوصاً حملات انتحاری در محلات پر رفت و آمد افراد ملکی را متوقف نمایند و از ماین های فشاری غیر قانونی ، استفاده نمایند.
- تعریف متناسب با حقوق بشردوستانه بین المللی از "افراد ملکی" ارائه نموده و در تمام عملیات های نظامی اصول تفکیک ، تناسب و احتیاط را رعایت کنند.
- اعلامیه های رهبری طالبان که حملات بر افراد ملکی و محلات مسکونی افراد ملکی را منع قرار داده است را تطبیق نمایند و دستورالعمل ها ، رهنمودها و هدایاتی که نیروهای طالبان را مکلف به جلوگیری و اجتناب از تلفات افراد ملکی می نماید را عملی نکنند. همچنان ، آن عده از اعضای طالبان که افراد ملکی را هدف قرار داده ، سبب قتل و جراحت شان می شوند را مورد بازپرس قرار بدهند.

دولت افغانستان

- پرتاب هاوان ، راکت و نارنجک بر مناطق مسکونی را متوقف نماید.
- اقدامات مشخص جهت کاهش تلفات افراد ملکی در جریان درگیری های زمینی صورت بگیرد. این مهم زمانی عملی می گردد که رهنمودهای تاکتیکی ، قواعد جنگ و سایر طرزالعمل ها اصلاح گردیده و تقویت گردد و از آموزش و تمویل مناسب نیروهای امنیتی ملی در رابطه با حمایت از غیرنظامیان ، کاهش تلفات و پاسخگویی نیروها و جبران خساره برای متضررین اطمینان حاصل گردد.
- تمام گروه های مسلح و ملیشا منحل گردد و آن عده از افراد و گروه های مسلحی که مرتکب نقض حقوق بشر می شوند را مورد پیگرد قانونی قرار بدهد.
- ظرفیت نیروهای امنیتی افغان را بلند ببرد تا این نیروها بتوانند فرماندهی ، کنترل و عملیات های مقابله با مواد انفجاری تعبیه شده ، خنثاسازی مواد و استحصال آن را به درستی انجام بدهند. منابع لازم را جهت تطبیق کامل استراتژی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده ، تخصیص دهد.
- پالیسی ها و رهنمودهایی تهیه گردد تا میدان های جنگ بعد از درگیری های زمینی از وجود مواد منفجرناشده پاک سازی و نشانه گذاری شوند.
- تمام اتهامات نقض حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر توسط نیروهای امنیتی افغان و گروه های مسلح طرفدار دولت و نیروهای متحد دولت تحقیق و بررسی شود. افراد و گروه هایی که مسول شناخته می شوند را باید مطابق به قوانین افغانستان و حقوق بین الملل مورد پیگرد قرارداده ، مجازات نماید.

- طرزالعمل‌های موجود در مورد جبران خساره به زنان و خانواده‌های افراد ملکی کشته‌شده و زخمی‌شده از اثر خشونت‌های ناشی از جنگ را مورد تجدیدنظر و بازنگری قرار بدهد و آگاهی عامه از این طرزالعمل‌ها جهت به دست آوردن جبران خساره و خدمات اولیه را بلند ببرد.

نیروهای نظامی بین‌المللی

- به حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان پس از سال ۲۰۱۵ جهت حصول اطمینان از تمویل، آموزش و تجهیز کافی آنها از طریق ماموریت حمایت قاطع ناتو ادامه داده شود. حمایت از نیروهای امنیتی افغان ادامه یابد تا این نیروها بتواند فرماندهی، کنترل و عملیات‌های مقابله با مواد منفجره تعبیه‌شده، خنثاسازی مواد و استحصال آن را در سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷ به شکل موثر انجام بدهند.
- اتخاذ اقدامات موثر جهت نقشه‌برداری، علامت‌گذاری و پاکسازی مواد منفجرناشده از تمام مراکز نظامی نیروهای بین‌المللی و محلات تهرین اسلحه این نیروها که از زمان آغاز عملیات آیساف تا اکنون بسته شده را ادامه دهند.
- تمام نیروهای نظامی بین‌المللی یا قوت‌های استخباراتی بین‌المللی و نیروهای امنیتی که در افغانستان چه به صورت مستقل یا در حمایت از نیروهای امنیتی افغان فعالیت می‌کنند، جهت محافظت افراد ملکی در جریان عملیات‌های زمینی و هوایی باید تمام تدابیر لازم را روی دست بیگیرند.
- بازنگری‌ها و تحقیقات بعد از عملیات، در هماهنگی با حکومت افغانستان در عملیات‌هایی که تلفات افراد ملکی رخ می‌دهد و در آن نیروهای بین‌المللی و قوت‌های استخباراتی بین‌المللی دخیل استند، انجام شود. هم‌چنان، اقدامات مناسب در جهت اطمینان از بازپرسی، پرداخت جبران خساره و بهبود در چگونگی عملیات‌ها روی دست گرفته شود.

I. حفاظت حقوق بشر در مناطق جنگی

زنان و درگیری های مسلحانه

در سال ۲۰۱۴، یوناما بالاترین رقم تلفات زنان ملکی را از سال ۲۰۰۹ تا اکنون که ثبت تلفات ملکی را به گونه منظم آغاز نمود، به ثبت رسانیده است. یوناما ۵۵۶ رویداد را به ثبت رسانیده که باعث کشته و زخمی شدن ۹۰۹ زن (۲۹۸ کشته و ۶۱۱ زخمی) گردید که این رقم ۲۱ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۳۲} در سال ۲۰۱۴ به طور اوسط، هر هفته بیش از ۱۷ زن ملکی در خشونت های ناشی از جنگ کشته یا زخمی شده اند.

به دنبال ثبت رویدادها در گزارش شش ماهه حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه سال ۲۰۱۴ یوناما، در سال ۲۰۱۴ درگیری های زمینی بیشترین تلفات زنان ملکی را به همراه داشته چنانچه این درگیری ها باعث ۵۲۷ مورد تلفات افراد ملکی (۱۵۳ کشته و ۳۷۴ زخمی) شد که ۵۷ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۳۳} درگیری های زمینی باعث بیش از نیمی از (۵۸ درصد) تلفات زنان ملکی گردیده است. بیشترین تلفات زنان ملکی ناشی از گیر ماندن در محل تبادل آتش و یا اصابت گلوله های منحرف به منازل آنها بود.

مواد انفجاری تعبیه شده باعث کشته و زخمی شدن ۱۶۹ زن (۶۲ کشته و ۱۰۷ زخمی) گردید که ۵ درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۳۴} هر چند در سالهای گذشته مواد انفجاری تعبیه شده عامل اصلی تلفات زنان ملکی شمرده می شد، در سال ۲۰۱۴ این گونه حملات فقط ۱۹ درصد کل تلفات زنان ملکی را تشکیل می دهد. بیش از نیمی کل تلفات زنان ملکی (۵۶ درصد) به عناصر ضد دولتی نسبت داده می شود در حالیکه نیروهای طرفدار دولت باعث ۲۷ درصد تلفات زنان ملکی شده اند. سایر عوامل که باعث تلفات زنان ملکی گردید، قرار ذیل است: ۱۵ درصد ناشی از تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی که یوناما نمی تواند آن را به هیچ یک از طرفین درگیر نسبت دهد، ۱ درصد شلیک موشک از آنسوی مرز، ۱ درصد حوادثی که عاملین آن مشخص نیست (اکثراً ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ) می باشد.

شمار تلفات زنان ملکی نسبت داده شده به نیروهای طرفدار دولت در سال ۲۰۱۴^{۳۵} الی ۶۷ درصد افزایش یافته که اکثراً برخواسته از اشتباه در شلیک توپخانه ای می باشد. یک مثال از این رویداد در ۳۱ دسامبر زمانی رخ داد که اردوی ملی چند مرمی هاوان را به منظور هدف قرار عناصر ضد دولتی شلیک نمودند ولی در یک منزل مسکونی اصابت کرد که در آن مراسم عروسی جریان داشت. این رویداد باعث کشته و زخمی شدن ۸۳ فرد ملکی (۲۹ کشته به شمول ۱۵ دختر، ۹ زن و ۵ پسر و ۵۴ زخمی به شمول ۳۰ دختر، ۹ زن، ۷ پسر و ۸ مرد) گردید. این رویداد و رویداد های مشابه نیازمند آنست که تمام نیروهای امنیتی ملی افغان باید رهنمودها و قواعد تاکتیکی شان را بررسی و در صورت لزوم بازبینی نمایند تا اطمینان حاصل گردد که هر نوع اقدامات پیشگیرانه روی دست گرفته شده تا از تلفات افراد ملکی ناشی از شلیک غیر مستقیم جلوگیری شود.

^{۳۲} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۷۵۰ مورد تلفات زن ملکی (۲۳۶ کشته و ۵۱۴ زخمی) را ثبت نمود.

^{۳۳} در سال ۲۰۱۳، درگیری های زمینی باعث ۳۳۶ مورد تلفات زن (۷۳ کشته و ۲۶۳ زخمی) گردید.

^{۳۴} در سال ۲۰۱۳، مواد انفجاری تعبیه شده باعث کشته و زخمی شدن ۲۹۱ فرد ملکی (۱۳۵ کشته و ۱۵۶ زخمی) گردید.

^{۳۵} در سال ۲۰۱۳، نیروهای طرفدار دولت باعث کشته و زخمی شدن ۱۴۸ زن (۴۱ کشته و ۱۰۷ زخمی) شدند. در سال ۲۰۱۴، آنها باعث کشته و زخمی شدن ۲۴۷ زن (۹۳ کشته و ۱۵۴ زخمی) شدند.

زنانی که از اثر خشونت های ناشی از جنگ بیوه شده اند: پیامدهای تلفات

من یک زن بیسواد هستم و حساسیت های فرهنگی برای زنان اجازه نمی دهد که از خانه ها به خاطر تهیه نفقه بیرون شوند. از این جهت ، من نمی توانم خانواده خود را کمک اقتصادی کنم. تا قبل از کشته شدن شوهرم ، هر سه فرزندم متعلم مکتب بودند ، ولی حالا مکتب را ترک کردند و بخاطر کمک به خانواده مصروف چوپانی هستند .^{۳۶}

در سال ۲۰۱۴ ، یوناما ۲۱ درصد افزایش در شمار تلفات زنان ملکی ناشی از درگیری ها را در مقایسه با سال ۲۰۱۳ ثبت کرده است. اگر چه این افزایش در شمار تلفات به تنهایی نگران کننده می باشد ، پیامدهای اقتصادی و اجتماعی جنگ بالای زندگی زنان و اطفالشان تا حد زیادی در نظر گرفته نشده است. زنانی که بعد از کشته یا زخمی شدن شوهران شان در جنگ ، حالا یگانه نان آور خانواده هایشان می باشند ، با پیامدهای دراز مدت اقتصادی و اجتماعی روبرو اند و در برابر بعضی از اشکال خشونت و بدرفتاری بسیار آسیب پذیر می باشند. یوناما تذکر می دهد که دولت باید برای رسیدگی به نیازهای اساسی چنین زنان و کودکان آسیب پذیر و منزوی وارد عمل شود.

یوناما با ۶۰ زن بیوه مصاحبه نمود و از هر چهار زن یکی از آنها اظهار داشت که بعد از مرگ شوهرش خشونت (از سوی اقارب و سایر افراد جامعه) را تجربه نموده اند. بیشترین نوع خشونت علیه این زنان خشونت گفتاری ، اخراج از خانه شوهر ، ازدواج اجباری مجدد ، بدرفتاری فیزیکی و محرومیت اجتماعی می باشد. در اکثر موارد این گونه خشونت ها در روزهای اول مرگ شوهر و توسط اقارب شوهر بر زن بیوه تحمیل می شود. زنانی که یوناما با آنها مصاحبه نمود گفتند که این گونه خشونت ها برخاسته از این باور است که زن و فرزندان پس از مرگ شوهر ، یک بار اقتصادی می باشند. اقارب زنان بیوه اکثراً با استفاده از چنین توجیهات زن را وادار می کنند تا دختران خود را هرچه زود تر شوهر بدهند.

تمام زنانی که یوناما با آنها مصاحبه نموده گفتند که وضعیت اقتصادی شان بعد از مرگ یا زخمی شدن شوهرانشان به شدت بدتر شده است. از میان این ۶۰ زن ، تنها یک زن قبل از مرگ شوهرش مشغول به کار بوده است. چند تن از زنان گفتند که پس از مرگ شوهرانشان مثلاً به عنوان صفا کار وظیفه دارند و از این بابت درآمد کوچکی به دست می آورند در حالی که اکثر زنان مصاحبه شونده اظهار نمودند که قادر به دست آوردن وظیفه نبوده اند. یک سوم زنان مصاحبه شونده گفتند که بعد از مرگ یا مجروحیت شوهر ، مبلغ اندکی کمک نقدی از دولت دریافت می نمایند ، اما اکثر آنها سهم بسیار کمی را به صورت کمک نقدی یک بار و نه به صورت معاش منظم دریافت نموده اند. اکثر زنان مصاحبه شونده نمی دانستند که چگونه از طریق وزارت کار و امور اجتماعی یا ریاست جمهوری در سطح مرکز یا ولایات به میکانیزم های موجود جبران خسارات دسترسی پیدا کنند ؛ به باور این زنان ، تنها آنانی که با مقامات روابط نزدیک دارند ، می توانند به این گونه کمک های نقدی دسترسی پیدا نمایند.

یوناما از این مصاحبه ها دریافت که تنها یک چهارم زنان مصاحبه شونده قادر هستند تا بدون دریافت کمک بیرونی برای خانواده های خود نفقه تهیه نمایند. اکثر این افراد برای امرار معاش قسماً یا کلاً به خانواده های شان (یا اکثراً به خانواده شوهر) وابسته هستند. خیلی از این زنان کاملاً از دسترسی به دارائی شوهرانشان محروم شده اند ، اما تعدادی از این زنان حق دسترسی یا استفاده از دارائی های شوهران را دارند بدون اینکه از حقوق شان در مورد میراث ، جایداد و مالکیت آگاهی داشته باشند.

^{۳۶} مصاحبه یوناما با یک خانم ۳۵ ساله ؛ مادر شش فرزند از ولایت بدخشان ، ۱۱ نوامبر ۲۰۱۴.

هرچند بیش از نیمی از زنان مصاحبه شونده اظهار داشتند که بعد از مرگ شوهرانشان می توانند بدون محرم از منزل بیرون بروند، اکثرشان از محدودیت های بیشتر در رفت و آمد حکایت کردند و ابراز نمودند که برای بیرون شدن از منزل باید توسط یکی از اقارب مرد همراهی شوند.

چندین زن مصاحبه شونده گفتند که پس از مرگ شوهرانشان موقف آنها در جامعه تغییر کرده و به آنها به عنوان یک بار اضافی دیده می شوند و آنها موقف اجتماعی خود را از دست داده اند. چنانچه یک خانم ۲۸ ساله از ولایت لغمان چنین می گوید:

"یک هفته بعد از مرگ شوهرم، خانم های برادران شوهرم شروع به بدرفتاری با من کردند. به هر کس می گفتند که در برابر من و فرزندانم آنها هیچ مسئولیتی ندارند. این رفتار یک هفته دیگر ادامه داشت و بخاطر برخورد آنها مجبور شدم خانه شوهر را ترک نموده و به خانواده پدرم برگردم. دیگر نمی توانستم بدرفتاری و تحقیر آنها را تحمل کنم. وقتی شوهرم زنده بود، همه آنها خوب بودند، اما با مرگ او همه چیز تغییر کرد."^{۳۷}

با وجود بدتر شدن اوضاع، بعضی از زنان مصاحبه شونده گفتند که مردم نشان دادند که وضعیت آنها را درک می کنند. اکثر زنان احساس کردند که مردم آنها را تحمل و حمایت لفظی می کنند در حالی که به گفته عده دیگر، مردم جامعه با دید منفی به آنها می نگرند. از هر چهار زن یکی آنها گفت که یک نهاد یا سازمان خیریه را یافته اند که برایشان کمک می کند، اما تنها یک زن نظر مثبت در مورد این گونه سازمان ها داشت.

عواقب خشونت های ناشی از جنگ فراتر از مرگ یا مجروحیت بوده و تاثیرات تا بالای خانواده های افغان باقی می ماند. وقتی از زنان در مورد نیازهای مبرم و عاجل آنها پرسیده شد، اکثر زنان مصاحبه شونده گفتند که به عنوان نیاز مبرم به ترتیب به کمک مالی، غذا، مواد سوخت زمستانی، مسکن و کمک برای آموزش کودکان شان نیاز دارند. یوناما از نهادهای مربوطه دولت می خواهد تا مساعدت هایی را به منظور رسیدگی به نیازهای اولیه کودکان و زنانی که در اثر خشونت های ناشی از جنگ یتیم و بیوه شده اند، اولویت بندی کنند.

کودکان و درگیری های مسلحانه

اوایل صبح یعنی حدود ساعت ۸:۳۰ دقیقه بود و من در خانه خوابیده بودم که ناگهان صدای انفجار را شنیدم. با شتاب بیرون دویدم تا ببینم چه خبر است. دیدم چند کودک آغشته در خاک و خون روی زمین افتاده اند. در میان آنها سه فرزند خودم نیز بودند. یکی شان مرده و دو تن دیگر زخمی شده بودند.^{۳۸}

-- گفته های یک پدر که در ولسوالی گلران ولایت هرات به تاریخ ۳ جولای ۲۰۱۴، در اثر انفجار مواد انفجاری تعبیه شده یک فرزند او کشته و دو فرزند دیگرش زخمی شدند. در این رویداد سه کودک کشته و هفت کودک دیگر زخمی شدند که همه بین ۳ تا ۱۲ سال سن داشتند.

^{۳۷} مصاحبه یوناما با یک خانم ۲۸ ساله، مادر پنج فرزند از ولایت لغمان، ۱۰ نوامبر ۲۰۱۴.

^{۳۸} مصاحبه یوناما به تاریخ ۶ جولای ۲۰۱۴.

کشتار و مجروحیت

در سال ۲۰۱۴، یوناما میزان بی سابقه از خشونت های ناشی از جنگ که کودکان را متاثر ساخت، به ثبت رسانیده است. در مجموع ۱۰۶۵ رویداد که باعث کشته و زخمی شدن ۲۴۷۴ کودک (۷۱۴ کشته و ۱۷۶۰ زخمی) گردید، بالاترین میزان تلفات کودکان ملکی را از زمان آغاز ثبت تلفات ملکی توسط یوناما در سال ۲۰۰۹ نشان می دهد. تلفات کودکان در مقایسه با سال ۲۰۱۳^{۳۹} میلادی ۴۰ درصد افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۴، حد اوسط روزانه حدود ۷ کودک در اثر خشونت های ناشی از جنگ کشته یا زخمی شده اند.

ثبت ۱۰۶۴ مورد تلفات کودکان (۲۵۹ کشته و ۸۰۵ زخمی) توسط یوناما نشان می دهد که تلفات کودکان در اثر درگیری های زمینی الی ۶۵ درصد^{۴۰} افزایش یافته و از آنجائی که تقریباً نصف کل تلفات کودکان (۴۳ درصد) را شامل می شود، بنابراین درگیری های زمینی تا هنوز عمده ترین عامل تلفات کودکان شمرده می شود.

تلفات کودکان در اثر مواد انفجاری تعبیه شده نیز ۲۱ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۴۱} مواد انفجاری تعبیه شده دومین بزرگترین عامل تلفات کودکان می باشد، چنانچه ۲۵ درصد کل تلفات کودکان در سال ۲۰۱۴ برخواسته از مواد انفجاری تعبیه شده می باشد.

مواد منفجر نشده و بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

بقایای مواد منفجره از دوران جنگ که از درگیری های گذشته و فعلی بجا مانده هنوز هم باعث آسیب جدی به کودکان افغان می شود. بقایای مواد منفجره از دوران جنگ ۳۲۷ مورد تلفات کودکان (۹۷ کشته و ۲۳۰ زخمی) شده که ۱۴ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳^{۴۲} را نشان می دهد. بقایای مواد منفجره از دوران جنگ، سومین عامل تلفات کودکان (بعد از درگیری های زمینی و مواد انفجاری تعبیه شده) می باشد که باعث ۱۳ درصد کل تلفات شده است.

تجاوز و سایر اشکال خشونت های جنسی

یوناما به ثبت بعضی از رویدادهای خشونت جنسی علیه کودکان توسط طرف های درگیر ادامه داد. یوناما ملاحظه نمود که فرهنگ معافیت از مجازات برای چنین جرایم که نشان دهنده عدم توجه مسئولین به تحقیق، تعقیب و مجازات متخلفین است، ناشی از تبعیض فرهنگی و حس شرمساری که به ناحق گریبانگیر متضرر شده، ترس از انتقام و عدم میکانیزم های ارجاع قضایا و ارائه خدمات به ویژه در مناطق ناامن است.

هر چند یوناما می پذیرد که تعداد موارد خشونت جنسی برخواسته از درگیری کمتر از آنچه اتفاق افتاده گزارش شده است، با آن هم پنج رویداد خشونت جنسی ناشی از جنگ در برابر کودکان^{۴۳} را تثبیت نمود که چهار مورد آن از طرف نیروهای پولیس محلی و یک مورد دیگر آن توسط یک عضو گروه مسلح طرفدار دولت صورت گرفته است.

^{۳۹} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۷۶۴ مورد تلفات (۵۶۴ کودک کشته و ۱۲۰۰ زخمی) را ثبت نمود.

^{۴۰} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۶۴۶ کودک (۱۴۰ کشته و ۵۰۶ زخمی) را به ثبت رسانید.

^{۴۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۶۲۰ کودک در اثر مواد انفجاری تعبیه شده (۱۹۲ کشته و ۴۲۸ زخمی) را ثبت نمود.

^{۴۲} در سال ۲۰۱۳، مواد منفجره باقیمانده از جنگ باعث تلفات ۲۸۷ کودک (۹۳ کشته و ۱۹۴ زخمی) گردید.

^{۴۳} یک رویداد بیشتر تر نسبت به ۴ رویدادی که در سال ۲۰۱۳ ثبت شده بود.

- به تاریخ ۱۷ مارچ، یک تن از نیروهای پولیس محلی در شهر مهترلام ولایت لغمان به جرم حمله و قصد تجاوز جنسی به یک پسر هفت ساله به ۱۰ سال حبس محکوم گردید. به تاریخ ۹ نوامبر، ستره محکمه این حکم را به پنج سال حبس کاهش داد.
- به تاریخ ۶ می، یک پسر ۱۵ ساله و خانواده اش به یوناما گزارش دادند که پسر جبراً توسط افراد یک گروه مسلح طرفدار دولت در ولسوالی قلعه زال ولایت کندز استخدام و بعداً چندین بار مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است. این تجاوز و بدرفتاری پنج روز ادامه یافت تا اینکه پسر توانست از چنگ آنها فرار کند. برادر بزرگتر آن پسر از گروه مسلح نامبرده خواست تا به علت سن کم برادرش، وی را در عوض استخدام کنند اما برایش گفته شد که فقط برادر کوچکش می تواند "خواهشات جنسی آنها را برآورده کند". در این ارتباط هیچ کسی بازداشت نشده است.

استخدام و استفاده از کودکان در صفوف گروه ها و نیروهای مسلح

در سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد استخدام و استفاده از کودکان برای اهداف محاروبی در سراسر کشور بود. گروه کاری نظارت و گزارش دهی ملل متحد در خصوص نقض جدی حقوق کودکان در درگیری های مسلحانه، ۴۱ مورد استخدام توسط عناصر ضد دولتی، ۵ مورد استخدام توسط نیروهای امنیتی ملی افغان و یک مورد استخدام توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را به ثبت رسانده است.

عناصر ضد دولتی تا هنوز کودکان را به خاطر تعبیه، انتقال و جاسازی مواد انفجاری تعبیه شده و انجام حملات انتحاری استخدام می کنند. به گونه مثال، به تاریخ ۲۳ اگست، طالبان در شهر غزنی از سه پسر (بدون آنکه خود آنها آگاه باشند) برای انتقال مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری توسط کراچی دستی استفاده کردند. مواد انفجاری تعبیه شده قبل از وقت معین منفجر و باعث کشته شدن دو پسر ۶ و ۱۰ ساله و مجروحیت یک پسر ۸ ساله شد.

یوناما شاهد کاهش مداوم در گزارش و تثبیت موارد استخدام کودکان توسط نیروهای پولیس ملی بود، چنانچه در سال ۲۰۱۴ فقط یک مورد استخدام توسط پولیس ملی افغان گزارش شد و یک مورد دیگر استخدام کودک توسط پولیس محلی افغان تثبیت شد. این رقم نمایانگر کاهش سریع می باشد چنانچه در سال ۲۰۱۳ میلادی ۱۳ مورد استخدام و در سال های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۱ به ترتیب ۶ و ۷ مورد استخدام ثبت شده بود. با توجه به اینکه احتمال گزارش اندک از موارد استخدام کودکان وجود دارد، این ارقام ممکن نمایانگر میزان دقیق استخدام کودکان توسط نیروهای درگیر نباشد.

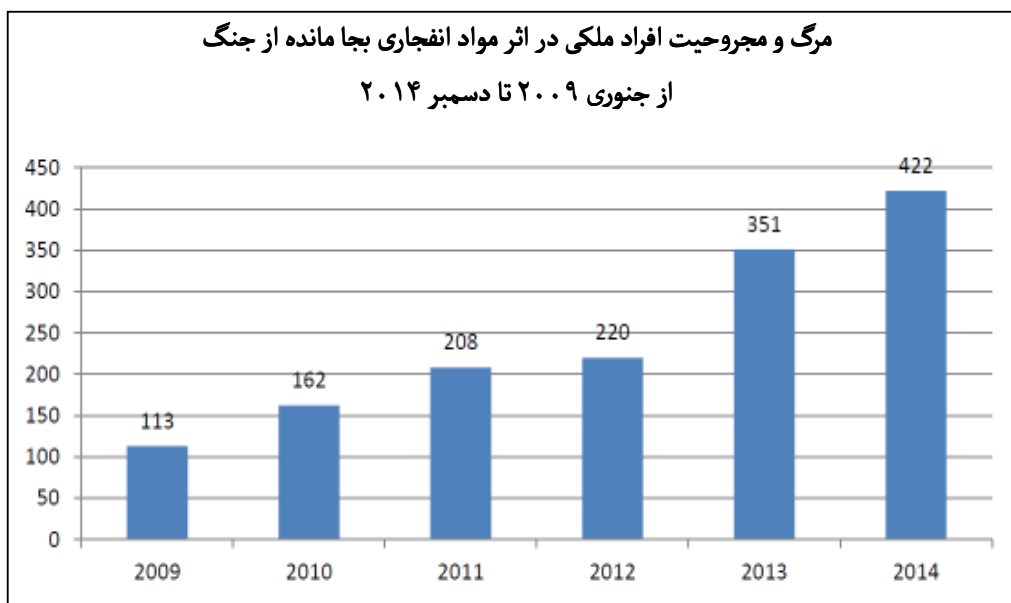
با وجود تعهد جدی از سوی دولت و پیشرفت های چشمگیر در تطبیق پلان عملی منع استخدام افراد زیر سن، چالش ها هنوز هم باقیست^{۴۴}. به تاریخ ۲ فبروری ۲۰۱۵، رئیس جمهور اشرف غنی قانونی را توشیح کرد که بر اساس آن استخدام افراد زیر سن در نیروهای امنیتی افغان جرم تلقی می شود^{۴۵}؛ قانون مذکور به تاریخ ۱ نوامبر ۲۰۱۴ از سوی ولسی جرگه و به تاریخ ۱۳ دسمبر ۲۰۱۴ از سوی مشرانو جرگه تصویب شد. یوناما قانون جدید را استقبال کرده و آن را امر مهم در جهت محو استخدام کودکان در افغانستان و گام بزرگی در استراتژی دولت برای تطبیق پلان عملی می داند.

^{۴۴} شرایط بد اقتصادی و اجتماعی که خانواده ها را مجبور می سازد تا فرزندان خود را به پیوستن به نیروهای امنیتی افغان وادار سازد، نبود ظرفیت مناسب برای تعیین سن افراد در نیروهای امنیتی افغان، نبود پالیسی های رهنمودی و نبود پاسخگویی، نبود تذکره تابعیت و آسان بودن جعل اسناد هویت از جمله چالش های عمده به شمار می آیند.

^{۴۵} استخدام زیر سن به استخدام کودکان زیر سن ۱۸ سال (۰ تا ۱۷ ساله) به نیروهای امنیتی افغان گفته می شود.

بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

تلفات ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ^{۴۶} از سال ۲۰۱۲ بدینسو بیشتر از دو برابر افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۸۵ مورد جداگانه از انفجار مواد منفجره ناشده را تثبیت نمود که باعث کشته و زخمی شدن ۴۲۲ فرد ملکی (۱۲۴ کشته و ۲۹۸ زخمی) گردید که این رقم در مقایسه با سال ۲۰۱۳ میلادی^{۴۷} ۲۰ درصد افزایش را نشان می دهد. این بالاترین رقم تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ می باشد که از آغاز ثبت منظم تلفات افراد ملکی توسط یوناما در سال ۲۰۰۹ ثبت شده است.

پس از درگیری های زمینی و مواد انفجاری تعبیه شده، بقایای مواد منفجره از دوران جنگ بیشتر از هر نوع حوادث دیگر باعث مرگ و مجروحیت کودکان شده است. از مجموع ۴۲۲ مورد تلفات ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ، ۷۷ درصد قربانیان آن کودکان بودند که شامل ۳۲۷ مورد تلفات کودکان (۹۷ کشته و ۲۳۰ زخمی) می شود و این رقم ۱۴ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۴۸}

در اکثر موارد فوق، کودکان در حال بازی یا جمع آوری آهن پاره ها برای گداختن آن بودند. از آنجائی که کودکان از طریق جمع آوری آهن پاره، چوب یا چراندن رمه ها در عواید خانواده سهم می گیرند و در ضمن در بیرون از خانه با همدیگر بازی می کنند، بنابر این در معرض خطر جدی انفجار تصادفی مواد منفجره ناشده قرار می گیرند. به گونه مثال، به تاریخ ۷ دسامبر گروهی از کودکان در ولسوالی دند ولایت کندهار مواد منفجره ناشده را یافتند. مواد مذکور در جریان بازی اطفال ناگهان منفجر شد و در نتیجه ۲ پسر (۸ و ۱۰ ساله) کشته و دو پسر دیگر (۷ و ۹ ساله) زخمی شدند. به تاریخ ۳ جولای، سه پسر ۱۲، ۹ و ۸ ساله زمانی در ولسوالی گذره ولایت هرات مجروح شدند که در یک میدان تهرین نظامی که قبلاً مورد استفاده آیساف بود، بازی می کردند که مواد منفجره ناشده ناگهان انفجار کرد.

^{۴۶} بقایای مواد منفجره از دوران جنگ به مواد منفجره ناشده و مواد منفجره متروک گفته می شود.

^{۴۷} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۳۵۱ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱۶ کشته و ۲۳۵ زخمی) را در اثر ۱۶۴ رویداد ثبت نموده بود.

^{۴۸} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۸۷ مورد تلفات کودکان (۹۳ کشته و ۱۹۴ زخمی) را ثبت نموده بود.

درگیری های زمینی و افزایش تلفات ملکی از اثر بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

هرچند بقایای مواد منفجره از دوران جنگ های قبل از ۲۰۰۱ به تدریج کم شده — چنانچه سازمان های ماین پاکی تخمین زده اند که ۸۰ درصد بقایای مواد منفجره از دوران جنگ های قبل از ۲۰۰۱ پاکسازی شده است^{۴۹} — ولی یوناما افزایش روز افزون در شمار تلفات افراد ملکی ناشی از این مواد را از سال ۲۰۰۹ بدینسو به ثبت رسانیده است. یوناما دریافته که این افزایش در شمار تلفات افراد ملکی ظاهراً به افزایش میزان درگیری های زمینی در مناطق پر جمعیت ملکی ارتباط دارد. طرف های درگیری اکثراً مواد منفجره ناشده را از میدان های جنگ جمع آوری نکرده و یا هم مناطق پر خطر را بعد از جنگ علامت گذاری ننموده که در نتیجه اکثراً باعث تلفات افراد ملکی گردیده است.

یک نمونه از اینکه چگونه درگیری های شدید زمینی منجر به افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ گردید، در ولسوالی سنگین ولایت هلمند به ثبت رسیده است. در سال ۲۰۱۴ ولسوالی سنگین شاهد درگیری های شدید زمینی بود که باعث ۴۵۵ مورد تلفات افراد ملکی گردید و این رقم تقریباً ده برابر بیشتر از تلفات افراد ملکی است که در سال ۲۰۱۳ ثبت شده است. در سال ۲۰۱۴ یوناما ۱۵ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را در ولسوالی سنگین به ثبت رسانیده و این درحالیست که تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ تنها یک مورد ثبت شده بود. به گونه مثال، به تاریخ ۱۳ نوامبر گروهی از کودکان در ولسوالی سنگین با یک مواد منفجره ناشده بازی می کردند که ناگهان مواد مذکور منفجر شد و در نتیجه آن ۱۰ کودک به شمول ۲ پسر و ۸ دختر که همه شان زیر سن ۱۶ سال بودند، زخمی شدند.

چند نمونه از تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ^{۵۰}

- به تاریخ ۲۷ اگست، چند کودک در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان در حال انتقال یک مرمی هاوان بودند که ناگهان مرمی منفجر شد و باعث کشته و زخمی شدن ۹ فرد ملکی (۳ فرد ملکی به شمول ۲ پسر کشته و ۶ پسر دیگر زخمی) گردید.
- به تاریخ ۱۱ اکتوبر، مواد منفجره ناشده زمانی انفجار کرد که گروهی از کودکان در ولسوالی کشم ولایت بدخشان آن را داخل آتش انداختند. این انفجار باعث کشته و زخمی شدن ۷ فرد ملکی (کشته شدن ۳ کودک کشته و زخمی شدن ۴ مرد) گردید.
- به تاریخ ۹ نوامبر، ۵ پسر در ولسوالی اندر ولایت غزنی با مواد منفجره ناشده از جنگ های فعلی مشغول بازی بودند که ناگهان مواد مذکور منفجر شد و همه آنها را زخمی کرد. چند تن آنها به شدت زخم برداشتند.

ضرورت به پالیسی هایی که طرفین درگیر را ملزم به علامت گذاری ساحات پرخطر و پاکسازی مواد منفجره ناشده بسازد

عدم علامت گذاری و پاکسازی مواد منفجره ناشده از میدان های جنگ تا حد زیادی به عدم موجودیت پالیسی و اجرای فعالیت های منظم از سوی دولت بستگی دارد تا نیروهای امنیتی افغان را مکلف به علامت گذاری، ثبت و پاکسازی مناطق مشکوک آلوده به بقایای مواد منفجره از دوران جنگ به شمول سلاح هایی که مواد منفجره ناشده را پس از

^{۴۹} گروه کاری بقایای مواد منفجره از جنگ، ۲۵ جنوری ۲۰۱۵.

^{۵۰} مثال های نمونه شامل رویدادهای مواد منفجره باقی مانده از جنگ های فعلی (بعد از سال ۲۰۰۱) و جنگ های قبلی (قبل از سال ۲۰۰۱) می شود.

درگیری تولید می کنند ، سازد. موجودیت چنین پالیسی می توانست از تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ جلوگیری نماید.

پروتوکول پنجم "کنوانسیون مربوط به سلاح های مشخص متعارف" در مورد بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

با توجه به افزایش مداوم تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار مواد منفجره ناشده ، یوناما به دولت افغانستان توصیه می کند تا عضویت پروتوکول پنجم بقایای مواد منفجره از جنگ کنوانسیون (۱۹۸۰) مربوط به سلاح های مشخص متعارف را کسب نماید^{۵۱}. این پروتوکول روی پیامدهای شدید بشری ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ تأکید نموده و اقدامات لازم را جهت کاهش وقوع ، تاثیرات و خطرات بقایای چنین مواد منفجره از دوران جنگ اتخاذ می کند.

با تصویب پروتوکول پنجم ، کشورهای عضو مسئولیت علامت گذاری و پاکسازی ، جمع آوری یا تخریب بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را در مناطق آلوده تحت کنترل خویش به عهده می گیرند. کشورهای عضو پروتوکول پنجم مکلف هستند تا اطلاعات در مورد استفاده از مواد انفجاری باقیمانده از جنگ را ثبت و نگهداری نموده و هم چنان با یکدیگر و سایر کشورها و سازمان ها در راستای پاکسازی ، جمع آوری یا تخریب بقایای مواد منفجره از دوران جنگ همکاری نمایند.

بستن و پاکسازی محلات تمرین مواد منفجره قوی آیساف

گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی روی عدم موجودیت چهارچوب پالیسی برای نیروهای آیساف تأکید می نماید تا این نیروها را مکلف سازد که محلات تمرین مواد منفجره قوی و پایگاه های نظامی را قبل از بستن آنها از موجودیت بقایای مواد منفجره از دوران جنگ پاک نمایند^{۵۲}. آیساف در نیمه دوم سال ۲۰۱۳ و در طول سال ۲۰۱۴ ، برای رسیدگی به این نگرانی ها اقدامات متعددی را روی دست گرفت^{۵۳}.

اکثر محلات تمرین مواد منفجره قوی آیساف به نیروهای امنیتی افغان واگذار شده است. مسئولیت ۱۰۲ محل تمرین باقیمانده تا هنوز به عهده شش کشور خارجی می باشد ، چنانچه ۸۴ محل تمرین مربوط ایالات متحده امریکا و ۱۸ محل دیگر در اختیار ۵ کشور دیگر می باشد.

الی ۱۵ جنوری ۲۰۱۵ ، هشت محل تمرین نیروهای امریکایی آماده سروی بود ، ۲ محل عملاً مورد استفاده قرار داشت ، ۷۴ محل سروی شد ، سطح ۴۵ محل پاکسازی گردید ، سطح ۵ محل در حال پاکسازی بود ، سطح ۲۳ محل پاکسازی و توسط مرکز هماهنگی امور مابین پاکی افغانستان (MACCA) تأیید شد ، و یک محل پاکسازی و توسط مرکز هماهنگی امور مابین پاکی افغانستان (MACA) تأیید شده بود.

^{۵۱} پروتوکول بقایای مواد منفجره از جنگ (پروتوکول ۵ کنوانسیون سلاح های متعارف مشخص ۱۹۸۰) ، ۲۸ نومبر ۲۰۰۳. در این آدرس [http://www.onug.ch/80256EE600585943/\(httpPages\)/C7DDB8CCD5DD3BB7C12571D8004247FA](http://www.onug.ch/80256EE600585943/(httpPages)/C7DDB8CCD5DD3BB7C12571D8004247FA)

^{۵۲} میدان تمرین انفجاری قوی به آن گونه میدان تمرین گفته می شود که در آن نیروهای نظامی یا امنیتی سلاح هایی را بکار می برند که از مهیات انفجاری بشمول سلاح سنگین کار گرفته می شود.

^{۵۳} در سال ۲۰۱۴ ، موسسه مابین پاکی قانونی افغانستان (SDA) در قالب بخشی از برنامه "آموزش مقاومت در مقابل مابین" آیساف در پیوند با عملیات های پاکسازی اش به بیش از ۶۲۰۰۰ افغان ملکی در مورد مواد منفجره ناشده آگاهی داده است. در این پروگرام خطرات مواد منفجره ناشده بشمول اینکه در صورت یافتن مواد منفجره ناشده در اجتماع چه اقدام باید کرد ، به اشتراک کنندگان آموزش داده شده است.

در اکتوبر ۲۰۱۴، مجلس سنای امریکا ۲۵۰ میلیون دالر را برای (در صورت لزوم) پاکسازی سطح محل تمرین مواد منفجره قوی تصویب نمود. توقع می رود که تعهد اولیه ایالات متحده مبنی بر پاکسازی تمامی ۸۴ محل تمرین مواد منفجره قوی الی دسامبر ۲۰۱۵، قبل از تاریخ تعیین شده تکمیل شود. اکثر کشورهای عضو آیساف نیز تعهد نموده اند تا محلات تمرین خود را با تأیید مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان (MACCA) بدون هر تاخیر پاکسازی نمایند.

یوناما از پیشرفت های بدست آمده در پاکسازی محلات تمرین آیساف و تصدیق پاکسازی این محلات استقبال نموده و از مأموریت حمایت قاطع می خواهد تا سریعاً این پروسه را تکمیل نموده تا میزان در معرض قرار گرفتن غیر نظامیان افغان به بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را به حداقل تقلیل یابد. یوناما از کشورهایی که هنوز تصدیق مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان را کسب نکرده اند، می خواهد تا تصدیق یک نهاد مستقل بیرونی را در مورد صحت پروسه پاکسازی و مصئونیت ساحه برای افراد جامعه به دست آورند.

حمله بر ماین پاکان موسسات بشردوستانه

سال ۲۰۱۴ می تواند نقطه عطفی در تاریخ طولانی و دارای نوسان افغانستان باشد چنانچه انتخابات ریاست جمهوری، خروج نیروهای آیساف و تصمیم گیری ها توسط خود افغانها از نکات برجسته این سال می باشد. از سوی دیگر، وقوع بیشترین تعداد حوادث، به ویژه حوادثی که باعث بروز تراژیدی مرگبار و بی سابقه در پروگرام ماین پاکی افغانستان گردید، نیز از ویژگی های این سال به شمار می آید.^{۵۴}

--اظهارات مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان، جنوری ۲۰۱۵.^{۵۵}

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۷ مورد حمله عمدی بر ماین پاکان را ثبت کرده که باعث کشته و زخمی شدن ۵۱ فرد ملکی (۳۴ کشته و ۱۷ مجروح) گردید. این حملات از سوی عناصر ضد دولتی انجام شد و طالبان به صورت علنی مسئولیت حمله را به عهده گرفتند.^{۵۶}

این ۱۷ حمله ثبت شده شامل ۹ مورد اختطاف، ۵ مورد کشتار عمدی ماین پاکان توسط عناصر ضد دولتی، یک مورد حمله پیچیده، یک مورد مجازات توسط ساختارهای عدلی و قضائی موازی و یک مورد تهدید و ارباب می باشد. از مجموع این حملات، بیشترین آن در مناطق مرکزی اتفاق افتاده که تعداد آن به شش مورد می رسد که پس از آن منطقه جنوبی با پنج مورد و مناطق جنوب شرقی و غربی کشور هر یک با سه مورد در رتبه های بعدی قرار دارند.

در ولایات لوگر، هلمند و هرات عناصر ضد دولتی در سه مورد جداگانه بر گروه های ماین پاکان ملکی که در حال پاکسازی ساحه از ماین بودند، حمله نمودند. به گونه مثال، به تاریخ ۱۳ دسمبر، عناصر ضد دولتی در ولسوالی واشیر ولایت هلمند بر یک گروه از ماین پاکان که مشغول پاکسازی مواد منفجر ناشده بودند، آتش گشودند که در

^{۵۴} اعلامیه صادر شده از سوی مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان "یک سال تلفات و تراژیدی برای برنامه عمل ماین پاکی افغانستان"، ۲۰ جنوری ۲۰۱۵ در این آدرس: <http://www.macca.org.af/macca/blog/a-year-of-loss-and-tragedy-for-the-mine-action-program-of-afghanistan/>.

^{۵۵} پروژه از سوی مرکز خدمات ماین پاکی ملل متحد (UNMAS) مدیریت شده است.
^{۵۶} به موارد نمونه در ذیل مراجعه کنید.

نتیجه ۱۱ ماین پاک کشته و ۶ تن دیگر شان زخمی شدند. این حمله به دنبال یک درگیری میان عناصر ضد دولتی و نیروهای امنیتی ملی افغان انجام شده بود.

حقوق بشردوستانه بین المللی با صراحت حملات عمدی بر افراد ملکی را منع نموده و تصریح می کند که این گونه حملات جرایم جنگی محسوب می شود. حملات بر ضد ماین پاکان ملکی نه تنها غیر قانونی می باشد بلکه به فعالیت های مهم و حیاتی شان برای مردم افغانستان صدمه جدی میرساند و در نتیجه این گونه حملات ، افغانها بیشتر در معرض تهدید ماین و سایر بقایای مواد منفجره از دوران جنگ قرار می گیرند.

نمونه هایی از حمله بر ماین پاکان:

- به تاریخ ۲۱ جنوری ، طالبان ۶۶ ماین پاک را در ولسوالی پشتون زرغون ولایت هرات اختطاف نمودند ، اما آنها را هفت ساعت بعد با وساطت بزرگان قومی محل آزاد ساختند. طالبان با پذیرفتن مسئولیت اظهار داشتند که اشتبهاً این ماین پاکان را طی یک "کمین" که علیه "عساکر دشمن" ترتیب داده بودند ، "دستگیر" کردند زیرا طالبان قبلاً از حضور این ماین پاکان اطلاع نداشتند.
- به تاریخ ۱۰ جون ، عناصر ضد دولتی بر یک تیم از ماین پاکان که در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر مشغول ماین پاکی بودند ، حمله نمودند و ۱۱ تن آنان را کشته و ۳ تن دیگر شان را زخمی ساختند.
- به تاریخ ۱۰ جولای ، عناصر ضد دولتی سر راه یک تیم از ماین پاکان به سوی یک محل ماین پاکی در ولسوالی کوهسان ولایت هرات در حرکت بودند ، کمین زدند. در نتیجه این حمله ۶ تن از ماین پاکان ، راننده ها و محافظین امنیتی آنها کشته و یک محافظ امنیتی دیگر زخمی شد. این گروه همچنان سه کارمند دیگر این موسسه ماین پاکی را اختطاف و پس از مدتی دوباره رها نمودند.

بیجا شدن افراد ملکی از اثر جنگ

گروه کاری افغانستان در امور بیجا شدگان داخلی ۱۵۶۱۹۳ مورد بیجا شدن افراد ملکی برخاسته از منازعات مسلحانه را در سال ۲۰۱۴ ثبت نمود^{۵۷}. این رقم ۸ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۳ نشان می دهد که طی آن ۱۴۲۲۸۴ تن در اثر جنگ بیجا شده بودند^{۵۸}. تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۴ ، رقم مجموعی بیجا شدگان داخلی در افغانستان به ۸۰۵۴۰۹ تن می رسید.

اکثر موارد بیجا شدن که تا حال گزارش شده در اثر درگیری های زمینی میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی (به شمول عملیات های گسترده و درگیری های پراکنده و کوچک) ، تهدید و ارباب از سوی عناصر ضد دولتی و درگیری های قومی میان گروه های مسلح ضد دولتی می باشد. نا امنی ، جنایت و شلیک توپخانه ای از آن سوی مرز (به خصوص در حوزه شرق کشور) از دیگر عوامل بیجا شدن شمرده می شود.

^{۵۷} گروه کاری بیجا شدن داخلی بصورت مشترک توسط کمشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین و وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان افغانستان رهبری می شود. این گروه در بر گیرنده میکانیزم های اولیه است که از طریق آن بیجا شدگان داخلی در اثر جنگ ثبت و به آنها کمک داده می شود.

^{۵۸} آمار ارایه شده از سوی رئیس گروه کاری بیجا شدن داخلی ، کمشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین. اطلاعات به تاریخ ۲۸ جنوری ۲۰۱۵ از طریق ایمیل دریافت شد.

الگوی بیجا شدگی‌ها تا حد زیادی به سطح منطقه‌ای محدود مانده است؛ به این معنی که بیجا شدگان داخلی یا از مناطق روستایی به مرکز ولایات و یا هم از یک ولایت به ولایت همجوار در همان منطقه مهاجرت کردند.

مناطق مرکزی افغانستان شاهد بیشترین میزان بیجا شدگی در سال ۲۰۱۴ بود چنانچه فعالیت‌های عناصر ضد دولتی در آن مناطق افزایش یافت و نیروهای امنیتی افغان را بر آن واداشت تا عملیات‌های نظامی را در ولایات کاپیسا، میدان وردک و لوگر روی دست گیرند. در جنوب کشور، عملیات‌های نیروهای امنیتی ملی افغان در پاسخ به فعالیت‌های طالبان باعث بیجا شدن شمار زیادی از افراد در ولایت هلمند و ولسوالی‌های همجوار کندهار شدند.

مناطق شمالی نیز شاهد میزان قابل ملاحظه بیجا شدن از اثر جنگ بود و ولایت فاریاب بار دیگر بیشترین میزان بیجا شدگی را در منطقه به خود اختصاص داد. با آن هم، در اثر تغییرات جدید، ولایت کندز (که در شمال کشور موقعیت دارد) بیشترین میزان بیجا شدگان داخلی را در طول سال ۲۰۱۴ به نام خود ثبت کرده است.

در حوزه غرب، بیجا شدن در مناطقی ادامه داشت که در سال ۲۰۱۴ به طور سنتی از درگیری‌ها در فاریاب، غور و بادغیس متأثر شدند، ولی وخامت وضعیت امنیت در بخش‌های از هرات که قبلاً مصئون بودند، نیز باعث بیجا شدن‌های داخلی گردید. به همین منوال، در جنوب شرق کشور، بیجا شدن‌ها به پیمانه وسیع در ولایت غزنی صورت گرفته است.

درگیری‌های مرزی

در سال ۲۰۱۴، شلیک موشک از پاکستان به افغانستان هم باعث خسارات جدی به افراد ملکی و تاسیسات ملکی گردید. در سال ۲۰۱۴، یوناما ۴۱ مورد درگیری مرزی را به ثبت رسانید که باعث کشته و زخمی شدن ۸۲ فرد ملکی (۱۱ کشته و ۷۱ زخمی) گردید و این رقم ۱۲۲ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می‌دهد^{۵۹}. اکثر این رویدادها در نیمه دوم سال ۲۰۱۴ اتفاق افتاد.

از میان ۴۰ مورد شلیک موشک از پاکستان که به افراد ملکی در داخل افغانستان آسیب رسانده، یوناما ۳۹ مورد آن را در ولایت کتر و یک مورد دیگر آن را در ولایت خوست ثبت کرده است. یوناما یک مورد بمبارد هوایی توسط یک هلیکوپتر پاکستانی را به ثبت رسانده که در اثر آن خانه‌های افراد ملکی در ولسوالی گربز ولایت خوست که در فاصله دو کیلومتری از مرز با پاکستان قرار داشتند، تخریب شد.

هرچند مسئولین افغانی از چندین مورد موشک پراکنی دیگر نیز از آنسوی مرز خبر داده‌اند، اما یوناما تنها مواردی را ثبت می‌کند که باعث تلفات افراد ملکی، از بین رفتن مواشی و تخریب تاسیسات ملکی گردد.

یوناما پنج مورد دیگر از چنین موارد را در ولسوالی دانگام ولایت کتر ثبت نموده که از اثر آن به افراد ملکی آسیب نرسیده ولی باعث تلف شدن مواشی و تخریب ملکیت‌های افراد ملکی شد.

تازه‌ترین رویداد به تاریخ ۲۳ دسامبر زمانی رخ داد که سه هلیکوپتر نظامی پاکستانی حین اجرای یک عملیات نظامی در داخل خاک افغانستان با پرتاب مواد منفجره سه منزل مسکونی را در ولسوالی گربز ولایت خوست تخریب کردند. هرچند در اثر این رویداد کسی زخمی یا کشته نشد، اما سه منزل مسکونی و سه عراده موتر تخریب و دو رأس گاو تلف

^{۵۹} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۳۷ فرد ملکی (۹ کشته و ۲۸ زخمی) ناشی از پرتاب موشک از آنسوی مرز را ثبت نمود.

گردید. منابع محلی گزارش دادند که خانه های تخریب شده متعلق به مهاجرین پاکستانی بود که اخیراً به علت عملیات های نظامی نیروهای پاکستانی در وزیرستان شمالی پاکستان به افغانستان فرار نموده بودند.

موشک پراکنی ها از آن سوی مرز که باعث تخریب روستا ها می گردد ، اکثراً باعث بیجا شدن خانواده ها از این مناطق می شود. کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین در سال ۲۰۱۴ میلادی ۱۸۳ خانواده بیجا شده (تقریباً ۱۱۲۳ نفر) از اثر شلیک موشک از آن سوی مرز را در ولایت کنر به ثبت رسانید در حالی که این اداره در سال ۲۰۱۳ تنها ۱۱ خانواده بیجا شده را ثبت نموده بود.

در طول سال ۲۰۱۴ ، موشک پراکنی ها از آن سوی مرز باعث خشم خیلی ها در سراسر افغانستان شد و مردم و مقامات دولت افغانستان به ویژه اهالی ولسوالی های اسعد آباد و دانگام ولایت کنر آن را تقبیح کردند. جوانان ، رهبران قومی و جوامع مدنی در حوزه شرق کشور به خصوص در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار و شهر اسعد آباد ولایت کنر تظاهرات را علیه نیروهای امنیتی پاکستان به راه انداختند و از دولت افغانستان خواستند تا در برابر موشک پراکنی ها از آن سوی مرز موقف قاطع و واضح اتخاذ نماید.

چند نمونه از موشک پراکنی های بین مرزی که باعث تلفات افراد ملکی گردید:

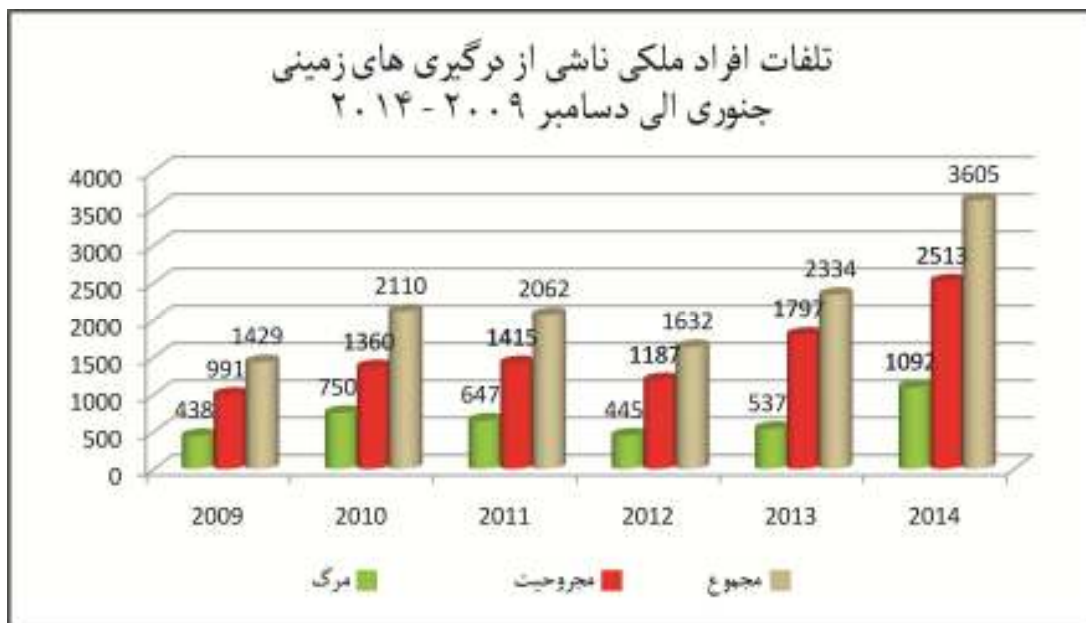
- به تاریخ ۷ سپتمبر ، ۵۰ فیر هاوان از سوی پاکستان شلیک شد که در مناطق مسکونی ولسوالی دانگام ولایت کنر اصابت نمود و باعث کشته و زخمی شدن ۸ فرد ملکی (۲ کشته به شمول ۱ دختر و ۶ زخمی به شمول ۱ مرد ، ۲ زن و ۳ کودک) شد.
- به تاریخ ۱۶ سپتمبر ، در اثر شلیک سه فیر هاوان از سوی پاکستان در یک منطقه مسکونی در ولسوالی تیرزی ولایت خوست ۱ زن کشته و ۲ کودک ۴ و ۵ ساله زخمی شدند.
- به تاریخ ۲۴ اگست ، ۲۵ فیر هاوان از آن سوی مرز شلیک شد که یک فیر آن به یک منزل مسکونی در ولسوالی دانگام ولایت کنر اصابت کرد. در اثر این رویداد ۵ فرد ملکی به شمول ۲ مرد و ۲ زن و یک پسر ۳ ساله زخمی شدند.

II. درگیری های زمینی^{۶۰} بین طرف های درگیر: افراد ملکی گیر مانده در ساحه جنگ

نیمه های شب بود و همه ما خواب بودیم که ناگهان یک هاوان به اتاق خواب ما اصابت کرد و در نتیجه ۲ دختر کوچکم و خودم زخمی شدیم. همه با شتاب وارد اتاق خواب ما شدند و دیدند که ما زیر آوارها افتاده ایم. همه مشغول بیرون آوردن ما از زیر آوارها بودند که ناگهان یک هاوان دیگر اصابت کرد و دختر سوم و پسر را زخمی نمود. همسر و برادر زاده ام که آسیب ندیده بودند، مشغول کمک به ما بودند که در این موقع هاوان سوم اصابت کرد و در نتیجه همسرم کشته و برادرزاده و دختر چهارم هم زخمی شدند. من نمی دانم چه کسی این هاوانها را شلیک نموده بود، زیرا طالبان و نیروهای امنیتی افغان هر دو در جنگ علیه هم از هاوان و موشک استفاده می کنند. زندگی من دیگر تباه شده، زیرا نه پولی برای مراقبت از فرزندان زخمی ام دارم و نه پولی که شکم آنها را سیر کنم.

-- گفته های یک مرد که در اثر درگیری های زمینی میان نیروهای امنیتی افغان و طالبان به تاریخ ۱۶ جون چند فیر هاوان بر منزل او در ولسوالی سنگین ولایت هلمند اصابت نمود و در نتیجه باعث مرگ همسر و زخمی شدن ۴ دختر، پسر و برادرزاده او گردید.^{۶۱}

تشدید درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت در سال ۲۰۱۴ در مناطق پرجمعیت ملکی باعث پیامدهای جدی برای افراد ملکی شده چنانچه شمار مرگ افراد ملکی در اثر درگیری های زمینی در مقایسه با سال ۲۰۱۳ بیش از ۲ برابر افزایش یافته است.

^{۶۰} درگیری های زمینی به عملیات های سریع زمینی، حملات دفاعی، تبادل آتش و درگیری مسلحانه بین طرف های درگیر در جنگ، حملات محاصره ای یا عملیات هایی گفته می شود که در آن سلاح سبک، سلاح سنگین یا سیستم سلاح های ساحوی بکار گرفته شود، یعنی موشک و راکت شلیک گردد.

^{۶۱} مصاحبه یوناما به تاریخ ۳ دسامبر ۲۰۱۴ در قندهار.

در سراسر سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد افزایش مداوم در شمار تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی بود که طی آن ۳۶۰۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۹۲ کشته و ۲۵۱۳ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت^{۶۲} را ثبت نمود که این رقم ۵۴ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۶۳}

در سال ۲۰۱۴، درگیری های زمینی باعث ۳۴ درصد تلفات افراد ملکی شد که عامل بیشترین میزان مرگ و مجروحیت افراد ملکی نسبت به هر نوع تاکتیک جنگی دیگر بود.

یوناما افزایش قابل ملاحظه در میزان تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که برخاسته از عملیات های نظامی و حملات نیروهای طرفدار دولت بود، را به ثبت رسانیده است. یوناما ۹۲۱ مورد تلفات افراد ملکی (۳۳۶ کشته و ۵۸۵ زخمی) را که در ۲۹۱ رویداد جداگانه ناشی از درگیری های زمینی صورت گرفته بود، به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد که این رقم نسبت به سال ۲۰۱۳^{۶۴} میلادی ۱۴۱ درصد افزایش را نشان می دهد.

یوناما افزایش در میزان تلفات افراد ملکی که به حملات و عملیات های زمینی عناصر ضد دولتی نسبت داده شد، را نیز ثبت کرده است؛ در جریان ۲۹۱ حمله و عملیات زمینی جداگانه توسط طالبان ۱۵۵۱ مورد تلفات افراد ملکی (۴۳۸ کشته و ۱۱۱۳ زخمی) ثبت شد که ۵۱ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳^{۶۵} را نشان می دهد.

همانطوری که میزان تلفات زنان و کودکان در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ ثبت شد، درگیری های زمینی به پیمانہ وسیع باعث کشتار و مجروحیت زنان و کودکان شد، چنانچه یوناما امسال نسبت به هر سال دیگر بیشترین تعداد تلفات زنان و کودکان ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرده است.

افزایش در شمار تلفات افراد ملکی از اثر درگیری های زمینی بیشتر ناشی از گیر ماندن افراد ملکی در وسط یا اطراف محل تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی می باشد.

در جریان سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد انتقال مسئولیت اجرای عملیات ها در مطابقت با پروسه انتقال مسئولیت های امنیتی از نیروهای نظامی بین المللی به نیروهای امنیتی افغان و کاهش در عملیات های هوایی نیروهای آیساف بود. عناصر ضد دولتی در چندین منطقه تحرکات خود را بیشتر ساختند و حملات زمینی بیشتر را به منظور حفظ مناطق تحت کنترل و تصرف مناطق بیشتر علیه نیروهای امنیتی افغان به راه انداختند.

افزایش تلفات زنان و کودکان ناشی از درگیری های زمینی

افزایش در میزان و شدت درگیری های زمینی توسط تمام طرف های درگیر در جنگ باعث تلفات سنگین بر زنان و کودکان شده است. درگیری های زمینی به عنوان بزرگترین عامل کشتار و مجروحیت زنان و کودکان در سال ۲۰۱۴ بود چنانچه درگیری های زمینی بیشتر از هر تاکتیک جنگی دیگر باعث کشتار و مجروحیت زنان و کودکان شده است. درگیری های زمینی باعث بیشترین تعداد تلفات زنان (۵۲۷ مورد تلفات به شمول ۱۵۳ کشته و ۳۷۴ زخمی^{۶۶}) شد که در کل باعث ۵۸ درصد تلفات زنان در سال ۲۰۱۴ گردید؛ این رقم ۵۷ درصد افزایش را نشان می دهد.

^{۶۲} این آمار دربرگیرنده پرتاب موشک از آنسوی مرز افغانستان می باشد که باعث تلفات کمتر از دو درصد افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی شده است.

^{۶۳} در سال ۲۰۱۲، یوناما تلفات ۱۵۷۰ فرد ملکی (۴۲۶ کشته و ۱۱۴۴ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نمود.

^{۶۴} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۳۸۲ فرد ملکی (۱۰۲ کشته و ۲۸۰ زخمی) را به ۱۳۶ مورد درگیری زمینی جداگانه نیروهای طرفدار دولت نسبت داد.

^{۶۵} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۱۷۹۴ فرد ملکی (۷۶۴ کشته و ۱۰۳۰ زخمی) را به ۲۶۶ مورد درگیری زمینی جداگانه عناصر ضد دولتی نسبت داد.

^{۶۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۳۳۶ زن ملکی (۷۳ کشته و ۲۶۳ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نمود.

درگیری های زمینی باعث بیشترین میزان تلفات کودکان (۱۰۶۴ مورد تلفات به شمول ۲۵۹ کشته و ۸۰۵ زخمی) شد ۶۵ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳^{۶۷} را نشان می دهد؛ درگیری های زمینی باعث ۴۳ درصد کل تلفات کودکان در سال ۲۰۱۴ شد.

همانطوری که میزان تلفات زنان و کودکان در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ ثبت شد، اکثر تلفات زنان و اطفال ناشی از درگیری های زمینی از اثر منحرف شدن مرمی هاوان یا سایر مواد منفجره که به خانه هایی که زنان و اطفال در آنها بودند، اصابت کرد و یا هم زنان و کودکان در ساحه تبادل آتش گیر ماندند، به وقوع پیوست.

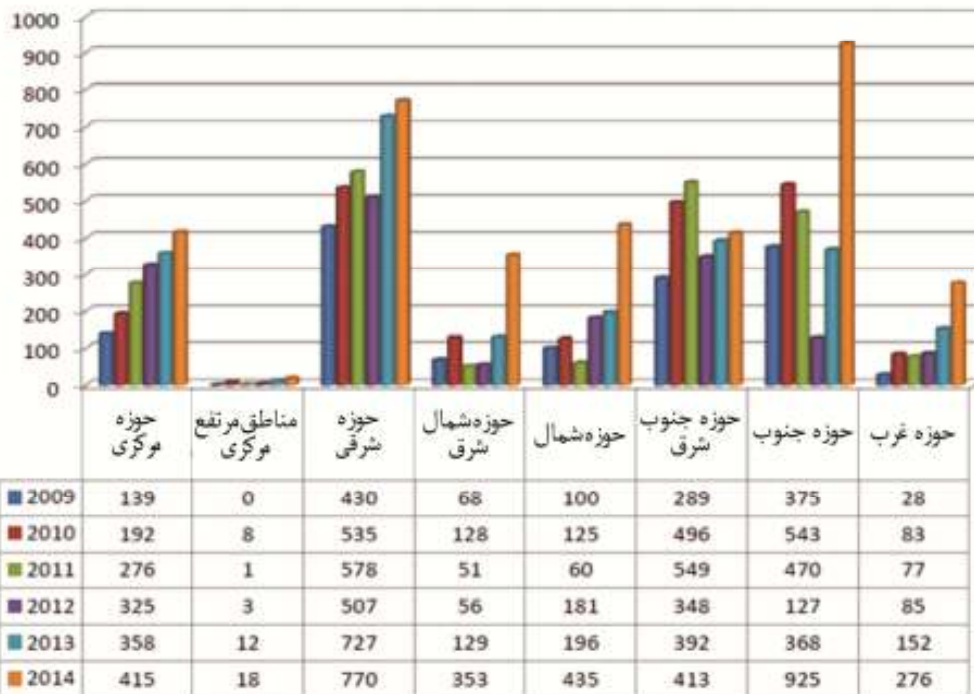
آمار تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی به اساس حوزه: از سال ۲۰۰۹ الی سال ۲۰۱۴

در سال ۲۰۱۴، یوناما افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را در تمام حوزه های افغانستان ثبت نمود^{۶۸}. بیشترین این تلفات در حوزه جنوبی به وقوع پیوست که شمار آن به ۹۲۵ مورد (۳۵۲ کشته و ۵۷۳ زخمی) می رسد و به دنبال آن حوزه شرقی با ۷۷۰ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶۴ کشته و ۶۰۶ زخمی) و حوزه شمال با ۴۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۵۱ کشته و ۲۸۴ زخمی) در جایگاه های بعدی قرار دارند.

یوناما بیشترین تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را در ولایت هلمند ثبت نمود که شمار آن به ۷۴۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۲ کشته و ۴۵۸ زخمی) می رسد و به دنبال آن ولایت کنر با ۳۴۰ مورد تلفات افراد ملکی (۵۶ کشته و ۲۸۴ زخمی) و ولایت فاریاب با ۳۱۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱۸ کشته و ۱۹۷ زخمی) در رتبه های بعدی قرار دارند.

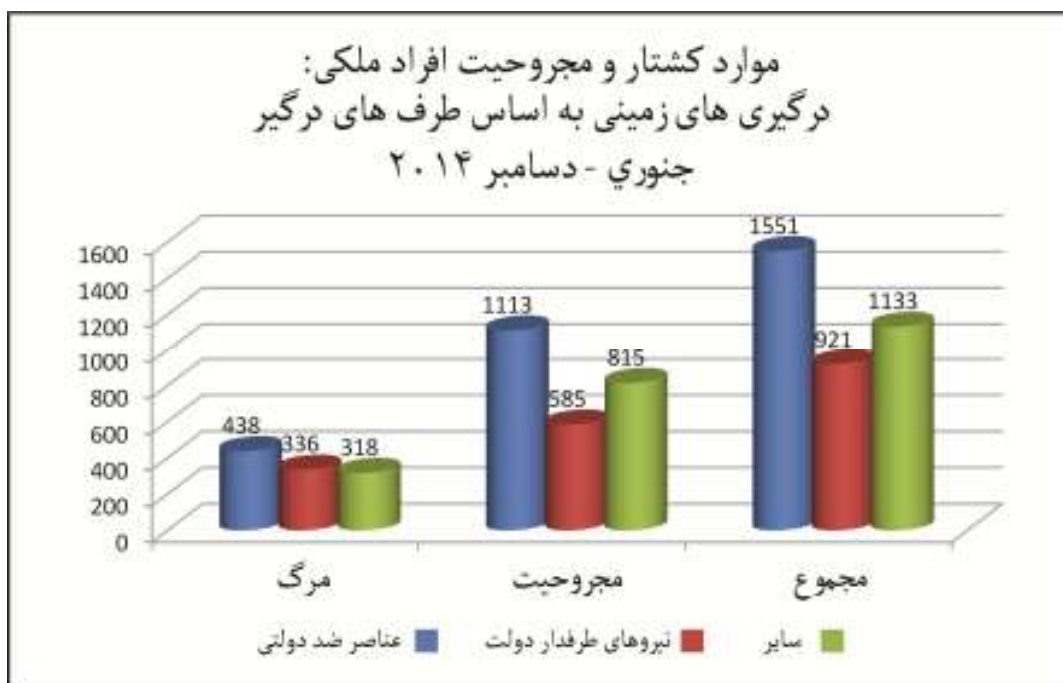
^{۶۷} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۶۴۶ کودک (۱۴۰ کشته و ۵۰۶ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نموده است.
^{۶۸} یوناما استفاده مداوم از تاکتیک های "نامتعارف" توسط عناصر ضد دولتی بخصوص استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده، کشتار عمدی و حملات علیه کارمندان ملکی دولت را در این گزارش ثبت نموده است.

موارد کشتار و مجروحیت افراد ملکی:
درگیری های زمینی به اساس حوزه
جنوری تا دسامبر ۲۰۰۹ - ۲۰۱۴

از مجموع ۳۶۰۵ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی ، یوناما ۴۳ درصد یا ۱۵۵۱ مورد (۴۳۸ کشته و ۱۱۱۳ زخمی) آن را به عناصر ضد دولتی و ۲۶ درصد دیگر یا ۹۲۱ مورد (۳۳۶ کشته و ۵۸۵ زخمی) تلفات افراد ملکی را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد.^{۷۰} یوناما ۲۹ درصد باقیمانده تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را که باعث ۱۰۵۱ مورد تلفات ملکی (۳۰۷ کشته و ۷۴۴ زخمی^{۷۱}) گردید ، به هیچ یک از طرف های درگیر نسبت نداد. باقیمانده درصد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی ، به شلیک پرتاب موشک از آن سوی مرز نسبت داده شده است.^{۷۲}

^{۶۹} برای اینکه مسئولیت یک طرف خاص در مرگ و جراحت افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی مشخص شود ، یوناما از روش بررسی سه منبع در حوادث تلفات ملکی استفاده می کند. در صورت عدم امکان تشخیص طرف مسئول ، بخصوص در تبادل آتش ، یوناما تلفات ملکی را در یک کتگوری جداگانه برای تبادل آتش میان "نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی" به هر دو طرف درگیر در جنگ نسبت می دهد.
^{۷۰} از جمله ۹۲۱ مورد تلفات ملکی ناشی از عملیات های زمینی نیروهای طرفدار دولت (شامل نیروهای امنیتی افغان ، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح طرفدار دولت) ، یوناما ۹۲ درصد آن را به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده که دربرگیرنده عملیات های زمینی مشترک با نیروهای بین المللی و گروه های مسلح طرفدار دولت می باشد. درصد باقیمانده به عملیات های زمینی به رهبری گروه های طرفدار دولت (هفت درصد) و نیروهای نظامی بین المللی (یک درصد) نسبت داده است.
^{۷۱} در زمان درگیری سنگین و طولانی میان طرف های درگیر ، نسبت دادن مسئولیت همیشه ممکن نیست بخصوص نمی توان مرگ و جراحت افراد ملکی ناشی از تبادل آتش را به یکی از طرف ها نسبت داد. در این موارد (۱۰۸۴ مورد تلفات ، ۳۱۷ کشته و ۷۶۷ زخمی) ، یوناما تلفات ملکی را در یک کتگوری جداگانه به نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی نسبت داده است.
^{۷۲} به بخش پرتاب موشک از آنسوی مرز در این گزارش مراجعه کنید.

عناصر ضد دولتی: تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی

من یک داکتر طب هستم. اول صبح ۱۴ جولای بود و جنگجویان طالبان به روستا (...) آمدند^{۷۳} تا حضور خود را در ساحه نشان بدهند. حوالی ساعت ۳ بامداد درگیری میان پولیس محلی و طالبان آغاز شد و در نتیجه تبادل آتش دو مرد زخمی شدند. پس از آن، طالبان می خواستند داخل یک خانه پنهان شوند، اما صاحب خانه دروازه را به روی آنها باز نکرد. طالبان داخل خانه این شخص نارنجک پرتاب کردند که در نتیجه دو زن و دو پسر زخمی شدند. زخمی های این حادثه را برای تداوی به کلینیک ما آوردند. یکی از این دو زن حامله بود و ما مجبور شدیم تا او را به شفاخانه سرپل راجع نماییم^{۷۴}.

-- گفته های یک داکتر که به تاریخ ۱۴ جولای ۲۰۱۴، زخمی های حادثه درگیری زمینی در ولسوالی سوزمه قلعه ولایت سرپل را تداوی نمود. در نتیجه این حادثه چهار فرد ملکی زخمی شدند.

تقریباً نیمی از تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۴ در نتیجه عملیات عناصر ضد دولتی به اتفاق افتاده است. تلفات افراد ملکی اکثراً در نتیجه حملات بر ضد نیروهای امنیتی افغان رخ داده که در حال گزمه و یا هم مشغول عملیات تلاشی در نزدیکی مناطق مزدحم ملکی بودند و یا هم در نتیجه حملات مستقیم بر ساختمان ولسوالی یا عملیات نظامی بالای مناطق محل رقابت اتفاق افتاده است.

^{۷۳} به دلایل امنیتی محل دقیق محرمانه نگهداشته شده است.
^{۷۴} مصاحبه یوناما، مزارشریف ولایت بلخ، ۱۷ جولای ۲۰۱۴.

افزایش در شمار تلفات ملکی که به عناصر ضد دولتی نسبت داده شده بیشتر در نتیجه حملات بر پروسه انتخابات در ماه اپریل و جون^{۷۵} و به علت افزایش حملات بر نیروهای امنیتی افغان در مناطق مزدحم ملکی می باشد. یوناما توانسته ۵۲۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰۱ کشته و ۳۲۴ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نماید که در نتیجه حملات عناصر ضد دولتی بر پولیس ملی می باشد و این رقم ۲۷ درصد تلفات نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۷۶}

هرچند عناصر ضد دولتی در اکثر عملیات زمینی و حملات خود نیروهای امنیتی را هدف گرفته اند، اما یوناما مواردی را ملتفت شده که عناصر ضد دولتی در خیلی از درگیری های زمینی به خصوص در چندین حمله در جریان پروسه انتخابات، افراد ملکی را عمداً هدف قرار داده اند.

یوناما در طول سال ۲۰۱۴ به ثبت حملات در جریان درگیری های زمینی بر ضد کارمندان ملکی دولت، دفاتر و ساختمان های ملکی دولت و سایر تاسیسات ملکی ادامه داد.^{۷۷} همانگونه که در گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۴ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی دیده شد، در جریان انتخابات ریاست جمهوری و شوراها و ولایتی مورخ ۵ اپریل و دور دوم انتخابات ریاست جمهوری مورخ ۱۴ جون، یوناما ۲۴۲ مورد حملات زمینی عناصر ضد دولتی را که پروسه انتخابات را عمداً هدف قرار دادند، ثبت نمود. این حملات باعث ۳۸۰ مورد تلفات افراد ملکی (۷۴ کشته و ۳۰۶ زخمی) گردید.^{۷۸}

چند نمونه از تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی توسط عناصر ضد دولتی:

- به تاریخ ۱۶ جولای، عناصر ضد دولتی بر یک پوسته امنیتی در نزدیکی یک کلینیک صحنی در ولسوالی چپه دره ولایت کنر حمله نمودند. در نتیجه این حمله یک موشک بر یک خانه مسکونی اصابت کرد که باعث کشته و زخمی شدن ۹ فرد ملکی (۲ کشته به شمول پسر های ۵ و ۶ ساله و ۷ زخمی به شمول ۳ دختر، ۲ پسر و والدین آنها) گردید.
- به تاریخ ۱۱ اگست، عناصر ضد دولتی با سلاح های سنگین و سبک بر یک پوسته پولیس سرحدی در ولسوالی ناری ولایت کنر حمله نمودند. این حمله باعث کشته و زخمی شدن ۹ فرد ملکی (۳ کشته به شمول یک زن و ۶ زخمی به شمول ۴ پسر) گردید.
- به تاریخ ۲۱ سپتمبر، عناصر ضد دولتی ساختمان اداری ولسوالی بک در ولایت خوست را هدف موشک قرار دادند. اما این موشک به یک منزل مسکونی اصابت کرد و باعث کشته و زخمی شدن ۱۵ فرد ملکی (۴ کشته به شمول ۲ زن و ۲ پسر و ۷ زخمی به شمول چهار کودک، دو زن و یک مرد) گردید.

^{۷۵} برای جزئیات بیشتر به صفحه های ۶۲ تا ۶۵ گزارش شش ماهه در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های زمینی ۲۰۱۴ یوناما مراجعه کنید.
^{۷۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۴۱۵ فرد ملکی (۱۱۸ کشته و ۲۹۷ زخمی) ناشی از حملات عناصر ضد دولتی بر پولیس ملی به ثبت رسانیده و این افراد ملکی رهگذر یا در نزدیکی محل حمله ایستاده بودند یا مجریان ملکی قانون بوده و یا هم افراد پولیس ملی بودند که در حالت رخصتی یا خارج از وظیفه قرار داشتند.

^{۷۷} به بخش کشتار افراد ملکی به علت رابطه یا تصور حمایت از دولت مراجعه کنید که در برگزیده حملات بر ضد افراد ملکی نیز می شود. رویداد های حمله علیه افراد ملکی در زمان درگیری های زمینی نیز در بخش درگیری های زمینی گنجانیده شده است.

^{۷۸} به تعداد ۲۴۲ حمله علیه پروسه انتخابات شامل حملاتی می شود که به تلفات ملکی منجر نشده، اما اثرات قابل سنجش حقوق بشری در پی داشته است. به گونه مثال، یوناما چندین رویداد از حمله موشکی بر مکاتبی را ثبت نموده که در زمان انتخابات به عنوان مراکز انتخاباتی استفاده می شد. به علت تخریب یا آسیب مکاتب در نتیجه این گونه حملات که مانع رفتن شاگردان به مکاتب شده، آموزش آسیب دیده است.

- از تاریخ ۲۲ سپتامبر الی ۸ اکتوبر، عناصر ضد دولتی در چندین روستای ولسوالی اجرستان ولایت غزنی بر پوسته های تلاشی پولیس ملی و پولیس محلی حمله نمودند که باعث کشته و زخمی شدن ۱۵ فرد ملکی (۱۱ کشته به شمول ۱ زن و ۱ پسر شانزده ساله و ۴ زخمی به شمول یک زن و دو کودک) گردید. عناصر ضد دولتی چهار مرد ملکی را نیز اختطاف و پس از مدتی رها نمودند.
- به تاریخ ۱۱ نوامبر، یک مرمی هاوان از سوی عناصر ضد دولتی بر یک سرک عمومی در مرکز شهر جلال آباد ولایت ننگرهار اصابت نمود که باعث کشته و زخمی شدن ۱۰ فرد ملکی (دو کشته و هشت زخمی) که اکثراً کارگران روزمزد بودند، شد.

درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت که در آن نسبت دادن تلفات به یکی از طرف ها ممکن نبود

مراسم عروسی زمانی به مجلس عزا مبدل شد که مرمی هاوان نیروهای امنیتی افغان به خانه ما اصابت کرد. ما نمی دانیم چرا ما را هدف قرار دادند یا چرا به خاطر گناه نکرده باید این چنین عذاب ببینیم. حالا شکایت خود را به پیش کی ببریم؟ میدانم که جز خداوند کسی صدای ما را نمی شنود و نمی فهمد در منطقه ما چی می گذرد.^{۷۹}

-- گفته های برادر یک داماد که مراسم عروسی برادرش به تاریخ ۳۱ دسمبر ۲۰۱۴ در ولسوالی سنگین ولایت هلمند مورد اصابت هاوان نیروهای امنیتی افغان قرار گرفت.

نسبت دادن مسئولیت تلفات افراد ملکی به خصوص از اثر درگیری های سنگین و طولانی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت بسیار دشوار می باشد. در چنین موارد، وقتی نمی توان تلفات افراد ملکی را که در وسط درگیری ها گیر مانده اند به یکی از طرف ها نسبت داد، یوناما این تلفات را به هر دو طرف تحت یک کتگوری "عناصر ضد دولتی / نیروهای طرفدار دولت" نسبت می دهد.

در سال ۲۰۱۴، در نتیجه جنگ هایی که در داخل یا اطراف محلات ملکی رخ داد، یوناما افزایش در شمار تلفات افراد ملکی که در وسط درگیری گیر مانده اند، را ثبت نمود. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۰۵۱ مورد تلفات افراد ملکی (۳۰۷ کشته و ۷۴۴ زخمی)^{۸۰} ناشی از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رسانید که مسئولیت این تلفات را نمی توان به یکی از طرفین درگیر نسبت داد. رقم فوق ۲۰ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳^{۸۱} را نشان می دهد.

^{۷۹} مصاحبه یوناما به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۵، قندهار.

^{۸۰} در زمان درگیری سنگین و طولانی میان طرف های درگیر، نسبت دادن مسئولیت همیشه ممکن نیست بخصوص نمی توان مرگ و جراحت افراد ملکی ناشی از تبادل آتش را به یکی از طرف ها نسبت داد. در این صورت یوناما تلفات ملکی را در یک کتگوری جداگانه به نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی نسبت داده است.

^{۸۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۸۷۷ فرد ملکی (۱۵۹ کشته و ۷۱۸ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت به ثبت رسانیده که نسبت دادن این تلفات به یکی از طرف ها ممکن نبوده است.

نمونه هایی از تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت که نسبت دادن این تلفات به یکی از طرفین ممکن نمی باشد:

- به تاریخ ۲۴ اکتوبر، گروه بزرگی از جنگجویان طالب به صورت همزمان بر چند پوسته تلاشی پولیس محلی در ولسوالی بالا بلوک ولایت فراه حمله نمودند. نیروهای امنیتی افغان به این حمله پاسخ دادند. در نتیجه تبادل آتش میان طرفین ۸ فرد ملکی کشته و زخمی (سه کشته به شمول دو پسر و یک مرد و ۵ زخمی به شمول یک زن) شدند. هر چند طالبان مسئولیت حمله بر پولیس محلی را به عهده گرفتند، اما یوناما مسئولیت تلفات را به هر دو طرف درگیر در جنگ نسبت داد.
- به تاریخ ۱۵ نوامبر، گروهی از جنگجویان طالب بر عساکر اردوی ملی و نیروهای آیساف که در حال عملیات تلاشی در ولسوالی نادعلی ولایت هلمند بودند، حمله نمودند. در نتیجه تبادل آتش میان طرفین، ۸ فرد ملکی کشته و زخمی (۴ کشته و ۴ تن دیگر به شمول سه دختر و یک پسر زخمی) شدند.
- به تاریخ ۳۰ نومبر، عناصر ضد دولتی بر یک پوسته تلاشی پولیس ملی در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل حمله نمودند که در نتیجه تبادل شلیک هاوان ۸ فرد ملکی کشته و زخمی (۵ تن به شمول سه پسر کشته و سه تن دیگر زخمی) شدند.
- به تاریخ ۲۰ دسمبر، طالبان چندین فیر هاوان را به سمت پایگاه نیروهای امنیتی افغان در ولسوالی دانگام ولایت کنر شلیک نمودند. نیروهای امنیتی افغان نیز با شلیک هاوان به این حمله پاسخ دادند. در اثر این تبادل آتش، یک فیر هاوان بر یک منزل مسکونی اصابت کرد که باعث کشته و زخمی شدن ۷ فرد ملکی (سه کشته به شمول ۲ کودک و یک زن و ۴ زن مجروح) شد.

نیروهای امنیتی ملی افغان: تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی

در سال ۲۰۱۴، شمار تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد به ۹۲۱ مورد (۳۳۶ کشته و ۵۸۵ زخمی^{۸۲}) می رسد که این رقم ۱۴۱ درصد افزایش را نشان می دهد.

تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به نیروهای طرفدار دولت – اکثراً نیروهای امنیتی ملی افغان – نسبت داده شده، ۲۶ درصد کل تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی و ۹ درصد کل تلفات افراد ملکی ناشی از هر نوع تاکتیک های جنگی را تشکیل می دهد. مایه نگرانی این است که میزان تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که در سال ۲۰۱۴ به نیروهای اردوی ملی نسبت داده شده، چهار برابر افزایش یافته چنانچه رقم تلفات افراد ملکی به ۳۹۸ تن (۱۲۹ کشته و ۲۶۹ زخمی^{۸۳}) می رسد.

در ذیل بخش از درگیری های زمینی ذکر شده که به نیروهای مشخص طرفدار دولت نسبت داده شده است:

- ۸۵ مورد که باعث کشته و زخمی شدن ۳۹۸ فرد ملکی (۱۲۹ کشته و ۲۶۹ زخمی) گردید، مشخصاً به نیروهای اردوی ملی افغان نسبت داده شد.

^{۸۲} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۳۸۲ فرد ملکی (۱۰۲ کشته و ۸۰ زخمی) را ثبت نمود که به درگیری های زمینی از سوی نیروهای طرفدار دولت نسبت داد شد.

^{۸۳} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۹۹ فرد ملکی (۲۴ کشته و ۷۵ زخمی) را که در اثر درگیری های زمینی اردوی ملی افغان بوده، ثبت نمود.

- ۱۹ مورد که باعث کشته و زخمی شدن ۴۹ فرد ملکی (۱۳ کشته و ۳۶ زخمی) گردید، مشخصاً به نیروهای پولیس ملی افغان نسبت داده شد.
- ۱۸ رویداد که باعث کشته و زخمی شدن ۳۷ فرد ملکی (۲۶ کشته و ۱۱ زخمی) گردید، مشخصاً به نیروهای پولیس محلی افغان نسبت داده شد.
- ۱۳۵ مورد عملیات مشترک نیروهای مختلف امنیتی ملی افغان که باعث کشته و زخمی شدن ۳۸۳ فرد ملکی (۱۳۰ کشته و ۲۵۳ زخمی) گردید.
- ۳۰ رویداد توسط ملیشه های طرفدار دولت که باعث کشته و زخمی شدن ۶۷ فرد ملکی (۳۲ کشته و ۳۵ زخمی) گردید.
- ۶ مورد درگیری های زمینی که باعث کشته و زخمی شدن ۸ فرد ملکی (شش کشته و ۲ زخمی) گردید، مشخصاً به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شد.

متباقی رویدادها و تلفات افراد ملکی در جریان عملیات های مشترک نیروهای امنیتی افغان به شمول عملیات های مشترک با نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح طرفدار دولت به وقوع پیوسته است.

چند نمونه از تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های زمینی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان:

- به تاریخ ۱۸ اگست، نیروهای اردوی ملی افغان چند فیر هاوان را به منظور هدف قرار دادن عناصر ضد دولتی در شهر کندز ولایت کندز شلیک نمودند. هاوان ها به یک ساحه ملکی اصابت نمود و در نتیجه باعث کشته و زخمی شدن ۲۷ فرد ملکی (۱۴ کشته به شمول چهار زن و چهار پسر و سه دختر و ۱۴ زخمی به شمول چهار زن، پنج دختر و دو پسر) گردید.
- به تاریخ ۷ سپتمبر، نیروهای اردوی ملی افغان یک مرمی هاوان را در پاسخ به حمله طالبان در ولسوالی بالابلوک ولایت فراه شلیک نمودند. مرمی هاوان به یک منطقه مسکونی اصابت کرد و در نتیجه باعث کشته و زخمی شدن ۶ فرد ملکی (۲ کشته به شمول یک پسر ۱۴ ساله و یک زن و ۴ زخمی به شمول سه مرد و یک زن) شد.
- به تاریخ ۱۵ اکتوبر، طالبان بر یک پوسه امنیتی نیروهای اردوی ملی افغان در ولسوالی خاکریز ولایت کندهار حمله نمودند. نیروهای اردوی ملی افغان در پاسخ به این حمله یک مرمی هاوان شلیک نمودند که به یک منزل مسکونی اصابت کرد و باعث کشته و زخمی شدن ۹ فرد ملکی (۵ کشته به شمول ۲ مرد و ۲ دختر به سنین ۶ و ۷ ساله و یک پسر ۱۳ ساله و ۴ زخمی به شمول ۲ زن و ۲ دختر خوردسال) شد.
- به تاریخ ۱ نومبر، طالبان بر یک گزمه نیروهای اردوی ملی افغان در ولسوالی علیشینگ ولایت لغمان حمله نمودند. نیروهای اردوی ملی افغان با سلاح های سنگین به شمول یک فیر راکت به این حمله پاسخ دادند که راکت آن به یک خانه مسکونی اصابت کرد و باعث کشته و زخمی شدن ۷ فرد ملکی (۱ کشته و ۶ زخمی به شمول ۱ زن و ۵ کودک زیر سن ۱۲ سال) شد.

به تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۴، شلیک هاوان از سوی نیروهای اردوی ملی افغان در ولسوالی سنگین ولایت هلمند باعث کشته و زخمی شدن ۸۲ فرد ملکی - ۲۹ زن و کودک کشته و ۵۳ زخمی - شد.

بعد از ظهر مورخ ۳۱ دسمبر، سه مرمی هاوان از یک پوسه امنیتی نیروهای اردوی ملی افغان در ولسوالی سنگین ولایت هلمند شلیک و به یک منزل مسکونی که مراسم عروسی در آن جریان داشت، اصابت نمود که در نتیجه باعث کشته و زخمی شدن ۸۲ فرد ملکی (۲۹ کشته و ۵۳ زخمی) شد. تمام ۲۹ کشته و ۴۶ تن از زخمی‌ها زنان و کودکان ملکی بودند. هیچ گزارش یا جزئیات مبنی بر کشته یا زخمی شدن عناصر ضد دولتی در این حمله به دست یوناما نرسید.

هر سه فیر هاوان زمانی به این منزل اصابت کرد که مراسم شب خینه جریان داشت و تنها زنان با اطفال شیرخوار و کودکان خود برای دیدن عروس جمع شده بودند. طبق برنامه، مردها در یک مراسم جداگانه برای نان شب باید جمع می شدند.

بنا به گفته برادر داماد که از حادثه جان سالم بدر برده بود، هاوان ها حوالی ساعت ۳ و درست مدتی پس از آمدن عروس به خانه داماد اصابت نمود. برادر داماد به یوناما گفت که قبلاً در مورد عروسی به نیروهای اردوی ملی افغان خبر داده بودند و نمی دانند چرا خانه آنها مورد هدف قرار گرفت در حالیکه هیچ جنگی در آن زمان در محل جریان نداشت.

نیروهای اردوی ملی افغان شلیک هاوان را که به این منزل اصابت نموده بود، تأیید کردند اما گفتند که حین اجرای مراسم در این منطقه درگیری جریان داشت. هرچند یوناما تلاش کرد تا در مورد هرگونه درگیری در جریان مراسم معلومات به دست بیاورد ولی هیچ معلوماتی بدست نیامد، اما ملاحظه کرد که یک روز قبل (۳۰ دسمبر)^{۸۴} طالبان مسئولیت حمله بر یک پوسه امنیتی پولیس در ساحه دیگر ولسوالی سنگین به عهده گرفته بودند. منابع محلی گفته اند که همان پوسه تلاشی نیروهای اردوی ملی افغان (و هم چنان پایگاه نیروهای اردوی ملی افغان که در محلی بنام پیچ فتح محمد در ولسوالی سنگین موقعیت دارد) در گذشته زمانی که مورد حمله طالبان قرار می گرفت، به طور نامتناسب و بدون تفکیک به حملات پاسخ می دادند.

بعد از این رویداد، مسئولین نیروهای اردوی ملی افغان بلافاصله دو تن از اعضای پوسه را که هاوان را شلیک کرده بودند دستگیر و در زمان تهیه این گزارش تحقیقات در زمینه جریان داشت.

یوناما از مسئولین دولت افغانستان می خواهد تا در مورد این رویداد و به خصوص انگیزه این حمله تحقیقات جامع و شفاف را روی دست گرفته و مسئولین را مورد پیگرد قرار داده و اقدامات پیشگیرانه را روی دست گیرند.

^{۸۴} قاری یوسف احمدی، "حمله بر پوسه امنیتی در ولسوالی سنگین، ۱۱ پولیس کشته"، ۳۰ دسامبر، ولایت هلمند. این موضوع در ویب سایت ذیل قابل دسترس بود. به تاریخ ۲۰ جنوری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود:

<http://shahamat-english.com/index.php/news/51801-check-post-overrun-in-sangin,-11-police-killed>

عملیات های مشترک نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای نظامی بین المللی

به رغم خروج نیروهای بین المللی آیساف از سراسر کشور و در مجموع کاهش میزان تلفات افراد ملکی توسط نیروهای بین المللی، یوناما ۹ درصد افزایش را در میزان تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های مشترک نیروهای افغان و نیروهای بین المللی در سال ۲۰۱۴ ثبت نمود.

نیروهای امنیتی افغان با حمایت نیروهای ویژه بین المللی، عملیات های متعددی را در بعضی مناطق به راه انداختند. با کاهش نیروهای بین المللی، یوناما افزایش در تعداد عملیات های ویژه به رهبری نیروهای امنیتی ملی افغان با حمایت نیروهای ویژه بین المللی و در نتیجه افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از این عملیات ها را ملاحظه نمود. در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۸۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۲ کشته و ۸۳ زخمی)^{۸۵} ناشی از عملیات های مشترک یا عملیات ها تحت رهبری افغان ها با حضور مشترک نیروهای بین المللی را ثبت نمود که این رقم ۹ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳^{۸۶} را نشان می دهد.

یوناما در مورد افزایش میزان تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های مشترک نیروهای بین المللی و نیروهای امنیتی افغان و رد هر نوع تلفات افراد ملکی ناشی از چنین عملیات ها را مایه نگرانی می داند. به گونه مثال، یوناما از طریق منابع متعدد تلفات افراد ملکی را در اثر عملیات مشترک نیروهای ویژه بین المللی و نیروهای امنیتی افغان در ولایات لوگر و پکتیکا تثبیت نمود. یوناما بارها نگرانی خود را مورد این عملیات ها با نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای ویژه آیساف در میان گذاشت، اما هر دو نهاد هر نوع تلفات افراد ملکی در این عملیات ها را انکار کردند.^{۸۷}

- به تاریخ ۳ اگست، نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای امنیتی ملی افغان با استفاده از نیروهای هوایی و زمینی عملیات پاکسازی را در مناطق ملکی ولسوالی چرخ ولایت لوگر به راه انداختند. این عملیات باعث کشته و زخمی شدن ۲۸ فرد ملکی (۱۵ کشته و ۱۳ زخمی) شد.
- به تاریخ ۶ اگست، نیروهای اردوی ملی افغان و نیروهای بین المللی با استفاده از نیروهای هوایی و زمینی مشترکاً یک عملیات تلاشی را در ولسوالی جاجی ولایت پکتیا به راه انداختند. این عملیات منجر به کشته و زخمی شدن ۲۵ فرد ملکی (۱۰ کشته به شمول ۲ پسر، ۱ زن و ۷ مرد و ۱۵ زخمی به شمول ۵ زن، ۱ دختر، ۲ پسر و ۷ مرد) شد.
- به تاریخ ۹ اگست، نیروهای اردوی ملی افغان و نیروهای بین المللی عملیات پاکسازی را در ولسوالی بره کی برک ولایت لوگر به راه انداختند. شلیک هاوان در جریان این عملیات باعث کشته و زخمی شدن ۱۷ فرد ملکی (۷ کشته به شمول ۱ زن، ۲ مرد، ۴ کودک - ۱ کودک ۹ ماهه، ۱ دختر و ۲ پسر و ۱۰ زخمی به شمول ۱ مرد، ۱ زن و ۸ کودک شامل ۳ پسر و ۵ دختر) شدند. افراد ملکی نیز تهدید و خشونت توسط نیروهای بین المللی و افغان را گزارش دادند.

^{۸۵} از جمله تلفات ۱۸۵ فرد ملکی، ۱۰ تن آن بشمول ۶ کشته و ۴ زخمی فقط به نیروهای بین المللی نسبت داده شده است.
^{۸۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۱۷۰ فرد ملکی (۵۹ کشته و ۱۱۱ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را که بصورت مشترک توسط نیروهای امنیتی افغان و نیروهای بین المللی؛ یعنی به رهبری نیروهای افغان و با حمایت نیروهای بین المللی انجام شده است، ثبت نمود.
^{۸۷} ملاقات یوناما با آیساف به تاریخ ۱۵ نومبر، دسمبر ۲۰۱۴ و به تاریخ ۸ و ۲۷ جنوری ۲۰۱۵ در کابل و ملاقات یوناما با نیروهای ویژه امریکا به تاریخ ۲۳ دسمبر.

- به تاریخ ۱۸ سپتمبر، اردوی ملی با حمایت هوایی نیروهای بین‌المللی عملیات شبانه را در ولسوالی نیکه ولایت پکتیکا به راه انداختند. این عملیات باعث کشته و زخمی شدن ۷ فرد ملکی (۵ کشته به شمول ۳ مرد و ۲ پسر، و ۲ زخمی) شد.

یوناما یک بار دیگر به نیروهای بین‌المللی توصیه می‌کند تا پس از هر نوع عملیات‌های نظامی، به شمول عملیات‌های مشترک یا عملیات‌ها با حضور نیروهای نظامی بین‌المللی/نیروهای امنیتی/ارگان‌های استخباراتی خارجی، بررسی جامع و تحقیقات شفاف را در مواردی که تلفات افراد ملکی به وقوع پیوسته یا چنین تلفات گزارش شده، روی دست گیرند. نیروهای بین‌المللی بعد از این گونه رویدادها باید اقدامات مناسب جهت حصول اطمینان از حسابدهی، عملکرد بهتر عملیاتی و جبران غرامت به قربانیان به گونه مناسب را روی دست گیرند.

پرتاب هاوان و موشک در ساحات مزدحم ملکی

در طول سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد افزایش متداوم در میزان تلفات افراد ملکی ناشی از شلیک غیر مستقیم سلاح به خصوص هاوان از سوی تمامی طرف‌های درگیر در جنگ بود. سلاح‌های ناریه غیر مستقیم خصوصاً هاوان، موشک و نارنجک از جمله سلاح ناریه قوی به شمار می‌روند که بدون داشتن دید مستقیم به هدف، به سمت محل هدف شلیک می‌شوند. هاوان را نمی‌توان طوری هدایت کرد تا مستقیماً به هدف اصابت کند و نیز خسارات وسیع در قبال دارد؛ هرگاه در ساحات مزدحم ملکی شلیک شود، میزان خطر تلفات افراد ملکی بسیار بالا می‌باشد.

در سال ۲۰۱۴، هاوان و موشک باعث ۵۰ درصد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی شد که ۱۷۸۸ مورد تلفات افراد ملکی (۴۴۷ کشته و ۱۳۴۱ زخمی) را احتوا می‌کند و ۷۳ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می‌دهد.^{۸۸}

یوناما ۵۳ درصد تلفات افراد ملکی (۹۴۵ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۲۲۳ کشته و ۷۲۲ زخمی) ناشی از شلیک هاوان و موشک را به عناصر ضد دولتی نسبت، ۳۷ درصد باقیمانده (۶۶۳ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۱۸۶ کشته و ۴۷۷ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت^{۸۹} و ۵ درصد دیگر (۸۲ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۱۱ کشته و ۷۱ زخمی) را به شلیک موشک از آن سوی مرز نسبت داد و اما ۵ درصد باقیمانده (۹۸ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۲۷ کشته و ۷۱ زخمی) را نمی‌توان به هیچ یک از طرف‌های درگیر نسبت داد.

هرچند یوناما بیشتر تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی را به عناصر ضد دولتی نسبت داد، اما شمار تلفات افراد ملکی در اثر شلیک غیر مستقیم هاوان و موشک از سوی نیروهای امنیتی ملی افغان به گونه چشمگیری افزایش

^{۸۸} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۱۰۳۳ فرد ملکی (۲۱۲ کشته و ۸۲۱ زخمی) در اثر استفاده هاوان، موشک و راکت اندازه توسط تمام طرف‌های درگیر در جنگ در زمان عملیات‌های زمینی را ثبت نمود.

^{۸۹} از جمله ۱۸۶ رویداد نسبت داده شده به نیروهای طرفدار دولت که در آن هاوان، راکت اندازه و موشک باعث تلفات ملکی گردیده، یوناما ۱۷۷ رویداد آن را به نیروهای امنیتی افغان (بخصوص به عملیات‌های آنها با حضور گروه‌های مسلح طرفدار دولت و نیروهای بین‌المللی) و ۷ مورد دیگر را به گروه‌های مسلح طرفدار دولت و دو رویداد دیگر را به نیروهای نظامی بین‌المللی نسبت داده است.

یافته است. یوناما ۶۶۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۸۶ کشته و ۴۷۷ زخمی) ناشی از پرتاب موشک و نارنجک توسط نیروهای طرفدار دولت^{۹۰} را ثبت نمود که این رقم ۱۵۸ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۳^{۹۱} نشان می دهد.

همانگونه که یوناما در گزارش شش ماهه در مورد تلفات ملکی سال ۲۰۱۴ اظهار داشت، استفاده از موشک و نارنجک در جریان درگیری های زمینی علاوه بر کشتن و مجروح ساختن افراد ملکی، مناطق وسیعی را با مواد منفجر ناشده آلوده می سازد. یوناما تکراراً نگرانی خود را مبنی بر این ابراز می دارد که نیروهای امنیتی ملی افغان هیچ پالیسی یا طرز العمل عملیاتی ندارند تا آن ها را ملزم بسازد که مواد منفجر ناشده را در ساحاتی که درگیری زمینی اتفاق افتاده شناسائی، علامت گذاری و پاکسازی نمایند^{۹۲}.

حقوق بشردوستانه بین المللی صراحت دارد که تمام طرف های درگیر در جنگ (که در قضیه افغانستان شامل طالبان و نیروهای امنیتی افغان می شود) مکلف اند هرگونه اقدامات ممکن را برای محافظت افراد ملکی و تاسیسات ملکی در برابر اثرات جنگ روی دست گیرند. چنین اقدامات احتیاطی در برگیرنده هوشدار به افراد ملکی، انتخاب شیوه های مناسب جنگی و اجتناب از ایجاد انتخاب اهداف نظامی در حوالی ساحات ملکی می باشد^{۹۳}.

یوناما مشخصاً یک بار دیگر از تمامی طرف های درگیر در جنگ می خواهد تا از شلیک هاوان و نارنجک به ساحات مزدحم ملکی خود داری کنند و مقررات و طرز العمل استفاده از شلیک سلاح های ناربه غیر مستقیم خود را باز بینی کنند. به اساس مکلفیت های طرف های درگیر در جنگ به موجب حقوق بشردوستانه بین المللی، طرفین مکلف اند قبل از شلیک سلاح های غیر مستقیم مانند هاوان، موشک و نارنجک تاثیرات این گونه سلاح ها در جنگ، ماموریت نظامی که استفاده از چنین سلاح ها را الزامی می سازد و تناسب میان این دو فاکتور را به منظور کاهش تلفات افراد ملکی مورد ارزیابی قرار دهند^{۹۴}.

^{۹۰} از جمله ۶۶۳ مورد تلفات ملکی در اثر شلیک هاوان که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده، یوناما ۹۶ درصد آن را به نیروهای امنیتی افغان (بشمول عملیات های مشترک با گروه های مسلح طرفدار دولت یا نیروهای بین المللی)، چهار درصد به گروه های مسلح طرفدار دولت و سه مورد تلفات دیگر را (کمتر از یک درصد) به نیروهای بین المللی نسبت داده است.

^{۹۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۲۵۷ فرد ملکی (۵۶ کشته و ۲۰۱ زخمی) را مستقیم به شلیک هاوان و راکت انداز توسط نیروهای طرفدار دولت نسبت داد.

^{۹۲} ملاقات یوناما با گروه کاری مواد انفجاری تعبیه شده مربوط به بقایای مواد منفجره از دوران جنگ، اگست تا نومبر ۲۰۱۴، کابل.

^{۹۳} احکام شماره ۲۲، ۲۳ و ۲۴ پیشگیری ها در برابر اثرات حملات. حقوق عرفی بین المللی، کمیته بین المللی صلیب سرخ، جلد ۱، قواعد. اد

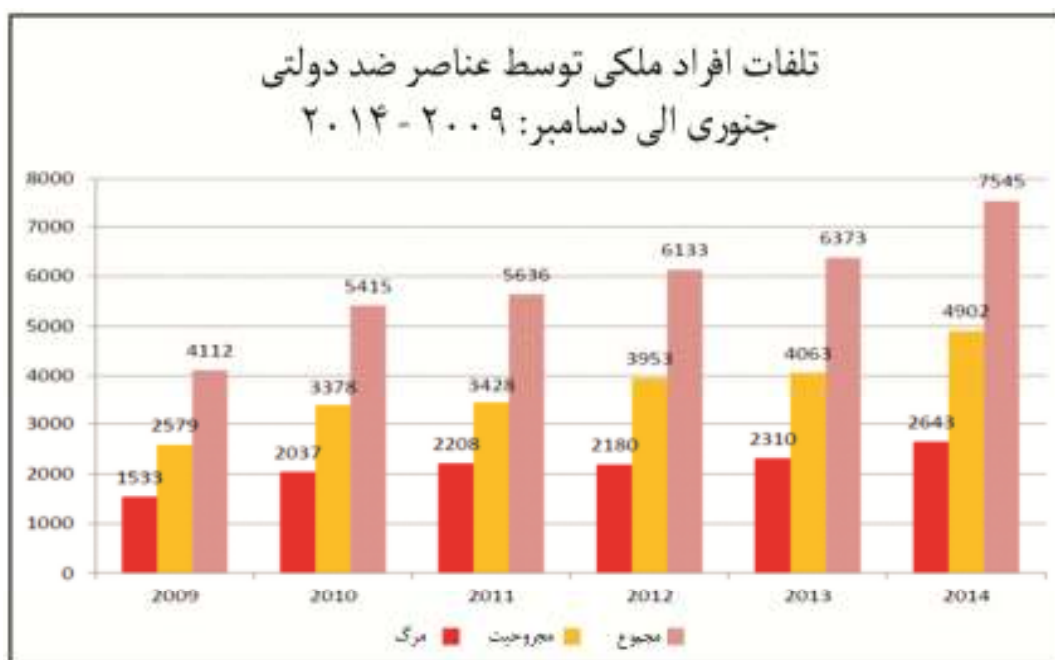
جین ماری هینکایتر و لوئیس دوسوالد بک (، CU P/ICRC، کمبریج ۲۰۰۵)، [تحقیقات کمیته بین المللی صلیب سرخ]

^{۹۴} به بخش های ۶،۲ و ۶،۱ کاربرد اصول رهنمودی، سلاح ها، راهنمای حقوق درگیری مسلحانه مراجعه کنید. وزارت دفاع امریکا، انتشارات دانشگاه اکسفورد، ۲۰۰۴.

III. عناصر ضد دولت^{۹۵} و محافظت افراد ملکی

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۷۵۴۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۶۴۳ کشته و ۴۹۰۲ زخمی) ناشی از عملیات و حملات عناصر ضد دولتی را ثبت نمود. این رقم ۱۸ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳^{۹۶} را نشان می دهد؛ تلفات افراد ملکی که به عناصر ضد دولتی نسبت داده می شود ۷۲ درصد کل تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ را تشکیل می دهد.

از سال ۲۰۰۹ بدینسو، تلفات افراد ملکی توسط عناصر ضد دولتی همواره در حال افزایش بوده است. از سال ۲۰۰۹ بدینسو، عناصر ضد دولتی در سال ۲۰۱۴ باعث بیشترین تعداد تلفات افراد ملکی شده اند. اکثر تلفات افراد ملکی از اثر حملات بدون تفکیک مواد انفجاری تعبیه شده و حملات انتحاری در ساحات مزدحم ملکی و عمدتاً هدف قرار دادن افراد ملکی در سراسر افغانستان می باشد.

^{۹۵} عناصر ضد دولتی دربر گیرنده تمامی افراد و گروه های مسلح درگیر در جنگ با یا توسط مخالفین مسلح در برابر دولت افغانستان یا نیروهای بین المللی می باشد. برای جزئیات به واژه نامه ها مراجعه کنید.

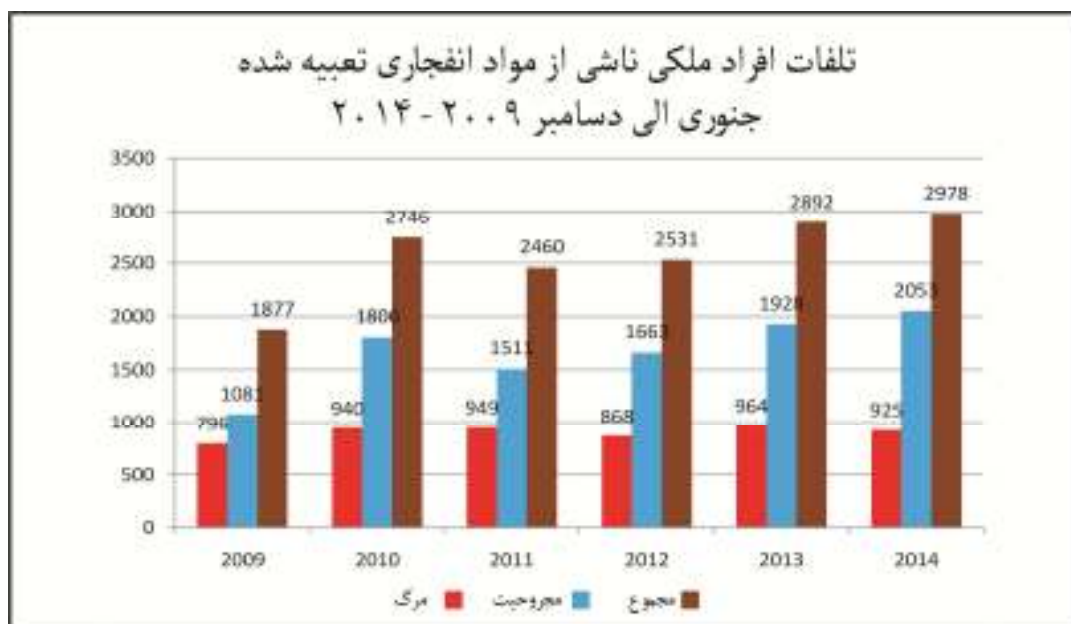
^{۹۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما تلفات ۶۳۷۳ فرد ملکی (۲۳۱۰ کشته و ۴۰۶۳ زخمی) را به عناصر ضد دولتی نسبت داده است.

مواد انفجاری تعبیه شده

در جریان مراسم نماز جمعه ، من بالای منبر نشسته بودم و می خواستم خطبه را قرائت کنم. زمانی که یکی از نمازگزاران آذان دوم را داد ، بمب که در زیر منبر جاسازی شده بود ، منفجر شد. من بیهوش شدم و نفهمیدم که پس از آن چه اتفاق افتاد. زمانی که به هوش آمدم ، در شفاخانه بودم. من نمی دانم که چرا آنها من و مسجد را مورد هدف قرار دادند ولی به این معتقد هستم که چنین اعمال کاملاً در مخالفت با اسلام قرار دارد. هیچ مسلمانی چنین اعمال را انجام نمی دهد. این آخرین مرحله قساوت و بی رحمی است.^{۹۷}

امام مسجد که به تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۴ در اثر انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در داخل یک مسجد در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار مجروح شد؛ در این حمله ۳۴ تن افراد ملکی مجروح شدند.

در سال ۲۰۱۴ ، استفاده بدون تفکیک و غیر قانونی از مواد انفجاری تعبیه شده به پیمانہ وسیع به افراد ملکی آسیب رسانده است. تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده برای ششمین سال متوالی افزایش یافته چنانچه یوناما ۲۹۷۸ مورد تلفات افراد ملکی (۹۲۵ مورد مرگ و ۲۰۵۳ مورد مجروحیت) را ثبت نمود که این رقم در مقایسه با سال ۲۰۱۳ سه فیصد افزایش را نشان می دهد.^{۹۸} این افزایش تلفات افراد ملکی ثبت شده ناشی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری و مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه (حملات غیر انتحاری) و مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی بوده در حالی که تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور و مواد انفجاری تعبیه شده نوع نامشخص کاهش یافته است.

^{۹۷} مصاحبه دفتر یوناما ، شهر جلال آباد ، ولایت ننگرهار ، ۳۰ نوامبر ۲۰۱۴.

^{۹۸} در سال ۲۰۱۳ ، یوناما ۲۸۹۲ مورد تلفات افراد ملکی (۹۶۴ مورد مرگ و ۱۹۲۸ مورد مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت کرد.

پس از درگیری های زمینی ، مواد انفجاری تعبیه شده بیشتر از هر تاکتیک دیگر باعث قتل و مجروحیت افراد ملکی شده چنانچه مواد انفجاری تعبیه شده باعث ۲۸ فیصد تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ گردیده است. بیشترین تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده برخاسته از حملاتی بود که در مناطق پر نفوس ملکی علیه نیروهای امنیتی افغان صورت گرفتند.

از سال ۲۰۰۹ بدینسو ، ۴۶۶۴ مورد انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در افغانستان باعث ۱۵۴۸۴ مورد تلفات افراد ملکی (۵۴۴۲ مورد مرگ و ۱۰۰۴۲ مورد مجروحیت) گردیده است.

در سال ۲۰۱۴ ، ولایت هلمند ، با تفاوت چشمگیر نسبت به سایر ولایات ، ولایتی بود که در آن بیشترین آسیب مواد انفجاری تعبیه شده به افراد ملکی وارد گردید که پس از آن ولایت های کندهار ، ننگرهار و فاریاب در رتبه های بعدی قرار دارند.

مواد انفجاری تعبیه شده به منظور هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی

یوناما کاهش اندکی را در استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده توسط عناصر ضد دولتی برای هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی مشاهده نموده است. حملات مواد انفجاری تعبیه شده علیه بزرگان قوم ، مقامات ولسوالی ، مقامات عدلی و قضائی ، کارمندان بخش صحت و تعلیمی و افراد عادی اندک کاهش یافته است.^{۹۹}

یوناما افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده را علیه یک قشر افراد ملکی و تاسیسات ملکی (شخصیت های دینی و عبادتگاه ها) ثبت نموده است. در سال ۲۰۱۴ ، یوناما سه واقعه انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در مساجد را ثبت نمود که باعث تلفات افراد ملکی ۳۷ تن گردید در حالی که در سال ۲۰۱۳ دو رویداد ثبت شده بود که هیچ تلفات ملکی را در قبال نداشت (به بخش تهدیدات و حملات علیه شخصیت های دینی و عبادتگاه ها در این گزارش مراجعه شود).

یوناما کاهش در حملات مواد انفجاری تعبیه شده توسط عناصر ضد دولتی علیه افراد ملکی را می پذیرد ولی خاطر نشان می سازد که چنین حملات در سال ۲۰۱۴ ادامه داشت. به طور مثال:

- به تاریخ ۱۰ جون ، مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور در زیر واسطه نقلیه شخصی یکی از بزرگان قوم که به سمت شهر ترینکوت ولایت ارزگان در حال سفر بود ، منفجر شد. در این حمله دو پسر ۱۵ و ۱۸ ساله و نواسه ۱۰ ساله این بزرگ قوم کشته و نواسه بزرگتر و راننده اش مجروح شدند.
- به تاریخ ۲۴ دسامبر ، مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور یک عراده واسطه نقلیه دولتی مربوط ریاست صنایع را مورد هدف قرار داد که باعث مجروحیت یک کارمند این اداره و شش مرد ملکی دیگر گردید. هیچ یک از طرفین درگیر مسئولیت آن را به عهده نگرفتند.

^{۹۹} یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از قتل های هدفمند را که در آن مواد انفجاری تعبیه شده استفاده شده است ، را به عنوان قتل های هدفمند می شمارد و آن ها را شامل ارقام تلفات افراد ملکی برخاسته از مواد انفجاری تعبیه شده نساخته است. به جرم جنگی قتل: قتل های هدفمند افراد ملکی در بخش بعدی مراجعه شود.

هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی به واسطه مواد انفجاری تعبیه شده می تواند جرایم جنگی محسوب گردد. حقوق بشردوستانه بین المللی که عناصر ضد دولتی مکلف به رعایت آن می باشند، حملات بدون تفکیک و نامتوازن و حملاتی که عمداً افراد ملکی را هدف قرار می دهد، را ممنوع کرده است.^{۱۰۰}

مواد انفجاری تعبیه شده به منظور هدف قرار دادن اهداف نظامی در مناطق پر جمعیت ملکی

یوناما از استفاده متداوم مواد انفجاری تعبیه شده توسط عناصر ضد دولتی به منظور هدف قرار دادن اهداف نظامی در مناطق ملکی (معمولاً ساحات مزدحم ملکی به شمول بازارها، مراکز شهرها، مساجد و حوالی شفاخانه ها و مکاتب) بدون در نظر داشت تأثیرات بدون تفکیک و نامتوازن مواد انفجاری تعبیه شده در میان افراد ملکی، ابراز نگرانی می کند. به طور مثال، یوناما ۱۶۸ مورد تلفات افراد ملکی (۴۲ مورد مرگ و ۱۲۶ مجروحیت) ناشی از حملات مواد انفجاری تعبیه شده را که ظاهراً اردوی ملی افغان را هدف قرار داده بود، ثبت نمود که این رقم ۳۸ فیصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ می باشد.^{۱۰۱}

مثال هایی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده توسط عناصر ضد دولتی در ساحات پر جمعیت ملکی:

- به تاریخ ۲۹ نوامبر، مواد انفجاری تعبیه شده در زیر یک پل در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر منفجر شد که هیچ تلفات ملکی در قبال نداشت. زمانی که متعلمین ساحه می خواستند خسارات انفجار اول را تماشا کنند، انفجار دومی به وقوع پیوست که منجر به تلفات ۸ فرد ملکی (دو متعلم کشته و شش تن دیگر مجروح) شد.
- به تاریخ ۲۴ نوامبر، مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه برای هدف قرار دادن واسطه اردوی ملی افغان در نزدیکی یک شفاخانه محلی در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز منفجر شد که باعث کشته و زخمی شدن ۲۷ فرد ملکی (هشت مورد مرگ به شمول دو زن و دو پسر و ۱۹ مجروحیت به شمول چهار دختر و سه پسر) گردید. هیچ یک از اطراف درگیر مسئولیت این واقعه را به عهده نگرفتند.
- به تاریخ ۳ نوامبر، عناصر ضد دولتی مواد انفجاری را در نزدیک یک رستوران در بازار عمومی شهر گردیز ولایت پکتیا جاسازی نمودند. انفجار این مواد تعبیه شده باعث کشته و زخمی شدن ۲۶ فرد ملکی (چهار مورد مرگ به شمول یک پسر و ۲۱ مورد مجروحیت به شمول چهار پسر) گردید. هیچ یک از اطراف درگیر مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفتند.

استفاده از سلاح های انفجاری در ساحات مزدحم مایه نگرانی می باشد، چنانچه استفاده بدون تفکیک این سلاح ها در کوتاه مدت و دراز مدت به گونه چشمگیر روی افراد ملکی تأثیر گذار می باشد. با توجه به این نگرانی ها، سرمنشی ملل متحد از اطراف درگیر خواست تا از استفاده سلاح های انفجاری که روی ساحات مزدحم و پرجمعیت تأثیر گذار است، خودداری نمایند.^{۱۰۲}

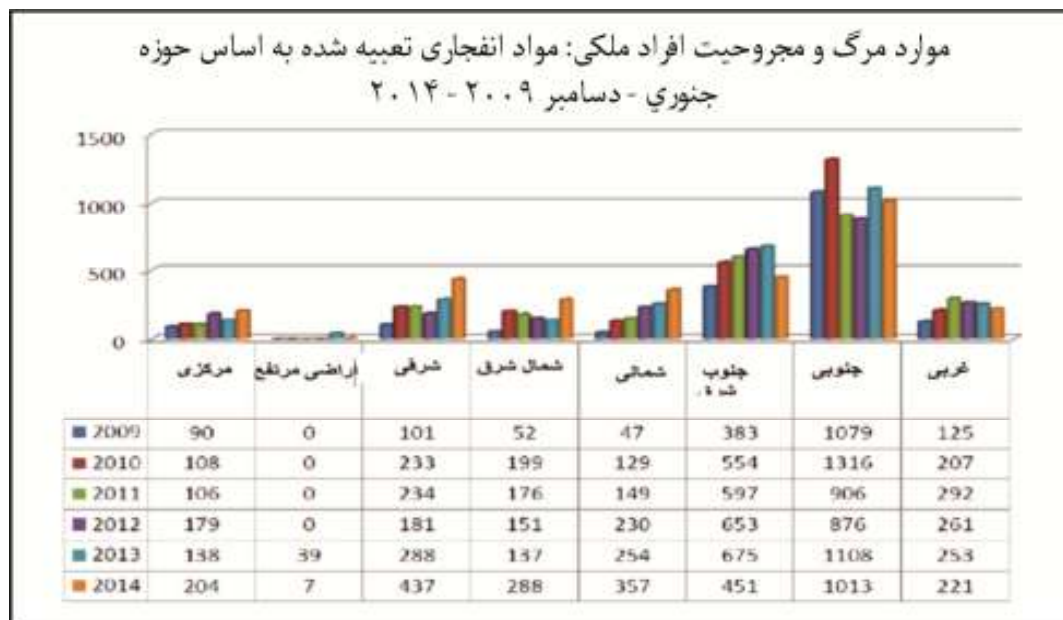
^{۱۰۰} به ماده (۳) مشترک کنوانسیون های ژنو مورخ ۱۲ اگست ۱۹۴۹؛ ماده (۱۳) پروتوکول الحاقی II کنوانسیون های ژنو، و مواد مربوط به محافظت قربانیان منازعات مسلحانه داخلی مراجعه شود. هم چنان به فقره (ج) (i) ماده ۸ اساسنامه روم مراجعه شود.

^{۱۰۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۲۲ مورد تلفات افراد ملکی (۴۹ مورد مرگ و ۷۳ واقعه مجروحیت) ناشی از حملات مواد انفجاری تعبیه شده علیه اردوی ملی افغان را ثبت نمود.

^{۱۰۲} به گزارش شماره S/2012/376 سرمنشی ملل متحد در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه مراجعه شود.

مواد انفجاری تعبیه شده به اساس منطقه

یوناما همانند سال های گذشته به ثبت بیشترین موارد مرگ و مجروحیت افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده در مناطق جنوب، جنوب شرق و شرق کشور پرداخت در حالی که بیشترین رقم این تلفات در ولایات هلمند، کندهار، ننگرهار، فاریاب، خوست و غزنی ثبت شده است.

طوری که در جدول شرح داده شده است، تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده در سال ۲۰۱۴ در مناطقی که تعداد تلفات افراد ملکی در آن در سال ۲۰۱۳ نسبتاً کمتر بود، مانند حوزه مرکزی، شمال شرقی و شمالی، افزایش بیشتر یافته است. تعداد تلفات افراد ملکی در حوزه های جنوبی، شرقی و جنوب شرقی تغییری نداشته چنانچه اکثر تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده در این مناطق قبلاً ثبت شده است.

انواع مواد انفجاری تعبیه شده که باعث تلفات افراد ملکی گردید

در جریان تثبیت وقعات مواد انفجاری تعبیه شده که منجر به تلفات افرادی ملکی گردید، یوناما نظریات نهاد های امنیتی افغان و بین المللی به شمول کارشناسان امور خنثی سازی مواد انفجاری تعبیه شده و مواد منفجره را در سطح ولسوالی، ولایت و کشور جويا شد تا نوعیت مواد انفجاری تعبیه شده در حملات مشخص واضح گردد. یوناما مواد انفجاری تعبیه شده را به اساس نحوه فعال شدن مواد انفجاری تعبیه شده^{۱۰۳} به شمول مواد انفجاری تعبیه شده که

^{۱۰۳} مواد انفجاری تعبیه شده توسط سیستم مشخص فعال می گردد که این سیستم می تواند از طریق فشار، تلفون موبایل، رادیو، پس از ختم وقت تعیین شده، یا سیمی که به مواد منفجره وصل شده است، فعال گردد. به اظهارات مدیر بخش آگاهی دهی مواد انفجاری تعبیه شده مرکز هماهنگی نظامی-ملکی تحت عنوان *آشنائی با مواد انفجاری تعبیه شده/ابتدائی* مراجعه شود که در سپتامبر ۲۰۱۱ در وب سایت ذیل برای دسترسی گذاشته شده و در تاریخ ۸ جون ۲۰۱۴ به آن مراجعه شده است.:

https://www.cimicweb.org/CounterIED/20110912_C-IED_Topical_Report_Introduction_to_IEDs%20-%20draft%20final%5B1%5D.pdf

با تماس قربانی فعال می‌گردد، مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور، مواد انفجاری تعبیه شده در بدن شخص انتحاری و مواد انفجاری تعبیه شده نوع مغناطیسی دسته بندی کرده است.^{۱۰۴}

تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور

من در خانه بودم که بعد از ظهر صدای انفجاری به گوشم رسید. بعد از چند دقیقه، یکی از اقارب من برایم زنگ زد. وی بسیار پریشان بود و به سختی صدای وی شنیده می‌شد. بالآخره فهمیدم که دو برادر کوچکم که در کنار دریا مصروف بازی بودند، از اثر آن انفجار مجروح شده‌اند. من به عجله به محل حادثه رفتم و دیدم که افراد غرق در خون به زمین افتاده بودند. من دو برادرم را دیدم همراه با دو طفل دیگر مجروح در زمین افتاده بودند. پولیس مرا کمک کرد تا برادرانم و دو طفل دیگر را توسط یک واسطه نقلیه به شفاخانه میرویس انتقال دهیم. این حادثه من و خانواده ام را بسیار جگرخون و پریشان ساخت.^{۱۰۵}

برادر دو طفل (۱۱ و ۱۲ ساله) که از اثر مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور مجروح شدند که به تاریخ ۱۹ اکتوبر ۲۰۱۴ موتر ریاست امنیت ملی را در شهر کندهار ولایت کندهار هدف قرار داد.

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۱۱۹ مورد تلفات افراد ملکی (۲۳۴ واقعه مرگ و ۸۸۵ رویداد مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور را ثبت نمود که کاهش اندک (۳ درصدی) را نسبت به سال ۲۰۱۳ نشان می‌دهد.^{۱۰۶}

علی‌الرغم کاهش اندک، مواد انفجاری باعث ۳۸ درصد تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده و ۱۱ درصد تلفات افراد ملکی در کل شده است. هر چند مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور طوری طرح ریز می‌گردد که از نظر تخنیکی به استفاده کننده آن فرصت می‌دهد تا مواد را هنگامی منفجر سازد که هدف مورد نظر در موقعیت مورد نظر قرار گیرد و در نتیجه هدف را مشخص تر مورد هدف قرار دهد، استفاده از آن در ساحات پر جمعیت ملکی و اشتباهات در انفجار آن (انفجار قبل از وقت یا بعد از وقت معینه) معمولاً باعث تلفات تعداد زیاد افراد ملکی می‌گردد.

یوناما هم چنان اجرای حملات نامتوازن را توسط عناصر ضد دولتی به شمول طالبان ثبت کرده که در آن از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور استفاده شده و میزان خسارات به افراد ملکی قابل ملاحظه بوده و در این حملات دستاوردهای مستقیم و محسوس نظامی باید به گونه درست توسط افرادی که مواد انفجاری تعبیه شده را استفاده می‌کنند، ارزیابی و پیش بینی می‌گردید.

مثال هائی از تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور:

- به تاریخ ۲۰ دسامبر، مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور که توسط طالبان در سرک عمومی در ولسوالی ناری ولایت کونر جاسازی شده بود، با یک واسطه نقلیه شخصی برخورد کرد که باعث کشته و زخمی

^{۱۰۴} برای تعریف و توضیح انواع مواد انفجاری تعبیه شده به بخش اصطلاحات مراجعه شود.

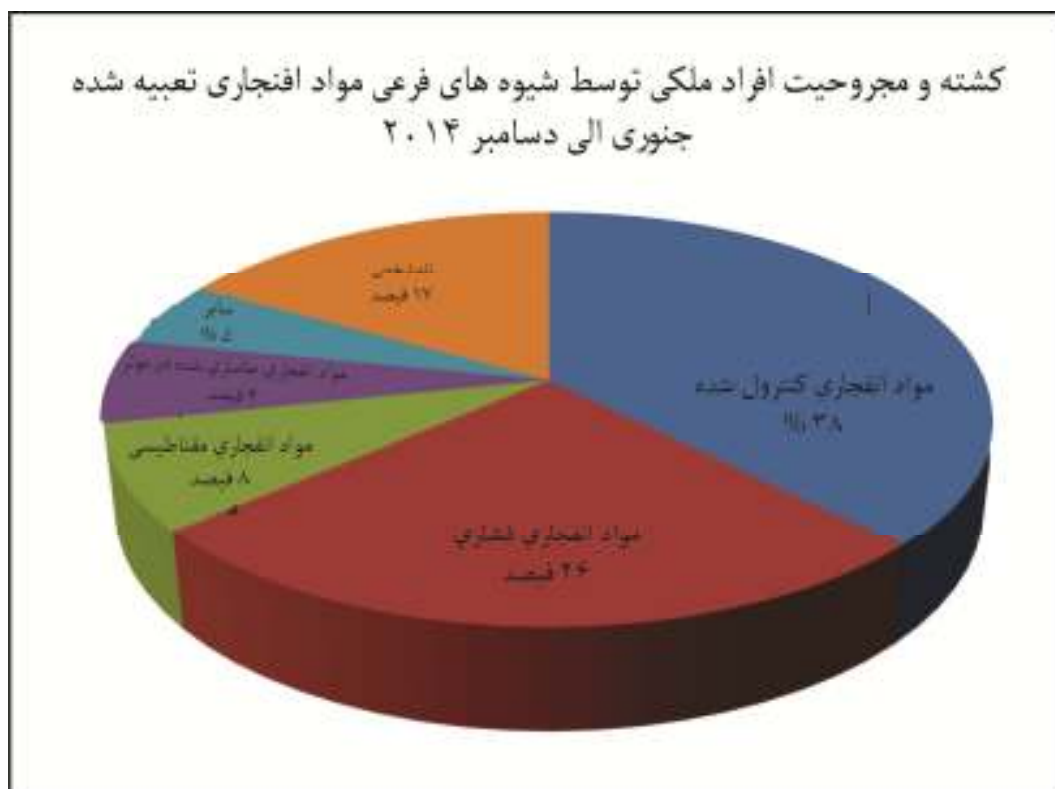
^{۱۰۵} مصاحبه یوناما، ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۴، کندهار.

^{۱۰۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۱۴۹ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۷ مورد مرگ و ۸۹۲ واقعه مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور را ثبت کرده بود.

شدن ۱۰ فرد ملکی (کشته شدن هفت تن به شمول چهار مرد ، یک دختر شش ساله و دو پسر ۶ و ۷ ساله و زخمی شدن ۳ تن دیگر) شد.

- به تاریخ ۱۸ نوامبر ، عناصر ضد دولتی مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور را در زیر یک واسطه نقلیه ملکی در ولسوالی جاجی میدان ولایت خوست منفجر ساختند که منجر به کشته و زخمی شدن ۱۴ فرد ملکی (کشته شدن یک زن و مجروحیت ۱۳ تن دیگر به شمول چهار زن و دختر) شد.
- به تاریخ ۳ نوامبر ، عناصر ضد دولتی در شهر گردیز ولایت پکتیا مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور را در یک ترموز جای جاسازی نمودند که متعاقباً منفجر شد. این واقعه منجر به کشته و زخمی شدن ۲۶ فرد ملکی (کشته شدن ۴ تن به شمول یک طفل و مجروحیت ۲۲ تن به شمول ۵ طفل) گردید.
- به تاریخ ۱۹ سپتامبر ، مواد انفجاری تعبیه کنترل از راه دور به منظور هدف قرار دادن یک عضو شورا ولایتی صلح در یک بازار عمومی در ولسوالی برکه ولایت بغلان منفجر شد که از اثر آن ۱۶ فرد ملکی کشته و زخمی (۶ کشته به شمول سه پسر و ۱۳ مجروح به شمول ۶ پسر) شدند.

تمام طرفین درگیر باید اصول حقوق بشردوستانه بین المللی در مورد تفکیک و توازن را رعایت نمایند. از آنجائی که مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور زمینه هدف قرار دادن دقیق و مشخص اهداف نظامی را فراهم می سازد ، عاملین آن به موجب حقوق بشردوستانه بین المللی مکلف هستند تا از 'خسارات ضمنی' در جریان عملیات ها جلوگیری نموده یا آن را به حداقل برسانند و نیز از حملاتی که افراد ملکی و اهداف ملکی را به گونه نامتوازن آسیب می رسانند ، خودداری کنند.

افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری

من در حال برداشتن محصولات زراعتی درصد متری محلی بودم که از آنجا صدای مهیب انفجار به گوشم رسید. بعداً من اطفال خود را دیدم که غرق در خون روی زمین افتاده بودند. همسایگان، اقارب و خودم به سوی محل حادثه دویدیم و اطفال را به شفاخانه انتقال دادیم. انفجار فقط چند متر دورتر از خانه ما اتفاق افتاده بود. اطفال من گوسفندان را به دریا برده بودند و هنگام برگشت پای شان روی ماین [اصطلاح عام که برای مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری] قرار گرفت. ماین انفجار کرد و هر سه طفل - دو دختر ۶ و ۸ ساله و یک پسر جوان - مرا مجروح ساخت. پسر جوانم در همان روز در شفاخانه شبرغان فوت کرد.^{۱۰۷}

-- پدر دو دختر و یک پسر که از اثر انفجار مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری در ولسوالی آچه ولایت جوزجان به تاریخ ۱۹ اگست ۲۰۱۴ مجروح و کشته شدند.

استفاده روز افزون، بدون تفکیک و غیر قانونی مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری توسط عناصر ضد دولتی در سال ۲۰۱۴ برای یوناما مایه نگرانی می باشد. یوناما در سال ۲۰۱۳ کاهش در استفاده این نوع مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت کرده بود. در سال ۲۰۱۴، یوناما ۷۷۵ مورد تلفات افراد ملکی (۴۱۷ مورد مرگ و ۳۵۸ مورد مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را ثبت کرد که این رقم ۳۹ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۱۰۸} مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری ۲۶ درصد تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده و ۷ درصد تلفات افراد ملکی را در کل تشکیل می دهد.

یوناما به تثبیت مواردی ادامه داد که طی آن عناصر ضد دولتی مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری^{۱۰۹} را به گونه غیر قانونی در محلاتی جاسازی و استفاده می نمودند که به نظر نمی رسد که هدف نظامی مشخص را دنبال کند و نیز مواد انفجاری تعبیه شده را به گونه و در محلاتی منفجر ساختند که بر خلاف حقوق بشردوستانه بین المللی تأثیرات آن محدود نبود.^{۱۱۰} یوناما موارد متعدد انفجار مواد انفجاری تعبیه شده را در مارکیت ها، جاده های عمومی و سایر ساحات عامه که محل عبور و مرور افراد ملکی می باشد، ثبت کرده است.^{۱۱۱}

^{۱۰۷} مصاحبه یوناما، ۲۱ اگست ۲۰۱۴.

^{۱۰۸} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۵۵۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲۴۶ مورد مرگ و ۳۱۲ واقعه مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می گردد، اکثراً مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را ثبت کرده بود.

^{۱۰۹} مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری اساساً بعبه های اندک با تماس قربانی فعال می گردد، می باشد و زمانی منفجر می شود که شخص یا واسطه نقلیه بالای آن قرار گیرد. روی این ملحوظ، مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری سلاح بدون تفکیک و غیر قانونی می باشد.

^{۱۱۰} افغانستان کنوانسیون ۱۹۹۷ منع استفاده، ذخیره، تولید و انتقال ماین ضد پرسونل و تخریب آن ماین ها ("کنوانسیون اوتاوا" یا معاهده منع ماین) را تصویب کرده است. این معاهده استفاده ماین ضد پرسونل ساخت فابریکه های ماین سازی و استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می گردد مانند مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری، را منع قرار می دهد. تعریف "ماین" در کنوانسیون مذکور شامل مواد انفجاری تعبیه شده ای می گردد که به منظور جاسازی در زیر یا حوالی زمین یا سایر سطوح زمین تعبیه شده و توسط حضور، نزدیک شدن یا تماس شخص یا واسطه نقلیه منفجر می گردد.

^{۱۱۱} عناصر ضد دولتی مواد انفجاری تعبیه شده مشخصاً مواد انفجاری که با فشار فعال می شود، را در معابر ترانزیتی مختلف از راهرو های کوچک گرفته تا شاهراه های بزرگ جاسازی کردند که باعث مرگ و مجروحیت افراد ملکی شد که پای پیاده، سوار بر بایسکل، در بس مسافر بری، تکی یا وسایط نقلیه شخصی بودند.

مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری در افغانستان معمولاً زمانی منفجر می شوند که شخص یا واسطه نقلیه بالای آن قرار گیرد و اکثر آنها حدود ۲۰-۲۵ کیلوگرام مواد منفجره (که همه این مواد خود ساخته اند^{۱۱۲}) در آن جاسازی می شود؛ مواد منفجره جاسازی در آن بیش از دو برابر مواد منفجره تعبیه شده در ماین ضد تانک معمولی است ولی حساسیت انفجار آن به اندازه ماین ضد پرسونل می باشد. این بدان معنی است که مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری به عنوان ماین ضد پرسونل بسیار قوی عمل می کند (که این امر با توجه به اینکه افغانستان عضو کنوانسیون منع ماین های ضد پرسونل می باشد، ممنوع می باشد) و توانائی رساندن صدمه بزرگ و مرگبار بر انسان ها و وسایط نقلیه را دارد.

افراد ملکی یا وسایط نقلیه معمولی (غیر زرهی) که بالای این نوع مواد انفجاری تعبیه شده قرار می گیرند، هیچ نوع وسیله دفاعی در برابر این نوع مواد انفجاری نداشته و در نتیجه از شانس بسیار اندک زنده ماندن برخوردار می باشند. در سال ۲۰۱۴، تعداد قابل ملاحظه مواد انفجاری در افغانستان به چشم خورده که حاوی ۲-۴ کیلوگرام مواد منفجره بوده و مشخصاً برای کشتن یا مجروح ساختن یک فرد تعبیه شده بودند^{۱۱۳}.

مثال هایی از تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری

- به تاریخ ۲۱ دسامبر، یک طفل در ولسوالی شیرین تگاب ولایت فاریاب زمانی روی مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری قرار گرفت که با سایر دوستانش مصروف بازی بود. این انفجار باعث کشتن ۵ طفل شد.
- به تاریخ ۲۵ اکتوبر، یک واسطه نقلیه پولیس محلی افغان که در حال انتقال منسوبین پولیس محلی و افراد ملکی بود در ولسوالی میوند ولایت کندهار روی مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری قرار گرفت. مواد انفجاری منفجر و باعث کشته و زخمی شدن هفت فرد ملکی (سه تن کشته و چهار تن مجروح) شد. این رویداد یک تن پولیس محلی افغان را از بین برد و یک تن دیگرشان را مجروح ساخت.
- به تاریخ ۱۵ سپتامبر، مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری توسط طالبان و به منظور هدف قرار دادن پولیس محلی افغان زمانی منفجر شد که یک فرد ملکی در ولسوالی شورتیپه ولایت بلخ روی آن قرار گرفت. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند و ادعا نمودند که شخص مذکور یک تن از منسوبین پولیس محلی افغان بوده است.
- به تاریخ ۲۰ جولای، یک واسطه نقلیه شخصی بالای مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری که توسط طالبان در ولسوالی فیصار ولایت فاریاب جاسازی شده بود، قرار گرفت. انفجار مذکور باعث کشته و زخمی شدن هشت فرد ملکی (چهار کشته به شمول دو طفل و چهار زخمی به شمول دو دختر) شد که همه اعضای خانواده یک قوماندان پولیس محلی افغان بودند.
- به تاریخ ۱۰ اگست، یک عراده موترسایکل سه چرخه بالای مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری که در جاده عمومی در ولسوالی گیلان ولایت غزنی جاسازی شده بود، قرار گرفت. انفجار باعث کشته شدن سه فرد ملکی که سوار بر موتر سایکل سه چرخه بودند، شد.

^{۱۱۲} مواد انفجاری خود ساخته عبارت از مواد منفجره است که از مواد کیمیاوی معمولی خانه و مواد قابل دسترس تولید می شود.

^{۱۱۳} مصاحبه های یوناما با تیم مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده و خنثی سازی مواد منفجره پایگاه مرکزی آیساف، کابل، دسامبر ۲۰۱۴.

افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی

می خواستم همراه با بعضی از همکارانم بعد از ظهر توسط موترم برای اشتراک در مراسم جنازه بروم. به مجردی که ما به دروازه عمومی [ساختمان دولتی^{۱۱۴}] جایی که موتر خود را پارک کرده بودم، رسیدیم، یکی از محافظین امنیتی به ما گفت که از موتر دور باشیم چرا که وی یک شی مشکوک را در آنجا شناسائی کرده است. پولیس محلی افغان به ساحه آمد و مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی را پیدا کرد. من نمی دانم که چرا مرا هدف قرار داده بودند و من نمی دانم که چه کار باید بکنم. من هیچ کاری به جز از تداوی مردم در این شفاخانه انجام نداده ام ولی اکنون من می ترسم^{۱۱۵}.

یک تن از کارمندان دولت که به تاریخ ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۴ توسط مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی در شهر گردیز ولایت پکتیا مورد هدف قرار گرفت.

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۲۴۱ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰ مورد مرگ و ۲۲۱ مورد مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی را ثبت کرد که این رقم ۱۳۶ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ می باشد^{۱۱۶}. در اکثر این رویدادها عناصر ضد دولتی مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی را در وسایط نقلیه نیروهای امنیتی افغان جاسازی کردند که اکثراً برای افراد ملکی پیامدهای مرگبار در قبال داشت.

مثال هایی از تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی

- به تاریخ ۱ اکتوبر، مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی در نزدیکی یک بانک در شهر کندز ولایت کندز به منظور هدف قرار دادن پولیس ملی افغان منفجر شد که باعث کشته و زخمی شدن ۱۶ فرد ملکی (یک کشته و ۱۵ زخمی به شمول یک زن و دو طفل) شد. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند و ادعا کردند که ۵ پولیس ملی افغان را کشته اند.
- به تاریخ ۱۶ اکتوبر، مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی که در عراده واسطه نقلیه شخصی جاسازی شده بود، در مقابل یک محکمه در ولسوالی پلخمری ولایت بغلان منفجر شد که باعث کشته شدن دو وکیل مدافع شد. طالبان مسئولیت این انفجار را به عهده گرفتند.
- به تاریخ ۱۸ اکتوبر، مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی به منظور هدف قرار دادن یک عضو شورای ولایتی صلح در حوالی یک مسجد در شهر کندز ولایت کندز منفجر شد که باعث مجروح شدن شش فرد ملکی به شمول یک عضو شورای ولایتی صلح گردید. هیچ یک از اطراف درگیر مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفتند.
- به تاریخ ۱۸ نوامبر، مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی در ولسوالی بغلان جدید ولایت بغلان در یک استدیوم بزکشی منفجر شد که باعث مجروحیت ۲۴ فرد ملکی (به شمول سه پسر) شد. به نظر می رسد که هدف عهده این حمله منسوبین پولیس امن و نظم عامه افغانستان بود که مصروف تماشای مسابقه بزکشی بودند. هیچ یک از اطراف منازعه مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفتند.

^{۱۱۴} محل مشخص حادثه بنا بر ملاحظات امنیتی حذف شده است.

^{۱۱۵} مصاحبه یوناما، شهر گردیز، ولایت پکتیا، ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۴.

^{۱۱۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۰۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲ مورد مرگ و ۹۰ واقعه مجروحیت) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مغناطیسی را ثبت کرد.

وقت نان چاشت بود و من به شوهرم زنگ زدم تا بپرسم که برای صرف نان چاشت خانه می آید. ما در حال صحبت در تلفون بودیم که ناگهان صدای مهیب انفجار را شنیدم و مکالمه ما قطع شد. من به خاطر شوهرم بسیار به تشویش بودم و به همین دلیل به سرعت به سوی سرک دویدم تا ببینم که چه اتفاق افتاده است. من تعداد زیاد از افراد مرده و زخمی را دیدم که به روی زمین افتاده بودند. مردم بسیار ترسیده بودند و از ساحه در حال فرار بودند. مردم برایم گفتند که یک فرد انتحاری مواد انفجاری جاسازی شده در موتور کرولا را به منظور هدف قرار دادن وسایط باربری نیروهای بین المللی منفجر ساخت. من در جستجوی شوهرم بودم ولی او را نیافتم. من به چندین شفاخانه مراجعه کردم تا سراغش را بگیرم. در یکی از شفاخانه ها تعداد زیادی از اجساد و افراد مجروح را دیدم که برای دریافت کمک فریاد می زدند. بالاخره، من شوهرم را در حالت کوما پیدا کردم. من از شفاخانه که خدمات صحی رایگان را برای شوهرم فراهم ساخت، بسیار تشکری می کنم. با آن هم، داکتران برایم گفتند که باید شوهرم را برای معالجه و تداوی بهتر باید به پاکستان یا هندوستان منتقل کنم. من نمی توانم این کار را انجام دهم زیرا ما بسیار فقیر هستیم و شوهرم که یگانه نان آور خانه است، در حالت کوما به سر می برد. من کی هستم که به طالبان و نیروهای دولت بگویم که جنگ نکنید؟ ولی من این را با صدای بلند فریاد می زنم که: لطفاً وقتی جنگ می کنید، افراد غریب و معمولی مثل ما را به قتل نرسانید و مجروح نسازید. چرا در جاهایی نمی جنگید که در آنجا افراد ملکی زندگی نمی کنند؟ من از احکام قرآن آگاه هستم و در قرآن آمده که کشتن افراد غریب و بی گناه در جریان جنگ در مغایرت با احکام اسلامی قرار دارد.^{۱۱۸}

-- خانم یک مرد ملکی که به تاریخ ۱۰ اگست ۲۰۱۴ در اثر انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه علیه کاروان نیروهای نظامی مجروح شد. در این رویداد چهار فرد ملکی کشته و ۳۴ تن دیگر مجروح شدند.

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۰۷ مورد جداگانه حملات انتحاری و پیچیده را ثبت نمود که منجر به کشته و زخمی شدن ۱۵۸۲ فرد ملکی (۳۷۱ کشته و ۱۲۱۱ مجروح) شد؛ این رقم ۲۸ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۳ می باشد.^{۱۱۹} حملات انتحاری و پیچیده سومین عامل تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ پس از درگیری های زمینی و مواد انفجاری تعبیه شده به حساب می آید.

طالبان علناً مسئولیت ۵۶ حمله انتحاری و پیچیده را به عهده گرفتند که این حملات باعث کشته و زخمی شدن ۸۱۷ فرد ملکی (۱۷۲ کشته و ۶۴۵ زخمی) گردید. به طور مثال، به تاریخ ۸ جولای یک حمله کننده انتحاری سوار بر بایسکل مواد انفجاری همراهش را به منظور هدف قرار دادن کاروان گزوه مشترک نیروهای آیساف و پولیس ملی افغان در ولسوالی بگرام ولایت پروان منفجر ساخت. عساکر مذکور مصروف توزیع قرطاسیه برای اطفال مکتب بودند که انفجار صورت گرفت. این حمله باعث کشته و زخمی شدن ۲۰ فرد ملکی (۱۲ کشته به شمول ۱۰ طفل و ۸ مجروح به

^{۱۱۷} تعریف یوناما از "حملات پیچیده" عبارت حمله عمدی و هماهنگ است که شامل ابزار انتحاری (مانند مواد انفجاری تعبیه شده در بدن انتحاری، مواد انفجاری تعبیه شده در وسایط نقلیه)، بیش از یک حمله کننده و بیش از یک نوع می گردد. تمام سه عنصر باید برای تحقق تعریف حمله پیچیده موجود باشند.

^{۱۱۸} مصاحبه یوناما، شهر کابل، ۲۸ اکتوبر ۲۰۱۴.

^{۱۱۹} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۲۳۶ مورد تلفات ملکی (۲۵۵ تن کشته و ۹۸۱ تن مجروح) ناشی از حملات پیچیده و انتحاری را ثبت کرد.

شمول ۶ طفل ، یک مرد و یک زن) شد. دوازده تن از نیروهای آیساف و سه تن از منسوبین پولیس ملی کشته و زخمی شدند. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند و ادعا کردند که ۱۵ عسکر نیروهای آیساف را از بین برده اند.

یوناما تعداد زیاد حملات انتحاری را ثبت نمود که در آن اشتباه صورت گرفته و مواد منفجره به درستی فعالیت نکرده و قبل از وقت منفجر گردید. در چنین موارد ، هیچ یک از اطراف درگیری مسئولیت رویداد را به عهده نگرفتند. به طور مثال ، به تاریخ ۱۵ جولای ، یک حمله کننده انتحاری مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه همراهش را قبل از وقت در بازار ولسوالی ارگون ولایت پکتیکا منفجر ساخت. انفجار مذکور باعث کشته و زخمی شدن ۱۳۸ فرد ملکی (۴۳ کشته به شمول ۶ پسر و ۹۵ مجروح به شمول ۲ پسر) شد. از اثر شدت انفجار ۲۵ دوکان و ۱۸ واسطه نقلیه به کلی تخریب شدند. به تاریخ ۹ جولای ، طالبان در ولسوالی ارگون مسئولیت یک حمله انتحاری علیه نیروهای پولیس محلی را به عهده گرفتند که باعث کشته شدن سه فرد ملکی و مجروحیت هشت تن دیگر گردید.

هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی و استفاده بدون تفکیک از تاکتیک حملات انتحاری ، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد که تمام اطراف درگیر در افغانستان مکلف به رعایت آن می باشند.

مثال هایی از حملات انتحاری و پیچیده که منجر به تلفات افراد ملکی گردید:

- به تاریخ ۱ دسامبر ، یک حمله کننده انتحاری مواد انفجاری همراهش را در بازار ولسوالی برکه ولایت بغلان در جریان مراسم فاتحه منفجر ساخت. انفجار مذکور باعث کشته و زخمی شدن ۳۱ فرد ملکی (۹ تن کشته و ۲۲ تن مجروح به شمول چهار پسر) گردید.
- به تاریخ ۲۹ سپتامبر ، یک حمله کننده انتحاری مواد انفجاری تعبیه شده در بدنش را در ساحه میدان هوایی کابل به منظور هدف قرار دادن نیروهای امنیتی ملی افغان که در حال تامین امنیت در جریان مراسم تحلیف رئیس جمهور بودند ، منفجر ساخت. از اثر این رویداد ۲۰ فرد ملکی کشته و زخمی (۵ کشته به شمول یک پسر و ۱۵ زخمی به شمول دو پسر) شدند. منسوبین نیروهای امنیتی ملی افغان نیز در این حمله کشته و زخمی شدند. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند ۱۲۰.
- به تاریخ ۱۰ اگست ، یک بمب گذار انتحاری مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه را به منظور هدف قرار دادن کاروان نیروهای نظامی بین المللی در کابل را منفجر ساخت. در اثر این انفجار ۳۹ فرد ملکی کشته و زخمی (چهار کشته به شمول دو زن ، یک پسر و یک مرد و ۳۵ مجروح به شمول ۱۴ طفل) شدند. خانه های رهائشی نیز از اثر این حمله تخریب شدند. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند و ادعا کردند که آنها ۸ عسکر خارجی را به قتل رسانده و تعداد زیاد دیگرشان را مجروح ساخته اند ۱۲۱.
- به تاریخ ۲۴ جولای ، یک حمله کننده انتحاری مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه را در یک ساحه مزدحم ولسوالی خواجه غار ولایت تخار به منظور هدف قرار دادن پولیس محلی افغان منفجر ساخت. انفجار مذکور باعث کشته و زخمی شدن ۳۴ فرد ملکی (۱۱ کشته به شمول یک دختر ۱۱ ساله ، و ۲۳ مجروح به شمول یک زن و شش پسر) شد. هیچ یک از طرفین مسئولیت حمله را به عهده نگرفتند.

^{۱۲۰} به وبسایت ذیل مراجعه شود که در آن طالبان ادعا کردند که "شمار زیادی" از عساکر خارجی را کشته اند:

<http://shahamat-english.com/index.php/news/49798-martyr-attack-flares-up-near-kabul-international-airport>

^{۱۲۱} به وبسایت ذیل مراجعه شود:

<http://shahamat-english.com/index.php/news/48074-7-killed-martyr-attack-hit-us-nato-convoy-2-armored-tanks-eliminated>

نوامبر ۲۰۱۴ - حمله انتحاری در جریان بازی والیبال که منجر به کشته و زخمی شدن ۱۳۸ فرد ملکی (۵۳ کشته و ۸۵ مجروح) شد

به تاریخ ۲۳ نوامبر، حدود ۴۰۰ تن به شمول تعداد زیادی از اطفال در ولسوالی یحیی خیل ولایت پکتیکا جمع شدند تا بازی نهائی تورنمنت والیبال ولسوالی مذکور را تماشا کنند. زمانی که حدود ۵:۰۰ بعد از ظهر تیم های والیبال یحیی خیل و یوسف خیل در میدان والیبال با هم مقابل شدند و هواداران هر دو تیم خوشحالی می کردند، یک حمله کننده انتحاری خود را مانند یک هوادار تغییر قیافه داده و مواد انفجاری تعبیه شده در بدن خود را در میان جمعیت منفجر ساخت. به نظر می رسد منسوبین پولیس محلی افغان که در حال تماشای مسابقه بودند، هدف حمله بودند.

یوناما ۱۳۸ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ کشته به شمول ۲۱ طفل و ۸۵ مجروح به شمول ۲۶ طفل) را ثبت نمود. ده عضو پولیس محلی به شمول دو قوماندان محلی نیز در این حمله کشته شدند. حمله یحیی خیل پس از حمله انتحاری مورخ ۶ دسامبر ۲۰۱۱ در دروازه ورودی زیارت ابوالفضل در کابل که منجر به ۵۶ کشته و ۱۹۵ زخمی شد، بیشترین تعداد تلفات افراد ملکی را در قبال داشت.

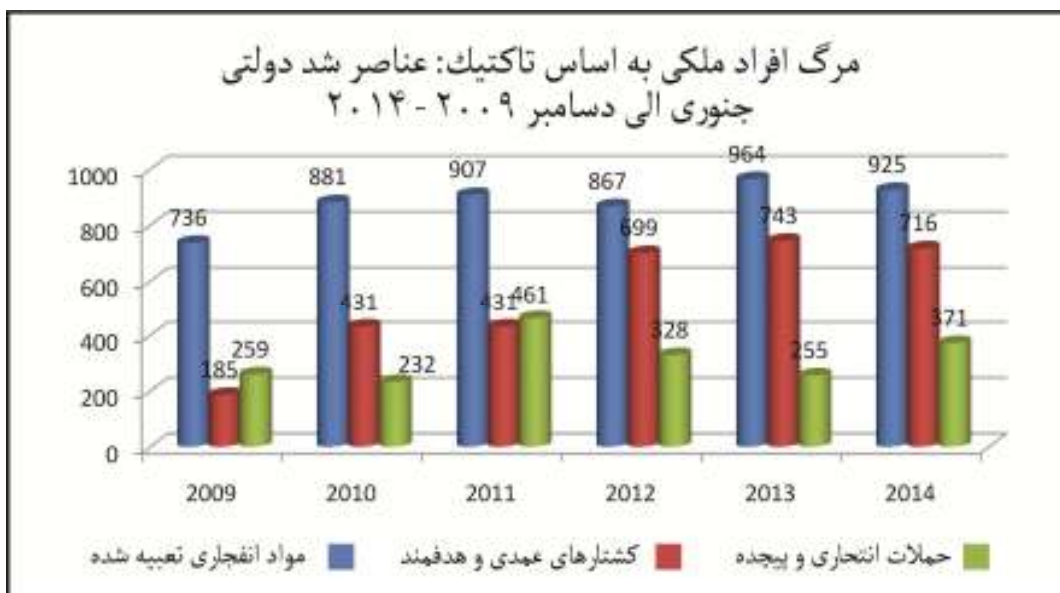

گزارش های صحی که توسط یوناما مشاهده شد، موجودیت "مرمی های کوچک" در اکثر اجساد قربانیان را نشان می داد که به اساس مشاهدات یوناما، این مرمی ها شبیه ساچمه های بودند که به منظور افزایش تعداد تلفات در مواد انفجاری جاسازی شده بودند.

شاهدان عینی و بازماندگان حادثه اظهار داشتند که چگونه این مناسبت خوب که اهالی دو ولسوالی را با هم یکجا ساخته بود به یک تراژیدی وحشتناک مبدل شد. یکی از باشندگان قریه گفت: "ما همه بسیار خوشحال بودیم و هر کدام ما تیم مورد علاقه خود را تشویق می کردیم. من در حال تماشای مسابقه بودم که ناگهان صدای وحشتناکی را از سمت عقب شنیدم و یک چیزی مانند طوفان قوی مرا به فاصله دور تر پرتاب کرد. من روشنی بسیار قوی را دیدم و پس از آن به شدت به زمین افتادم."

یک پسر جوان که در میان تماشاچیان بود، به یوناما گفت: "خانه ما نزدیک میدان والیبان است. از این جهت در روز مسابقه من به آنجا رفتم تا مسابقه والیبال را یکجا با برادر و پسر کاکایم تماشا کنم ... من زودتر رفتم و در صف اول جا گرفتم. صد ها تماشاچی پیر، جوان و طفل در آنجا بودند و ما همه بسیار خوشحال بودیم و هر دو تیم را تشویق می کردیم ... من با دو همصنفی ام مسابقه را تماشا می کردم و ما واقعاً از آن لذت می بردیم. زمانی که انفجار صورت گرفت، من چند متر دورتر پرتاب شدم. ... تعداد زیاد اجساد در اطرافم بودند و زمین کاملاً پر از خون شده بود. من بسیار ترسیدم و شروع به گریه کردم."

هیچ یک از طرفین درگیر مسئولیت حمله را به عهده نگرفتند. یوناما حادثه مذکور را تقبیح نموده و آن را "حمله بدون تفکیک" خواند که نشان دهنده عدم توجه کامل به زندگی افراد ملکی بوده و تاکید نمود که استفاده بدون تفکیک از مواد انفجاری در ساحات مزدحم ملکی نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و جرم جنگی به شمار می رود.^{۱۲۲} شورای امنیت ملل متحد نیز این حمله را محکوم کرده و خواهان به محاکمه کشاندن عاملین این رویداد شدند.^{۱۲۳} طالبان این حمله را محکوم کردند و اعلان نمودند که در مورد رویداد تحقیق می کنند.^{۱۲۴}

^{۱۲۲} اعلامیه مطبوعاتی یوناما، "یوناما حمله انتحاری فجیح را که باعث کشته شدن حداقل ۵۰ فرد ملکی و مجروحیت ۶۰ تن دیگر شد، به شدت

محکوم کرد"، مورخ ۲۴ نوامبر ۲۰۱۴ که در وبسایت ذیل قابل دسترس می باشد: <http://unama.unmissions.org>

^{۱۲۳} شورای امنیت ملل متحد، اعلامیه مطبوعاتی مورخ ۲۴ نوامبر ۲۰۱۴ شماره SC/11664-AFG/431

^{۱۲۴} به وبسایت ذیل که برای آخرین بار به تاریخ ۲۷ جنوری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود، مراجعه شود:

<http://alemara1.org/index.php/paighamoonaa/59712>

جنایت جنگی قتل: قتل های هدفمند افراد ملکی

قتل های هدفمند ۱۱ فیصد تلفات افراد ملکی را در سال ۲۰۱۴ تشکیل داده است. یوناما ۱۱۱۴ مورد تلفات افراد ملکی (۷۵۳ کشته و ۳۶۱ مجروح) را در ۶۶۸ رویداد جداگانه قتل های هدفمند^{۱۲۵} ثبت نموده که این رقم ۵ درصد کاهش نسبت سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۱۲۶}

از جمله ۱۱۱۴ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از قتل های هدفمند، ۹۶ درصد آن — ۱۰۶۹ مورد تلفات افراد ملکی (۷۱۶ مورد مرگ و ۳۵۳ مورد مجروحیت) — به عناصر ضد دولتی نسبت داده شده است. این رویدادها شامل قتل بزرگان محل، مقامات ملکی دولتی، ملاها و مقامات عدلی و قضائی ملکی می باشد.

از مجموع ۱۰۶۹ مورد تلفات افراد ملکی برخواسته از قتل های هدفمند که به عناصر ضد دولتی نسبت داده شده، طالبان مسئولیت ۱۰۳ مورد قتل های هدفمند را به عهده گرفتند که منجر به کشته و زخمی شدن ۲۰۳ فرد ملکی (۱۳۶ مورد مرگ و ۶۷ مورد مجروحیت) شده است و این رقم بیش از دو برابر تعداد واقعاتی است که طالبان در سال ۲۰۱۳ مسئولیت آن را به عهده گرفته بودند.^{۱۲۷} رویدادهای قتل های هدفمند که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند شامل مقامات ولسوالی، ملاها، بزرگان محل، کارگران روزمزد، معلمین، کارمندان انتخابات، و مقامات عدلی و قضائی می شود.

یوناما ۴۵ مورد تلفات افراد ملکی (۳۷ مورد مرگ و ۸ مورد مجروحیت) ناشی از ۲۸ مورد قتل های هدفمند را به نیروهای امنیتی افغان و گروه های مسلح طرفدار حکومت نسبت داده است.^{۱۲۸}

سر بردن افراد ملکی به اتهام 'جاسوسی برای دولت'

از مجموع ۱۱۱۴ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از قتل های هدفمند و قتل هایی که قربانی در توقیف مرتکب قتل بوده، یوناما ۱۲ مورد را ثبت کرده که طی آن عناصر ضد دولتی ۱۷ فرد ملکی را سر بریده اند.^{۱۲۹} به استثنای یک مورد که دلیل آن مشخص نبود، عناصر ضد دولتی ۱۶ فرد ملکی را به اتهام جاسوسی برای دولت یا مجازات برای همکاری با نیروی امنیتی ملی افغان، اختطاف و بعداً سر بریده اند.

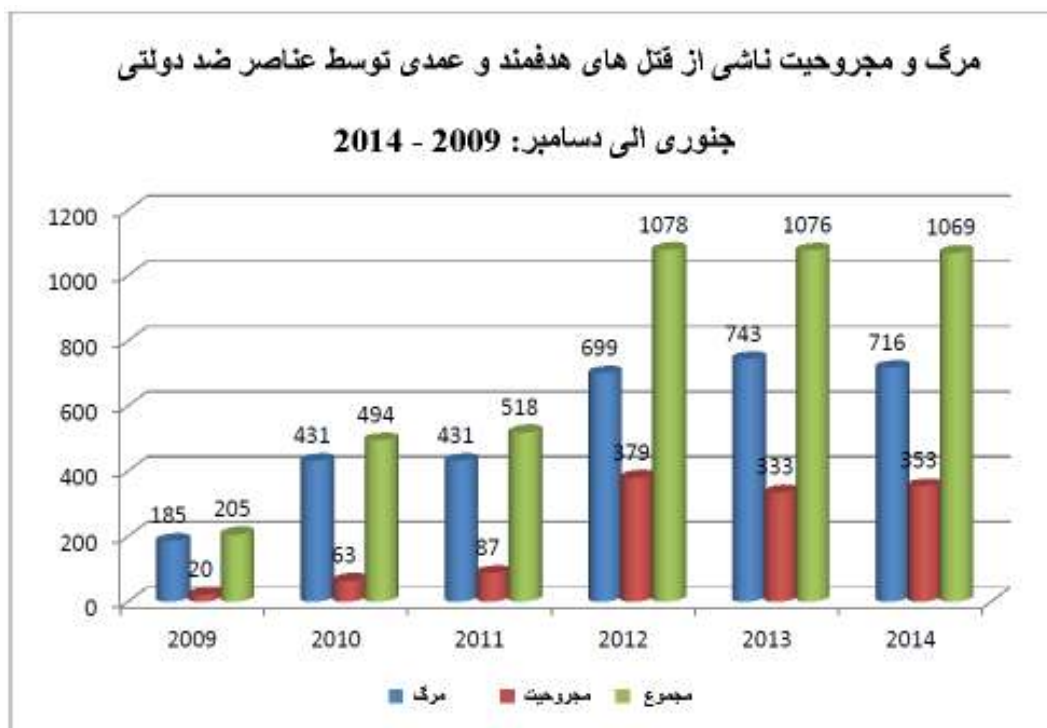
از مجموع ۱۲ مورد سر بردن افراد ملکی، اهالی محل و مقامات مسئولیت سربردن ۹ فرد ملکی را به طالبان، یک مورد را به تحریک طالبان پاکستانی و دو مورد متباقی را به سایر عناصر ضد دولتی نسبت دادند.

^{۱۲۵} بعضی از قضایایکه در این بخش گنجانیده شده بطور دقیق با تعریف قتل های هدفمند که در لغات نامه تسجیل گردیده، همخوانی ندارد. بخاطریکه قربانی حادثه در وقت کشته شدن به شکل فزینگی در نزد مرتکبین قرار داشته است.

^{۱۲۶} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۴۷۴ مورد تلفات افراد ملکی (۳۳۷ مورد مرگ و ۱۳۷ مورد مجروحیت) ناشی از قتل های هدفمند را ثبت کرده بود.
^{۱۲۷} در سال ۲۰۱۳، طالبان مسئولیت ۵۲ مورد قتل را به عهده گرفتند که منجر به ۱۱۶ مورد تلفات افراد ملکی (۹۳ مورد مرگ و ۲۳ مورد مجروحیت) گردید.

^{۱۲۸} به قتل های هدفمند توسط نیروهای نظامی بین المللی در جریان عملیات های هوایی (اکثراً هواپیما های بدون سرنشین) در بخش III گزارش تحت عنوان نیروهای طرفدار دولت و محافظت افراد ملکی، عملیات های هوایی پرداخته شده است.
^{۱۲۹} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۷ مورد را ثبت نموده بود که طی آن ۱۳ فرد ملکی سربریده شده بودند.

- به تاریخ ۱۰ دسامبر، جسد سربریده یک فرد ملکی در منطقه شیخه ولسوالی ده بالای ولایت ننگرهار یافت شد. اهالی منطقه تأیید کردند که جسد مربوط یک رانند ملکی است که طالبان وی را متهم به جاسوسی و همکاری با دولت کرده بود.
- به تاریخ ۵ دسامبر، گروهی از عناصر ضد دولتی چهار مرد ملکی را در ولسوالی ده بالای ولایت ننگرهار اختطاف کردند. اهالی منطقه اجساد سربریده چهار قربانی را به تاریخ ۸ دسامبر یافتند و اظهار داشتند که طالبان محلی این مردان را متهم به جاسوسی و همکاری با دولت کرده بود.
- به تاریخ ۲۵ نوامبر، اهالی منطقه جسد سربریده یک بزرگ قومی را در ولسوالی دانگام ولایت کنر پیدا کردند. اهالی و مقامات محل گزارش دادند که گروه تحریک طالبان پاکستانی واسطه نقلیه بزرگ قوم را متوقف و وی را سر بریدند. به تاریخ ۲۷ نوامبر، طالبان اعلامیه را نشر کردند و طی آن هر گونه دست داشتن در این رویداد را رد کردند و اظهار نمودند که تحقیقات جهت شناسائی عاملین این عمل را آغاز می کنند.^{۱۳۰}
- به تاریخ ۲۶ اگست، عناصر ضد دولتی یک ملای محل را در ولسوالی بالا بلوک ولایت فراه سر بریدند. منابع محلی تأیید نمودند که قربانی علی الرغم هوشدارهای طالبان به ادای نماز جنازه نیروهای امنیتی افغان ادامه داده بود.
- به تاریخ ۱ جولای، باشندگان محل جسد سربریده یک پسر ۱۵ ساله را در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر پیدا کردند. هر چند هیچ یک از طرفین مسئولیت این قتل را به عهده نگرفت، منابع طالبان را مسئول این رویداد دانسته و اظهار داشتند که قربانی فرزند یک افسر قبلی اردوی ملی افغان بود.

^{۱۳۰} به وب سایت ذیل مراجعه شود: <http://shahamat-english.com/index.php/news?start=1500>

حملات علیه قضات ، خارتوالان و نهادهای عدلی و قضائی

در سال ۲۰۱۴ ، یوناما ۴۰ مورد را ثبت کرد که طی آن عناصر ضد دولتی عهداً قضات ، خارتوالان و نهادهای عدلی و قضائی را از طریق حملات پیچیده ، قتل های هدفمند ، پرتاب نارنجک و اختطاف مورد هدف قرار دادند. این حملات منجر به کشته و زخمی شدن ۹۰ فرد ملکی (۳۷ کشته و ۵۳ زخمی) ، اکثر مقامات عدلی و قضائی ، و نیز تخریب تعامیر محاکم شد^{۱۳۱} .

به نظر می رسد که کاهش تلفات افراد ملکی ناشی از حملات علیه کارمندان عدلی و قضائی در سال ۲۰۱۴ در نتیجه تعداد کمتر حملات پیچیده و انتحاری باشد که توسط عناصر ضد دولتی علیه نهادهای عدلی و قضائی صورت گرفته است.

یوناما از کاهش در حملات پیچیده علیه نهادهای عدلی و قضائی استقبال می کند ولی در مورد هدف قرار دادن و کشتار عمدی قضات و خارتوالان به ویژه توسط طالبان اظهار نگرانی می نماید. طالبان در اعلامیه مورخ ۸ می ۲۰۱۴ مبنی بر آغاز حملات بهاری تحت نام "خیبر" اعلان کردند که قصد دارند تا "تمام مقامات بلند پایه دولتی ، وزرای کابینه ، اعضای پارلمان ، مقامات امنیتی ، کارمندان طرفدار نیروهای اشغالگر در وزارت داخله و وزارت خارجه ، خارتوالان و قضات را که مجاهدین را مورد پیگرد عدلی قرار می دهند ، مورد هدف قرار خواهند داد."^{۱۳۲}

از مجموع ۴۰ مورد حمله علیه قضات ، خارتوالان و نهادهای عدلی و قضائی در سال ۲۰۱۴ ، یوناما ۲۶ مورد جداگانه را ثبت کرد که طالبان یا عناصر ضد دولتی عهداً قضات و خارتوالان را مورد هدف قرار داده و به قتل رسانده (یا قصد کشتن شان را داشته) که این حملات منجر به ۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۹ کشته و ۱۶ زخمی) شد. طالبان از طریق وب سایت شان مسئولیت ۱۲ مورد را به عهده گرفتند. به طور مثال ، به تاریخ ۲۷ اکتوبر ، طالبان بالای تعمیر خارتوالی استیناف شهر کندز در ولایت کندز حمله کردند. حمله کنندگان ۱۸ فرد ملکی را کشته و زخمی (۸ کشته به شمول ۶ خارتوال ، یک محافظ امنیتی و یک مراجعه کننده و ۱۰ زخمی به شمول ۷ خارتوال ، یک خانم آشپز و دو محافظ امنیتی) ساختند. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند و ادعا کردند که ۱۱ خارتوال و ۱۳ تن از نیروهای امنیتی را کشتند.

حملات مستقیم علیه افراد یا تاسیسات ملکی که شامل مقامات عدلی و قضائی و تعمیر محاکم می شود ، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد که ممکن جرایم جنگی محسوب گردد^{۱۳۳} .

نمونه هایی از حملات علیه قضات ، خارتوالان و نهادهای عدلی و قضائی:

- به تاریخ ۲۷ آگست ، طالبان یک قاضی را که در بخش جرایم امنیت داخلی و خارجی محکمه استیناف ولایت فراه کار می کرد ، به ضرب گلوله به قتل رساندند. طالبان مسئولیت این قتل را به عهده گرفتند و اظهار داشتند که وی را به دلیل صدور حکم مجازات شدید برای اعضای طالبان مورد هدف قرار دادند.

^{۱۳۱} در سال ۲۰۱۳ ، یوناما ۴۱ مورد جداگانه چنین حملات را ثبت کرده بود که منجر به ۲۳۳ مورد تلفات ملکی (۵۹ کشته و ۱۷۴ زخمی) شد.
^{۱۳۲} اعلامیه رهبری شورای امارت اسلامی در مورد آغاز عملیات های بهاری تحت نام "خیبر" که در وب سایت ذیل قابل دسترس می باشد:
<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/44468-statement-of-leadership-council-of-islamic-emirate-regarding-the-commencement-of-the-annual-spring-operation-named-„khaibar>
^{۱۳۳} به فقره (i) و فقره (h)(xii) ماده ۸ اساسنامه روم مراجعه شود. هم چنان به قاعده ۷ کمیته بین المللی صلیب سرخ ، حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی ، جلد ۱ ، قواعد توسط ژان ماری هینکایرتس و لوئیس دوسولدییک (مطبعه کبریچ ، ۲۰۰۵) مراجعه شود.

- به تاریخ ۲۱ دسامبر، طالبان مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور را در نزدیکی خانه یک خارتوال در ولسوالی علیشنگ ولایت لغمان جاسازی کردند و آن را زمانی منفجر ساخت که خارتوال مذکور از خانه بیرون می شد. از اثر این انفجار خارتوال نامبرده به قتل رسید. طالبان مسئولیت این رویداد را از طریق وب سایت شان به عهده گرفتند.

تهدیدات و حملات علیه شخصیت های مذهبی و اماکن مقدس

حملات عمدی به منظور هدف قرار دادن ملاهای ملکی و اماکن مقدسه در سال ۲۰۱۴ افزایش یافت چنانچه یوناما ۶۱ مورد تلفات افراد ملکی (۱۹ واقعه مرگ و ۴۲ مجروحیت) را ثبت نمود که ۱۱۰ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد. یوناما ۲۵ مورد چنین حملات را ثبت نمود که ۲۰ مورد این حملات به شمول ۱۷ مورد قتل های هدفمند ملاها، دو مورد انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در مساجد و یک مورد اختطاف ملا توسط عناصر ضد دولتی صورت گرفته است.

از جمله ۱۷ مورد قتل های عمدی ملاها، عناصر ضد دولتی به شمول طالبان حملات خود را از طرق مواد انفجاری تعبیه شده، اعدام به ضرب گلوله و سربردن اجرا نمودند. طالبان مسئولیت دو رویداد را به عهده گرفتند، هر چند منابع محلی اکثر قتل های مستقیم را به طالبان نسبت دادند.

در آگست ۲۰۱۴، یوناما سه مورد جداگانه را ثبت نمود که ملاهای طرفدار حکومت در همان روز (۲۷ آگست) مورد حمله قرار گرفته و کشته شدند. در یک حادثه، عناصر ضد دولتی یک ملا را در ولسوالی ارغنداب ولایت کندهار در مقابل مسجد به ضرب گلوله از بین بردند. هم چنان به تاریخ ۲۷ آگست، عناصر ضد دولتی یک ملا را در ولسوالی ترینکوت ولایت ارزگان زمانی به قتل رساندند که موصوف در حال خارج شدن از یک مرکز پولیس محلی افغان بود که در آنجا منجیث ملا امام ایفای وظیفه می کرد. در حادثه سوم به تاریخ ۲۷ آگست، یک گروه بزرگ طالبان مسلح یک عالم و ملای ۴۲ ساله طرفدار حکومت را اختطاف و بعداً در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار به ضرب گلوله به قتل رساندند. قبل از کشتن عالم مذکور، طالبان محل وی را هوشدار داده بودند که دست از تبلیغ علیه قتل های هدفمند طالبان و سایر موارد تلفات افراد ملکی بکشد. هر چند طالبان مسئولیت این رویداد را در سطح محل به عهده گرفتند، آنها رسماً و به صورت آشکار مسئولیت این حادثه را به عهده نگرفتند.

حقوق بشردوستانه بین المللی تمام طرفین درگیر، به شمول عناصر ضد دولتی و طالبان، را از حمله علیه افراد ملکی و تاسیسات ملکی به شمول اماکن مقدس منع می کند و طرفین را مکلف می سازد تا به کارکنان مذهبی اجازه دهند که وظایف شان را به پیش ببرند. ماده ۹ پروتوکول الحاقی II کنوانسیون ژنو صراحت دارد که "کارکنان صحی و مذهبی باید مورد احترام و محافظت قرار گرفته و باید با آنها مساعدت همه جانبه صورت گیرد تا وظایف شان را اجراء

نمایند.^{۱۳۴} " حقوق بشردوستانه بین المللی هم چنان فعالیت علیه افراد و اماکن مقدس را که میراث فرهنگی و دینی افراد محسوب می شود ، منع قرار داده است .^{۱۳۵}

یوناما دولت را به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی ، مشخصاً مسئول تأمین مصونیت ملاها و مساجد در برابر حملات می داند .^{۱۳۶}

نمونه هائی از حملات علیه ملاها و اماکن مقدس

- به تاریخ ۲۸ نوامبر ، مواد انفجاری تعبیه شده در مسجد گگه بازار در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار در جریان ادای نماز جمعه منفجر شد. این انفجار ۳۴ فرد ملکی به شمول ملا امام مسجد را زخمی ساخت. یک سخنگوی طالبان هر نوع داشتن در این رویداد را رد کرده و حمله مذکور را تقبیح نمود و دولت افغانستان را مسئول دانست.
- به تاریخ ۱۳ سپتامبر ، عناصر ضد دولتی امام مسجد حاجی طالب را در ولسوالی شهید حساس ولایت ارزگان اختطاف کردند. یک روز بعد نیروهای پولیس ملی افغان جسد سر بریده امام را پیدا کردند. قبل از کشته شدن ، امام مذکور فعالیت های عناصر ضد دولتی را از طریق نمازهای جمعه به گونه آشکارا تقبیح می کرد.
- به تاریخ ۱۳ اگست ، طالبان یک ملا را در مقابل منزلش در قریه سرخک ولسوالی پسابند ولایت غور به قتل رساندند. گزارش ها می رساند که قربانی علیه طالبان بود و در این اواخر بیانیه مبنی بر رد جمع آوری عشر توسط طالبان ایراد کرده بود.

^{۱۳۴} ماده ۹ در مورد مصونیت کارکنان صحتی و مذهبی ، پروتوکول الحاقی کنوانسیون های ژنو مورخ ۱۲ اگست ۱۹۴۹ و در رابطه به محافظت قربانیان درگیری های مسلحانه داخلی (پروتوکول II) ، مورخ ۸ جون ۱۹۷۷. یوناما هم چنان ماده ۱۸ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی که می گوید ۱. "هر فرد حق آزادی اندیشه ، افکار و دین دارد" را یادآور می شود. به اساس ماده ۴۲ ، "مواد ۶ ، ۷ ، ۸ (فقره های ۱ و ۲) ، ۱۱ ، ۱۵ ، ۱۶ و ۱۸ به هیچ وجه تحت این احکام قابل فسخ نمی باشد."

^{۱۳۵} پاورقی قبلی. هم چنان به کمیته بین المللی صلیب سرخ ، حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی ، جلد ۱ ، قواعد توسط زنان ماری هینکارتس و لوئیس دوسولد-بیک (سی یو پی/آی سی آر سی ، کیمبرج ۲۰۰۵) {مطالعه آی سی آر سی} مراجعه شود. به ماده ۱۶ پروتوکول الحاقی II مراجعه شود.

^{۱۳۶} مکلفیت احترام و تأمین مصونیت کارکنان مذهبی در ماده ۹ پروتوکول الحاقی II گنجانیده شده است. راه اندازی حملات عمدی و مستقیم علیه ساختمان های که برای امور دینی در نظر گرفته شده اند (به شرطی که اهداف نظامی نباشند) ، جرم جنگی محسوب می گردد؛ به فقره (iv) (ج) ماده ۸ اساسنامه روم مراجعه شود. احترام و مصونیت کارکنان مذهبی هم چنان یکی از نورم های حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی محسوب می شود. به کمیته بین المللی صلیب سرخ ، حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی ، جلد ۱ ، قواعد توسط زنان ماری هینکارتس و لوئیس دوسولد-بیک (سی یو پی/آی سی آر سی ، کیمبرج ۲۰۰۵) {مطالعه آی سی آر سی} ، قاعده ۲۷ – کارکنان دینی.

ساختارهای عدلی و قضائی موازی: اعدام ها ، قطع اعضاء ، لت و کوب و سایر اعمال جنائی

دو طالب موتورسایکل سوار که با کلاشینکوف مسلح بودند ما را به ساحه آزاد بردند جائی که مردم را اعدام می کردند. ما حدود ۵۰۰ نفر را آنجا دیدیم ولی تعداد جمعیت به زودی به حدود ۱۰۰۰ تن افزایش یافت. تمام ساحه توسط طالبان کنترل می شد و ما حداقل ۱۵۰ - ۲۰۰ تن از طالبان را دیدیم که تمام شان با کلاشینکوف ، پیکا و راکت آر پی جی مسلح بودند. در آنجا از نیروهای امنیتی ملی افغان هیچ اثری نبود؛ اگر هم می بود ، چگونه می توانستند جلو اعدام را با حضور تعداد زیاد جنگجویانی که در اطراف موجود بودند ، بگیرند؟ دو ملا به مردم خطابه داد که خانواده های قربانی به اساس شریعت مستحق انتقام هستند و اظهار داشت که سه مجرم باید به قتل برسند. سه طالب سوار بر یک موتر لندکروزر خاکستری آمدند و سه مجرم را در حالی به آنجا آوردند که دست ها و پاهایشان بسته بود. یک طالب مجرم اولی را با کلاشینکوف به قتل رساند. دو تن دیگر به طالبان و بعداً به مردم نگاه کرد و سپس توسط گلوله به قتل رسیدند. بعداً طالبان بالای اجساد آنها یک بار دیگر شلیک کرد که اجساد سه مرد بر زمین افتاده بود. اعدام کنندگان و بعداً دو ملا ساحه را ترک کردند. زمانی که مردم به دور اجساد جمع شدند تا آنها را شناسائی کنند ، پدر یکی از قربانیان به جسد پسرش نزدیک شد و بدون اینکه حرفی از دهانش خارج شود ، جسد فرزندش را تحویل گرفت.

-- شاهد اعدام های صحرائی که توسط طالبان در ولسوالی گردیز ولایت پکتیا به تاریخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۴ اجرا شد^{۱۳۷}.

در سال ۲۰۱۴ ، یوناما ۴۹ مورد را ثبت کرد که عناصر ضد دولتی به شمول طالبان افراد ملکی را به اتهام ادعای نقض احکام شرعی ، تخطی ها ، و اتهام جاسوسی مورد مجازات قرار داده است. این موارد شامل اجرای اعدام های صحرائی ، سربریدن ، قطع اعضای بدن ، شلاق زدن و توقیف غیر قانونی توسط عناصر ضد دولتی می باشد که ثبت شده اند^{۱۳۸} . یوناما ملاحظه نمود که ساختارهای عدلی و قضائی موازی غیر قانونی بوده و طبق قوانین افغانستان هیچ گونه مشروعیت و اساس قانونی ندارند. مجازاتی که توسط این ساختارها تعیین می شوند به نقض حقوق بشری می افزاید ، به اساس قوانین افغانستان اعمال جرمی محسوب شده و در بعضی موارد جرایم جنگی به شمار می آیند^{۱۳۹} .

^{۱۳۷} مصاحبه یوناما با شاهد عینی در شهر گردیز ولایت پکتیا ، ۲ اکتوبر ۲۰۱۴ .

^{۱۳۸} تمام رویدادهای تلفات افراد ملکی ناشی از مجازات سیستم عدلی و قضائی موازی که توسط یوناما ثبت شده ، توسط عناصر ضد دولتی صورت گرفته است. یوناما موارد مرگ و مجروحیت ناشی از چنین اجراءات را ثبت کرده که مجازات مستقیماً مربوط به واقعه بوده ، مانند اعدام پدر یک سرباز اردوی ملی افغان یا مجازات توسط عناصر ضد دولتی خارج از منازعه علیه افراد ملکی به دلیل نقض احکام شرعی مانند شلاق زدن به جرم زنا می باشد. ماده ۳ کنوانسیون های ژنو مصونیت افراد ملکی را از طریق منع صریح قتل ، خشونت ، اجرای مجازات و اعدام ها بدون رعایت معیارهای محاکمه عادلانه ، شکنجه ، قطع اعضا ، و سایر انواع خشونت ها تامین می کند. این اعمال در هر زمان و در هر مکان و در هر شرایط ممنوع می باشد. برای جزئیات بیشتر در مورد قابل تعمیم بودن ماده ۳ کنوانسیون های ژنو در افغانستان ، به بخش چارچوب حقوقی این گزارش مراجعه شود.^{۱۳۹}

مجازات مرگ^{۱۴۰}، قطع اعضای بدن و سایر مجازات توسط عناصر ضد دولتی منجر به ۹۶ مورد تلفات افراد ملکی (۸۱ واقعه مرگ و ۱۵ مورد مجروحیت) شد. این رقم تقریباً چهار برابر افزایش نسبت به تلفات افراد ملکی ناشی از چنین اعمال در سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد^{۱۴۱}.

در اکثر موارد ثبت شده در سال ۲۰۱۴، عناصر ضد دولتی افراد ملکی را به ظن جاسوسی به دولت، همکاری با دولت یا ارتکاب اعمالی که نزد طالبان جرم پنداشته می شود، اعدام کردند. به طور مثال، به تاریخ ۲۵ اکتوبر، طالبان یک بس مسافری را در منطقه قبر میر ولسوالی پرچمن ولایت فراه متوقف ساختند و یکی از مسافری را که عضو پولیس ملی افغان بوده و در ایام رخصتی به سر می برد، اختطاف نمود. طالبان پولیس ملی افغان را به ساحه دیگر انتقال داده و پس از شکنجه جهت اخذ اعترافات مبنی بر اینکه عضو پولیس ملی است، وی را اعدام کردند. طالبان از طریق وبسایت شان مسئولیت قتل یک افسر "ریکی" را به همان نام و در همان منطقه به عهده گرفتند^{۱۴۲}.

ساختارهای موازی عدلی و قضائی در اکثر مناطق افغانستان به ویژه در ساحات تحت کنترل عناصر ضد دولتی ثبت شده است^{۱۴۳}. در طول سال ۲۰۱۴، باشندگان محلات به یوناما گزارش دادند که عناصر ضد دولتی به پیمانیه وسیع قادر به فعال ساختن ساختارهای عدلی و قضائی موازی مشخصاً در ولسوالی هایی شدند که نهادهای عدلی و قضائی دولتی در آنجا حضور ندارند یا حضورشان بسیار محدود است. یوناما هم چنان گزارش ها مبنی بر موجودیت فساد اداری و عدم شایسته سالاری را در محاکم دولتی در ولسوالی ها دریافت نمود و نیز ادعاهایی را ثبت کرد که مقامات عدلی و قضائی طرزالعمل هایی را که قضایای مردم را به گونه عادلانه، به وقت و شفاف حل و فصل می کند، رعایت نمی کنند. یوناما مشاهده نمود که هر چند بعضی از محلات به طور داوطلبانه به محاکم طالبان مراجعه می کنند، یک سلسله گزارش ها می رساند که عناصر ضد دولتی به ویژه طالبان مردم محل را به زور مجبور به مراجعه به ساختارهای عدلی و قضائی خود می سازند.

با توجه به غیر قانونی بودن این میکانیزم ها، یوناما این ساختارها و مجازات برخواسته از فیصله های این ساختارها را نقض حقوق بشری محسوب می کند. تحلیل های یوناما عناصر اصول محاکماتی گزارش شده توسط اهالی محل را منطبق با معیارهای شناخته شده حقوق بشر بین المللی، مانند معیارهای محاکمه عادلانه، ارزیابی نمی کند.

^{۱۴۰} یوناما اعدام ها در ساختارهای عدلی موازی را شامل کشتار عمدی، قبلاً تصمیم گرفته شده و قصدی افراد خاصی می داند که در بازداشت عاملین قرار دارند (در ضمن مخالفت با کشتار هدفمند لازم می داند تا قربانی در بازداشت عاملین این جرم نباشد) و این گونه کشتار ها بخاطر اعمال مجازات هم باشد. مثلاً کشتن رهبران مذهبی بخاطر انجام مراسم جنازه کشته شدگان نیروهای امنیتی افغان به رغم هشدار به آنها که چنین کار را نکنند. یوناما این گونه حوادث را مطابق حقوق بشر دوستانه بین المللی در درگیری غیر بین المللی در افغانستان "قتل" می نامد.

^{۱۴۱} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۳ واقعه تلفات افراد ملکی (۱۹ مورد مرگ تلفات افراد ملکی و چهار مورد مجروحیت) را در ۲۳ مورد مجازات توسط ساختارهای عدلی و قضائی موازی را ثبت نمود.

^{۱۴۲} به وبسایت ذیل مراجعه شود:

<http://shahamat-english.com/index.php/news/50700-arbaki-commander-killed-in-parchaman>

^{۱۴۳} یوناما چنین مجازات را در تمام مناطق افغانستان به استثنای مناطق مرتفع مرکزی ثبت کرده است.

سیستم عدلی و قضائی موازی در شمال ولایت هلمند

در جریان نظرخواهی در ولسوالی لشکرگاه ولایت هلمند در طول سال ۲۰۱۴، مقامات همواره به یوناما اظهار داشتند که بدتر شدن وضعیت امنیتی در شمال هلمند تأثیرات منفی روی موثریت فعالیت های سیستم عدلی و قضائی دولتی از خود به جا مانده است.

حملات متداوم بالای دواير دولتی و تهدیدات آشکار علیه کارمندان عدلی و قضائی باعث شده تا قضات و خارنوالان از ولسوالی های سنگین، نوزاد، واشیر، موسی قلعه و کجکی جبراً به لشکرگاه، مرکز ولایت هلمند، نقل مکان کرده و وظایف شان را از آنجا اجراء نمایند. در واقع، این وضعیت مراجعین را مجبور کرده که به منظور ارائه عرایض یا پیگیری قضایایشان از مسیر ولسوالی های پر خطر عبور کرده و خود را به لشکرگاه برسانند.

از آنجائیکه فعالیت های سکتور عدلی و قضائی رسمی در شمال هلمند تضعیف شده است، اهالی این منطقه به پیمانانه گسترده روی "ساختارهای عدلی و قضائی موازی" که توسط طالبان به منظور حل و فصل منازعات تطبیق می شوند، اتکاء کرده اند. افزون بر مشکلات فراراه دسترسی به ساختارهای رسمی، به نظر می رسد که پذیرفتن ساختارهای عدلی و قضائی موازی در سطح ولسوالی ها ناشی از عدم اعتماد به سکتور عدلی و قضائی رسمی می باشد که در فساد دست بلند داشته و در ارائه خدمات عدلی و قضائی ناکام هستند.

در جریان اظهار نظریات به یوناما، مصاحبه شوندگان نگرانی خود را ابراز داشتند که مرتکبین جرایم که ارتباط قوی با طالبان دارند، از معافیت از مجازات توسط محاکم موازی برخوردار هستند. علی الرغم آن، مصاحبه شوندگان اظهار داشتند که فساد اداری و معافیت از مجازات در محاکم طالبان کمتر از آنچه است که آنها در سیستم عدلی و قضائی رسمی تجربه کرده بودند.

به طور مثال، مصاحبه یوناما در ولسوالی واشیر نشان می دهد که هیچ فردی قضایای خود را به سکتور عدلی و قضائی رسمی راجع نساخته است؛ مصاحبه مذکور هم چنان نمایانگر آنست که طالبان تمام قضایای حقوقی و جزائی را به اساس سیستم عدلی و قضائی طالبان که کمتر آلوده به فساد پنداشته می شود، مورد رسیدگی قرار داده اند.

مصاحبه شوندگان در ولسوالی سنگین اظهار داشتند که قضایای راجع شده به ساختارهای عدلی و قضائی موازی توسط یک هیئت دو یا سه نفری که متشکل از طالبان برجسته که اهالی منطقه هستند، مورد رسیدگی قرار می گیرند. پروسیجر طوری است که پس از درج شکایت، ورق جلب از طرف "محکمه" به جانب شکایت شونده ارسال می گردد و اگر شکایت شونده "جلب" را نادیده بگیرد، مخالفین مسلح احکام جلب را تطبیق می کنند. هیئت موظف اکثراً در مورد قضایای حقوقی فیصله صادر می کنند و معمولاً شامل منازعاتی می شوند که در ساحات تحت کنترل دولت اتفاق می افتد.

"محکمه" طالبان محلی صلاحیت صدور فیصله و تصمیم گیری در قضایای جزائی را ندارند مگر این که مقامات بلند پایه تر از کوئته پاکستان در مورد قضایا اظهار نظر نمایند. در بعضی موارد، هیئت موظف جای خود را به یک فرد می دهد که آن شخص معمولاً شخصیت مذهبی بوده و طالبان وی را می شناسند و موصوف می تواند به نمایندگی از مخالفین فیصله نماید.^{۱۴۴}

^{۱۴۴} مصاحبه های یوناما با نمایندگان محل، بزرگان قوم و سایر افراد ملکی در شمال هلمند، از ماه می الی دسامبر ۲۰۱۴، شهر کندهار ولایت کندهار و شهر لشکرگاه ولایت هلمند.

معافیت از مجازات عناصر ضد دولتی که اعدام های صحرائی، قطع اعضاء و مجازات ها را اجراء می کنند

در بعضی ولسوالی ها، ناتوانی دولت و عدم اقدامات جهت به محاکمه کشاندن عاملین جرایم – عناصر ضد دولتی – به شمول مجریان اعدام ها، قطع اعضاء و سایر مجازات ممکن به اساس قاعده 'مراقبت مقتضی'^{۱۴۵} نقض حقوق بشری محسوب گردد. علاوه، اعمال چون اعدام های صحرائی و خودسر، قطع اعضاء و معیوب ساختن نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی محسوب شده و جرایم جنگی به شمار می روند. ماده ۳ مشترک کنوانسیون های ژنو اجراء مجازات توسط چنین سیستم های 'عدلی و قضائی' را صراحتاً منع قرار داده است. ماده (۳) مشخصاً موارد ذیل را منع قرار داده است: (الف) "خشونت در برابر زندگی یا افراد به ویژه هر نوع قتل، معیوب ساختن، برخورد ظالمانه و شکنجه"؛ (د) "تعیین محکومیت و اجراء اعدام ها بدون ابلاغ قبلی توسط محکمه ای که منظمأ فعالیت داشته، و بتواند همه تضمینات عدلی و قضائی که نزد مردمان متهمین یک امر حتمی شناخته می شود را ارائه نماید."

یوناما ملاحظه نموده که عدم دسترسی به نهادهای عدلی و قضائی و گزارشات مبنی بر آلوده بودن این نهادها به فساد و نیز باور مبنی بر عدم موثریت نهادهای عدلی و قضائی رسمی در سطح ولسوالی ها منجر به افزایش ساختارهای عدلی و قضائی موازی جهت فیصله و رسیدگی به قضایای حقوقی و جزائی در ساحات متعدد کشور شده است.

یوناما یک بار دیگر بر این نیاز جدی تاکید می کند که دولت نهادهای رسمی حاکمیت قانون را تقویت نموده، به ویژه به معضل فساد در ادارات عدلی و قضائی و اعتماد سازی در سیستم رسمی عدلی و قضائی رسیدگی نماید. فرهنگ کنونی معافیت از مجازات برای قتل های غیر قانونی و مجازات توسط عناصر ضد دولتی در ساختارهای موازی عدلی و قضائی بیشتر صلاحیت دولت را خدشه دار ساخته، حاکمیت قانون را تضعیف نموده و میزان محافظت افراد ملکی را کاهش می دهد.

نمونه هایی از قتل هایی که از طریق میکانیزم های عدلی و قضائی موازی صورت گرفته است

- به تاریخ ۶ نوامبر، طالبان دو مرد را هنگامی در ولسوالی آچه ولایت جوزجان متوقف کردند که آنها از مسافرین وسایط مسافربری اخاذی می کردند. طالبان هر دو مرد را به ضرب گلوله کشتند و یادداشت در جیب هایشان گذاشتند که در آن نوشته شده بود که هر که دزدی کند با این حالت دچار خواهد شد. طالبان از طریق وب سایت شان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند^{۱۴۶}.
- به تاریخ ۲۹ سپتامبر، طالبان سه فرد ملکی را در شهر گردیز ولایت پکتیا پس از آن اعدام کردند که متهم به ارتکاب جرم شدند. یک ملا اهالی محل را از اجراء حکم اعدام از طریق بلندگوی مسجد مطلع ساخت. زمانی که تعداد زیادی مردم جمع شدند، نماینده طالبان فیصله محکمه را با صدای بلند خواند که سه فرد در جرایم قتل و سرقت دست داشته و به اساس احکام شرعی محکوم به مرگ شدند. اجراء کننده حکم، مردان را به ضرب گلوله به قتل رساند و امر کرد تا اجسادشان در همانجا برای پند به دیگران گذاشته شود.

^{۱۴۵} قاعده مراقبت مقتضی چنین صراحت دارد که "هر چند یک عمل غیر قانونی که حقوق بشری را نقض می کند و اساساً به طور مستقیم به دولت نسبت داده شده نمی تواند (مثلاً، به این دلیل که عمل متذکره یک عمل فردی بوده یا به خاطری که عامل آن شناسائی نشده است) می تواند در سطح بین المللی مسئولیت دولت شناخته شود، نه به خاطر ماهیت عمل بلکه به دلیل این که دولت اقدامات لازم برای پیشگیری از خشونت یا رسیدگی به آن را روی دست نگرفته است." محکمه حقوق بشری امریکا، فیصله ۱۹۸۸ در قضیه فیلاسکویر-رودریگز (یک سلسله اختطاف ها توسط افراد غیر وابسته به دولت). هم چنان به پاراگراف ۱۸، توضیح عمومی شماره ۳۱ کمیته حقوق بشر مراجعه شود.

^{۱۴۶} به وب سایت عمومی طالبان در ذیل مراجعه شود: <http://shahamat-english.com/index.php/news>

- به تاریخ ۲۶ سپتامبر، طالبان سه فرد متهم به ارتکاب جرایم را در مقابل جمعیت حدود ۱۰۰۰ نفر در ولسوالی زرمت ولایت پکتیا به ضرب گلوله به قتل رساند. طالبان اعلان کردند که این سه مرد یک طفل ۷ ساله را اختطاف کرده بودند و خواهان ۵۰۰۰۰۰۰ کلداری پاکستانی از پدر طفل شده بودند. از آنجائی که پدر طفل توانائی پرداخت مبلغ مذکور را نداشت، اختطاف کنندگان طفل را کشتند و جسد وی را به خانواده اش تسلیم کردند. پس از اجرای حکم اعدام، طالبان سه جسد را آویزان کردند و امر کردند که اجساد برای سه روز آویزان باقی بمانند.
- به تاریخ ۱۴ اگست، طالبان پنج فرد ملکی را در ولسوالی کجکی ولایت هلمند که متهم به اختطاف افراد ملکی برای دریافت پول بودند، اعدام کردند. طالبان این پنج تن را به پایه برق اعدام کردند تا اهالی منطقه آن را ببینند. طالبان از طریق وب سایت شان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند.^{۱۴۷}
- به تاریخ ۱ اگست، طالبان دو فرد ملکی (پدر و پسر) را که توسط واسطه نقلیه شخصی در حال سفر بودند، در ولسوالی پسابند ولایت غور متوقف، اختطاف و بعداً توسط گلوله به قتل رساندند. پدر یک شخصیت شناخته شده مذهبی بود. طالبان از طریق وب سایت شان مسئولیت قتل این دو تن را به عهده گرفته و ادعا کردند که یک قوماندان و پسرش را که عضو نیروهای/ریکی بود، در یک کمین به قتل رساندند.

قتل های هدفمند افراد ملکی در حوزه غرب

در طول سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد نمونه هایی از هدف قرار گرفتن و کشته شدن افراد ملکی توسط عناصر ضد دولتی در حوزه غرب بود.^{۱۴۸} در سال ۲۰۱۴، یوناما ۸۶ مورد قتل های هدفمند را در این حوزه^{۱۴۹} ثبت نمود که منجر به ۱۷۴ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۸ کشته و ۴۶ زخمی) گردید که این رقم ۷۸ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد. از مجموع ۱۷۴ مورد تلفات افراد ملکی برخاسته از قتل های هدفمند، ۹۶ درصد آن به عناصر ضد دولتی و ۴ درصد آن به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده شده است.

قربانیان ملکی این موارد شامل قضات، خارنوالان، کارمندان اداری دوایر ملکی دولت، بزرگان مذهبی، مسئولین معارف، کارکنان انتخابات و نامزدان، کارمندان صحتی، کارکنان خدماتی، افرادی که طرفدار حکومت پنداشته می شدند، منسوبین پولیس که درحال رخصتی بودند، افراد ملکی که از اوامر گروه های مخالف سرپیچی کرده بودند، می باشد. در بسا موارد به نظر می رسد که افراد ملکی از گروه مشخص قومی مورد هدف قرار گرفته است. به طور مثال، به تاریخ ۲۵ جولای، عناصر ضد دولتی دو بس مسافر بری را در منطقه بادگاه ولسوالی چفچران ولایت غور متوقف کردند و ۱۴ سرنشین آن به شمول سه زن را مجبور به پائین شدن کردند و همه آن ها را به ضرب گلوله به قتل بردند. قربانیان این رویداد از قوم هزاره بودند ولی شامل افراد حکومتی از سایر گروه های قومی نیز بودند.

^{۱۴۷} پاورقی قبلی. <http://shahamat-english.com/index.php/news/48230-5-kidnappers-brought-to-justice-in-kajak>.

^{۱۴۸} "قتل های هدفمند" به عنوان استفاده عمدی، از قبل فکر شده، و قصدی از نیروی کشنده توسط دولت یا نمایندگان آن تحت احکام قوانین (یا توسط گروه های مسلح سازمان یافته در درگیری مسلحانه) علیه افراد مشخص که در توقیف فزینی عاملین این عمل قرار نداشته باشد، تعریف شده است. با وجود آن، کتگوری قتل های هدفمند هم چنان در برگزیده قتل های عمدی مانند قتل هایی می شود که قربانی هنگام کشته شدن در توقیف عامل قتل هدفمند قرار دارد. به بخش های اصطلاحات و تعریفات این گزارش مراجعه شود.

^{۱۴۹} به شمول ولایت های هرات، بادغیس، غور و فراه.

یوناما مشاهده نموده که قتل‌ها معمولاً پس از یک سلسله هوشدارهایی به وقوع می‌پیوندد که به قربانی داده شده است. به طور مثال، یکی از دوستان یک کارمند دولت که به تاریخ ۲۸ سپتامبر توسط عناصر ضد دولتی در ولسوالی پشت‌رود ولایت فراه کشته شد، به یوناما چنین گفت:

"در روز حادثه، من برای مدت طولانی با دوستم صحبت کردم. وی برایم گفت که در خطر است و طالبان چندین بار برایم گفته‌اند تا پست خود [به عنوان کارمند ملکی دولت] را ترک نمایم. موصوف برایم گفت که امروز اولین بار نه بلکه بار دهم است که طالبان برایم اخطار می‌دهند. وی بسیار مضطرب بود که به خانه برود یا خیر ولی به خانه رفت ولی در مسیر راه در نزدیکی قریه کوهجر طالبان وی را متوقف کردند. طالبان خود را در داخل یک مکتب پنهان کرده بودند و وی را به قتل رساندند."^{۱۵۰}

از مجموع ۱۷۴ مورد تلفات افراد ملکی برخاسته از قتل‌های هدفمند، طالبان مسئولیت ۲۸ مورد آن را که منجر به کشته و زخمی شدن ۵۶ فرد ملکی (۴۰ کشته و ۱۶ زخمی) شد، به عهده گرفتند. به طور مثال، به تاریخ ۱۸ فبروری، طالبان یک بزرگ قومی معروف را در ولسوالی شهرک ولایت غور به ضرب گلوله به قتل رساندند. طالبان مسئولیت قتل این بزرگ قوم را به عهده گرفتند. به تاریخ ۷ سپتامبر، زمانی که یکتن از بزرگان محل در حال سفر به سوی خانه خود در ولسوالی مقر ولایت بادغیس بود، گروهی از طالبان وی را به ضرب گلوله به قتل رساندند زیرا موصوف اجازه دفن یک طالب را در قریه خود نداده بود.

یوناما هم چنان افزایش در قتل‌های هدفمند افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی افغان را ثبت کرده است؛ در سال ۲۰۱۴ چهار مورد قتل‌های هدفمند توسط نیروهای امنیتی افغان ثبت شده که منجر به کشته شدن ۶ فرد ملکی و مجروحیت یک تن دیگر شد در حالیکه این رقم در سال ۲۰۱۳ در این ساحه یک مورد بوده است. اکثر چنین موارد پس از حمله بالای نیروهای امنیتی ملی افغان صورت گرفته است. به طور مثال، به تاریخ ۱۶ دسامبر، پس از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در ولسوالی بالابلوک ولایت فراه که منجر به زخمی شدن دو عسکر اردوی ملی افغان شد، سایر عساکر اردوی ملی افغان بالای گروهی از افراد ملکی غیر مسلح آتش گشودند که از اثر آن دو تن کشته و یک تن دیگر شدیداً زخمی شد.

به آتش کشیدن خانه‌های افراد ملکی توسط طالبان در حوزه شرقی

از ۱ اگست الی ۳۱ دسامبر، یوناما ۱۰ مورد را ثبت کرده که طی آن طالبان خانه‌های آن دسته از افراد ملکی را آتش زدند که مخالفت سیاسی یا شفاهی شان را با طالبان ابراز داشته بودند. تمام این رویدادها در ولایات شرقی کتر، ننگرهار و نورستان افغانستان اتفاق افتاده است. اکثر خانه‌هایی را که طالبان به آتش کشیدند مربوط کارمندان ملکی دولت، منسوبین نیروهای امنیتی ملی افغان یا اعضای گروه‌های خیزش مردمی بر ضد طالبان بودند.

محلات و افراد خسارمند، عمل آتش زدن خانه‌ها را ارباب‌آمیز خواندند که به هدف گسترش ترس و به منظور مجازات گروهی افراد و خانواده‌هایی صورت می‌گیرند که طرفدار حکومت به شمار می‌روند. آتش زدن خانه‌های افراد

^{۱۵۰} مصاحبه یوناما با دوست قربانی، ولایت فراه، ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۴.

ملکی به عنوان ابزار گسترش ارعاب یا مجازات گروهی قبلاً در منازعات به پیمانہ وسیع ثبت نگردیده^{۱۵۱} از این جهت موارد اخیر در حوزه شرقی افغانستان بسیار نگران کننده می باشند.

تخریب خانه های افراد ملکی توسط هر یک از طرفین منازعه غیر قانونی بوده و باعث مشکلات و مشقت های بزرگ برای افراد و جوامع زیانمند می شود. از دست دادن خانه های رهاشده و مزارع اطراف آن تمام خانواده را متضرر ساخته و اکثراً باعث بیجا شدن تمام خانواده و جامعه، افزایش فقر و سایر پیامدهای منفی اقتصادی و اجتماعی به شمول از دست دادن معیشت و دسترسی به خدمات اساسی می شود.

منع به آتش کشیدن خانه ها به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی

حقوق بشردوستانه بین المللی که در منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق می باشد، حملات بالای اهداف ملکی را در مجموع ممنوع کرده است^{۱۵۲}. طالبان مخالف غیر قانونی بودن چنین حملات نیستند چنانچه آنها از طریق گزارش ماهانه جرایم جنگی خود، نیروهای طرفدار حکومت را همواره متهم به آتش زدن خانه های افراد ملکی می سازند. به تاریخ ۱۶ نوامبر ۲۰۱۳، طالبان اعلامیه ای را در وب سایت شان نشر کرده و از آن طریق هر نوع مسئولیت به آتش کشیدن ۱۵ منزل در ولسوالی خاص کنر ولایت کنر را رد کردند و ادعا نمودند که "مجاهدین ما به هیچ وجه اجازه ندارند تا محلات عامه و خانه ها را به آتش بکشند."^{۱۵۳} یوناما تثبیت نمود که به تاریخ ۱۹ نوامبر ۲۰۱۳، طالبان ۱۵ خانه مربوط به خانواده های اعضای پولیس محلی افغان را به آتش کشیده بودند.

مجازات گروهی به اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی (مبتنی بر حقوق عرفی نافذ در منازعات داخلی) نیز منع قرار داده شده است، چنانچه صراحت دارد که هر نوع تادیبات جزائی و مجازات به شمول "هر نوع ارعاب از طریق اعمال پولیس یا به نحوی دیگر" صرف به اساس مسئولیت فردی اجراء شده می تواند^{۱۵۴}. مجازات گروهی چندین حقوق مشخص بشری، به شمول حق محاکمه عادلانه، را نقض می کند^{۱۵۵}.

^{۱۵۱} هر چند رویداد نادر است، گزارش ها می رساند که به آتش کشیدن خانه ها به عنوان یکی از مجازات در سیستم عدالت سنتی وجود دارد. اطلاعات ماهواره ئی در مورد زمین، گزارش افغانستان: خصومت خونی، قانون عرفی (پشتونوالی) و حل و فصل سنتی منازعات (۲۰۰۷)، که در وب سایت ذیل قابل دسترسی می باشد: http://landinfo.no/asset/1940/1/1940_1.pdf.

^{۱۵۲} سیفاکوماروم، اس. حقوق منازعات داخلی (مطبعة دانشگاه آکسفورد، ۲۰۱۲)، صفحه ۳۴۲ [متن انگلیسی]، توضیح: هر چند حقوق بشردوستانه بین المللی "اهداف ملکی" را تعریف نکرده است، در مجموع تمام اهدافی که اهداف نظامی به شمار نمی روند، اهداف ملکی می باشند. اهداف نظامی چنین تعریف شده است: "اهدافی که از نظر ماهیت، موقعیت، هدف یا استفاده روی فعالیت های نظامی تاثیر قابل ملاحظه داشته و تخریب، تصرف یا خنثی ساختن قسمی یا کلی آن در زمان جنگ مزیت نظامی به شمار می آید"؛ تعریف فوق به گونه واضح خانه های شخصی را که محل رهاش افراد و خانواده های ملکی است، از لست اهداف نظامی خارج می سازد.

^{۱۵۳} اعلامیه طالبان، "ذبیح الله مجاهد گزارش غیر منطقی رسانه ها در مورد به آتش کشیدن خانه ها را رد کرد"، ۱۴ نوامبر ۲۰۱۳، که در وب سایت ذیل قابل دسترسی بوده و آخرین بار به تاریخ ۲۲ فروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است:

<http://shahamt-english.com/index.php/paighmoona/39654-zabiullah-mujahid-dismisses-irrational-media-reports-over-torching-houses>

^{۱۵۴} قاعده ۱۰۳ حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی که در آدرس اینترنتی ذیل قابل دسترسی بوده و آخرین بار به تاریخ ۲۲ فروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است: https://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_rul_rule103

^{۱۵۵} در توضیحات کلی در مورد ماده ۴ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (در خصوص حالت اضطرار)، کمیته حقوق بشر ملل متحد نیز اظهار داشته که دولت های عضو میثاق "تحت هیچ شرایطی" نمی توانند خواهان حالت اضطرار "به عنوان توجیه نقض حقوق بشردوستانه یا نورم های قطعی حقوق بین الملل، مانند... از طریق تحمیل کردن مجازات گروهی، شوند".

اکثر حملات ثبت شده علیه منازل رهايشی به منظور هدف قرار دادن خانه های اعضاء و حاميان جنبش های خيزش مردمی علیه طالبان در مناطق مختلف کشور صورت گرفته است. بعضی از اين خيزش های مردمی ممکن به تشويق عناصر طرفدار حکومت که در منطقه مشخص فعالیت دارند، شکل گرفته باشند. یوناما ملاحظه نموده که تشويق یا مسلح سازی افراد ملکی به منظور مبارزه با طالبان، افراد ملکی را وسیعاً با خطر مواجه ساخته، تفکیک مشخص میان افراد ملکی و نظامی را مشکل نموده و ناکامی مقامات دولت در امر اجرای وظایف شان در راستای محافظت افراد ملکی را نشان می دهد.

طوری که ذیلاً در نمونه ها دیده می شود، میزان به آتش کشیدن خانه ها توسط طالبان در نیمه دوم سال ۲۰۱۴ به پیمانۀ وسیع افزایش یافته است:

ولایت کنر

- به تاریخ ۱۳ اگست، جنگجویان طالب به خانه یک عضو پولیس محلی در ولسوالی ناری ولایت کنر وارد شدند، به زور خانه را تخلیه کردند و آن را به آتش کشیدند.
- به تاریخ ۱۰ سپتامبر، طالبان با سلاح های سبک و سنگین بالای چندین پوسته امنیتی نیروهای پولیس محلی در ولسوالی مره وره ولایت کنر حمله ور شدند. نیروهای پولیس محلی به این حملات پاسخ دادند. به تاریخ ۱۰ و ۱۱ سپتامبر، اعضای طالبان ۱۰-۲۰ خانه اهالی محل را که به باور آنان نیروهای پولیس محلی را حمایت کردند، به آتش کشیدند. طالبان مسئولیت حمله بالای نیروهای پولیس محلی را به عهده گرفتند ولی مسئولیت آتش زدن خانه ها را به دوش نگرفتند.
- به تاریخ ۲۷ اکتوبر، طالبان با سلاح های سبک و سنگین بالای یک پوسته امنیتی نیروهای امنیتی افغان در ولسوالی مره وره ولایت کنر حمله کردند که نیروهای امنیتی افغان به این حمله پاسخ دادند. در همان روز پس از گذشت چند ساعت، طالبان حداقل ۱۰ خانه خالی اهالی منطقه را که به باور طالبان طرفدار دولت بودند، به آتش کشیدند. طالبان مسئولیت حمله بالای نیروهای امنیتی افغان را به عهده گرفتند ولی مسئولیت آتش زدن خانه های افراد ملکی را به دوش نگرفتند.
- به تاریخ ۲۲ نوامبر، جنگجویان طالب خانه یک کارمند ملکی دولت را که به مدت دو سال در یک منطقه تحت کنترل طالبان در ولسوالی چپه دره ولایت کنر خالی بود، به آتش کشیدند.
- به تاریخ ۱۳ دسامبر، طالبان بالای پوسته های امنیتی که توسط گروه های خيزش ضد طالبان در ولسوالی دانگام ولایت کنر ایجاد شده بود، حمله کردند. اعضای این خيزش با جنگ چند روزه به این حمله پاسخ دادند. طالبان داخل چندین قریه شدند و ۱۰ خانه مربوط به اعضای خيزش مردمی را که بیجا شده بودند، به آتش کشیدند.

ولایت نورستان

- به تاریخ ۱ اگست، طالبان با استفاده از سلاح های سبک و سنگین حمله همآهنگ را علیه نیروهای امنیتی ملی افغان در ولسوالی برگ متال ولایت نورستان به راه انداختند که منجر به کشته و زخمی شدن ۶ فرد ملکی (۴ کشته و ۲ مجروح) شد. طالبان یک کتابخانه و هشت خانه مربوط به طرفداران حکومت و گروه خيزش های ضد طالبان را به آتش کشیدند.

- به تاریخ ۲۰ آگست، درگیری میان طالبان و نیروهای پولیس محل در ولسوالی دوآب ولایت نورستان به وقوع پیوست که منجر به کشته شدن ۶ فرد ملکی در سه قریه مختلف ولسوالی مذکور گردید. طبق گزارش ها، طالبان خانه های افراد ملکی را تلاشی نموده و منازل افراد طرفدار حکومت را به آتش کشیدند.
- به تاریخ ۳۱ دسامبر، طالبان خانه یک عضو پارلمان را در ولسوالی وایگل ولایت نورستان به آتش کشید. این رویداد در پی خواست طالبان از اهالی منطقه صورت گرفت که یا وظایف دولتی شان را ترک کنند، یا منطقه را ترک نمایند و یا به طالبان مالیات پردازند.

ولایت ننگرهار

- به تاریخ ۲۳ سپتامبر، جنگجویان حملات هماهنگ را علیه پوسته های امنیتی نیروهای پولیس محلی در ولسوالی دربابای ولایت ننگرهار به راه انداختند. آنها حداقل ۲۰ خانه افراد ملکی طرفدار حکومت و نیروهای پولیس محلی را نیز به آتش کشیدند.
- به تاریخ ۲۴ سپتامبر، جنگجویان طالب ۱۰-۱۵ خانه افراد ملکی را در ولسوالی دربابای ولایت ننگرهار آتش زدند؛ باشندگان این منازل خانه هایشان را پس از هوشدار طالبان مبنی بر تخلیه منطقه ترک کرده بودند.

در هفت هفته نخست سال ۲۰۱۵، یوناما به ثبت سوختاندن خانه ها توسط عناصر ضد دولتی به شمول سایر مناطق افغانستان ادامه داد. یوناما یک بار دیگر به تمام طرفین درگیر خاطر نشان می سازد که تخریب عمدی خانه های رهایشی غیر قانونی بوده و چنین حملات پیامدهای ناگوار بشری را برای افراد ملکی و جوامع در قبال خواهد داشت.

پذیرفتن مسئولیت از سوی طالبان در خصوص حملاتی که افراد ملکی را متاثر ساخت

در سال ۲۰۱۴، طالبان به گونه علنی مسئولیت^{۱۵۶} ۳۸۲ حمله را به عهده گرفتند که این حملات منجر به ۱۶۸۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۴۲ کشته و ۱۱۴۰ مجروح) شد. از مجموع ۳۸۲ حمله، ۲۳۶ مورد آن علیه نیروهای امنیتی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های طرفدار حکومت صورت گرفته در حالی که ۱۴۳ حمله آن عمداً اهداف ملکی^{۱۵۷} به شمول بزرگان محل، مابین پاکان موسسات بشردوستانه، کارمندان ملکی دولت و سکتور عدلی و قضائی یا کارکنان خدماتی را هدف قرار داد. یوناما نتوانست هدف سه حمله را که مسئولیت آن را طالبان به عهده گرفتند، مشخص سازد. برای جزئیات حملاتی که مسئولیت آن را طالبان به عهده گرفتند به شمول نوع هدف، به ضمیمه ۱ این گزارش مراجعه شود.

^{۱۵۶} علاوه بر پذیرفتن مسئولیت، به تاریخ ۱۵ سپتامبر، طالبان لست اسامی ۱۸۸ تن را نشر کردند و مسئولیت کشتن این افراد را به عهده گرفتند. نام نیروهای امنیتی افغان و افراد ملکی به شمول ولسوالان، خارنوالان، قضا، اعضای کمیسیون مستقل انتخابات و کارمندان قراردادی شامل این لست است. بنابر عدم موجودیت جزئیات لازم (فقط سمت و/یا اسامی این افراد نشر شده بود)، یوناما نتوانست هویت تمام افراد مشمول در لست را تثبیت کند. ۱۸۸ فرد فوق الذکر جمع ۱۸۸۲ مورد تلفات افراد ملکی که یوناما آن را در سال ۲۰۱۴ تثبیت کرد، شامل نمی باشد.

^{۱۵۷} هدف یوناما از "ملکی" افراد ملکی یا اهداف ملکی است که بر خلاف نیروهای پولیس ملی افغان و ریاست امنیت ملی (که زمانی جنگجویان تلقی می شوند که در جنگ اشتراک کنند)، جنگجو یا اهداف مشروع محسوب نمی شوند.

نمونه های از حملات عمدی طالبان علیه افراد ملکی و پذیرفتن مسئولیت این حملات:

- حمله انتحاری در کابل بانک، شهر لشکرگاه، ولایت هلمند - به تاریخ ۱۷ دسامبر، دو مرد که مواد انفجاری تعبیه شده را در لباس خود جاسازی کرده بودند، وارد کابل بانک در شهر لشکرگاه ولایت هلمند شدند. یک تن از حمله کنندگان خود را منفجر ساخت که باعث کشته و زخمی شدن ۱۶ فرد ملکی (۳ کشته و ۱۳ مجروح) شد. سه تن از نیروهای پولیس ملی نیز کشته و چهار تن دیگر شان مجروح شدند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۵۸}
- حمله انتحاری در انستیتوت فرهنگی فرانسه، شهر کابل - به تاریخ ۱۱ دسامبر، یک حمله کننده انتحاری وارد ادیتوریم انستیتوت فرانسه در کابل شد و واسکت انتحاری خود را در جریان اجرای تیتر تحت عنوان "پیش قلب: سکوت پس از انفجار" که منعکس کننده تاثیرات حملات انتحاری روی زندگی مردم افغانستان بود، منفجر ساخت. این حمله منجر به کشته و زخمی شدن ۱۲ فرد ملکی (۲ کشته و ۱۰ زخمی) شد. یک سخنگوی طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفت و ادعا کرد که این نمایشنامه از آن جهت مورد هدف قرار گرفت که در آن تلاش شده بود تا "ارزش های اسلامی مورد مسخره قرار گرفته و در مورد فعالیت های جهاد ما سوء تبلیغ گردد." طالبان اظهار داشتند که این حمله هم چنان هوشداری برای رسانه ها و موسسات جامعه مدنی بود که اگر چنین برنامه ها را برگزار نمایند، مورد حمله قرار خواهند گرفت.^{۱۵۹}
- حمله علیه سازمان غیر دولتی انکشافی، شهر کابل - به تاریخ ۲۹ نوامبر ۲۰۱۴، سه طالب مسلح دو نارنجک را به داخل محوطه یک سازمان غیر دولتی تحت نام "همکاری در عرصه اکادمیک و انکشاف" در شهر کابل پرتاب کرده، وارد محوطه شدند و عمداً بالای افراد ملکی که خود در قسمت های مختلف محوطه پنهان نموده بودند، آتش گشودند. این حمله منجر به ۱۱ کشته و زخمی (۵ کشته و ۶ زخمی) شد. نهاد غیر دولتی مذکور تعلیم و آموزشی را از طریق تمویل چندین مکتب متوسطه و تدویر کورس های انگلیسی، ریاضی و کمپیوتر حمایت می کرد. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند.^{۱۶۰}
- حمله مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه در برابر واسطه سفارت انگلستان، شهر کابل - به تاریخ ۲۷ نوامبر، یک واسطه نقلیه که مواد انفجاری تعبیه شده در آن جاسازی شده بود، دو موتر سفارت انگلستان را که کارمندان ملکی را در شهر کابل حمل می کرد مورد هدف قرار داد که منجر به کشته و زخمی شدن ۴۱ فرد ملکی (۵ کشته و ۳۸ زخمی) شد. یک سخنگوی طالبان از طریق رسانه های اجتماعی مسئولیت این رویداد را به عهده گرفت.^{۱۶۱}

^{۱۵۸} گزارش عملیات های طالبان مورخ ۱۷ دسامبر ۲۰۱۴ که در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود: <http://justpaste.it/ihmt>

^{۱۵۹} اعلامیه که به تاریخ ۱۱ دسامبر ۲۰۱۴ در صفحه توئیتر یکی از سخنگویان طالبان به نشر رسید: <https://twitter.com/zabihmujahid>

^{۱۶۰} گزارش طالبان، ۳۰ نوامبر ۲۰۱۴، که در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود: <http://shahamat-english.com/index.php/news/51294-all-news-29-11-14>

^{۱۶۱} اعلامیه که در صفحه توئیتر یکی از سخنگویان طالبان به تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۴ به نشر رسید و آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شد: <https://twitter.com/zabihmujahid/status/538017888599175169>

- حمله علیه دفتر خارتوالی ولایتی، شهر کندز - به تاریخ ۲۷ اکتوبر، جنگجویان طالب بالای دفتر خارتوالی ولایتی در شهر کندز ولایت کندز حمله کردند که باعث کشته و زخمی شدن ۱۸ فرد ملکی (۸ کشته و ۱۰ زخمی) شد. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۶۲}
- قتل ۱۲ کارگر روز مزد، ولسوالی قعله کاه ولایت فراه - به تاریخ ۳۰ اگست ۲۰۱۴، طالبان در ولسوالی قعله کاه ولایت فراه در یک کمین گروهی بالای کارگران روز مزد را که در حال رفتن به سوی کار در سرحد بودند، حمله کردند که منجر به کشته و زخمی شدن ۱۷ فرد ملکی (۱۲ کشته و ۵ مجروح) شد. طالبان مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند و اظهار داشتند که جنگجویان شان نیروهای اربکی را به قتل رسانده است.^{۱۶۳}

یوناما یک بار دیگر خاطر نشان می سازد که حقوق بشردوستانه بین المللی هر نوع حمله علیه افراد ملکی (مگر اینکه آنها مستقیماً در درگیری سهیم باشند) و اهداف ملکی (مگر اینکه آنها اهداف نظامی باشند) را منع قرار می دهد. چنین اعمال جرایم جنگی محسوب شده می تواند. یوناما یک بار دیگر ملاحظه نمود که تمام طرفین درگیری به شمول طالبان مکلف به رعایت حقوق بشردوستان بین المللی هستند.

حملات بدون تفکیک و نامتناسب علیه نیروهای امنیتی

در سال ۲۰۱۳، طالبان مسئولیت ۲۳۶ حمله علیه نیروهای امنیتی را به عهده گرفته بودند که منجر به تلفات افراد ملکی شد. این حملات در اماکن عامه و با استفاده از تاکتیک ها و سلاح های بدون تفکیک^{۱۶۴} صورت گرفت که اهداف نظامی و افراد و یا تاسیسات ملکی را بدون قایل شدن تفکیکی میان آنها، مورد اصابت قرار می داد و یا این حملات در حالی انجام میشد که عاملین آن انتظار آنرا داشتند که شاید این حملات سبب مرگ تصادفی افراد ملکی گردد که این تلفات افراد ملکی به مراتب بیشتر از نفع مشخص نظامی است که از آن حمله انتظار می رود.

نمونه هایی از موارد زیان های نامتناسب ناشی از حملات بالای نیروهای مسلح:

- به تاریخ ۲۸ دسامبر، مواد انفجاری تعبیه شده در ولسوالی علینگر ولایت لغمان در مقابل یک دوکان منفجر گردید. این دوکان در نزدیکی پوسته امنیتی پولیس محلی افغان موقعیت داشت و مربوط به یک بزرگ قومی بود که عضویت برنامه آگاهی دهی اجتماعی افغان (ASOP) ولسوالی را داشت. این انفجار منجر به تلفات پنج فرد ملکی گردید (دو کشته، به شمول مالک دوکان، و سه زخمی به شمول یک پسر ۱۳ ساله). طالبان مسئولیت این حمله را از طریق وب سایت شان به عهده گرفتند.^{۱۶۵}

^{۱۶۲} گزارش طالبان، "۲۴ تن در عملیات کندز کشته شدند"، ۲۷ اکتوبر ۲۰۱۴، که در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود: <http://shahamat-english.com/index.php/news/50705-24-killed-in-kunduz-operation>

^{۱۶۳} گزارش طالبان، ۳۱ اگست ۲۰۱۴، که در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود: <http://shahamat.info/index.php/news/55308> -فراه- پشنگوه - کی - ۱۱ - اربکیان - قتل - ۴ - زخمیان - شول
^{۱۶۴} برای جزئیات بیشتر به بخش های مواد انفجاری تعبیه شده و حملات انتحاری و پیچیده در این گزارش مراجعه شود.
^{۱۶۵} گزارش طالبان، "انفجار مابین در ولایت لغمان دو دست نشاندهنده را زخمی نمود"، ۳۰ دسامبر ۲۰۱۴، قابل دسترس در آدرس انترنی ذیل، آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ از این آدرس استفاده شده:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/news/51781-mine-blast-leaves-2-puppets-wounded-in-laghman>

- به تاریخ ۱۳ دسامبر، یک حمله کننده انتحاری که ۱۷ سال عمر داشت واسکت انتحاری خود را در شهر کابل در مقابل بس حامل افسران اردوی ملی افغان منفجر نمود که در نتیجه ی آن، ۱۴ تن از نظامیان اردوی ملی افغان کشته و زخمی شدند. انفجار یاد شده ۱۴ فرد ملکی، به شمول یک زن و دو طفل را نیز شدیداً زخمی نمود. طالبان مسئولیت این حمله را از طریق تویتر به عهده گرفتند.^{۱۶۶}
- به تاریخ ۱ نومبر، یک حمله کننده انتحاری با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده در واسطه نقلیه اش، یک پوسته امنیتی مشترک اردوی ملی و پولیس محلی افغان در ولسوالی ازره ولایت لوگر را هدف قرار داد. از اثر این انفجار ۲۹ فرد ملکی کشته و زخمی شدند (پنج کشته، به شمول یک خانم حامله و یک طفل، و ۲۴ مجروح، به شمول چهار زن و سه طفل). این انفجار به پنج منزل مسکونی و یک مسجد نیز خساراتی وارد کرد. حمله متذکره ۲۱ نظامی (اردوی ملی و پولیس محلی افغان) را کشته و زخمی نمود. طالبان مسئولیت این حمله را پذیرفتند و ادعا نمودند که در اثر این حمله، ۲۸ عضو اردوی ملی، پولیس ملی و پولیس محلی کشته شدند و ۱۹ عضو دیگر نیروهای امنیتی ملی افغان مجروح گردیدند. در اعلامیه نیز آمده که پنج فرد ملکی، به شمول دو طفل اندکی زخم برداشته اند.^{۱۶۷}

هرچند به نظر می رسد که این حملات بالای نیروهای امنیتی صورت گرفته باشد اما استفاده مواد انفجاری تعبیه شده، سلاح های انفجاری ویا شلیک غیر مستقیم (هاون، نازنک و راکت) در نزدیکی محلات مزدحم مسکونی، حملات بدون تفکیک یا نامتناسب شمرده شده و بنابراین نقض جدی حقوق بشر دوستانه بین المللی محسوب می گردد و جرایم جنگی شمرده می شود.^{۱۶۸} یوناما بار دیگر از طالبان می خواهد تا از انجام همچو حملات در محلات مزدحم مسکونی و استفاده از تاکتیک های بدون تفکیک خودداری نمایند.

اعلامیه های طالبان در ارتباط با تدابیر جلوگیری و کاهش تلفات ملکی

در سال ۲۰۱۴ میلادی^{۱۶۹}، طالبان ۸۲ اعلامیه در ارتباط به امنیت، انکشافات سیاسی محلی و بین المللی، حفاظت افراد ملکی و دیگر مسایل در ویب سایت شان به نشر رساندند. در بسیاری از این اعلامیه ها، آنها بر تعهد ادعا شده خود مبنی بر حفاظت افراد ملکی در برابر اثرات درگیری های مسلحانه تاکید مجدد نمودند و ادعا کردند که جنگجویان شان کماکان اقداماتی را برای جلوگیری از تلفات ملکی اتخاذ می نمایند.

در سپتمبر ۲۰۱۴ میلادی، طالبان اعلامیه تازه در مورد کمیته خاص برای جلوگیری از تلفات ملکی به نشر سپردند. این اعلامیه پس از اعلامیه ماه جون ۲۰۱۳ در ارتباط به ایجاد آن کمیته به عنوان بخشی از کمیسیون نظامی طالبان،

^{۱۶۶} اعلامیه ذیل در صفحه تویتر سخنگویان طالبان به تاریخ ۱۳ دسامبر ۲۰۱۴ به نشر رسید، تاریخ آخرین مراجعه با این صفحه: ۴ فبروری ۲۰۱۵. <https://twitter.com/zabihmujahid/status/543794502423437312>

^{۱۶۷} اعلامیه در صفحه تویتر یک تن از سخنگویان طالبان به تاریخ ۱ نومبر ۲۰۱۴ به نشر رسید: <http://twitter.com/zabihmujahid>

^{۱۶۸} حملات بدون تفکیک به حملاتی گفته می شوند که به سمت یک هدف خاص نظامی نشانه نرفته، و چنان روش یا ابزار جنگی در آن بکار می رود که سمت یک هدف نظامی را نشانه گرفته نمی تواند، و یا چنان روش یا ابزار جنگی را بکار می برد که اثرات آن محدود نمی باشد طوریکه حقوق بشردوستانه بین المللی لازم میدارد، در هر کدام از این موارد به شکل بکار میروند تا اهداف نظامی و افراد ملکی یا اشیای ملکی را بدون تفکیک مورد حمله قرار بدهند. به قاعده ۱۲ حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی، کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC) مراجعه شود.
^{۱۶۹} یوناما توجه دارد که در اعلامیه طالبان که به تاریخ ۴ جنوری ۲۰۱۵ به نشر رسیده بود، به تمامی جنگجویان طالبان دستور داده شده بود تا "حداکثر توجه نمایند تا به افراد ملکی صدمه وارد نکنند"، به شمول منع هدف قرار دادن افراد ملکی بطور مستقیم و راه اندازی "عملیات ها و بمباران در ساحتیکه از اثر آن به افراد ملکی صدمه وارد میگردد".

به نشر رسید. در جون ۲۰۱۴، طالبان معلومات بیشتری در ارتباط به کار و فعالیت این کمیته در اختیار یوناما قرار دادند.^{۱۷۰}

اعلامیه ی سپتمبر ۲۰۱۴ افغان ها را ترغیب می نمود که هر گونه اطلاعات در ارتباط با رویداد تلفات ملکی را در اختیار این کمیته قرار دهند، صرف نظر از اینکه عامل آن کیست، و در اعلامیه آمده بود که طالبان دست به انجام "تحقیقات جامع" خواهند زد، عدالت را مطابق با قوانین شرعی اجراء خواهند نمود، "زمینه را برای آشتی بین طرفین مساعد خواهند ساخت" و شرایط مناسب را برای جبران خسارت متضرر و همدردی با وی را بوجود خواهند آورد.^{۱۷۱} طالبان در اعلامیه شان معلومات تماس با این کمیته را نیز ارائه کرده بودند.

در همان روز، طالبان مصاحبه ای را با یک عضو آن کمیته به نشر رسانیدند. فرد ادعا شده پیرامون کمیته مذکور معلومات داد و یاد آور شد که این مکانیزم به این خاطر ایجاد گردیده تا آن تعداد از افراد طالبان که مقرر طرز سلوک این گروه را نقض مینمایند، مسؤل و پاسخگو قرار دهد. بنابر ادعای فرد مذکور، مکانیزم متذکره شامل ارجاع قضایا به یک محکمه شرعی نیز می شود که آن محکمه میتواند فرد را از محاکمه معاف کند و یا مجازات شدیدی بر وی اعمال کند.^{۱۷۲}

پس از انتشار اعلامیه ماه سپتمبر ۲۰۱۴، یوناما چندین مورد رویداد تلفات ملکی که طالبان ادعا کردند آن را مورد بررسی قرار خواهند داد را مشاهده نمود. علیرغم تقاضاهای مکرر یوناما، طالبان هیچ گونه معلومات و یا نمونه ای از حسابدهی در داخل صفوف طالبان به سبب ارتکاب تلفات ملکی توسط اعضای طالبان، در اختیار یوناما قرار نداد. برای مثال، طالبان دست داشتن در انفجار مواد انفجاری تعبیه شده که به تاریخ ۲۳ نومبر در جریان بازی والیبال در ولسوالی یحیی خیل ولایت پکتیکا صورت گرفته و به کشته و زخمی شدن ۱۳۸ فرد ملکی (۸۵ کشته و ۵۳ زخمی) منجر گردید را رد نمودند و اعلان کردند که در زمینه تحقیقی را آغاز خواهند کرد. تا کنون، طالبان نتایج تحقیق شان را بطور علنی منتشر نکرده اند.

یوناما سندی بدست آورد که در آن طالبان از تحقیق در مورد سه قضیه انفجار مواد انفجاری تعبیه شده که تلفات افراد ملکی در پی داشت، خبر دادند.^{۱۷۳} یوناما خواستار معلومات در مورد اقدامات بعدی در زمینه گریدید ولی تا اکنون معلوماتی دریافت نکرده است.

تعریف طالبان از "افراد ملکی" و حقوق بشردوستانه بین المللی

در سال ۲۰۱۴ میلادی، طالبان اعلامیه ای در مورد تعریف شان از افراد ملکی نشر نکردند. در اعلامیه ای که از سوی طالبان به تاریخ ۴ جنوری ۲۰۱۵ به نشر سپرده شد، در تعریف افراد ملکی تجدید نظری مشاهده می شود که در این تعریف "هر فردی که در فعالیت ها علیه طالبان دخیل نباشد، فرد ملکی گفته می شود: کسانی که دوشادوش

به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۴ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه، صفحه ۳۰ مراجعه شود.^{۱۷۰}
^{۱۷۱} اعلامیه طالبان، "بخش جلوگیری از تلفات ملکی کمیسیون امور نظامی"، ۱۰ سپتمبر ۲۰۱۴، قابل دسترس در آدرس انترنی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲ فبروری ۲۰۱۵ از این آدرس استفاده شد:

<http://shahamat-english.com/index.php/paighamoona/48925-department-of-prevention-of-civilian-casualties-commission-of-military-affairs>

^{۱۷۲} مصاحبه با مولوی سرحدی، ۱۰ سپتمبر ۲۰۱۴ قابل دسترس در آدرس انترنی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲ فبروری ۲۰۱۵ از این آدرس استفاده شد: <http://shahamat.info/index.php/interview/56031> مرکه-سره-نماینده-له-اداری-دمخنیوی-تلفاتو-ملکی-د-یوناما این معلومات را در اکتوبر ۲۰۱۴ بدست آورد.^{۱۷۳}

نیروهای دشمن قرار ندارند و بر ضد جهاد دست به فعالیت نمی زنند افراد ملکی شمرده می شوند. " در اعلامیه های سال ۲۰۱۳ میلادی طالبان، تعریف افراد ملکی زنان، اطفال، کهنسالان و کسانی که "زندگی عادی داشتند" را شامل می شد که باید در برابر حملات محافظت می شدند.^{۱۷۴}

ضمن توجه به تعریف جامع تر طالبان از افراد ملکی که در اعلامیه مورخ ۴ جنوری ۲۰۱۴ آنها به نشر رسیده است، یوناما تاکید می کند که این تعریف هنوز هم در مغایرت با حقوق بشردوستانه بین المللی قرار دارد؛ حقوق بشر دوستانه به منظور تفکیک قابل شدن بین افراد ملکی و نظامی، افراد ملکی را اشخاصی می داند که عضویت نیروهای مسلح را ندارند، به استثنای کسانی که مستقیماً در جنگ اشتراک می نمایند.^{۱۷۵}

اعلامیه های ماهوار طالبان در مورد ادعای تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت

در سال ۲۰۱۴، طالبان ۱۲ اعلامیه ماهوار در مورد ادعای ارتکاب "جرائم جنگی" از سوی نیروهای طرفدار دولت که بنابر ادعای طالبان منجر به تلفات حداقل ۱۱۰۶ فرد ملکی (۶۹۱ کشته و ۴۱۵ مجروح) در ۲۹۲ رویداد گردیده، منتشر نمودند.^{۱۷۶} یوناما صحت ۱۹۸ مورد-یا ۶۸ درصد- از ۲۹۲ رویداد گزارش شده در اعلامیه های ماهوار طالبان را تثبیت کرد (۶۱ درصد آن مورد، قبل از اعلامیه های طالبان و ۳۹ درصد آن، فقط پس از نشر اعلامیه تثبیت گردید).

از جمله ۱۱۰۶ مورد تلفات ملکی که طالبان در اعلامیه های ماهوارشان ذکر نموده بودند، آنها ۵۰۴ مورد تلفات (۲۳۲ کشته و ۲۷۲ مجروح) را به نیروهای امنیتی ملی افغانستان، ۳۴۱ مورد تلفات (۲۵۱ کشته و ۹۰ مجروح) را به نیروهای نظامی بین المللی، ۱۱۷ مورد تلفات ملکی^{۱۷۷} را به گروه های مسلح طرفدار دولت (نیروهای اربکی) و ۱۰۰ مورد تلفات ملکی (۹۱ کشته و نه مجروح) را به عملیات های مشترک نیروهای افغان و نیروهای بین المللی نسبت دادند، و بقیه ۴۴ مورد دیگر به سایر نهادها نسبت داده شده بود.

دفتر یوناما ۲۹۲ مورد تلفات ملکی ادعا شده را پیگیری نمود تا مشخص کند که آیا رویدادهای متذکره را قبلاً ثبت نموده است و یا خیر، و اقدام به تثبیت صحت و سقم مواردی نمود که قبلاً ثبت نکرده بود. از جمله ۲۹۲ رویداد ادعا

^{۱۷۴} اعلامیه طالبان، " نامه سر گشاده عنوانی دفتر یوناما در ارتباط با برخورد جانبدارانه این سازمان"، ۲۵ فبروری ۲۰۱۳، قابل دسترس در آدرس اینترنتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/29225-an-open-letter-to-the-unama-about-the-biased-behavior-of-this-organization>

همچنان، به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۴ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه، جولای ۲۰۱۴ نیز مراجعه شود. به تاریخ ۴ جنوری ۲۰۱۵، طالبان اعلامیه ای را در ارتباط با حفاظت افراد ملکی به نشر رسانیدند و از افراد ملکی اینطور تعریف نمودند، فرد که دست به فعالیت های ضد طالبان نزند: "آن عده افرادی که دوشا دوش نیروهای دشمن قرار ندارند و اعمال را بر ضد جهاد انجام نمی دهند افراد ملکی به حساب می آیند." اعلامیه طالبان، "هدایات خاص رهبری امارت اسلامی افغانستان در پیوند با اقدامات پیشگیرانه به منظور جلوگیری از تلفات افراد ملکی در جهاد فعلی میباشد"، ۴ جنوری ۲۰۱۵، قابل دسترس در آدرس اینترنتی ذیل آخرین به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/51926-special-instructions-of-the-islamic-emirate%E2%80%99s-leadership-regarding-precautionary-means-to-prevent-civilian-casualties-in-the-ongoing-jihad>^{۱۷۵} قاعده ۵. حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی. قابل دسترس در آدرس اینترنتی ذیل که آخرین به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:

https://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_cha_chapter1_rule5

^{۱۷۶} به آدرس اینترنتی ذیل مراجعه شود:

<http://shahamat-english.com/>

^{۱۷۷} در اعلامیه های طالبان مشخص نگردیده است که آیا تلفات ملکی شامل افراد کشته و زخمی می شود و یا خیر.

شده، یوناما ۱۲۱ مورد آن را قبلاً ثبت نموده بود و ۱۷۱ مورد دیگر را پیگیری نمود. از جمله این ۱۷۱ اتهام، یوناما ۷۷ رویداد را تایید نمود، ولی ۹۴ مورد دیگر آن تایید نشده باقی ماند. از جمله ۷۷ رویداد تایید شده، ۵۱ مورد آن مرتبط به درگیری هائی بود که تلفات ملکی را در پی داشت، ۲۱ مورد آن منجر به تلفات ملکی نگردیده بود، سه مورد به درگیری های مسلحانه ارتباط نداشت، و دو مورد دیگر را یوناما مشخص نتوانست که آیا تلفات ملکی مرتبط به درگیری ها بوده است و یا خیر.

در جریان روند تثبیت ۵۱ رویداد مرتبط به جنگ، یوناما ۱۱۵ مورد تلفات ملکی (۷۴ کشته و ۴۱ مجروح) را به ثبت رسانید که ۳۹ رویداد آن به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد که تلفات ۸۸ فرد ملکی (۶۰ کشته و ۲۸ مجروح) را در پی داشت. ۱۸ مورد دیگر تلفات ملکی (هفت کشته و ۱۱ مجروح) در اثر هفت رویداد تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به وجود آمد. عناصر ضد دولت مسئولیت دو رویداد آنرا به عهده داشتند که از اثر آن، دو فرد ملکی کشته شدند، در حالیکه یوناما موفق نشد تا عامل سه رویداد دیگر را که منجر به تلفات هفت فرد ملکی گردیده بود (پنج کشته، دو مجروح) مشخص نماید.

یوناما می پذیرد که اطلاعاتی را که طالبان بصورت علنی نشر نمودند این دفتر را در تثبیت تلفات ملکی که تیم های ساحوی آن قبلاً موفق به شناسائی آن نشده بودند، کمک کرد. یوناما از ارائه جزئیات پیرامون تلفات ملکی از سوی تمامی طرف های جنگ استقبال می کند و خواهان تحقیقات شفاف و بیطرفانه در رابطه با تمامی رویدادهایی که منجر به تلفات ملکی میگردد، میباشد.

از مجموع ۲۹۲ اتهام، در ۸۸ رویداد آن، ذکری از تاکتیک بکار رفته صورت نگرفته بود، ۶۱ مورد تلفات را ناشی از عملیات های هوائی می دانست، ۴۱ مورد به تلاشی ها، ۴۱ مورد به شلیک هاون و گلوله، و ۳۲ مورد به رویدادهای تیراندازی نسبت داده شده بود، و بقیه ۲۹ مورد به سایر تاکتیک ها نسبت داده شده بود.

جهت ملاحظه اعلامیه های ماهوار طالبان بطور مجزا از هم، به ضمیمه شماره ۲ مراجعه شود.

واکنش طالبان به گزارش یوناما در مورد تلفات افراد ملکی

به تاریخ ۳۱ جولای، طالبان اعلامیه ای صادر نمودند و در آن گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی را "تبلیغات بی اساس" خواندند، و ادعا نمودند که این گزارش "به دستور و سفارشات سفارت امریکا در کابل" نوشته شده تا به شهرت و اعتبار طالبان صدمه وارد نماید.^{۱۷۸} در این اعلامیه آمده است که قبل از نشر این گزارش یوناما وقت کافی به طالبان نداده بود تا گزارش متذکره را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهند. طالبان از اعلامیه خود ملکی خواندن مامورین دولتی از سوی یوناما را نپذیرفتند:

"این یک تحلیل نادرست است که یوناما مامورین اداره کابل، پولیس، سربازان، کارمندان استخبارات و مامورین سایر ارگان های حساسیت برانگیز را افراد ملکی می پندارد"^{۱۷۹}

^{۱۷۸} اعلامیه طالبان، "پاسخ امارت اسلامی افغانستان در رد گزارش اخیر دفتر یوناما در مورد تلفات افراد ملکی"، ۳۱ جولای ۲۰۱۴. قابل دسترس در آدرس انترنتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲۷ جنوری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoon/34995-rejoinder-of-the-islamic-emirate-about-the-recent-report-of-unama-regarding-the-civilian-casualties>

^{۱۷۹} همان

در این اعلامیه، طالبان نیروهای طرفدار دولت را مسئول اکثریت تلفات ملکی خواندند و از تلاش های خود برای کاهش تلفات ملکی تمجید نمودند:

"اقدامات پیشگیرانه امارت اسلامی برای محافظت از جان افراد ملکی در چنین یک جنگ بزرگ و نا متوازن در سطح بین المللی در حال و در گذشته بی نظیر بوده است"^{۱۸۰}.

طی سال ۲۰۱۴، طالبان مسئولیت اکثر تلفات ملکی ناشی از عملیات هایشان را به عهده نگرفتند. آنها کما فی سابق، موقف یوناما مبنی بر نسبت دادن اکثر تلفات ملکی به عملیات ها و حملات عناصر ضد دولت، به شمول طالبان و سایر شورشیان، را رد نمودند. موضع طالبان این است که اکثر تلفات افراد ملکی باید به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شود، ولی اعلامیه های طالبان بر مبنای اسناد و مدارک استوار نمی باشد.

یوناما بار دیگر تاکید مینماید که این دفتر درگیری ها از سوی تمامی طرف های درگیر را فعالانه و بیطرفانه نظارت مینماید و حداکثر تلاش خویش را بخرج میدهد تا تحلیل ها و یافته های بیطرفانه، دقیق و موثق ارائه دهد. یوناما گزارشات ماهوار طالبان از "جرائم جنگی" و سایر منابع اطلاعاتی را به دقت پیگیری مینماید و رویدادها را مطابق با آن مورد ارزیابی قرار میدهد. نسبت دادن ۷۲ درصد تلفات افراد ملکی به عناصر ضد دولت از سوی یوناما مبنی بر ۴۲۹۹ رویداد تلفات ملکی بوده است که این دفتر هر رویداد جداگانه را با استفاده از سه منبع مختلف تثبیت نموده است.

به تاریخ ۲۱ دسامبر، طالبان در برابر اعلامیه یوناما در کنفرانس مطبوعاتی مورخ ۱۹ دسامبر که در ارتباط به یافته های اخیر این دفتر پیرامون تلفات افراد ملکی برگزار گردیده بود، واکنش نشان دادند^{۱۸۱}. طالبان این اعلامیه ها را تبلیغات خواندند و یک بار دیگر نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای نظامی بین المللی را مسئول اکثر تلفات افراد ملکی قلمداد نمودند. طالبان در این اعلامیه ادعا نمودند که "فرامینی را که امارت اسلامی به مجاهدین اش صادر مینماید و همچنان اوامر و پیام های عالیقدر امیرالمومنین تعهد طالبان نسبت به حفاظت از افراد ملکی را به مثابه "وجیبه دینی و بنیادی" شان به اثبات میرساند"^{۱۸۲}. طالبان همچنان تعهد نمودند تا اقدامات شان جهت کاهش تلفات ملکی را "بیشتر" تقویت نمایند، اما از اقدامات مشخص در این راستا چیزی نگفتند^{۱۸۳}.

در سال ۲۰۱۴، یوناما در نحوه پیام رسانی طالبان تغییری را ملاحظه نمود و متوجه شد که طالبان در پیام هایشان از تعهدشان نسبت به حفاظت از جان افراد ملکی سخن می گویند. یوناما بار دیگر تاکید مینماید که اراده طالبان مبنی بر اتخاذ اقدامات جهت کاهش زیان ها به افراد ملکی باعث حفاظت بهتر از افراد ملکی نگردیده است زیرا تلفات ملکی از سوی طالبان در سال ۲۰۱۴ به سیر صعودی خود ادامه داده است.

^{۱۸۰} همان.

^{۱۸۱} نشست خبری نیکولاس هیسوم، نماینده خاص سر منشی ملل متحد و رئیس هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) و خانم جورجیت گننون، رئیس واحد حقوق بشر یوناما قابل دسترس در آدرس اینترنتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲ فیبروری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:
<http://webtv.un.org/www.unwomen.org/en/executive-board/watch/nicholas-haysom-unama-and-georgette-gagnon-unama-on-afghanistan-%E2%80%93press-conference/3952888266001>

^{۱۸۲} اعلامیه طالبان، "واکنش امارت اسلامی در ارتباط به گزارش تلفات ملکی از سوی ملل متحد"، ۲۱ دسامبر ۲۰۱۴ قابل دسترس در آدرس اینترنتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲ فیبروری از آن استفاده شد:

<http://shahamat-english.com/index.php/paighamoona/51495-reaction-of-islamic-emirate-regarding-civilian-casualty-report-by-un>

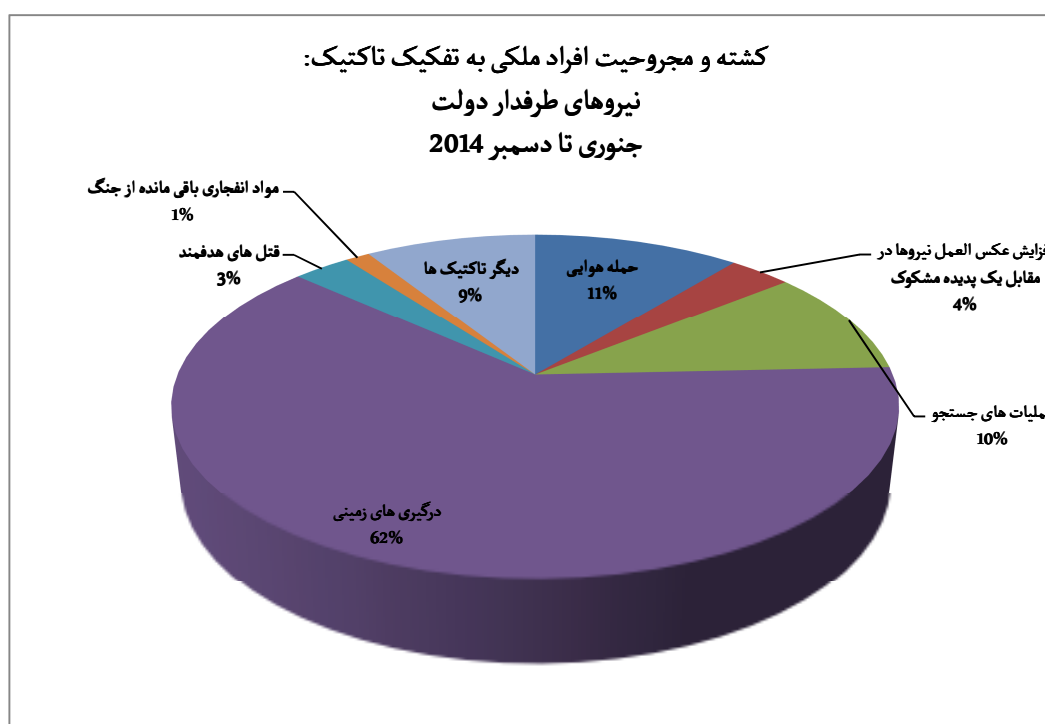
^{۱۸۳} همان.

IV. نیروهای طرفدار دولت و حفاظت افراد ملکی

طی سال ۲۰۱۴، نیروهای طرفدار دولت به اجراء و تطبیق اقداماتی به منظور کاهش تلفات ملکی ادامه دادند. علیرغم این تدابیر، یوناما در تلفات ملکی از سوی نیروهای طرفدار دولت، به ویژه نیروهای امنیتی ملی افغان، افزایشی را در مقایسه با سال ۲۰۱۳، به ثبت رسانید. یوناما ۱۴۷۸ مورد تلفات ملکی (۶۲۲ کشته و ۸۵۶ مجروح) به دست نیروهای طرفدار دولت را ثبت نمود که یک افزایش ۵۱ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان میدهد.^{۱۸۴}

یوناما ۱۲۲۵ مورد تلفات ملکی (۴۶۸ کشته و ۷۵۷ مجروح) را به نیروهای امنیتی افغان، ۱۰۲ مورد تلفات ملکی (۵۳ کشته و ۴۹ مجروح) را به ملیشه های طرفدار دولت و ۱۵۱ مورد تلفات ملکی (۱۰۱ کشته و ۵۰ مجروح) را صرفاً به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داد.^{۱۸۵}

اکثر تلفات ملکی از سوی نیروهای امنیتی افغان در جریان درگیری های زمینی رخ داد.

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۹۸۲ مورد تلفات ملکی (۳۵۴ کشته و ۶۲۸ مجروح) را به ثبت رسانید.^{۱۸۴}
^{۱۸۵} ۱۵۱ مورد تلفات ملکی که به تنهایی به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شده شامل تمامی آن تلفات ملکی که در نتیجه عملیات های مشترک شان با نیروهای امنیتی افغان به عمل آمدند و تمامی تلفات ناشی از عملیات های هوایی (۱۶۲ مورد تلفات) نمی شود. مثلاً، برخی عملیات های بزرگ زمینی که رهبری آن بدوش افغان ها بود پشتیبانی هوایی نیروهای هوایی بین المللی را با خود داشت. برخی از این عملیات های زمینی و هوایی تلفات ملکی در پی داشتند. مسئولیت تلفات ملکی در اینگونه عملیات ها هم به نیروهای امنیتی ملی افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده می شود. به مثال آن در بخش عملیات های هوایی در عملیات زمینی/هوائی که در ولسوالی نرنگ ولایت کونر که به تاریخ ۹ سپتمبر بوقوع پیوست، مراجعه شود.

پولیس محلی افغان

فرمانده پولیس محلی افغان نردم آمد و از من خواست تا ماهانه ۲۵۰۰ افغانی برایش بپردازم، اما من آن را رد کردم. بعد، از من خواست تا برایش دو گوسفند بدهم که آن را نیز رد کردم. او من و پدرم را بزور در پوسته امنیتی خود برد که بک چاه به عمق هفت یا هشت متر در آنجا وجود داشت. بعد، من و پدرم را بزور داخل آن چاه نمود. بالای ما آب و خاک ریختند تا ما بترسیم و در پرداخت پول برای او موافقت کنیم. هنگامیکه ما در داخل چاه بودیم، یک گروه پولیس محلی افغان از چاه محافظت می کردند. ما را از ظهر همان روز و تمام شب در آن چاه نگهداشتند. روز بعد ما را زمانی از چاه بیرون کردند که بزرگان محل آمدند و وعده یک گوسفند را به فرمانده مذکور دادند. از اینکه آن چاه بقدر کافی بزرگ و وسیع نبود، تمامی شب را ایستاده سپری کردیم. اصلاً تصور کرده نمیتوانم که مردم را حتی در قرن ۲۱ اینطور مجازات نمایند.^{۱۸۶}

-- قربانی یک مورد نقض حقوق بشری از سوی عساکر پولیس محلی افغان در ولسوالی دشت ارچی، ولایت کندز، ۱ جنوری ۲۰۱۴.

برنامه پولیس محلی افغان در سال ۲۰۱۴ همچنان گسترش یافت. الی ۱۸ جنوری ۲۰۱۵، رقم کل پرسونل پولیس محلی افغان به ۲۷۹۵۰ میرسید که ۱۵۷ ولسوالی را در ۲۹ ولایت تحت پوشش داشت. از مجموع ۳۰۰۰۰ تعداد پرسونل پولیس محلی که استخدام آن مجاز است، بقیه ۳۵۵۰ آن یا در حال آموزش اند، یا برای آموزش آماده می شوند و یا تحت استخدام قرار دارند. برنامه پولیس محلی در ولایات بامیان، خوست، نیمروز، پنجشیر و سمنگان وجود ندارد.^{۱۸۷}

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۲۱ مورد تلفات ملکی (۵۲ کشته، ۶۹ مجروح) را در ۱۰۵ رویداد که پولیس محلی افغان در آن دخیل بود، به ثبت رسانید. رقم کلی مرگ و مجروحیت افراد ملکی در همان سطحی بود که در سال ۲۰۱۳ به ثبت رسیده بود، ولی در رقم مرگ افراد ملکی در سال ۲۰۱۴، یک افزایش ۴۹ درصدی به ثبت رسیده است. اطفال ۲۲ درصد تلفات ملکی را تشکیل میداد که از آن جمله ۱۵ تن آنها کشته شدند (هفت پسر، هشت دختر) و ۱۲ تن دیگر زخم برداشتند (۱۱ پسر، یک دختر). نه درصد تلفات ملکی (شش کشته، پنج زخمی) که به پولیس محلی افغان نسبت داده می شد را زنان تشکیل میداد. مجموع تلفات ملکی که پولیس محلی افغان سبب آن گردیده است چیزی بیشتر از یک درصد کل تلفات ملکی که در سال ۲۰۱۴ به ثبت رسیده است را تشکیل می دهد.

شبهه گرایشات در سایر نیروهای طرفدار دولت، تلفات ملکی به دست پولیس محلی افغان در جریان درگیری های زمینی الی ۲۸ درصد افزایش داشته است، و رقم حادثاتی که تلفات ملکی را در پی داشته نسبت به سال ۲۰۱۳، سه برابر افزایش یافته است. اکثر موارد نقض حقوق بشری که به پولیس محلی افغان نسبت داده شدند شامل تهدید، آزار و اذیت و ارباب میباشد.^{۱۸۸} این رویدادها در سال ۲۰۱۴ که منجر به تلفات ۳۹ فرد ملکی (پنج کشته و ۳۴ زخمی)

^{۱۸۶} مصاحبه یوناما، شهر کندز، ولایت کندز، ۲۴ فبروری ۲۰۱۴.

^{۱۸۷} نشست یوناما به تاریخ ۶ جولای ۲۰۱۴ و تبادل ایمیل با پولیس محلی افغان SOAG، مرکز فرماندهی نیروهای ویژه ناتو در افغانستان (NSOCC-A)، مقر قوماندانی آیساف، کابل، ۲۸ جون ۲۰۱۴.

^{۱۸۸} تهدید، ارباب و آزار و اذیت کتگوری است که یوناما آن را برای ثبت حادثات تهدید به مرگ یا آسیب، ارباب و آزار و اذیت مورد استفاده قرار میدهد و نقض حقوق بشر شمرده میشود، مثلاً، محدودیت های غیر قانونی گشت و گذار یا جلوگیری از آزادی بیان، اعمالی که میتواند، اما نه

گردید تقریباً سه برابر شده است که نشاندهنده ۳۲ درصد کل تلفات ملکی که پولیس محلی افغان صورت گرفته است، می باشد. اکثر این تلفات ناشی از حملات پولیس محلی افغان بالای افراد ملکی به منظور انتقام جویی یا مجازات میباشد. مثلاً، به تاریخ ۱۱ جولای، یک عضو پولیس محلی افغان یک دوکاندار محلی را پس از یک جدال بالای یک پارچه یخ به گلوله بست و به قتل رساند. به تاریخ ۷ جولای، یک فرمانده پولیس محلی افغان و چهار تن از افراد تحت امرش در ولسوالی جرم ولایت بدخشان بالای چهار فرد ملکی در جریان یک محفل عروسی حمله نمودند و آنها را زخمی کردند. به اساس گزارش ها، دلیل لت و کوب این بوده است که آن خانواده به تقاضای پولیس محلی برای تهیه غذا برای آنها پاسخ نداده است.

یوناما چندین مورد دیگر را ثبت نمود که پولیس محلی مردم محل را ارباب نموده و به خانواده‌ها دستور ترک محل سکونت شان را داده است. مثلاً، به تاریخ ۱۲ اکتوبر، پولیس محلی افغان به تعداد ۱۵۰ تا ۲۰۰ خانواده را از ولسوالی خاک سفید ولایت فراه بزور کوچ داد. قبل از آن، پولیس محلی به مردم محل هشدار داده بود که به طالبان اجازه ندهند که از قریه آنها علیه پولیس محلی حمله نمایند. طالبان نیز مردم محل را تهدید نموده بودند که با پولیس محلی افغان همکاری نکنند. پس از آنکه جنگجویان طالب دست به ایجاد موضع در آن ساحه زدند، پولیس محلی افغان به ۱۵۰ تا ۲۰۰ خانواده دستور داد که ساحه را ترک کنند که این کار منجر به بیجا شدن تمام قریه، به شهر فراه گردید.

تلفات افراد ملکی به دست پولیس محلی افغان در سال ۲۰۱۴ افزایش یافته است. در این میان، رقم قتل های هدفمندان و عمدی از سوی پولیس محلی افغان الی ۷۲ درصد کاهش پیدا کرد، اگر چه این نوع قتل ها هنوز هم ۱۳ درصد مجموع تلفات افراد ملکی بدست پولیس محلی افغان را تشکیل می دهد. یوناما ۱۶ مورد تلفات ملکی (۱۴ کشته و دو زخمی) را در ۱۲ رویداد قتل های هدفمندان به دست پولیس محلی افغان به ثبت رسانید.

طی سال ۲۰۱۴، بسیاری از محلات از ثبات، امنیت بهتر و فرصت های کاری استقبال نمودند که آنرا به حضور پولیس محلی افغان در مناطق شان نسبت می دهند، به ویژه در محلاتیکه پولیس محل از بین افراد همان منطقه استخدام شده اند. در مناطق دیگر، یوناما موارد تخطی از حقوق بشر به دست اعضای پولیس محلی با معافیت از مجازات را کماکان به ثبت رسانید. وضعیت در مناطق شمالشرق، به ویژه در ولایت کندز مایه نگرانی عمیق میباشد. یوناما همواره مشکلاتی را در قسمت استخدام، نظم و دیسپلین و حسابدگی پولیس محل افغان در آن ولایت به ثبت رسانیده است. مثلاً، بیشتر از نیم (۵۲ درصد) تلفات ملکی ثبت شده که به دست پولیس محلی صورت گرفته است (۱۶ کشته و ۴۷ مجروح) در مناطق شمالشرق اتفاق افتاده است. تلفات ملکی به دست پولیس محلی در این ساحه در سال ۲۰۱۴، ۳۴ درصد افزایش یافته است، و رقم تلفات افراد ملکی ناشی از رویدادهای تهدید، آزار و اذیت و ارباب هشت برابر افزایش یافته است^{۱۸۹}.

لروماً همیشه، سبب مجروحیت یا مرگ گردد. این کنگوری برای ثبت حادثات خشونت جسمی زمانیکه مقصد آن تهدید، ارباب یا آزار و اذیت افراد ملکی باشد نیز بکار میرود، مثلاً، مجازات، انتقام گیری یا سایر اشکال قتل های عمدی، حمله یا مجازات که از سوی یک طرف درگیری در برابر افراد ملکی صورت می گیرد.

^{۱۸۹} در سال ۲۰۱۳، یوناما چهار مورد تلفات ملکی (دو کشته و دو مجروح) را در حادثات آزار و اذیت/ارباب به دست پولیس محلی افغان در مناطق شمالشرق به ثبت رسانید. در سال ۲۰۱۴، یوناما ۳۲ مورد تلفات ملکی (دو کشته و ۳۰ مجروح) را در حادثات آزار و اذیت/ارباب در مناطق شمالشرق به دست پولیس محلی افغان به ثبت رسانید.

نظارت و حسابدگی پولیس محلی افغان

طی سال ۲۰۱۴، یوناما به مشورت و تلاش های خود با ریاست پولیس محلی وزارت امور داخله جهت تشویق نظارت و حسابدگی پولیس محلی افغان ادامه داد. ریاست متذکره میکانیزم اصلی برای نظارت بر برنامه پولیس محلی افغان میباشد. یوناما بطور منظم اتهامات تحریری علیه پرسونل پولیس محلی را با ریاست پولیس محلی در میان گذاشته و اقدامات بعدی مقامات این ریاست و وزارت امور داخله را در سطح ولایتی دنبال نمود.

در سال ۲۰۱۴، بخش نظارت و تحقیق ریاست پولیس محلی افغان ۶۸ مورد تخطی حقوق بشری به دست پولیس محلی، به شمول قتل، اخاذی و بدرفتاری، بازداشت خودسرانه، تلاشی های غیرقانونی، اخاذی مالیه و اخراج اجباری را بررسی نمود. مقامات در این ریاست گزارش دادند که این تحقیقات منجر به دستگیری ۶۴ تن و محکومیت چهار نفر گردید که این رقم بلندترین رقم ثبت شده ی محکومیت پولیس محلی افغان را نشان می دهد. یوناما در وضعیت پیگیری قضایا در وزارت امور داخله نیز پیشرفت هائی مشاهده نموده است؛ پیگیری این قضایا از طریق برنامه جدید ثبت و گزارش دهی رقم قضایای تعقیب عدلی و محکومیت برخاسته از تحقیقات در مورد پولیس محلی افغان صورت گرفته است.

دو گام به جلو: حسابدگی برای تخطی های پولیس محلی افغان در حوزه شمالشرق

یوناما مواردی را مشاهده نموده است که در آن مقامات محلی اقداماتی را به منظور تعقیب عدلی پرسونل پولیس محلی که در برخی ساحات متهم به جرایم و تخطی های حقوق بشری بوده اند، اتخاذ نموده اند. در ماه دسامبر، چهار تن از پرسونل پولیس محلی افغان در ولایت کندز به سبب ارتکاب جرایم گوناگون، محکوم به مجازات شدند. همچنان در ولایت کندز، یک تن از فرماندهان پولیس محلی افغان در پی اتهاماتی مبنی بر کار اجباری، ارباب، حمله و اخاذی، بطور غیابی به سبب سوء استفاده از صلاحیت های وظیفوی محکوم به مجازات گردید. نامبرده به تاریخ ۲۰ جولای دستگیر شد و اکنون در زندان مرکزی ولایت کندز دوره حبس چهار ساله خود را سپری می کند.

به تاریخ ۹ دسامبر، یک عضو پولیس محلی در ولایت بغلان به سبب "سوء استفاده از اسلحه" که منجر به مرگ یک فرد ملکی گردید، به هفت سال حبس محکوم به مجازات گردید. به تاریخ ۳ سپتمبر، محکمه ولایتی بغلان عضو دیگر پولیس محلی افغان را به ارتکاب دزدی به سه سال حبس محکوم کرد. محاکم ولایت بغلان سومین عضو پولیس محلی را به جرم قتل نا آگاهانه دو عضو پولیس محلی افغان^{۱۹۰} که از اثر فیر تصادفی اسلحه وی کشته شدند، محکوم به مجازات کرد. این شخص از سوی محکمه به چهار سال حبس محکوم گردید. هر سه شخص مذکور فعلاً در زندان مرکزی ولایت بغلان دوره محکومیت شان را سپری می کنند.

محکومیت این افراد همراه با بازداشت و پیگرد عدلی پرسونل بیشتر پولیس محلی افغان که متهم به ارتکاب جرایم هستند یک گام نیک در راستای اصلاح برنامه پولیس محلی در مناطق شمالشرق پنداشته میشود. یوناما خواهان تلاش های مستمر برای حسابدگی و بررسی کامل روند استخدام پولیس محلی، و سوق و اداره پولیس محلی در محلاتی که مشکلات بصورت دوامدار وجود دارد، میباشد.

^{۱۹۰} پرسونل پولیس محلی به دلیل وضعیت شان به عنوان جنگجویان، افراد ملکی شمرده نمی شوند. این تلفات شامل ارقام یوناما نمی گردند، اما پیگیری عدلی پرسونل پولیس محلی این را نشان میدهد که دولت اقداماتی را اتخاذ مینماید تا به تخطی های بشری، بدرفتاری و اعمال جنائی به دست پولیس محلی رسیدگی صورت گیرد.

علیرغم این اقدامات مثبت، واحد نظارت پولیس محلی افغان هنوز هم در سطح ولایات حضور دائمی ندارند و در اجرای وظایفش متکی به همکاری و حسن نیت قوماندانان پولیس ولایات می باشد.^{۱۹۱} طبق اظهارات واحد نظارت پولیس محلی افغان، ریاست پولیس محلی میتواند به دفاتر ولایتی پولیس دستور آغاز تحقیقات را بدهد، اما واحد نظارتی پولیس محلی افغان صلاحیت نظارت بر پیشرفت تحقیقات و تعقیب عدلی در سطح ولایت را ندارد.^{۱۹۲} از اینکه قوماندانان پولیس ولایت بر اساس ملاحظات سیاسی استخدام می شوند، آنها اکثراً با دلالت قدرت در سطح ملی و منطقوی ارتباط دارند که آن افراد میتوانند در برابر اقدامات برای حسابده قرار دادن پولیس محلی افغان موانع ایجاد کنند. همچنین، با تشدید درگیری ها در مناطق شمالشرق - جایکه برنامه پولیس محلی افغان همواره جنجال برانگیز بوده - مقامات امنیتی، پولیس محلی افغان را یک وسیله موثر برای کنترل اوضاع میدانند و مایل نیستند که سرمایه خط مقدم خود در برابر شورشیان را فدای موضوع حسابدهی پولیس محلی افغان نمایند.

استفاده از پولیس محلی برای تنظیم گروه های مسلح موجود طرفدار دولت نگرانی دیگری میباشد. وزارت امور داخله به یوناما خبر داد که این گروه های مسلح، پست های خالی پولیس محلی افغان را اشغال خواهند کرد.^{۱۹۳} یوناما نگران است که این گروه های مسلح بصورت مجموعی به عنوان واحدهای جنگی در چوکات پولیس محلی افغان شامل شوند و در این میان قواعد و ضمانت های موجود برای استخدام و آموزش پولیس محلی افغان نادیده گرفته شود.

جمع آوری غیر قانونی مالیه توسط پولیس محلی افغان در ولسوالی ژیری ولایت کندهار^{۱۹۴}

در سال ۲۰۱۴، یوناما اتهامات متعددی را در مورد اخاذی مالیه از ساکنین محلی ولسوالی ژیری ولایت کندهار توسط پولیس محلی افغان به ثبت رسانید. طبق معلومات بدست آمده، این اقدام پولیس محلی افغان بسیار فراگیر و گسترده بوده و اکثر افراد ملکی در ولسوالی ژیری را متاثر ساخته بود. طبق اظهارات مردم محل، پرسونل پولیس محلی افغان با تقاضای جبری پرداخت پول یا تهیه مواد غذائی دست به جمع آوری مالیه غیرقانونی میزنند. ساکنین محل به یوناما خبر دادند که پولیس محلی افغان پس از جمع آوری حاصلات میوه و خشخاش بطور منظم اقدام به جمع آوری پول از مردم می کنند. آنها همچنان وقتاً فوقتاً از خانواده ها یا محلات پول جمع آوری می کردند. مصاحبه شوندهگان خبر دادند که دلیل تقاضای پول از مردم از جانب اعضای پولیس محلی، کم بودن معاشات آنها یا تاخیر در پرداخت معاشات شان می باشد. یوناما ملاحظه نمود که در حالیکه ساکنین ولسوالی ژیری از سطح اخاذی اجباری ابراز نگرانی می کردند، در عین حال بیان داشتند که آنها هزینه وضعیت بهتر امنیتی خود را می پردازند. مصاحبه شوندهگان همچنان اظهار داشتند که ارتباطات خانوادگی و محلی پولیس محلی با مردم نقش مهمی در ایجاد فضای اعتماد میان پولیس و مردم محل بازی نموده است. مصاحبه شوندهگان محلی تاکید نمودند که ریشه های عمیق اعضای پولیس محلی در محلات در تامین امنیت محل خیلی موثر بوده است.

^{۱۹۱} به گزارش سالانه ۲۰۱۳ یوناما در ارتباط به حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود که در آدرس اینترنتی ذیل قابل دسترس میباشد: <http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en-US>.

^{۱۹۲} نشست های یوناما با ریاست امور پولیس محلی افغان، می الی نومبر ۲۰۱۴، مقر وزارت امور داخله و مشورت با ریاست پولیس محلی، مقر وزارت امور داخله، ۴ اگست ۲۰۱۴.

^{۱۹۳} نشست یوناما با ریاست پولیس محلی افغان، ۴ اگست ۲۰۱۴، کابل.

^{۱۹۴} نشست های یوناما با بزرگان محل و نمایندگان مردم، ولسوالی ژیری ولایت کندهار، دسامبر ۲۰۱۴ و جنوری ۲۰۱۵، شهر کندهار.

نمونه هائی از تلفات افراد ملکی به دست پولیس محلی افغان:

- به تاریخ ۲۴ سپتمبر، دو عضو پولیس محلی دو فرد ملکی (پدر و پسر) را با شلیک اسلحه سبک در ولسوالی قرغه ای ولایت لغمان به قتل رسانیدند. به اساس گزارش ها، قتل این دو فرد عمل انتقام جویانه بوده است چون ادعا شده که اعضای خانواده قربانی خویشاوندان آن عضو پولیس محلی را به قتل رسانیده بودند.
- به تاریخ ۶ جولای، راکتی که از سوی پولیس محلی شلیک شده بود به یک ساحه مسکونی در ولسوالی علی آباد ولایت کندز اصابت نمود. شلیک این راکت، تلفات نه فرد ملکی (پنج کشته که همه اطفال زیر سن ده سال بودند و چهار مجروح به شهول دو زن و دو پسر در دو منزل) را در پی داشت. دو منزل نیز خساره مند گردید. با آنکه یافته های یوناما^{۱۹۵} نشان میدهد که پولیس محلی افغان زمانی دست به شلیک راکت بالای منازل مسکونی زدند که طالبان در آنجا پناه بردند، اما دولت اظهار داشته که طالبان این تلفات را بیار آورده اند. در اعلامیه ای در این ارتباط، حامد کرزی، رئیس جمهور پیشین قتل اطفال در ماه مبارک رمضان به دست طالبان را یک عمل بزدلانه خواند^{۱۹۶}.
- به تاریخ ۷ جولای، پرسونل پولیس محلی در ولسوالی جرم ولایت بدخشان چهار فرد ملکی را مورد حمله قرار دادند. این حمله جراحات شدیدی را به افراد ملکی وارد نمود و ادعا میشود که این حادثه زمانی اتفاق افتاد که خانواده مذکور در یک محفل عروسی به درخواست فرمانده پولیس محلی مبنی بر توزیع غذای عروسی به افراد آن فرمانده پاسخ مثبت نداد.

گروه های مسلح طرفدار دولت^{۱۹۷}

هر آنچه که ما در اختیار داریم مال ملشیه های مسلح میباشد. پسران ما، دختران ما، زمین های ما و حتی نفس کشیدن ما از آنها میباشد، چون ما بدون موافقت قبلی فرماندهان ملیشه مسلح دختران خود را عروسی نمیتوانیم. پسران ما آزادانه گشت و گذار نمی توانند به ویژه اگر خوش قیافه باشند چون ملیشه های مسلح آنها را اذیت خواهند کرد. ما مجبور هستیم که در هنگام جمع آوری حاصلات در زمین ها یا فروش زمین های خود سهم آنها را بپردازیم. ما در خدمت گروه های مسلح غیرقانونی هستیم و همانطوریکه آنها میخواهند باید نفس بگیریم یا نفس بکشیم^{۱۹۸}.

--بزرگ محلی قریه ای که تحت کنترل گروه مسلح طرفدار دولت قرار دارد، نزدیک شهر کندز.

نشست های یوناما با بزرگان محل، مقامات پولیس، خویشاوندان قربانیان و خبرنگاران محلی، ۶ تا ۱۰ جولای ۲۰۱۴ ولایت کندز.^{۱۹۵}
اعلامیه ریاست جمهوری مورخ ۹ جولای ۲۰۱۴، قابل دسترس در آدرس انترنتی ذیل:^{۱۹۶}
<http://www.afghanistannewscenter.com/news/2007/july/jul102014.html>

^{۱۹۷} اصطلاح "گروه های مسلح طرفدار دولت" به نیروهای مسلح منظم، فعالین غیر دولتی دخیل در منازعات که از نیروهای دولتی، شورشیان و گروه های جنایتکار تفکیک میشوند، اطلاق می گردد. پولیس محلی افغان که بگونه کامل تحت قومانده و کنترل وزارت امور داخله می باشد، شامل گروه های مسلح طرفدار دولت نمی گردد. این گروه های مسلح هیچ اساس قانونی و حقوقی در افغانستان ندارند. گروه های مسلح این قابلیت را دارند که با استفاده از نیرو و سلاح مقاصد سیاسی، ایدولوژیکی و اقتصادی را بدست آورند، شامل ساختار رسمی نظامی دولت، نیروهای در ائتلاف با دولت، یا موسسات بین الحکومتی نمی باشند، و تحت کنترل حکومت (حکومت ها) نمی باشد که در آن فعالیت می کنند. در برخی موارد، گروه های مسلح از دولت میزبان یا سایر دولت ها حمایت های مستقیم یا غیر مستقیم دریافت می کنند. این تعریف شامل گروه های ذیل، اما نه محدود به این می شود: خبزش های مردمی، گروه های ضد شورش، ملیشه های محلی (مبتنی بر قوم، قبیله یا چیزی دیگر)، شورشیان، تروریستان، چریک ها و نیروهای دفاعی مدنی و گروه های شبه نظامی (زمانیکه آنان بگونه کاملاً روشن تحت کنترل دولت نباشند).
مصاحبه های یوناما با بزرگان محل، شهر کندز ولایت کندز، ۲ دسامبر ۲۰۱۴.^{۱۹۸}

در سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد رشد قابل توجه در تخطی های گروه های مسلح طرفدار دولت در برابر مردم بود و همینطور، مقامات افغان در مسئول قرار دادن این گروه های مسلح و حفاظت از افراد و محلات ملکی متضرر بطور گسترده ناکام بوده اند.

در سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۰۲ مورد تلفات ملکی (۵۳ کشته و ۴۹ مجروح) را در ۸۵ رویداد جداگانه به دست گروه های مسلح طرفدار دولت ثبت نمود. این رقم شامل ۱۳ زن (نه کشته و چهار مجروح) و ۲۰ طفل (نه کشته و ۱۱ مجروح) می شود.

رقم مجموعی تلفات افراد ملکی که در سال ۲۰۱۴ به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شد، ۸۵ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان میدهد؛ در این سال رقم مرگ افراد ملکی بدست این گروه ها ۱۹۴ درصد افزایش داشته است.^{۱۹۹}

یوناما دو مورد آدم ربائی و ۳۲ مورد رویداد تهدید، ارباب و آزار و اذیت، به شمول اخاذی پول در پوسته های تلاشی که بطور غیر قانونی توسط گروه های مسلح طرفدار دولت ایجاد شده بودند، را نیز ثبت نموده است.

اکثر تلفات ملکی که گروه های مسلح طرفدار دولت عامل آن خوانده شده اند، ناشی از درگیری های زمینی با سایر گروه های مسلح یا عناصر ضد دولت بودند، و یوناما رقم تلفات ملکی ناشی از این رویدادها را ۱۲ برابر چنین رویدادها در سال ۲۰۱۳ ثبت نموده است.^{۲۰۰} این رویدادها شامل ۱۳ مورد تبادل آتش (هشت کشته و ۱۴ مجروح)، هفت رویداد (۱۲ کشته و ۱۳ مجروح) فیر غیر مستقیم که در آن از هاون ها، راکت ها و نارنجک ها کار گرفته شده؛ و ۱۰ رویداد دیگر که در آن گروه های مسلح طرفدار دولت دست به فیر سلاح سبک زدند و از اثر آن ۲۰ فرد ملکی کشته و زخمی شدند (۱۲ کشته و هشت مجروح).

اکثر درگیری های زمینی که منجر به تلفات ملکی گردیدند در اثر درگیری ها میان گروه های مسلح رقیب طرفدار دولت به عمل آمدند که ۵۰ فرد ملکی (۲۲ کشته و ۲۸ مجروح) طی ۲۳ رویداد کشته و زخمی شدند. یوناما هفت مورد دیگر تلفات ملکی در اثر درگیری ها میان گروه مسلح طرفدار دولت و عناصر ضد دولت را به ثبت رسانیده است. این هفت رویداد منجر به کشته و زخمی شدن ۱۷ فرد ملکی (۱۰ کشته و هفت مجروح) گردیده است.

گروه های مسلح طرفدار دولت در جریان تلاشی های غیر قانونی خود نیز به افراد ملکی تلفات وارد نمودند که طی چهار رویداد به هشت فرد ملکی تلفات وارد گردید (پنج کشته و ۳ مجروح) و طی قتل های هدفمندانه در هفت رویداد به ۱۰ فرد ملکی (نه کشته و یک مجروح) تلفات وارد گردید.

افزایش در تلفات ملکی که بنام گروه های مسلح دولت به ثبت رسیده نشاندهنده تشدید فعالیت های آنها طی سال ۲۰۱۴، به ویژه در مناطق شمال و شمالشرقی می باشد. در این مناطق، طالبان در ولایات کندز، بغلان و فاریاب

^{۱۹۹} علیرغم این رشد قابل ملاحظه، رقم تلفات ملکی به دست گروه های مسلح طرفدار دولت کمتر از یک درصد تمامی تلفات ملکی که در سال ۲۰۱۴ به ثبت رسیده است را تشکیل می دهد. گروه های مسلح طرفدار دولت در مناطق شمالشرقی و شمال مسئول اکثریت قضایا میباشد (به ترتیب ۶۲ و ۲۵ درصد)، و طی سال ۲۰۱۴ در هر دو حوزه، حادثات و تلفات ملکی افزایش یافته است.
^{۲۰۰} در سال ۲۰۱۴، یوناما ۲۳ رویداد درگیری ها میان گروه های مسلح طرفدار دولت را به ثبت رسانید که تلفات ۵۰ فرد ملکی (۲۲ کشته و ۲۸ مجروح) را در پی داشت.

دست به حملات بزرگ زدند که در مقابل، دولت نیز اقدام به بسیج و تجهیز گروه های مسلح جهت دفاع از قلمرو تحت کنترل دولت نمود.

علاوه بر آن، شاید دلیل درگیری ها میان گروه های مسلح رقیب طرفدار دولت که سبب تلفات ملکی گردید، تلاش برای تصاحب بیشتر قدرت، نفوذ و قلمرو میان این گروه ها با بهره گیری از کنترل ضعیف دولت در ساحات یاد شده باشد.

ساحات تحت کنترل گروه های مسلح طرفدار دولت

یوناما ملاحظه نموده است که نفوذ روز افزون گروه های مسلح طرفدار دولت، به ویژه در مناطق شمال و شمالشرق صلاحیت دولت را تحت شعاع قرار داده است و در اکثر موارد، این گروه ها کنترل ساحات تحت نفوذ شان را بجای نیروهای رسمی دولت، خود به دست گرفته اند.^{۲۰۱} مثلاً، در ساحاتی چون ولسوالی نهرین ولایت بغلان، ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب و ولسوالی خان آباد ولایت کندز ملاحظه شده است که نیروهای امنیتی دولت توانائی لازم برای مقابله با گروه های مسلح طرفدار دولت را ندارند.

مثلاً، مقامات محلی در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب به یوناما خبر دادند که آنها نمی توانند اعضای یک گروه مسلح طرفدار دولت را که به اساس گزارش ها دو قریه مسکونی را مورد حمله قرار داده بودند، حسابده قرار دهند.^{۲۰۲} اهالی قریه از تخطی های گسترده حقوق بشری به دست آن گروه مسلح خبر دادند، به شمول اخاذی غیر قانونی، کار اجباری، محدودیت گشت و گذار، قتل، زندان های شخصی، لت و کوب، مداخله در نظام تعلیمی و مداخله در ترتیبات و تصامیم عروسی، منجمله قابل شدن حق جلوگیری از عروسی، اجازه داده عروسی و یا تحمیل آن.

به اساس گزارش ها، این گروه مسلح صدها جنگجو دارد و ۲۶ قریه را که بیشتر از ۸۰۰۰ خانواده را در خود دارد، کنترل مینمایند.^{۲۰۳} مقامات محلی خبر دادند که نیروهای امنیتی ملی افغان تنها با راه اندازی یک عملیات بزرگ میتوانند آنها را از این ساحه بیرون کنند.

یوناما ملاحظه نموده است که وضعیت در ولسوالی خان آباد ولایت کندز قابل نگرانی جدی میباشد. بنابر تخمین یوناما حدود ۹۰۰ تا ۱۲۰۰ فرد مسلح وابسته به چندین گروه مسلح طرفدار دولت برای کنترل ساحه با هم در رقابت قرار دارند. تعداد افراد گروه های مسلح طرفدار دولت بطور چشمگیری بیشتر از تعداد نیروهای امنیتی ملی افغان در آن ولسوالی می باشد.^{۲۰۴} سطح همکاری میان گروه های مسلح و مقامات محلی متفاوت میباشد، و چندین گروه مسلح طرفدار دولت به جای اینکه از دولت حمایت کنند، صلاحیت آنها تحت سوال قرار داده اند. مثلاً، به تاریخ ۴ اگست اعضای یک گروه مسلح طرفدار دولت معلمی را در این ولسوالی بخاطر مخالفت علنی وی با جمعآوری مالیه غیر قانونی به قتل رساندند. به تاریخ ۲۲ اکتوبر، افراد مسلح در ولسوالی خان آباد یک تن از کارمندان ریاست معارف را در حضور خانواده اش به قتل رسانیدند. بنابر گزارش ها، کارمند مذکور درخواست فرمانده یک گروه مسلح طرفدار دولت مبنی بر دادن نمرات بالاتر به یک متعلم که از جمله خویشاوندان آن فرمانده بوده، را رد کرده بود.

^{۲۰۱} مصاحبه های یوناما با مقامات سیاسی، اداری و امنیتی، بزرگان محل، منابع جامعه مدنی و رسانه های محلی، از سپتمبر الی نومبر ۲۰۱۴. دفاتر یوناما در شهر مزار شریف، ولایت بلخ، ولسوالی میهنه، ولایت فاریاب، و شهر کندز، ولایت کندز. مصاحبه های یوناما با مقامات امنیتی ولایت فاریاب، ۶ اگست ۲۰۱۴، ولایت فاریاب.^{۲۰۲} مصاحبه های یوناما با مقامات ملکی و امنیتی و بزرگان قریه، ۱۰ نومبر ۲۰۱۴، دفتر یوناما ولایت کندز.^{۲۰۳} مصاحبه های یوناما با مقامات ملکی و امنیتی و بزرگان در قریه آسیب دیده در ولسوالی خان آباد ولایت کندز، جولای، اکتوبر، نومبر و دسامبر ۲۰۱۴.^{۲۰۴}

بنابر اظهارات برخی منابع، چندین گروه مسلح طرفدار دولت برای نبرد با طالبان از طرف نیروهای امنیتی ملی افغان اسلحه دریافت مینمایند. مثلاً، در ماه سپتمبر هنگامی حمله طالبان بر شهر کندز گفته میشود که ریاست عمومی امنیت ملی برای دفاع از شهر به گروه های مسلح طرفدار دولت اسلحه توزیع نموده است.^{۲۰۵} طبق اظهارات بزرگان محل به یوناما، آنها بارو دارند که این وضعیت گروه های مسلح طرفدار دولت را جرئت میدهد که عمل باج گیری از مردم را ادامه دهند.

یوناما ملاحظه نموده است که گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت به تخطی هایشان از معافیت برخوردارند که این وضعیت به آنها اجازه میدهد که دست به جنایت بزنند، به شمول حمله، ارباب، و بازداشت غیر قانونی، و فضائی را به میان آوردند که در آن ترس و ارباب مصئونیت افراد ملکی را به مخاطره انداخته است. مثلاً، به تاریخ ۳ نومبر یک گروه مسلح ۲۵ فرد ملکی را در شهر کندز اختطاف نمودند و پنج تن آنها را به اتهام دادن غذا به عناصر ضد دولت، با استفاده از سلاح دسته داشته خود شدیداً مورد لت و کوب قرار دادند.

نبود حسابدهی برای تخطی های حقوق بشری گروه های مسلح طرفدار دولت

طی سال ۲۰۱۴، یوناما ملاحظه نموده است که مقامات افغان در سطوح ولسوالی و ولایت در ارتباط به تحقیق، پیگرد عدلی و مجازات گروه های مسلح طرفدار دولت اهمال می کنند. در این میان، یوناما هیچ موردی را به ثبت نرسانیده که در آن عضو یا فرمانده یک گروه مسلح به جرم تخطی و جرایم حقوق بشری مورد پیگرد عدلی قرار گرفته باشد یا محکوم شده باشد. یوناما شاهد هیچ نوع تلاشی از دولت برای تنفیذ سیاست اعلام شده اش مبنی بر انحلال و خلع سلاح گروه های مسلح نبوده است.^{۲۰۶}

به موجب حقوق بین الملل بشر، دولت وظیفه دارد تا از حقوق و زندگی شهروندانش محافظت نماید و باید هر قتل غیر قانونی، بشمول قتل افراد به دست گروه های مسلح طرفدار دولت را مورد بررسی قرار دهد.^{۲۰۷} یوناما تأکید می کند که معافیت از مجازات در برابر تخطی و نقض حقوق بشر توسط چنین گروه ها ثبات دوامدار و حفاظت از افراد ملکی را به مخاطره انداخته، حاکمیت قانون را تضعیف نموده، مشروعیت دولت را از بین برده و مخالفت های مسلحانه علیه دولت را بیشتر می سازد.

مصاحبه های یوناما با رهبران محل، مقامات دولتی، قربانیان، و شاهدین در ولسوالی خان آباد ولایت کندز، بین اگست و دسامبر ۲۰۱۴.^{۲۰۵}

^{۲۰۶} رئیس جمهور افغانستان سیاست دولت را طی یک ویدیو کنفرانس با مقامات ولایتی کندز تصریح نمود و اظهار داشت که "نیروهای مسلح غیر قانونی به هیچ وجه قابل تحمل نیستند" و اینکه اگر آنها از قانون سرپیچی نمایند با اقدامات قانونی مواجه خواهند شد، به اعلامیه مطبوعاتی مقام ریاست جمهوری مراجعه شود که در آدرس اینترنتی ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۱۱ جنوری ۲۰۱۵ از آن استفاده به عمل آمد: <http://president.gov.af/en/news/40136>

^{۲۰۷} این وظیفه، یکجا با مسؤولیت بالقوه برای ناکامی در رعایت آن، از تعهدات محافظت از حق زندگی و سایر حقوق ناشی می شود. تحقیق کامل، بی طرفانه و مستقل که جوابگوی نیازمندی های یک تحقیق موثر بوده و برای مذاقه عامه باز باشد، باید به زودترین فرصت ممکنه از طرف حکومت صورت گیرد. برای معلومات بیشتر فصل دوم، حسابدهی و حقوق قربانیان، حقوق بین الملل، محافظت از حقوق بشر در منازعه مسلحانه، کمیشنر عالی حقوق بشر، ژنو سال ۲۰۱۱ ملاحظه شود.

عدالت ربهوده شده: هدفگیری فرماندهان گروه های مسلح طرفدار دولت از سوی طالبان به اتهام نقض حقوق بشر

در سال ۲۰۱۴، طالبان چندین عضو گروه های مسلح طرفدار دولت را اعدام صحرائی نمودند. در اعلامیه هایشان طالبان این قتل ها را توجیه نمودند و آن را پاسخی در برابر معافیت از مجازات این گروه ها برای تخطی های حقوق بشری شان خواندند. این قتل ها را میتوان تلاشی در راستای بدست آوردن حمایت مردم محل تلقی کرد که متاثر از اعمال این گروه های مسلح هستند. مثلاً، طالبان در ولایت کندز مسئولیت قتل دو عضو گروه های مسلح طرفدار دولت را که بطور جدا گانه انجام داده بودند و به گمان آنها متهم به نقض موارد حقوق بشری بودند، بطور علنی به عهده گرفتند. به تاریخ ۱۱ اگست، طالبان فرمانده یک گروه مسلح طرفدار دولت را که متهم به دست داشتن در قتل ۱۲ فرد ملکی در قریه کانام کلام در سپتمبر ۲۰۱۲ بود، به قتل رسانیدند^{۲۰۸}. در اواخر دسامبر، طالبان مسئولیت قتل یک عضو یک گروه مسلح طرفدار دولت را به عهده گرفتند، و او را متهم نمودند که در سپتمبر ۲۰۱۳ قریجات مربوط به اهالی پشتون را در ولسوالی دشت ارچی به غارت برده بود.

طالبان مسئولیت قتل دو فرمانده پولیس محلی افغان که متهم به نقض حقوق بشر بودند را نیز به عهده گرفتند.

نقض حقوق بشر توسط گروه های مسلح خیزش های محلی در ولایت غزنی

در نومبر و دسامبر ۲۰۱۴، یوناما موارد آزار و اذیت و بد رفتاری با افراد ملکی توسط اعضای جنبش ملی خیزش های مردمی را به ثبت رسانید^{۲۰۹}؛ جنبش ملی خیزش های مردمی یک گروه مسلح محلی است که از سال ۲۰۱۲ به اینسو در ولایت غزنی فعالیت می کند^{۲۱۰}. این جنبش شامل گروه های مسلحی میباشد که در ولسوالی های گیلان، مقر و اندر ولایت غزنی حضور دارند و آنها ادعا دارند که از مردم ملکی در برابر خشونت و مداخلات طالبان در زندگانی شان حفاظت مینمایند.

^{۲۰۸} به گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه، صفحات ۴۹ الی ۵۱ مراجعه شود. طالبان مسئولیت قتل آن شخص را در صفحه انترنتی شان به عهده گرفتند که در آدرس انترنتی ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۱۱ جنوری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:

<http://shahamat-english.com/index.php/news/48145-tuesday%E2%80%99s-news-updates>

^{۲۰۹} قیام مردمی ولسوالی اندر برضد طالبان که یک ابتکار دفاعی محلی می باشد در ماه اپریل سال ۲۰۱۲ در ولسوالی اندر ولایت غزنی شروع گردید. قیام قبلی اندر پس از آنکه گروه مذکور از ولسوالی اندر به ولسوالی های همجوار آن در ولایت غزنی، به ویژه ولسوالی های گیلان و مقر گسترش یافت، به حرکت خیزش مردمی تغییر نام داد. بر اساس گزارش ها، رهبران محلی حزب اسلامی و مردم محل به سبب نگرانی های شان در مورد مداخلات طالبان در امور زندگی شان به شمول بسته نمودن مکاتب، کلینیک ها و بازارها این قیام را طرح نمودند. در ماه اکتوبر سال ۲۰۱۲، یک تشکیل پولیس محلی در ولسوالی ایجاد گردید که بعد از آن شماری زیادی از این افراد به صفوف پولیس محلی افغان پیوستند اما بعضی از آنها بحیث اعضای اصلی قیام ملی به مبارزه شان دوام دادند. بر بنیاد شماری از منابع، گروه خیزش مردمی بگونه دوامدار با نیروهای امنیتی افغان و همچنان عملیات های مشترک نیروهای ویژه بین المللی و نیروهای امنیتی افغان به علت داشتن آگاهی خوبتر از مردم محل و توانایی آنان در شناسایی نیروهای مسلح مخالف دولت، همکاری می کنند. به صفحه ۵۶ گزارش شش ماه یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی، صفحات ۴۸ تا ۴۹ گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی و صفحه ۲۸ گزارش شش ماه ۲۰۱۳ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی مراجعه شود که در آدرس انترنتی ذیل قابل دسترس میباشد:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en-US>

^{۲۱۰} به گزارش شش ماه سال ۲۰۱۴ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در صفحات ۴۷ تا ۴۸ مراجعه شود.

مثلاً، در دسامبر ۲۰۱۴ ساکنین قریه آغا جان در ولسوالی گیلان^{۲۱۱} از چندین مورد تخطی‌ها توسط نیروهای خیزش مردمی، به شمول اخاذی سیستماتیک پول، غذا، چوب سوخت و کالا خبر دادند^{۲۱۲}. یک تن از ساکنین ولسوالی گیلان در ارتباط با ماهیت خودسرانه و غیر قانونی اعمال این گروه به یوناما اظهار داشت: "هرگاه آنها لنگی یا کرتی یا یک جوهر بوت زیبا را ببینند، آن را برای خود میگیرند"^{۲۱۳}. ساکنین محل مواردی را بیان نمودند که اعضای خیزش های مردمی به گفته خودشان در بدل تامین امنیت ساحه، دست به سرقت ربه های مردم ملکی میزنند. مثال دیگری از آزار و اذیت افراد ملکی بدست اعضای خیزش مردمی که یوناما ثبت کرده است این است که آنها مردان محل را مورد پرسش قرار میدهند که چرا ریش مانده اند و این عمل شان را نشانه حمایت از طالبان تلقی میکنند^{۲۱۴}.

در اواخر ماه دسامبر ۲۰۱۴، بزرگان قومی محل پس از انجام گفتگوها با نیروهای امنیتی ملی افغان و مقامات حکومتی توانستند یک تن از فرماندهان خیزش های مردمی را از ساحه برکنار نمایند^{۲۱۵}. بنابر ملاحظات یوناما، برکناری فرمانده مذکور وضعیت حفاظت از افراد ملکی را بهبود بخشیده است. در جنوری ۲۰۱۵، یوناما موارد نقض حقوق بشری خیزش مردمی در برابر مردم ملکی را در این ساحه به ثبت رسانید، به شمول اعدام صحرائی یک فرد ملکی ۱۹ ساله در ولسوالی اندر که به تاریخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۵ صورت گرفت و یک رویداد مجازات دسته جمعی جرایم ادعا شده که در آن ۴۰ فرد ملکی با استفاده از زنجیرهای فلزی، به شدت مورد لت و کوب قرار گرفتند. یوناما موارد نقض حقوق بشری را در ولسوالیهای همجوار این ولسوالی نیز به ثبت رسانید^{۲۱۶}.

مجازات دسته جمعی تحت حقوق بین الملل بشردوستانه ممنوع میباشد^{۲۱۷} و اینطور مقرر میدارد که هر گونه تعزیرات و مجازات جزائی، به شمول "هر گونه آزار و اذیت چه اداری باشد، اقدامات پولیس باشد، یا دیگر موارد،" تنها بر مبنای مسئولیت فردی قابل تطبیق میباشد^{۲۱۸}. مجازات دسته جمعی، نقض چندین حق مشخص بشری، به شمول حق داشتن محاکمه عادلانه، به شمار میرود^{۲۱۹}.

موارد مکرر نقض حقوق بشری از سوی نیروهای خیزش مردمی و جرایم ادعا شده در برابر افراد ملکی تا حال با معافیت از مجازات و بدون هر گونه تحقیقات و جبران خسارت از سوی دولت انجام شده است^{۲۲۰}. طبق اصول اساسی ملل

حرکت خیزش مردمی پوسته امنیتی را در قریه ایجاد نمود که ۱۲ تن از فراد این حرکت از آن محافظت مینمایند.^{۲۱۱}

مصاحبه ها و نشست های یوناما با ساکنین ولسوالی گیلان، گردیز، نومبر ۲۰۱۴ تا جنوری ۲۰۱۵.^{۲۱۲}

مصاحبه یوناما با یک باشندده محلی، ۱ فبروری ۲۰۱۵، گردیز.^{۲۱۳}

حرکت خیزش مردمی در سال ۲۰۱۲ در ولایت غزنی آغاز گردید. به گزارش شش ماه سال ۲۰۱۴ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه، صفحه ۴۷، پاورقی شماره ۱۵۷ مراجعه شود.^{۲۱۴}

مصاحبه های یوناما با ساکنین محل، ۲۲ دسامبر ۲۰۱۴.^{۲۱۵}

این موارد شامل ارقام ۲۰۱۴ یوناما نمی باشند و در این گزارش به این منظور بکار رفته اند تا تکرار روز افزون موارد نقض حقوق بشری با معافیت از مجازات توسط گروه مسلح محلی را برجسته نماید و همینگونه بر لزوم اقدامات فوری دولت برای بررسی و پیگرد عدلی عاملین، و حفاظت افراد ملکی تاکید شود.^{۲۱۶}

به اساس حقوق عرفی که بر تمامی طرف های شامل در درگیر های مسلح غیر بین المللی قابل تطبیق میباشد.^{۲۱۷}

قاعده ۱۰۳ حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی قابل دسترس در آدرس انترنتی ذیل که آخرین بار به تاریخ ۲ فبروری ۲۰۱۵ از آن استفاده

شد: http://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_rule103

کمیته حقوق بشر در نظریه عمومی اش در ارتباط با ماده ۴ میثاق بین المللی حقوق مدنی سیاسی (در رابطه با حالات اضطرار) همچنان اذعان نمود که طرف های دولت "تحت هیچ شرایطی" نمیتوانند حالت اضطرار را "به عنوان توجیه نقض حقوق بشردوستانه یا معیارهای قطعی حقوق بین الملل، مثل تحمیل مجازات جمعی، اعلان نمایند.^{۲۱۹}

مثلاً، به تاریخ ۱ جون ۲۰۱۴ رهبر خیزش مردمی سه فرد ملکی را طی یک عملیات مشترک افغان و نظامیان بین المللی به قتل رسانید. مقامات حکومتی هیچ گونه تحقیقات را در این راستا انجام ندادند، با آنکه عاملین آن برای مقامات محلی واضح بودند اما هیچ کس مسئول شناخته نشد.^{۲۲۰}

متحد و رهنمودهای جبران خسارت برای قربانیان تخطی‌های گسترده حقوق بین‌المللی بشر و نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی، دولت باید تحقیقات خود را بطور موثر، سریع، کامل و بیطرفانه انجام دهد و در صورت لزوم اقداماتی را در مطابقت با قوانین داخلی و بین‌المللی در برابر کسانی که متهم به ارتکاب آن اعمال می‌باشند، روی دست بگیرد.^{۲۲۱}

یوناما بار دیگر به دولت پیشنهاد مینماید تا تمامی گروه‌های مسلح غیر قانونی را هرچه عاجل منحل و خلع سلاح نماید، و افرادی را که حقوق بشر را نقض مینمایند، مسئول قرار دهد. یوناما بر وجایب حقوقی و اقدامات عملی دولت تأکید می‌کند که مصونیت عامه و مسئولیت مبارزه با شورشیان تنها مسئولیت نیروهای امنیتی افغان میباشد. توسل و اتکاء به گروه‌های مسلح حفاظت افراد ملکی را به مخاطره انداخته، حاکمیت قانون و حفاظت از حقوق بشر را از بین برده، بی‌ثباتی را تشدید نموده و مانع حسابدگی افراد در برابر اعمالشان می‌شود.

مبارزه و خنثی‌سازی مواد انفجاری تعبیه شده توسط نیروهای طرفدار دولت

در سال ۲۰۱۴، دولت افغانستان با حمایت آیساف و همکاران بین‌المللی به تقویت قابلیت‌های خود برای مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده ادامه داد. در مطابقت با تطبیق استراتژی ملی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده دولت، وزارت دفاع الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، ۱۸۱ تیم کاملاً عملیاتی و مجهز خنثی‌سازی مواد انفجاری تعبیه شده را مدیریت می‌نمود، ۸۴ تیم در پولیس ملی افغان فعال بود، پولیس سرحدی افغان چهار تیم داشت، و ریاست عمومی امنیت ملی سه تیم خنثی‌سازی مواد انفجاری تعبیه شده داشت.

یوناما بیان میدارد که دستاوردها در زمینه مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده در سال ۲۰۱۴ بیانگر تعهد قوی دولت و همکاران بین‌المللی آن در راستای تقویت ظرفیت ملی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده به سطحی که بتواند به تهدیدات روز افزون مواد انفجاری تعبیه شده رسیدگی نماید، می‌باشد. یوناما تأکید می‌کند که قابلیت موجود نیروهای امنیتی افغان در امر مبارزه و خنثی‌سازی مواد انفجاری تعبیه شده باید حفظ گردیده و بیشتر تقویت شود تا با تهدید روز افزونی که از ناحیه مواد انفجاری تعبیه شده که تکنالوژی آن دائماً در حال پیشرفت است، متوجه افراد ملکی و نیروهای امنیتی می‌باشد، بطور موثر مبارزه صورت گیرد.

همانطوریکه در این گزارش اشاره گردید، مواد انفجاری تعبیه شده در سال ۲۰۱۴ پس از درگیری‌های زمینی بیشترین تلفات را به افراد ملکی وارد نموده است: مواد انفجاری تعبیه شده عامل ۲۸ درصد کل تلفات افراد ملکی یعنی ۲۹۷۸ کشته و مجروح بوده است. از سال ۲۰۰۹ به اینسو، مواد انفجاری تعبیه شده بیشتر از هر تاکتیک دیگر افراد ملکی را کشته و مجروح کرده است. احتمال می‌رود که این گرایش مرگبار بدون حمایت دوامدار و درازمدت همکاران بین‌المللی، به ویژه نیروهای نظامی بین‌المللی از تلاش‌های دولت در کار مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده، ادامه یابد.

یوناما این نگرانی را با مقامات ریاست عمومی امنیتی ولایت غزنی در ارتباط با نبود حسابدگی برای این قتل‌ها و سایر اعمال غیر قانونی توسط اعضای خیزش اندر شریک نمود. برای جزئیات، به گزارش شش ماه سال ۲۰۱۴ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی مراجعه شود.

^{۲۲۱} اصول اساسی و رهنمودهای حق جبران خسارت برای قربانیان تخلفات حقوق بین‌المللی بشر و تخطی‌های جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی در قطعنامه ۱۴۷/۶۰ مورخ ۱۶ دسامبر ۲۰۰۵ مجمع عمومی تصویب گردید و در آدرس انترنتی ذیل قابل دسترس میباشد که آخرین بار به تاریخ ۴ فبروری ۲۰۱۵ از آن استفاده شد:

<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/RemedyAndReparation.aspx>

مواد انفجاری تعبیه شده یکجا با حملات انتحاری و پیچیده (که در آن از مواد انفجاری تعبیه شده استفاده می شد) تقریباً نیم مجموع تلفات ملکی (۴۳ درصد) در سال ۲۰۱۴ را سبب شده است. تقویت قابلیت نیروهای امنیتی ملی افغانستان برای حفاظت افراد ملکی - و خودشان - در برابر تهدیدات مواد انفجاری تعبیه شده باید به عنوان یک اولویت عمده دولت و ماموریت حمایت قاطع ناتو باقی بماند.

طی سال ۲۰۱۴، یوناما با مقامات آیساف و نیروهای امنیتی ملی افغان مصاحبه هائی انجام داد که طی آن جلسات مقامات مذکور از پیشرفت های بدست آمده در کار مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده سخن گفتند. مصاحبه شوندگان مکرراً تاکید داشتند که نیروهای امنیتی ملی افغان باید قابلیت های خود در کار مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده را بیشتر از پیش انکشاف دهد تا از اثرات روز افزون و غم انگیز مواد انفجاری تعبیه شده بر مردم ملکی بکاهد.

نیروهای امنیتی ملی افغان و آیساف ساحات ذیل را به عنوان ساحاتی که نیروهای امنیتی ملی افغان به حمایت دوامدار همکاران بین المللی نیاز خواهند داشت شناسائی نمودند.^{۲۲۲}

هماهنگی و رهبری

دولت فاقد یک سیستم مرکزی برای هماهنگی تلاش ها جهت رسیدگی به تهدیدات مواد انفجاری تعبیه شده میباشد. در حال حاضر، چندین شعبه مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده میان پولیس ملی افغان، اردوی ملی افغان و ریاست عمومی امنیت ملی تقسیم شده است. این عدم هماهنگی توانائی دولت در امر داشتن نظارت واحد بر اثرات مواد انفجاری تعبیه شده، ارزیابی قابلیت های موجود مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده، انکشاف آن قابلیت ها، برنامه ریزی و تامین بودجه لازم و هماهنگی تمام فعالیت های مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده در سراسر افغانستان را متاثر ساخته است. لازم است یک میکانیزم مرکزی هماهنگی و رهبری در عالیترین سطح دولت جهت مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده ایجاد گردد تا امکان مبارزه منسجم علیه مواد انفجاری تعبیه شده تحت یک رهبری استراتژیک و با هماهنگی بهتر بوجود آید.

پرسونل

نیروهای امنیتی ملی افغان و آیساف چالش های موجود در حفظ تیم های مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده را تایید نمودند. رقم بلند تلفات که نیروهای امنیتی ملی افغان متقبل می شوند، به ویژه تلفات بلند تیم های خنثا سازی مواد انفجاری تعبیه شده، حفظ نیروی بشری لازم جهت تامین قابلیت مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده برای نیروهای امنیتی ملی افغان را دشوار ساخته است. عده ای از مقامات از مسائلی چون روحیه پائین تیم های مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده سخن گفتند که این روحیه پائین با تاخیر در پرداخت مدد معاش پرسونل برای تقبل خطرات بدتر شده است.

^{۲۲۲} نشست های یوناما با کارشناسان و مشاورین مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده در مقر آیساف، وزارت امور داخله و وزارت دفاع از اگست الی دسامبر ۲۰۱۴ و نشست ها با اردوی ملی افغان، پولیس ملی افغان و مرکز هماهنگی عملیات ولایتی در ولایات هلمند، هرات، کندهار و کتر، سپتمبر الی اکتوبر ۲۰۱۴.

آموزش

ظرفیت فعلی برنامه آموزشی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده، با داشتن یک مرکز آموزشی در مزار شریف و یکی در کابل، هنوز هم وابسته به وجود استادان خارجی می باشد. در سال ۲۰۱۵، تلاش ها باید متمرکز بر آموزش آموزگاران افغان باشد تا ظرفیت نیروهای امنیتی ملی افغان در کار مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده پایدار بماند. برای حصول اطمینان از اینکه ظرفیت های تامین شده در کورس های آموزشی به گونه درست مورد استفاده قرار میگیرند، متخصصین مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده باید اساساً به وظایف مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده گماشته شوند.

تجهیزات

با آنکه آیساف به یوناما خبر داد که آنها تمامی تجهیزات لازم مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده، به شمول دستگاه های خنثی سازی مواد انفجاری تعبیه شده، دستگاه جمر (دستگاه که امواج رادیویی را مختل میسازد)، وسایط نقلیه زرهی و ماین رولر را در اختیار نیروهای امنیتی ملی افغان قرار داده اند،^{۲۲۳} نیروهای امنیتی ملی افغان به یوناما گفتند که فقدان دوامدار تجهیزات لازم مانع اصلی داشتن یک ظرفیت قوی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده می باشد.^{۲۲۴} بنابراین اطلاعاتی که در اختیار یوناما قرار گرفته است، نیروهای امنیتی ملی افغان هنوز هم با فقدان یک سیستم مدیریتی مناسب برای مدیریت تجهیزات شان مواجه میباشند که نبود چنین سیستمی منجر به استفاده کم و از بین رفتن مقادیر زیادی از تجهیزات مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده است. حفظ و مراقبت لازم از این تجهیزات نیز وجود ندارد؛ مشکلات اساسی که در این زمینه مشخص شده است عبارتند از نبود پرزه جات، نبود ظرفیت ورکشاپ و ترمیمگاه و آشنائی اندک با روش های حفظ و مراقبت پیشگیرانه از تجهیزات.

نمایندگان نیروهای امنیتی ملی افغان و آیساف مکرراً به یوناما اظهار داشتند که در زمینه ایجاد یک سیستم مدیریتی که بتواند حسابداری، استفاده و حفظ و مراقبت مناسب از تجهیزاتی که در اختیار نیروهای امنیتی ملی افغان قرار داده می شود را تامین کند، به کمک های بین المللی نیاز می باشد.

استحصال

میزان بهره برداری^{۲۲۵} نیروهای امنیتی ملی افغان از مواد انفجاری تعبیه شده تقریباً صفر میباشد. با آنکه لابراتوار هائی به این منظور ایجاد شده است،^{۲۲۶} فعالیت های عملیاتی، سوق و اداره و مسایل حمل و نقل میان دفاتر نیروهای امنیتی ملی افغان روی بهره برداری از مواد انفجار تعبیه شده تأثیر منفی بجا گذاشته است. نیروهای امنیتی ملی افغان

^{۲۲۳} بنابر اظهارات آیساف، همکاران بین المللی تجهیزات کافی را برای نیروهای امنیتی ملی افغان تهیه نموده اند. آیساف/ماموریت حمایت قاطع تاکید می نماید که مشکلات در توزیع این تجهیزات علت اصلی کمبود تجهیزات در نزد نیروهای امنیتی افغان می باشد؛ مشکل توزیع نیروهای امنیتی ملی افغان را از انتقال تجهیزات از انبارها به واحد هائی که این تجهیزات ضرورت دارند، بازداشته است. ایمل ماموریت حمایت قاطع به یوناما که به تاریخ ۱۱ فبروری دریافت شده است.

^{۲۲۴} همان.

^{۲۲۵} بهره برداری مواد انفجاری تعبیه شده عبارت از شناسائی، جمع آوری، طی مراحل، پخش و انتشار اطلاعات و موادی که از یک حادثه مواد انفجاری تعبیه شده جمع آوری میگردد به منظور معلومات استخباراتی، بهبود طرزالعمل ها و روش های مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده، کاهش منابع شورشیان و پشتیبانی پیگردهای عدلی و حمایت از تعقیب عدلی می باشد. این کار شامل حفظ، شناسائی و ترمیم اجزای مواد انفجاری تعبیه شده برای بررسی و تحلیل و تجزیه فنی، طب عدلی و بیومتریک میباشد که از سوی مراجع متخصص ذیصلاح انجام می شود. بهره برداری مواد انفجاری تعبیه شده جزء اساسی اقدامات موثر و قابل دوام مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده میباشد.

^{۲۲۶} وزارت امور داخله یک لابراتوار در ولایت کابل و یکی در ولایت هرات دارد، ریاست عمومی امنیت ملی یک لابراتوار در کابل دارد.

بطور دوامدار به یوناما خبر دادند که نبود یک هماهنگی مرکزی و کمبود پرسونل توانائی نیروهای امنیتی ملی افغان در انجام فعالیت های بهره برداری را محدود نموده که این امر روی ظرفیت نیروهای امنیتی ملی افغان در کار مبارزه با تهدیدات مواد انفجاری تعبیه شده به شدت تاثیر گذاشته است.

یوناما یک بار به همکاران بین المللی دولت افغانستان پیشنهاد می کند که ظرفیت ها و کمک های تخنیکی لازم در زمینه مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده را به نیروهای امنیتی ملی افغان انتقال دهند و حمایت کافی در اختیار آنها قرار دهند تا قابلیت مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده خود را طی چندین سال آینده تقویت و گسترش دهند.

عملیات های هوائی^{۲۲۷}

حوالی ساعت ۱۲ بعد از ظهر بود که آقای [...] ^{۲۲۸} خانم اش، دو دختر کوچک شان و پدرش را دیدم که بطرف ساحه قلاونه روان بودند. ناگهان، صدای یک انفجار مهیب شنیده شد. بعد از انفجار، آقای [...] و یک دختر او را در حالت بسیار وخیم دیدیم، در حالیکه اجساد پدر، خانم، و دختر دومش به زمین افتاده بود. در حالیکه مردم قریه در محل حادثه جمع بودند، یک طیاره جت آمد و باشندگان قریه را دوباره بمباران کرد. خوشبختانه، من ۳۰۰ متر دور از این ساحه قرار داشتم و به من آسیبی نرسید. اهالی قریه [...] در میان اجساد و مجروحین به شدت در جستجوی اعضای خانواده خود بودند. در هر طرف، دست، پا، سر و گوشت انسان پراکنده بود. پیدا کردن اجزای بدن پسرم برایم دشوار بود. در اثر حمله دومی، حد اقل ۱۳ تن جان باختند و ۱۶ فرد دیگر زخم برداشتند. هرگاه راجع به آن صحنه فکر میکنم، روحاً ناراحت میشوم. مردم از طرف شب از ترس دائمی که مبادا کدام حمله هوائی دیگر صورت گیرد نمی توانند به خواب روند. در نظر داریم تا با والی صحبت کنیم و از او تقاضا کنیم که ما را از اینجا نقل مکان دهد. ما خود را مصئون احساس نمی کنیم، و نمی خواهیم در اینجا زندگی کنیم ^{۲۲۹}.

-- شاهدهی که پسرش از اثر حمله هوائی نیروهای نظامی بین المللی به تاریخ ۹ سپتمبر در قریه بادل، ولسوالی نارنگ ولایت کتر کشته شد. در این رویداد، سیزده فرد ملکی کشته شدند و حد اقل ۱۷ تن دیگر زخم برداشتند.

در سال ۲۰۱۴، یوناما شاهد کاهش متداوم در تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های هوائی نیروهای نظامی بین المللی بود. یوناما ۱۶۲ مورد تلفات ملکی (۱۰۴ کشته و ۵۸ مجروح) را در این سال ثبت کرد که یک کاهش ۱۳

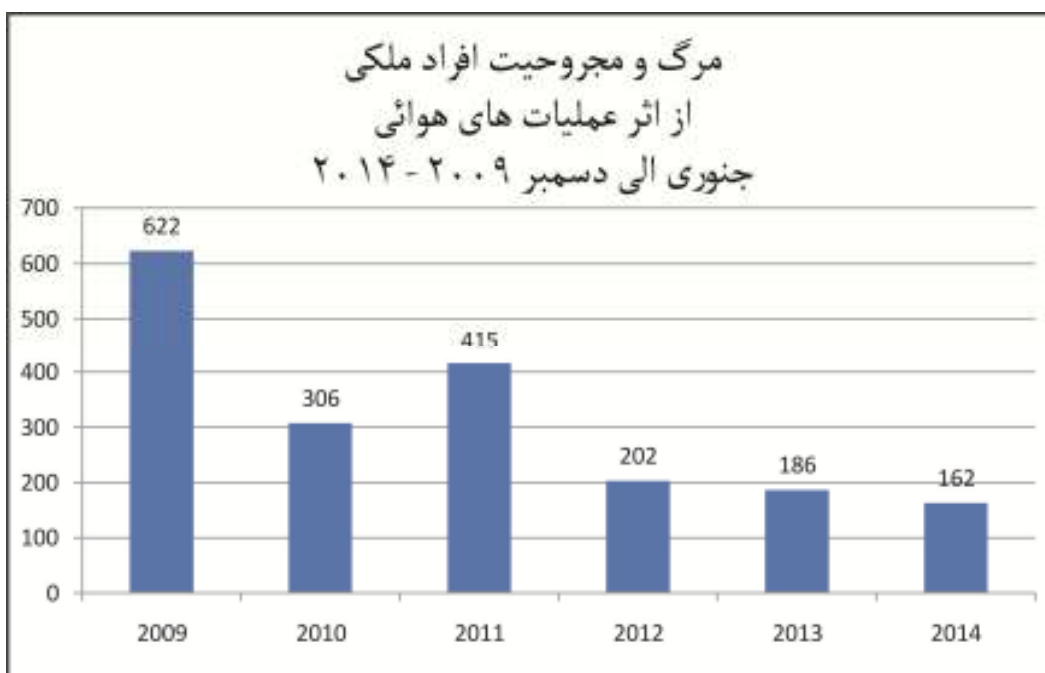
^{۲۲۷} گزارش سالانه ۲۰۱۴ در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه رقم تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های هوائی را بخاطر اصلاحات در ظرفیت شناسائی نوع دستگاه هوائی که در عملیات های هوائی مورد استفاده قرار میگیرد و منجر به تلفات ملکی می گردد، از هم تفکیک نمی کند. در بانک اطلاعاتی یوناما دستگاه های هوائی به هلیکوپتر، طیاره بال ثابت، طیارات بدون سر نشین و یا نا معلوم طبقه بندی شده است. در سال ۲۰۱۴، یوناما توانائی اش در تفکیک نوع طیاره ی استفاده شده در عملیات های که تلفات ملکی را بیار آورد را به چندین دلیل افزایش داد، از جمله به دلیل هماهنگی بیشتر و روند شریک سازی اطلاعات با آیساف و ماموریت حمایت قاطع. در سال ۲۰۱۳، یوناما از مجموع ۱۸۶ مورد تلفات افراد ملکی، نوع طیاره استفاده شده در ۱۳۵ مورد تلفات افراد ملکی را تثبیت کرد، ولی در سال ۲۰۱۴، یوناما توانست از مجموع ۱۶۲ مورد تلفات افراد ملکی، نوع طیاره برای ۱۴۷ مورد آنرا مشخص نماید. یوناما آمار در مورد نوع طیارات استفاده شده در سال ۲۰۱۴ را منتشر نکرد زیرا مقایسه مجموع مختلف اطلاعات دقیق نمی باشد.

^{۲۲۸} بنا به دلایل امنیتی، اسم شخص حذف گردید.

^{۲۲۹} مصاحبه یوناما، شهر جلال آباد، ولایت ننگرهار، ۱۰ سپتمبر ۲۰۱۴.

درصدی در تلفات ملکی ناشی از اینگونه عملیات ها به مقایسه سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.^{۲۳۰} دلیل کاهش در تلفات افراد ملکی را میتوان به کاهش عملیات های نظامی از سوی آیساف و تعهد نیروهای بین المللی برای کم کردن آسیب به افراد ملکی در جریان عملیات ها نسبت داد.

یوناما از کاهش متداوم در تلفات ملکی ناشی از عملیات های هوایی استقبال می کند. باوجود این ، یک تعداد افراد ملکی هنوز هم از اثر عملیات های هوایی جان شان را از دست داده و یا مجروح شدند که این موضوع ضرورت بررسی دوامدار معیارهای هدفگیری در عملیات های "تهاجمی"^{۲۳۱} هوایی را برجسته میسازد. مثلاً، به تاریخ ۱۲ اکتوبر نیروهای نظامی بین المللی یک حمله هوایی تهاجمی را در یک ساحه دور دست ولسوالی گردیز ولایت پکتیا انجام دادند. دو حمله هوایی متواتر منجر به کشته شدن هفت فرد ملکی (پنج پسر و دو مرد) و جراحت یک مرد غیر نظامی دیگر شد. قربانیان مشغول جمع آوری هیزم در کوه بودند.

یوناما تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی طی درگیری های زمینی به رهبری نیروهای امنیتی ملی افغان و به همکاری نیروهای امنیتی بین المللی نیز ثبت نمود. برای مثال ، به تاریخ ۹ سپتمبر ، پولیس محلی افغان ، ریاست عمومی امنیت ملی و نیروهای نظامی بین المللی در جریان یک تلاشی مشترک در ولسوالی نارگ ولایت کتر مورد حمله طالبان قرار گرفتند. هر دو طرف به پرتاب هاوان پرداختند. یکی از این گلوله های هاوان که از سوی نیروهای طرفدار دولت پرتاب شده بود به یک منزل مسکونی اصابت نمود که از اثر آن ، سه فرد ملکی (یک زن و دو دختر) زخم برداشتند. کمی دیرتر در همان روز ، یک هواپیمای مربوط به نظامیان بین المللی همان ساحه را بمباران نمود که منجر به کشته

^{۲۳۰} در سال ۲۰۱۳ ، یوناما ۱۸۶ مورد تلفات ملکی (۱۲۲ کشته و ۶۴ مجروح) ناشی از عملیات های هوایی نیروهای نظامی بین المللی را به ثبت رسانیده بود.

^{۲۳۱} . عملیات تهاجمی هوایی عبارت از یک عملیات از قبل برنامه ریزی شده میباشد که از یک عملیات هوایی تدافعی متفاوت می باشد.

شدن چهار فرد ملکی، به شمول یک مرد، یک زن و دو دختر گردید. سپس، اهالی قریه در محل حادثه گرد آمدند تا اجساد کشته شدگان را جمع آوری و مجروحین را انتقال دهند که بار دیگر ساحه متذکره مورد هدف قرار گرفت. حمله دومی منجر به کشته شدن نه فرد ملکی، پنج پسر و چهار مرد و زخمی شدن ۱۳ فرد ملکی دیگر گردید.

با توجه به ادامه پشتیبانی هوایی نیروهای بین المللی از عملیات های نظامی افغان که برای سال ۲۰۱۵ پلان شده است - هرچند با کاهش در مقایسه با گذشته - یوناما بار دیگر بر وجایب تمامی طرف های درگیر به موجب حقوق بشردوستانه بین المللی تاکید می نماید تا برای حفاظت افراد ملکی، غیر نظامی ها و اشیای ملکی بطور دوامدار تدابیر احتیاطی لازم و عملی را برای جلوگیری، و کاهش تلفات ملکی، جراحات افراد ملکی و آسیب به دارایی های ملکی اتخاذ نمایند.^{۲۳۲}

یوناما ملاحظه نموده است که تکنالوژی پیشرفته نظارتی، تجهیزات و شبکه های گسترده استخباراتی که از سوی نیروهای نظامی بین المللی مورد استفاده قرار میگیرد یکجا با چهارچوب پالیسی و رهنمود عملیاتی در مورد کاهش آسیب ها، به اندازه کافی قوی اند که احتیاط لازم برای جلوگیری از بروز اشتباهاتی که سبب تلفات ملکی میگردد را به میان آورد، هر چند که آن را کاملاً رفع نکند.

نمونه های دیگر از رویدادهای مرتبط به عملیات های هوایی:

- به تاریخ ۲۲ اگست، حمله هوایی با استفاده از یک طیاره بدون سرنشین نیروهای نظامی بین المللی بر ولسوالی پل علم ولایت لوگر منجر به کشته شدن چهار فرد ملکی، به شمول یک طفل گردید. حضور اندکی قبل گروهی از طلبان در آن ساحه این حادثه را بیار آورد، در حالیکه قربانیان این حادثه دهقینی بودند که بالای زمین های زراعتی شان مصروف کار بودند.
- به تاریخ ۱۷ سپتمبر، یک فروند هواپیمای نظامی بین المللی بالای ولسوالی احمد خیل ولایت پکتیا حمله نمود که منجر به تلفات سه فرد ملکی (یک کشته و دو زخمی) گردید. قربانیان این حادثه مصروف جمع آوری نیشکر بودند.

هیئت بررسی صحت گزارشات تلفات ملکی ماموریت حمایت قاطع

در سال ۲۰۱۴، آیساف/ماموریت حمایت قاطع در تلاشی به منظور تقویت قابلیت نیروهای نظامی بین المللی جهت انجام تحقیقات پیرامون اتهامات و گزارشات تلفات ملکی از سوی نیروهای نظامی بین المللی، هیئت بررسی صحت گزارشات تلفات ملکی (CCARB) را ایجاد نمود. این هیئت متشکل از متخصصین رشته های نظامی و ملکی بوده و طوری طراحی شده که ظرف دو ساعت پس از دریافت هر گونه اتهام یا گزارش تلفات ملکی که احتمالاً نیروهای نظامی بین المللی در آن دخیل باشد، برگزار گردد. همچنین این هیئت در نظر دارد تا بصورت هفته وار با هم دیدار نمایند و اتهامات و گزارشات تلفات ملکی را مورد بررسی قرار دهند و اطلاعات و گزارشات آن را به گونه منظم با نمایندگان یوناما درمیان بگذارند.

^{۲۳۲} قاعده ۱- تفکیک افراد ملکی از جنگجویان و قاعده ۲۵- اقدامات احتیاطی در حمله. حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی، جلد ۱، قواعد. جین ماری هین کارتس و لوئیس دوسواک-بیک، کمیته بین المللی صلیب سرخ، کامبریج، ۲۰۰۵.

بخشی از مسئولیت های این هیات این است تا در تیم های مشترک بررسی تلفات ملکی (CCAT) که متشکل از نمایندگان نیروهای نظامی بین المللی و دولت افغانستان میباشد ، اشتراک کرده ، توصیه های لازم را به آن ارائه نماید و آن تیم ها را مدیریت نماید. تیم های مشترک بررسی تلفات ملکی گزارشات و اتهامات تلفات ملکی را که ممکن از سوی نیروهای نظامی بین المللی انجام شده باشند ، مورد بررسی و تحقیق قرار می دهند. آیساف/ماموریت حمایت قاطع بر نظارت یوناما از روند تحقیق و بررسی تیم های مشترک ارزیابی تلفات ملکی توافق نموده است ^{۲۳۳} .

^{۲۳۳} نشست یوناما و ماموریت حمایت قاطع ، ۹ فبروری ۲۰۱۵ ، مقر آیساف/ماموریت حمایت قاطع ، شهر کابل.

۷. چارچوب حقوقی

چارچوب حقوقی که برای این گزارش مورد استفاده قرار گرفته شامل حقوق بین الملل بشر، حقوق بشر دوستانه بین المللی و حقوق جزای بین المللی و قطعنامه های الزامی شورای امنیت ملل متحد در ارتباط با افغانستان می باشد.^{۲۳۴} همه این اسناد دارای مکلفیت های مرتبط با حفاظت افراد ملکی در جریان منازعات مسلحانه در افغانستان می باشد که در ذیل به معرفی گرفته می شوند.

مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر جنگ

یوناما به این باور است که منازعات مسلحانه در افغانستان، جنگ غیر بین المللی دولت افغانستان و نیروهای مسلح تحت امر آن (نیروهای ملی امنیتی افغان تحت حمایت نیروهای نظامی بین المللی که در این گزارش و در داخل افغانستان از آن به عنوان "نیروهای طرفدار دولت" یاد می گردد) در مقابل گروه های مسلح غیر دولتی (که در این گزارش و در داخل افغانستان از آن ها به عنوان "عناصر ضد دولت" یاد می گردد) می باشد.

همه طرف های درگیر در منازعات مسلحانه - نیروهای مسلح افغانستان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح ضد دولت - بر اساس قواعد حقوقی بین المللی کاملاً مسئولیت دارند تا از افراد ملکی حفاظت نمایند.

برای تعریف نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به فهرست اصطلاحات مراجعه شود.

(۱) مسئولیت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی

افغانستان عضو چهار کنوانسیون ژنیو سال ۱۹۴۹ و پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷^{۲۳۵} می باشد که همه این اسناد به مسایل مربوط به حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه غیر بین المللی می پردازد و حملات بر افراد و اهداف ملکی را که برای نجات افراد ملکی ضروری می باشند، منع قرار می دهد.

ماده ۳ که ماده مشترک کنوانسیون های چهارگانه ژنیو سال ۱۹۴۹ می باشد، حداقل معیار های را معرفی می کند که طرفین به شمول جناح دولتی و ضد دولت باید آنها را در منازعات مسلحانه غیر بین المللی رعایت نمایند. ماده سوم مشترک؛ قتل،^{۲۳۶} خشونت، اعدام های خارج از صلاحیت قضایی، شکنجه، قطع اعضاء و سایر انواع خشونت را^{۲۳۷} در هر زمان و مکان ممنوع قرار می دهد.

^{۲۳۴} قطعنامه شماره ۲۱۴۵ (۲۰۱۴) شورای امنیت ملل متحد مسئولیت های تمامی طرف های درگیر در منازعات مسلحانه در افغانستان را برجسته می سازد تا مقررات بین المللی، "به شمول حقوق بین الملل، حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی را رعایت نمایند و تمامی تدابیر لازم را جهت حفاظت افراد ملکی روی دست بگیرند."

^{۲۳۵} افغانستان پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷ را در ۱۰ نومبر ۲۰۰۹ تصویب نمود و آن را در ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ به مرحله اجراء گذاشت.
^{۲۳۶} یوناما در ارتباط با جرایم جنگی قتل، مانند آنچه در اساسنامه محکمه جزائی بین المللی روم تعریف گردیده، اصطلاح "قتل عمدی افراد ملکی" را که شامل قتل هدفمندانه نیز میگردد بکار میبرد تا عملی را که برابر با جنایت جنگی باشد شرح دهد و اینگونه اعمال را از جرم قتل که توسط شخصی خارج از منازعات مسلحانه ارتکاب میابد، تفکیک نماید. اصطلاحاتی مثل "قتل هدفمندانه" قتل خارج از صلاحیت قضایی" و "قتل خودسر" در بعضی موارد برای شرح قتل عمدی افراد ملکی در منازعات غیر بین المللی افغانستان بکار میروند. قتل هدفمند محدود به افراد ملکی نمی گردد، و یک جنگجو نیز میتواند موضوع یک قتل هدفمند باشد.

^{۲۳۷} ماده ۳ مشترک در کنوانسیون های ژنو ۱۲ اگست ۱۹۴۹ در نبرد که ماهیت غیر بین المللی دارد، قابل تطبیق میباشد. "در مواردی که منازعات مسلحانه دارای ماهیت بین المللی نباشد و در قلمروی یکی از طرف های متخاصم صورت گیرد، در آنصورت طرفین نبرد؛ حداقل یکی از احکام ذیل را تطبیق نماید: (۱) با افراد که هیچ گونه سهم فعال در خصومت ها نگرفته اند، به شمول سربازان نیروهای مسلح که اسلحه شان را به زمین گذاشته اند و کسانی که از اثر بیماری، جراحت، یا کدام علت دیگر توان کار را ندارند، بدون کدام تمایز جانبی در نژاد، رنگ، مذهب یا

محتویات چهار کنوانسیون سال ۱۹۴۹ ژنیو و سایر قواعد مشابه با پروتوکول های الحاقی ، بخش دیگری از حقوق بین المللی عرفی به شمار می روند.^{۲۳۸} در میان مهمترین اصولی که بالای تمامی طرف های شامل منازعات مسلحانه غیر بین المللی در افغانستان قابل تطبیق می باشد ، عبارتند از:

- **تفکیک:** افراد ملکی باید مورد حمله قرار نگیرند.^{۲۳۹}
- **تناسب:** "حمله ای که ممکن باعث کشته یا مجروحیت غیر عمدی افراد ملکی گردیده ، یا به اهداف ملکی آسیب وارد نماید و یا باعث هر دو گردد و این خسارات در مقایسه با اهداف ملموس و پیش بینی شده نظامی بسیار زیاد باشد ، ممنوع می باشد."^{۲۴۰}
- **تدابیر احتیاطی در حمله:** "... افراد ملکی در مجموع باید در برابر خطرات ناشی از عملیات های نظامی مصئون باشند.^{۲۴۱} حین راه اندازی عملیات های نظامی ، توجه ویژه به حفاظت مردم ملکی ، افراد ملکی و اموال شان پرداخته شود" و اینکه هر نوع تدابیر احتیاطی به هدف "جلوگیری و یا حداقل کاهش خسارات مالی و جانی غیر عمدی به افراد ملکی یا اموال شان" روی دست گرفته شود.^{۲۴۲}
- تمام دولت های عضو نیروهای ائتلاف بین المللی در افغانستان چهار کنوانسیون سال ۱۹۴۹ را امضاء نموده اند. هر چند تمام دولت های فوق الذکر پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷ را امضاء نکرده اند ، این کشورها باز هم به اساس قواعد مرتبط به حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی که در منازعات مسلحانه غیر بین المللی قابل تطبیق می باشند ، مسئولیت دارند.

دین ، جنسیت ، تولد یا ثروت و یا همانند این ها دیگر مشخصات ، برخورد کاملاً انسانی صورت بگیرد. به این منظور ، اعمال ذیل در هر زمان و مکان منع قرار داده شده هر آنچه در ارتباط با افراد یاد شده صورت گرفته باشد: (الف) خشونت در مقابل حیات شخص ، به ویژه تمامی انواع قتل ها ، مثل قطع اعضای بدن ، رفتار ظالمانه و تحقیر آمیز ، (ب) تصویب مجازات و اجرای اعدام ها بدون قضاوت عادلانه یک محکمه قانونی ، دادن تمامی ضمانت های قضایی که توسط جوامع متمدن لازم الاجراء شناخته می شوند.

^{۲۳۸} به حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی (کمیته بین المللی صلیب سرخ) ، آید جین ماری هینکارتس و لویز دوسوالد-بیک (CUP/ICRC, Cambridge 2005) (مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ) مراجعه نمایید.

^{۲۳۹} پروتوکول الحاقی دوم ، ماده ۱۳ (۲).
^{۲۴۰} حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی (کمیته بین المللی صلیب سرخ) ، بخش ۱ ، قواعد اید. جین ماری هینکارتس و لویز دوسوالد-بیک (ICRC Study) (CUP/ICRC, Cambridge 2005).

^{۲۴۱} پروتوکول الحاقی دوم ، ماده ۱۳ (۱).
^{۲۴۲} قواعد ۱۵ الی ۲۱ کمیته بین المللی صلیب سرخ ، مروری بر حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی.

(۲) مکلفیت‌ها بر اساس حقوق بشر بین‌المللی

قواعد و نورم‌های حقوق بشر بین‌المللی هم در زمان صلح و نیز در جریان منازعات مسلحانه همراه با حقوق بشر دوستانه بین‌المللی به صورت مکمل و متمم یکدیگر، قابل تطبیق می‌باشند.

افغانستان شماری زیادی از معاهدات بین‌المللی حقوق بشر^{۲۴۳}، به شمول کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، را که دولت را ملزم به حفظ حقوق بشری تمام افراد در محدوده صلاحیت قضایی دولت می‌نماید، امضاء نموده است.

هر چند گروه‌های غیر دولتی نمی‌توانند عضویت معاهدات بین‌المللی حقوق بشر را به دست بیاورند، این گروه‌ها به شمول گروه‌های مسلح به ویژه آنانی که مانند طالبان عملاً کنترل برخی ساحات را در اختیار دارند، مکلف اند تا مسئولیت‌های ناشی از حقوق بین‌المللی بشر را رعایت نمایند.^{۲۴۴}

به اساس حقوق بین‌المللی بشر، دول باید استفاده از نیروی کشنده توسط نیروهایشان را مشخصاً از طریق نهادهای تنفیذ قانون مورد تحقیق قرار دهند.^{۲۴۵} این مکلفیت توأم با مسئولیت بالقوه (در صورت کوتاهی در اجرای مکلفیت فوق‌الذکر) برخاسته از داشتن مسئولیت حفظ حق حیات می‌باشد.^{۲۴۶} به منظور مؤثریت تحقیقات دولت، این تحقیقات باید تا حد امکان سریع، کامل، بیطرف و مستقل^{۲۴۷} بوده و در انتظار عامه مردم قرار داشته باشد.^{۲۴۸}

^{۲۴۳} افغانستان عضویت پیمان‌ها و کنوانسیون‌های حقوق بشری ذیل را دارا می‌باشد: میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که در ۲۴ اپریل ۱۹۸۳ به تصویب رسید، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که در ۲۴ اپریل ۱۹۸۳ به تصویب رسید، کنوانسیون بین‌المللی رفع تمامی اشکال تبعیض نژادی که در ۵ اگست ۱۹۸۳ به تصویب رسید، کنوانسیون رفع تمامی اشکال تبعیض علیه زنان که در ۵ مارچ ۱۹۸۳ به تصویب رسید، کنوانسیون مبارزه با شکنجه، و رفتار و مجازات ظالمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز که در ۲۶ جون ۱۹۸۷ به تصویب رسید، کنوانسیون حقوق طفل که در ۲۷ اپریل ۱۹۹۴ به تصویب رسید، پروتوکول اختیاری کنوانسیون حقوق طفل پیرامون فروش اطفال، روسپی‌گری اطفال و پورنوگرافی اطفال که ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۲ به تصویب رسید، پروتوکول اختیاری کنوانسیون حقوق اطفال پیرامون دخالت یا اشتراک اطفال در نبرد مسلحانه که در ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۳ به تصویب رسید، و کنوانسیون حقوق اشخاص دارای معلولیت که در ۱۸ سپتامبر ۲۰۰۲ مورد توافق قرار گرفت. به صفحه ذیل نیز مراجعه نمایید:

http://www.aihrc.org.af/English/Eng_pages/_pages/conventions_af_z_party.html

^{۲۴۴} به گزارش هیئت متخصصین مجمع عمومی ملل متحد پیرامون حسابدگی در سریلانکا، مورخ ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، فقره ۱۸۸ مراجعه کنید. همچنان، به گزارش کمیسیون بین‌المللی تحقیق پیرامون بررسی نقض نورم‌های بین‌المللی حقوق بشر در جمهوری عربی لیبیا مورخ ۱ جون ۲۰۱۱، گزارش کمیسیون بین‌المللی تحقیق پیرامون وضعیت حقوق بشر در جمهوری عربی سوریه، A/HRC/17/44، فقره ۱۰۶، ماموریت ملل متحد در جمهوری سودان جنوبی (UNMISS)، نبرد در سودان جنوبی: گزارش حقوق بشر مورخ ۸ می ۲۰۱۴، فقره ۱۸ مراجعه کنید.

^{۲۴۵} همچنان فقره‌های ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول ملل متحد پیرامون جلوگیری و تحقیق بهتر روی اعدام‌های فراقانونی، خودسرانه و غیر قانونی که توسط قطعنامه ۶۵/۱۹۸۹ شورای اقتصادی و اجتماعی به تاریخ ۲۴ می ۱۹۸۹ توشیح شد را بنگرید. همچنان، به قطعنامه‌های شورای امنیت ملل متحد و مجمع عمومی پیرامون نبرد غیر مسلحانه مراجعه نمایید که از همه طرف‌های درگیر می‌خواهد تا حقوق بین‌المللی بشردوستانه را رعایت نمایند.

^{۲۴۶} نظریه عمومی شماره ۳۱ (۲۰۰۴)، UNHRC، ۱۵: ۲۴۴؛ نظریه عمومی شماره ۶ (۱۹۸۲)، ECHR، ۴: ۱۶۹، قضیه مککین، ۱۶۹؛ ECHR، قضیه کایا، ۸۶؛ ECHR، Ergi v. ترکیه، درخواست شماره ۹۴/۲۳۸۱۸، قضاوت مورخ ۲۸ جولای ۱۹۹۸، ۸۲، ۸۶؛ ECHR، Isayeva v. روسیه، درخواست شماره ۰۰/۵۷۹۵، قضاوت مورخ ۲۴ فبروری ۲۰۰۵، ۲۰۸-۲۲۴، IACiHR، اییلا (La Tablada)، قضیه ۲۲۴؛ IACiHR، قضیه الجندر، ۴۷؛ ACiHPR، قضیه آزادیهای مدنی ۲۲. IACiHR، قضیه اییلا (لا تابلادا)، ۴۱۲؛ ECHR، قضیه اوزکان، ۱۸۴؛ ECHR، Orhan v. ترکیه، درخواست شماره ۹۴/۲۵۶۵۶، قضاوت ۱۸ جون ۲۰۰۲، ۳۳۵؛ ECHR، Isayeva et al.، قضیه، ۱۱-۲۱؛ ECHR، قضیه مککین. ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} Hugh Jordan v. HCHR، دولت شاهی انگلستان، درخواست شماره ۹۴/۲۴۷۴۶، قضاوت ۴ می ۲۰۰۱، ۱۰۹؛ ECHR، قضیه اوزکان، ۱۸۷؛ ECHR، Isayeva et al.، قضیه ۲۱۳؛ ECHR، Isayeva v. روسیه، ۲۱۴.

مسئولیت دولت برای اجرای تحقیقات باید در برگیرنده تمام شرایط تنفیذ قانون به شمول شرایطی که در جریان منازعات مسلحانه به وجود می‌آید، باشد.^{۲۴۹}

(۳) مکلفیت‌ها تحت حقوق جزای بین‌المللی

افغانستان مکلف است تا جرایم بین‌المللی چون جرایم جنگی، جرایم ضد بشریت و نسل‌کشی را در حیطه صلاحیت قضایی خود مورد تحقیق و پیگرد قانونی قرار دهد. از آن جایی که افغانستان عضویت اساسنامه محکمه جزایی بین‌المللی روم را در سال ۲۰۰۳ به دست آورد، اگر نتواند و یا نخواهد صلاحیت قانونی اش را اعمال نماید، محکمه جزایی بین‌المللی می‌تواند صلاحیت قضایی اش را بالای افغانستان اعمال کند.

دولت‌هایی که نیروهای نظامی شان در افغانستان حضور داشته و یکی از طرفین درگیر هستند، نیز مسئولیت دارند تا آن تعداد از اتباع شان را که مرتکب جرایم در این کشور می‌شوند مورد تحقیق و پیگرد قانونی قرار دهند.^{۲۵۰}

دولت‌ها مسئولیت دارند تا تخلفات مربوط به ماده ۸ (۲) (ه) (i) اساسنامه محکمه جزایی بین‌المللی را مورد تحقیق و پیگرد قانونی قرار دهند که چنین صراحت دارد: "اجرای حملات عمدی بر مردم ملکی، یا علیه افراد ملکی که در درگیری‌ها مستقیماً سهم نیستند" در درگیری‌های مسلحانه غیر بین‌المللی جنایت جنگی شمرده می‌شود.

علاوه بر آن، شورای امنیت ملل متحد در قطعنامه شماره ۱۳۲۵ خود تأکید نموده که تمام دولت‌ها باید معیارهای حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی مربوط به زنان و دختران را به طور کامل تطبیق نموده و تدابیر ویژه را در این راستا برای حفظ آنها در مقابل خشونت‌های مبتنی بر جنسیت در جریان درگیری‌های مسلحانه روی دست گیرند.^{۲۵۱}

(۴) تعریف افراد ملکی

یوناما در پیوند با منازعات و درگیری‌ها چنین اظهار می‌دارد که "افراد ملکی" تحت حقوق بین‌الملل طور ذیل تعریف شده است: افرادی اند که عضویت نیروهای نظامی/شبه نظامی را نداشته و یا جنگجویان گروه‌های مسلح سازمان یافته متعلق به یکی از طرفین در جنگ نباشند. افراد ملکی زمانی این مصونیت را از دست می‌دهند که مستقیماً در منازعات و درگیری‌ها سهم شوند.

^{۲۴۹} سی، درویچ، "تفکیک تنفیذ قانون از خصومت‌ها" صفحه ۵۷ تا ۶۳ اجلاس متخصصین "از ظرفیت انداختن عوامل کیمیاوی" تنفیذ قانون، نورم‌های حقوق بشر و دیدگاه‌های پالیسی مونتریوکس، سویزرلند ۲۴ تا ۲۶، اپریل ۲۰۱۲ در صفحه ذیل بنگرید: [Nils Melzerhttp://www.icrc.org/eng/assets/files/publications/icrc-002-4121.pdf](http://www.icrc.org/eng/assets/files/publications/icrc-002-4121.pdf)، و "تفکیک تصویری و اصطلاحی میان تنفیذ قانون و خصومت‌ها" در کتاب رهنمای حقوق بین‌الملل عملیات‌های نظامی (آکسفورد: اعلامیه پوهنتون آکسفورد، ۲۰۱۰)، صفحه ۴۳ تا ۴۴. نلز میلز، مفاهیم حقوق بشر از استفاده طیارات و روبات‌های بدون سر نشین در محاربه، ریاست عمومی پالیسی‌های خارجی اتحادیه، اداره پالیسی (۲۰۱۳) در این صفحه بنگرید:

<http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92953>

^{۲۵۰} صرف نظر از اینکه دولت‌ها عضویت اساسنامه محکمه جزایی بین‌المللی را بدست آورده اند یا خیر، آنها تحت حقوق عرفی مسئولیت دارند تا تخلفات جدی نورم‌های بین‌المللی حقوق بشر و حقوق بین‌المللی بشردوستانه را در هنگام انجام وظایف در قلمرو افغانستان مورد رسیدگی قرار بدهند.

به قطعنامه‌های ذیل مراجعه کنید: S/RES/1325 2000، S/RES/1820 2008، S/RES/1888 2009، S/RES/1889 2009 و S/RES/1960 2010.

همچنان، جنگجویان خارج از صف محاربه (مجروحین، بیماران، کشتی شکستگان، توقیف شدگان یا جنگجویان تسلیمی) یا کارمندان صحنی و مذهبی نیروهای مسلح باید از اینگونه حملات مصئون باشند.

حقوق بشر دوستانه بین المللی طرفین درگیری را ملزم می سازد که حین عملیات های نظامی شان میان افراد ملکی و جنگجویان یا افرادی که در منازعات سهم دارند، تفکیک قایل شوند.

افرادی که صف محاربه کنار رفته یا آنانی که در درگیری ها سهم نداشتند، نباید مورد حمله قرار گرفته و باید محافظت شوند.

این گزارش؛ حملات علیه افرادی را ثبت نموده که فعالیت های روزمره شان نشان دهنده اشتراک مستقیم شان در درگیری ها نمی باشد که اینها شامل افراد ذیل می گردند: کارمندان و مامورین دولت، معلمین، پرسونل کلینیک های صحنی، کارکنان انتخاباتی و سایر افرادی که در عرضه خدمات عامه دخیل هستند، شخصیت های سیاسی، کارمندان دفاتر و مؤسسات غیر دولتی، همچنان منسوبین ملکی و پرسونلی که مستقیماً در منازعات اشتراک ندارند و در عملیات های ضد شورش دخیل نیستند.

یوناما مشاهده نموده که سایر فعالین و طرف های درگیر در منازعات مسلحانه افغانستان نیز تعریف هایی برای واژه "افراد ملکی" از خود ارائه کرده اند که در بخش بعدی این گزارش توضیح شده است.^{۲۵۲}

^{۲۵۲} به تعریف "افراد ملکی" که در این گزارش توسط طالبان مورد استفاده قرار گرفته، مراجعه گردد.

VI. واژه نامه

حمله هوایی: حمله هوایی، مهمات قابل شلیک از طیاره، بشمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیماهای بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط بالگردها (هلیکوپترها) را می گویند. و نیز حملاتی را می گویند که با استفاده از وسایط جنگی هوایی بدون سرنشین یا طیاره های بی پیلوت که از راه دور کنترل می شوند، صورت می گیرد.

پولیس سرحدی افغان

پولیس محلی افغان

اردوی ملی افغان

پولیس ملی افغان

پولیس امن و نظم عامه افغان

نیروهای امنیتی ملی افغان: یک اصطلاح عام بوده که شامل پولیس سرحدی، اردوی ملی، پولیس ملی، نیروهای ویژه افغان و ریاست عمومی امنیت ملی میگردد.

عناصر ضد دولتی: این اصطلاح تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلحی را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح، همچنین به کسانی اطلاق می شود که به عنوان "طالبان" یا افراد و گروه های منسجم و مسلح غیر دولتی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند، مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه های مسلح جنایت کاری که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می نمایند.

گروه مسلح: نیروهای مسلح سازمان یافته غیر دولتی را گویند که در منازعات دخیل می باشند و از نیروهای دولتی متمایز هستند. این گروه ها تحت قوانین افغانستان دارای هیچ مبنای حقوقی نمی باشند. گروه های مسلح شامل تشکیلات نظامی دولتی، اتحادیه های دولتی یا سازمان های بین الحکومتی نمی باشند؛ این گروه ها تحت امر دولتی که در آن این گروه ها فعالیت می نمایند نمی باشند. در بعضی از قضایا، هر چند گروه های مسلح ممکن حمایت های مستقیم یا غیر مستقیم را از دولت میزبان یا دولت های دیگر دریافت نمایند. این تعریف شامل موارد زیر بوده و به آن محدود نمی شود: گروه های مخالف شورشی، شبه نظامیان محلی (که اساس ملیتی، قبیله ای یا طور دیگر) دارند، شورشیان، تروریست ها، پارتیزان ها، و نیروهای دفاع ملکی و گروه های شبه نظامی (زمانی که چنین گروه ها بصورت واضح تحت کنترل دولت نباشند).^{۲۵۳}

^{۲۵۳} مذاکرات بشردوستانه ملل متحد با گروه های مسلح: راهنمایی برای اشخاص ذیدخل، گیرارد مک هاگ و منول بیسلر، دفتر ملل متحد در امور هماهنگی امور بشری (OCHA)، نیویورک، جنوری ۲۰۰۶. به بخش ۲،۳ در مورد مشخصات گروه های مسلح مراجعه شود.

یوناما عناصر ضد دولت را در این گزارش منحیث گروه های مسلح غیر دولتی می شناسد اما این گروه ها را به اساس مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان از هم متمایز می داند.

مواد انفجاری بجا مانده: به مهمات انفجاری گفته می شود که در جریان جنگ های مسلحانه استفاده نگردیده ، بجا مانده یا اینکه در انبار ، زباله دانی یا آشغال دانی انداخته شده ، طوریکه مواد متذکره از تحت کنترل نیروهایی که آنها را بجا گذاشته و رها نموده ، خارج باشد. مهمات انفجاری بجا مانده ممکن دارای چاشنی (پتاقی) باشد و یا نباشد ، ممکن دارای فیوز فعال یا اینکه آماده انفجار باشد و یا نباشد ، یا اینکه طور دیگری برای استفاده آماده شده باشد. (کنوانسیون مربوط به سلاح های مشخص متعارف ، پروتوکول v).

تلفات افراد ملکی: شامل کشته شدگان و زخمی شدگان افراد ملکی می گردد و میتوان آن را به دو دسته ذیل تقسیم نمود:

تلفات مستقیم: تلفاتی که بطور مستقیم از درگیری ها ، از جمله تلفات برخاسته از عملیات های نظامی انجام شده توسط نیروهای دولتی و نیروهای نظامی بین المللی ، ناشی میشود. مثلاً رویدادهای محافظت از نیرو ، حملات هوایی ، عملیات های تلاشی و دستگیری ، مبارزه در مقابل شورشیان یا عملیات های ضد تروریسم را شامل می شود. این گونه تلفات شامل مواردی نیز میگردد که در نتیجه فعالیت های گروه های مسلح غیر دولتی ، مانند کشتارهای سازمان یافته (ترور) ، تلفات ناشی از مواد منفجره جاسازی شده و یا درگیری های مستقیم با نیروهای طرفدار دولت ، صورت می گیرد.

غیر مستقیم/سایر عوامل یا اسباب که منجر به تلفات می گردد: تلفاتی که بصورت غیر مستقیم از درگیری ها ناشی می شود ، قرار ذیل می باشند: "تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از دوران جنگ ، مرگ در زندان ، مرگ ناشی از بدتر شدن احتمالی اوضاع طبی که در جریان عملیات های نظامی رخ می دهد و یا زمانی که دسترسی به مراقبت های صحی ممنوع گردیده یا موجود نباشد. این گونه تلفات می تواند مرگ ناشی از حوادثی را نیز شامل گردد که طرف مسئول آن را با اطمینان نمی توان مشخص ساخت.

اطفال: بر اساس کنوانسیون حقوق طفل ، "طفل" به کسی گفته می شود که زیر سن ۱۸ سال (مشمول بدو تولد تا ختم ۱۷ سال) باشد. اساسنامه روم در مورد محکمه جنایی بین المللی که در سال ۲۰۰۳ از سوی افغانستان نیز به تصویب رسیده ، خدمت اجباری یا شامل نمودن اطفال زیر سن ۱۵ سال در نیروهای مسلح دولتی و یا گروه های مسلح غیر دولتی و استفاده از اطفال برای مشارکت فعال در جنگ ها را جنایت جنگی شمرده است. (به جزء (xxvi) فقره (ب) بند (۲) ماده ۸ و جزء (vii) فقره پنجم بند ۲ ماده ۸ مراجعه شود).

افراد ملکی: به موجب مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی ، کسانی "افراد ملکی" محسوب می شوند که عضو نیروهای نظامی یا شبه نظامی نبوده و یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته یکی از طرف های درگیر نباشند. در صورتی که افراد ملکی بطور مستقیم در درگیری های نظامی شرکت کنند ، محافظت خویش را می توانند از دست بدهند.

جنگجوی خارج شده از صف محاربه یا پرسونل تحت محافظت: جنگجویی که از صف محاربه خارج شده (زخمی ، مریض ، غریق کشتی شکسته ، توقیف شده ، یا تسلیم شده) یا کسی که متعلق به پرسونل طبی یا مذهبی نیروهای مسلح می باشد ، باید در برابر حمله از ایشان محافظت صورت گیرد.

فرمانده نیروهای بین‌المللی یاری به امنیت در افغانستان (آیساف)

حادثات مربوط به افزایش عکس‌العمل نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک: ای اصطلاح تحت عنوان "محافظت از نیرو" نیز یاد شده است: زمانی که افراد در هنگام نزدیک شدن به کاروان‌های نظامی یا سبقت گرفتن از آن به هشدار افراد نظامی توجه نکنند و یا از دستورالعمل‌ها سرپیچی نمایند، این حوادث اتفاق می‌افتد. آیساف افزایش عکس‌العمل نیرو را چنین تعریف می‌کند: «یک پروسه دفاعی است که هدف آن تعیین وجود یک تهدید، تعیین حدود نهایی آن تهدید بوده و در صورت ضرورت روبرویی با تهدید از طریق پاسخ دفاعی مناسب به آن برای حفاظت از نیرو می‌باشد.»^{۲۵۴}

بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ که به نام مواد منفجر ناشده و مواد انفجاری متروک نیز یاد می‌گردد.

سلاح‌های انفجاری: سلاح‌های انفجاری مشخصاً در حقوق بین‌الملل تعریف نشده‌اند. سلاح‌های انفجاری بصورت کلی دارای یک جعبه مملو از مواد به شدت انفجاری می‌باشند که اثرات تخریبی دارد و این اثرات عمدتاً در اثر موج انفجاری و پارچه‌های ناشی از انفجار بوجود می‌آید. هاوان، گلوله توپ، بمب هواپیما، موشک، گلوله‌های پرتاب شونده و خیلی از مواد انفجاری تعبیه شده در این تعریف شامل می‌باشند. چند نوع مشخص سلاح انفجاری را می‌توان به حیث سلاح‌های سبک (مانند نارنجک انداز قابل نصب زیر میل تفنگ و نارنجک انداز قابل نصب، راکت انداز قابل حمل ضد تانک و سیستم‌های موشکی؛ موشک انداز قابل حمل ضد طیاره، هاوان‌های کوچکتر از ۱۰۰ میلی‌متری) کتگوری بندی کرد. بسیاری از سلاح‌های انفجاری مانند بمب‌های طیاره، سیستم‌های موشکی، توپ و هاوان‌های بزرگتر از جمله **سلاح‌های سنگین**^{۲۵۵} شمرده می‌شوند.

درگیری‌های زمینی: درگیری‌های زمینی شامل عملیات زمینی متحرک، حملات راکتی و هاوان، تیراندازی و درگیری‌های مسلحانه بین جوانب منازعه می‌شود. درگیری‌های زمینی شامل حملات یا عملیات‌هایی می‌شود که سلاح خفیه، سلاح ثقیله و/یا سیستم‌های اسلحه جات ساحوی، به عنوان مثال هاوان‌ها و راکت‌ها انداخت می‌شوند.

سلاح‌های سنگین: با اینکه اصطلاح سلاح سنگین کاربرد گسترده دارد، ولی هیچ تعریف بین‌المللی مورد توافق کلی در این باره موجود نمی‌باشد.^{۲۵۶} هاوان‌های سنگین، سیستم‌های موشکی و توپ از نمونه‌های برجسته این نوع سلاح می‌باشند.

حملات تمرین مواد انفجاری قوی: به میدانی گفته می‌شود که نیروهای نظامی و امنیتی در آن سلاح‌هایی که مهمات انفجاری قوی مصرف می‌کنند، بشمول سلاح‌های سنگین، را استفاده می‌کنند.

^{۲۵۴} مصاحبه یوناما با مرکز فرماندهی آیساف، ۳۱ جنوری ۲۰۱۴، کابل.

^{۲۵۵} بورری جه و بریم، ام. "بالاترین سطح حفاظت افراد ملکی در برابر استفاده از سلاح‌های انفجاری در محلات پر جمعیت: ایجاد یک پالیسی و اجندای تحقیق، در بررسی بین‌المللی صلیب سرخ، جلد ۹۳، شماره ۸۸۳.

^{۲۵۶} در معیارهای حقوق بشردوستانه بین‌المللی یا حقوق بشر بین‌المللی از سلاح‌های سنگین نام برده نشده است. مویس، آر، برهیم، ام و ناش، تی.، سلاح‌های سنگین و حفاظت افراد ملکی، ماده ۳۶ (۲۰۱۲).

بیجاشدگان داخلی

مواد انفجاری تعبیه شده: یعنی بمبی که بر خلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد انفجاری تعبیه شده به اشکال ذیل مشاهده شده می تواند: "بصورت بمب انتحاری، مانند مواد انفجاری پوشیده شده توسط شخص، مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از طریق رادیو (راه دور)، مواد انفجاری جاسازی شده در موتر، مواد انفجاری جاسازی شده در موتر همراه با انتحاری، موتر انفجاری که انفجار آن از طریق لین کنترل می شود، مواد انفجاری که با تماس خود قربانی فعال می گردد و یا مواد انفجاری که با آوردن فشار منفجر می گردد."

مواد انفجاری که با تماس قربانی فعال می گردد: مواد انفجاری می باشد که با تماس قربانی یا واسطه نقلیه به پتاقی و یا سویچ آن انفجار می کند؛ این سویچ و یا پتاقی می تواند به شکل فشاری، یا مکانیزم رفع فشار، تلکی، یا وسیله دیگری که سبب انفجار گردد، باشد.^{۲۵۷}

مواد منفجره تعبیه شده کنترل از راه دور: که از راه دور و یا با استفاده از امواج رادیویی عمل می نماید و عاملین را قادر می سازد تا وسیله قبلاً جابجا شده را در یک زمان دقیقی که یک هدف در ساحه مورد هدف وارد می شود، منفلق سازند.^{۲۵۸} ماین های کنترل از راه دور شامل ماین های منفجر شونده توسط استعمال کننده، مانند مواد منفجره تعبیه شده در کنار جاده و یا مواد منفجره که روی حیوانات و یا اشیا از قبیل واسطه های نقلیه، بایسکیل ها، موترسایکل ها و مرکب ها تعبیه می شوند.

مواد منفجره تعبیه شده نوع مغناطیسی: مواد منفجره تعبیه شده که به یک وسیله مغناطیسی متصل می باشد، کتگوری فرعی مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور می باشد؛ یوناما این وسایل را به سبب شیوه معمول بکار گیری از آنها در افغانستان طور جداگانه ثبت می نماید؛ این گونه وسایل در افغانستان معمولاً به واسطه نقلیه افراد مورد هدف چسبانیده می شوند.

سایر: این کتگوری شامل مواد منفجره تعبیه شده کنترل با سیم و مواد منفجره تعبیه شده ساعتی می شود (از سال ۲۰۰۹ بدین سو یوناما چند واقعه بسیار معدود از این نوع سویچ را به ثبت رسانیده است)، و مواد منفجره تعبیه شده ای که نوعیت سویچ/پتاقی آن تشخیص داده نشد.

مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص/انتحاری: یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری و حملات پیچیده را جدا از معلومات در باره مواد منفجره تعبیه شده، ثبت می کند. این ارقام شامل راننده انتحاری در یک واسطه نقلیه مجهز با مواد انفجاری یا مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری که آن را حمله کننده به قسم یک واسکت انتحاری یا کهر بند به تن می کند، می شود.

بهره برداری از مواد انفجاری تعبیه شده: بهره برداری از مواد انفجاری تعبیه شده شامل موارد ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع معلومات جمع آوری شده از ساحه حادثه مواد انفجاری تعبیه شده به منظور به دست آوردن اطلاعات قابل استفاده، تقویت طرزالعمل و شیوه مبارزه با مواد انفجاری، کاهش منابع شورشیان و حمایت از تعقیب عدلی می باشد. این بهره برداری شامل حفظ، تشخیص و ترمیم اجزای سازنده مواد انفجاری تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، قانونی، بیومیتریک و تحلیلی گردیده که توسط نهادهای متخصص و باصلاحیت انجام می

^{۲۵۷} همان.

^{۲۵۸} سروی سلاح های خفیه، مواد انفجاری تعبیه شده، فصل ۱۰ سلاح های جهنمی، صفحات ۲۲۰-۲۲۱.

پذیرد. بهره برداری از مواد انفجاری تعبیه شده بخش اساسی از اقدامات مؤثر و پایدار مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده می باشد.

حادثات: زمانی اتفاق می افتد که افراد ملکی در اثر درگیری های نظامی تلف شوند. گزارش تلفات ناشی از اعمال جنایی، شامل گزارشات تلفات افراد ملکی یوناما نمی شود.

حقوق بشر دوستانه بین المللی

نیروهای نظامی بین المللی: شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از نیروهای آیساف و نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان را تشکیل می دهند، بشمول نیروهای مربوط به عملیات تحکیم آزادی که تحت فرماندهی آیساف (قوماندانی آیساف) که خود، فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان است، قرار دارند. در ضمن، این واژه نیروهای ویژه عملیاتی و دیگر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی را نیز شامل می گردد.

جراحات: به معنای جراحات جسمی با میزان شدت متفاوت می باشد. میزان شدت جراحات در دیتابیس بخش حقوق بشر یوناما ثبت نمی شود. جراحات، شامل شوک یا صدمه های غیر فیزیکی و روانی و یا نتایجی که از اثر حادثات به بار می آید مانند ضربه روحی، نمی گردد.

آیساف: به نیروهای بین المللی کمک به امنیت در افغانستان اطلاق می شود. آیساف بر اساس فصل ۷ منشور ملل متحد مأموریت تأمین صلح را به عهده دارد. این نیروها تحت صلاحیت شورای امنیت ملل متحد اعزام شده است. در اگست ۲۰۰۳، ناتو بر اساس درخواست دولت افغانستان و ملل متحد، فرماندهی آیساف را به عهده گرفت. نیروهای آیساف تا تاریخ ۱۵ جنوری سال ۲۰۱۴؛ تقریباً شامل ۵۷۰۰۴ نفر از ۴۹ کشور مساعدت کننده نیرو می گردید که در شش سلسله فرماندهی ساحوی به علاوه مقر فرماندهی آیساف در کابل مستقر می باشند. از نومبر ۲۰۰۸ بدین سو، فرمانده آیساف به عنوان فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان نیز خدمت می کند، در حالیکه سلسله فرماندهی هر دو نیرو جداگانه می باشد. قطعنامه ۲۱۲۰ (۲۰۱۳) شورای امنیت یکبار دیگر بر قطعنامه های قبلی در مورد تمدید مأموریت آیساف به مدت ۱۲ ماه دیگر الی ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۴ تأکید می ورزد.

سلاح های سبک: به سلاح های گفته می شود که توسط دو یا سه نفر به عنوان خدمه حمل و استفاده می شود، هرچند بعضی از این سلاح ها توسط یک نفر هم قابل حمل و استفاده می باشد. در میان دیگر انواع آن، ماشیندار های سنگین، نارنجک انداز های قابل حمل و نارنجک انداز های قابل نصب، تفنگ های قابل حمل ضد طیاره، تفنگ های قابل حمل ضد تانک، توپ بی پس لگد، راکت انداز قابل حمل ضد تانک و سیستم های موشکی، سیستم های راکت انداز قابل حمل ضد طیاره و هاوان های کوچکتر از ۱۰۰ میلی متری از جمله سلاح های سبک می باشند.^{۲۵۹}

^{۲۵۹} سند بین المللی به منظور توانمند ساختن دولت ها جهت شناسائی و پیگیری به موقع و درست سلاح های سبک غیرقانونی. این سند A/CONF.192/15 به تاریخ ۸ دسمبر ۲۰۰۵ در مجمع عمومی ملل متحد تصویب گردید و در اینجا قابل دسترس می باشد: http://www.un.org/events/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf

وزارت امور داخله

سازمان پیمان اتلانتیک شمالی: اعضای ناتو عمده ترین کشورهای سهیم در آیساف می باشند. به آیساف مراجعه صورت گیرد.

ریاست عمومی امنیت ملی افغانستان یا استخبارات دولتی افغانستان

سازمان غیر دولتی

نیروهای طرفدار دولت: این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهایی را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست عمومی امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی می گردند، ولی محدود به اینها نیستند.

نیروهای امنیتی افغانستان شامل دسته های ذیل می گردد: اولاً اردوی ملی که تحت چتر وزارت دفاع کار نموده و بطور رسمی در چارچوب نیروهای مسلح افغانستان جا می گیرد. و نیروهای تحت رهبری وزارت امور داخله که عبارتند از: پولیس محلی که با توجه به وظیفه شان عملاً بخشی از نیروهای مسلح را تشکیل می دهند و از محافظت قانونی مشابه به افراد ملکی برخوردار نمی باشد. پولیس ملی افغان، پولیس های با یونیفورم و پولیس سرحدی افغانستان که نیروهای تنفیذ قانون بوده و به شکل رسمی بخشی از نیروهای مسلح افغانستان بشمار نمی روند و تحت چتر وزارت داخله کار می نمایند. اعضای نهادهای مجری قانون زمانی حیثیت ملکی بودن خود را از دست می دهند که در کنار نیروهای مسلح کار کرده و یا به شکل مستقیم در جنگ ها سهم بگیرند. اعضای واحدهای پولیس که ماموریت جنگی ندارند، استفاده از نیرو توسط آنها در دفاع از خود، حیثیت ملکی بودن آنها را سلب نمی کند.

نیروهای طرفدار دولت همچنان شامل نیروهای نظامی بین المللی و سایر نیروهای امنیتی و اطلاعاتی خارجی می گردد (به نیروهای نظامی بین المللی مراجعه شود).

ماموریت حمایت قاطع (RSM): سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) به تاریخ ۳۱ دسمبر ۲۰۱۴، ماموریت خود در افغانستان را از ماموریت نیروهای بین المللی یاری به امنیت در افغانستان (آیساف) به ماموریت غیر رزمی حمایت قاطع (آموزش، کمک و مشوره به نیروهای امنیتی افغان) تغییر داد.

سلاح خفیه: سلاحی که برای استفاده یک شخص طراحی شده است. در میان دیگر انواع، این نوع سلاح شامل هفت تیر و تفنگچه خودکار، تفنگ و تفنگ لوله کوتاه، تفنگ نیمه اتومات، تفنگ تعرضی و ماشیندار سبک می گردد.^{۲۶۰}

^{۲۶۰} یک ابزار بین المللی که به دولت ها امکان می دهد تا سلاح های سبک غیرقانونی را بشکل درست و به موقع شناسایی و ردگیری کنند. این سند A/CONF.192/15 به تاریخ ۸ دسمبر ۲۰۰۵ در مجمع عمومی ملل متحد تصویب گردید و در اینجا قابل دسترس می باشد: http://www.un.org/events/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf

طرز العمل های معیاری عملیاتی

قتل های هدفمند: قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته زمانی اتفاق می افتد که دولت و عناصر دولتی که تحت چتر قانون کار می کنند (و یا عین عمل توسط گروه سازمان یافته در یک منازعه مسلحانه) از نیروی کشنده به شکل عمدی، قصدی و با پلان از قبل طرح شده اشخاص معینی را که بطور فیزیکی تحت توقیف مرتکبین قرار ندارند، به قتل برسانند.^{۲۶۱}

دفتر مصونیت و امنیت ملل متحد

هئیت معاونت ملل متحد در افغانستان

کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین

نیروهای عملیات های ویژه ایالات متحده امریکا

مواد منفجر نشده

جرایم جنگی: جرایم جنگی، تخطی های شدید از معاهدات و نورم های عرفی حقوق بشر دوستانه بین المللی است. بر اساس تعریفی که از جرایم جنگی در اساسنامه محکمه بین المللی جنائی صورت گرفته؛ جرایم جنگی^{۲۶۲} شامل تخطی های جدی از ماده ۳ مشترک در کنوانسیون های ژنیو می باشد؛ بشمول خشونت علیه زندگی و حیات یک شخص و بطور مشخص هر نوع قتل، قطع عضو، رفتار ظالمانه و تعذیب، هتک حرمت در برابر کرامت انسانی بخصوص رفتار های توهین و تحقیر آمیز، گروگان گیری، تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلام شده باشد و اینکه قتل، بدون در نظرداشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم، حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

^{۲۶۱} با آنکه در بسیاری از شرایط، کشتارهای هدفمند حق حیات را نقض می نماید، در شرایط استثنایی جنگ مسلحانه، ممکن قانونی باشند به شرطی که احکام مربوطه ی حقوق بین المللی بشر دوستانه و نورمهای حقوق بشر رعایت شود. مراجعه شود به فقره ۳ آجندا، گزارش گزارشگر ویژه در مورد قتل های فرا قضایی و خود سرانه، فلیپ آلتون، "تحقیقی پیرامون قتل های هدفمند" در نشست چهاردهم شورای حقوق بشر مجمع عمومی ملل متحد، A/HRC/14/24/Add.6. 10 May 2010

^{۲۶۲} مطابق ماده ۸ اساسنامه محکمه بین المللی جنائی: حقوق عرفی بین المللی هم بر جنگ بین المللی و هم بر جنگ داخلی قابل اعمال می باشد. همچنین این اساسنامه جرایم جنگی را نقض شدید حقوق بشر دوستانه بین المللی تعریف می نماید. دولت ها نیز قاعده متذکره را به عنوان یک نورم حقوق عرفی بین المللی به رسمیت شناخته است- قاعد ۱۰۶- تعریف جرایم جنگی- کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد ۱، (2005) ed. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck (CU P/ICRC, Cambridge). [ICRC Study]. به پروتکل الحاقی دوم، فقره ۲ ماده ۱۳ مراجعه گردد. هم چنان به جزء آی، بند سی، فقره ۲ ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی که از عناصر جرم بحث کرده، مراجعه گردد. جرایم جنائی شامل نقض های شدیدی حقوق و عرف جنگی قابل اعمال بر یک جنگی که وجه بین المللی ندارد (که این موضوع مقدماً مبتنی است بر: [ماده سوم مشترک در کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ آن، پروتکل اختیاری ۱۹۹۹ کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای محافظت از مالکیت های فرهنگی در جنگ های مسلحانه، کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق طفل، کنوانسیون ۱۹۹۴ امنیت ملل متحد و کارمندان مربوطه، اساسنامه های دیوان جنائی بین المللی برای رواندا و یگوسلاویای سابق و اساسنامه محکمه ویژه برای حکومت سیرالیون (کشوری در غرب افریقا)]. به جرایم جنگی بر اساس اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی و منابع شان در جدول مقایسوی حقوق بشر دوستانه بین المللی و منابع آن خدمات مشاورت کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد حقوق بشر دوستانه بین المللی مراجعه گردد.

ضمیمه ۱: حملاتی که طالبان مسئولیت آنرا به عهده گرفته اند: تفکیک حملات بر اساس نوع هدف

حملاتی که علیه نیروهای نظامی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح طرفدار دولت صورت گرفته است

۱۲۳	پولیس ملی افغان
۲۹	پولیس محلی افغان
۲۵	نیروهای ملی امنیتی افغان
۱۸	ریاست امنیت ملی
۱۵	ارتش ملی افغان
۱۰	نیروهای نظامی بین المللی
۹	پولیس سرحدی افغانستان
۷	اربکی / گروه های مسلح طرفدار دولت
۲۳۶	مجموعی حملاتی که علیه نظامیان راه اندازی و منجر به تلفات غیر نظامی شده و طالبان مسئولیت این حملات را در سایت انترنتی یا تویتر خود به عهده گرفته اند:

حملاتی که بالای افراد ملکی یا اهداف ملکی صورت گرفته است

۳۵	سایر اهداف ملکی
۳۰	اهداف متعلق به انتخابات
۲۵	ادارات ملکی دولت
۱۶	قضات، سارنوالان و کارمندان قضایی
۱۲	قراردادی ها / کارگران
۹	بزرگان قومی
۳	موسسات غیر دولتی / امتداد رسانی
۳	عبادتگاه ها و نمازگزاران
۲	تاسیسات و کارمندان صحی
۲	ماین پاکان موسسات امور بشری

۲	پولیس ترافیک
۱	پروگرام صلح ، آشتی ملی و ادغام مجدد/افرادی که به روند صلح پیوستند
۲	تعلیم و تربیه
۱	ملل متحد
۱۴۳	مجموع عملاتی که افراد ملکی را هدف قرار داده و منتج به تلفات افراد ملکی گردیده و طالبان مسئولیت آنرا به عهده گرفته اند:

۳ عملاتی که مسئولیت آن از سوی طالبان به عهده گرفته شد ولی نوع هدف مشخص نبود

۳۸۲ مجموع عملاتی که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند و منجر به تلفات افراد ملکی گردید:

ضمیمه ۲: جدول اتهامات طالبان در خصوص "جرایم جنگی" بر اساس وضعیت تایید و انتساب آن

نسبت دادن	نتایج	ثبت شده توسط یوناما	مجموع
۳۸ واقعه به نیروهای طرفدار دولت ۴ رویداد از اثر تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۶ به عناصر ضد دولت	۴ قضیه دارای عین رقم تلفات بود ۸ قضیه دارای یک عین تلفات با تناسب متفاوت میان کشته شدگان و مجروحین	۱۲۱ قضیه توسط یوناما قبل از نشر اعلامیه طالبان ثبت شده بود	۲۹۲ اتهام
۱۷ واقعه به نیروهای طرفدار دولت ۹ از اثر تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۴ به عناصر ضد دولت	۳۰ قضیه دارای رقم پائینتر تلفات بود		
۱۴ واقعه به نیروهای طرفدار دولت ۵ رویداد از اثر تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۵ به عناصر ضد دولت ۱ مشخص نگردید	۲۵ قضیه دارای رقم بلند تر تلفات بود		
۷ قضیه مرتبط با درگیری های مسلحانه نبود			
یوناما دو قضیه را مشخص نتوانست که آیا مرتبط به درگیری های مسلحانه بوده است و یا خیر			
۹ قضیه افراد کشته شده ، ملکی نبودند و یا هیچ تلفاتی در پی نداشتند			
۳۱ واقعه به نیروهای طرفدار دولت ۶ از اثر تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۲ به عناصر ضد دولت ۲ واقعه مشخص نگردید	۳۸ قضیه دارای عین رقم تلفات بود ۳ قضیه دارای عین رقم تلفات با تناسب متفاوت میان کشته شدهگان و مجروحین	۷۷ قضیه پس از نشر اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسید	
۵ واقعه به نیروهای طرفدار دولت ۱ از اثر تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۱ مشخص نگردید	۷ قضیه دارای رقم پائینتر تلفات بود		
۳ به نیروهای طرفدار دولت	۳ قضیه دارای رقم بلند تر تلفات		
۳ قضیه مرتبط به درگیری های مسلحانه نبود			
یوناما ۲ قضیه را مشخص نتوانست که آیا مرتبط به درگیری مسلحانه بوده است و یا خیر			
۲۱ قضیه افراد کشته و مجروح شده ، افراد ملکی نبودند و یا اصلاً تلفاتی وجود نداشت			
یوناما ۹۴ قضیه را تثبیت نتوانست			